

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOOK 3 IN THE **STORM MC** SERIES

REVIVE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
NINA LEVINE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Revive

(Storm MC #3)

Nash & Velvet'in

Hikayesi

Kapak tasarımı: Louisa @ LM Creations

<http://lmbookcreations.wordpress.com/portfolio/>

Kapak fotoğrafı: Christopher John @ CJC Photography

[http://www.cjc-photography .com](http://www.cjc-photography.com)

Kapak modeli: Joseph Troisi Stok

görseli Dollar Photo Club'dan

alınmıştır

www.dollarphotoclub.com

Storm MC Serisi Hakkında Bir Not

Bu serideki her kitap bir öncekinden devam eder. Her kitapta büyük bir gerilim anı olmayacak, ancak hikayenin çözülme kısımları olacaktır, lütfen bunu göz önünde bulundurun.

Kitapların sırayla okunması tavsiye edilir.

UYARI

18 yaş ve üzeri yetişkinler için

Yetişkinlere Yönelik Cinsel İçerik ve Küfür İçerir

İçinde

Yasal Uyarı	
Telif Hakkı	
Nina Levine	
Adanmışlık	
Önsöz Bölüm	
1	
Bölüm	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
Bölüm 17	
Bölüm 18	
Bölüm 19	
Bölüm 20	
Bölüm 21	
Bölüm 22	
Bölüm 23	
Bölüm 24	
Bölüm 25	
Bölüm 26	
Bölüm 27	
Bölüm 28	
Bölüm 29	

[Bölüm 30 Son](#)
[Söz](#)
[Okurlarıma](#)
[Teşekkürler Çalma](#)
[Listesini Yeniden](#)
[Canlandır](#)
[Nina Levine](#)
[Roxie](#)
[Yazar](#)
[Başlangıç: Jani Kay'den Bir Düet Elle](#)
[Raven'dan Control Me'den Bir Ön İzleme](#)

Telif

Telif Hakkı© 2014 Nina Levine

Yayıncı Nina Levine

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, eleştirel makale veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, yayıncının yazılı izni olmadan elektronik veya mekanik dahil hiçbir şekilde çoğaltılamaz veya aktarılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir. Kitapta geçen isimler, karakterler, şirketler, yerler, olaylar ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilere ya da gerçek olaylara benzerlikler tamamen tesadüfidir. Nina Levine, bu kitapta adı geçen hiçbir marka, şarkı, müzisyen veya sanatçı ile hiçbir şekilde bağlantılı değildir.

Bu kitap yalnızca kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka biriyle paylaşmak isterseniz, paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alınız. Bu kitabı satın almadan okuyorsanız veya kitap sizin kullanımınız için satın alınmamışsa, kitabı satıcıya iade edip kendi kopyanızı satın alınız. Yazarın eserine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Nina Levine

USA Today & Uluslararası En Çok Satan

Yazar Nina Levine'in Diğer Kitapları

Storm MC Serisi

Sırayla:

Storm (Storm MC #1)

Fierce (Storm MC #2) Blaze

(Storm MC #2.5) Yakında

Slay (Storm MC #4)

Bu Blade'in hikayesi ve 20 Ekim 2014'te yayınlanacak.

Roxie

O vahşi, kaygısız ve küstah. Onun tam zıttı.

Onu çılgına çeviriyor... ama yine de onun istediği tek kadın o.

Bu, Roxie ve Liam'in hikayesi. Storm MC karakterleri bu hikayede yer alıyor ama hikaye kulüp etrafında gelişmiyor. Kitabın sonuna Roxie ile ilgili bazı bölümler ve bunları nasıl okuyabileceğinizle ilgili bilgiler ekledim.

Kitaplarımla ilgili güncel bilgileri [web](http://ninalevinebooks.blogspot.com.au)

sitemden takip edebilirsiniz:

<http://ninalevinebooks.blogspot.com.au>

Adanmışlık

Sevdikleri biri tarafından özgüvenleri yerle bir edilen tüm kadınlara.
Zor zamanlarında bunu itiraf edemeyecek kadar güçlü ve gururlu olan tüm
erkeklerle.
Ve parçaları toplayıp bizi yeniden bir araya getirenlere.
Sevgiye.

Önsöz

Nash - Üç yıl önce

Anılar iki ucu keskin bir kılıçtı. Benim için çoğunlukla kalbimde yeni bir yara izi bırakmayı başaran bir kılıçtı. Ve bugün de farklı değildi. Anneler Günü; yıllık anma döngümün başlangıcı. Her zaman Anneler Günü'nde başlar ve neredeyse iki ay sürerdi. Yedi yıldır böyleydi ve Gabriella son nefesini verene kadar böyle devam edeceğini düşünüyordum.

Bana gönderdiği mesajı tekrar okudum.

Anneler Günü kutlu olsun, pislik.

Cevap vermeye gerek yoktu, bu yüzden telefonumu cebime geri koydum. Onun uyandırdığı acı çok şiddetliydi, ama artık bununla başa çıkmakta ustaydım. Acıyı bir kenara itip, gece için dikkatimi başka bir şeye vermeye çalıştım.

"İyi misin?" Velvet endişeli bir ifadeyle yanımdaki koltuğa otururken sordu.

O bacaklarını çaprazladığında bakışlarım bacaklarına düştü. Sonra bakışlarım, uzun zamandır gördüğüm en seksi siyah elbisenin içindeki kalçalarının ve göğüslerinin kıvrımlarını hayranlıkla izlemeye kayd. Uzun, kahverengi saçları sırtının yarısına kadar uzanıyordu. O çarpıcı bir kadındı, ama onda en çok sevdiğim şey kalbi ve ruhuydu. İçinde şefkatli ve nazik, dışta korkusuzdu.

"Evet, tatlım, benim için endişelenme."

"Senin için endişeleniyorum Nash. Hem de çok. Ve bu gece, garip bir havan var. Ne oluyor?"

Onu bir yıldır tanıyordum ve beni okuma, bir şeyle mücadele ettiğimi anlama yeteneği vardı. Ama ben öyle arkadaşlar istemiyordum; seni içindeki şeytanlarla oynamaya iten arkadaşlar. Yüzüme bir gülümseme yapıştırdım. "Sadece yoğun bir gün geçirdim, bebeğim. Rahatlamam lazım, belki biraz eğlenmeliyim." Ona göz kırptım. "Bana yardım eder misin?"

"Asla pes etmezsin, değil mi?"

Velvet'e kaç kez asıldığımı sayamıyordum. Onun hakkını vermek gerekirse, bana katlanıyor ve yüzünde bir gülümsemeyle izin veriyordu. Birkaç kez neredeyse pes ediyordu ama ben bile bunun olmayacağını biliyordum. Velvet seks yerine arkadaşlığımızı seçmişti ve nedense ben de bununla bir sorunum yoktu. Yine de, bir erkek denemek zorundaydı. Bir kadının ne zaman pes edeceğini asla bilemezdin.

Omuz silktim. "Bir gün benim sikime boyun eğeceksin, tatlım. Sabırlı bir adamım."

"Beni meşgul edecek başka sıklerim var, Nash. Benim ilgimi çeken senin kalbin ve zihnin. Belki bir gün bana onları verirsin."

"Bebeğim, çok tatlı şeyler söylüyorsun ama gerçekten, benim sikimi tattığın anda, kalbim ve aklım uzak anılar olacak."

Bana yaklaşıp fısıldadı, "Bir gün, bu üçünü birden elinde tutan bir kadın tarafından yere serileceksin. Bu manzarayı görmelisin, Nash Walker."

"Üzgünüm bebeğim, ama menüde tek var olan şey benim sikim. Kalbim ve aklım çok uzun zaman önce bir kadın tarafından paramparça edildi."

Daha çok lanet olasıca yok edildi.

Gözleri büyüdü ve geriye yaslanarak söylediklerimi sindirmeye çalıştı. O bir şey söylemeden ayağa kalktım. "Yarın akşam görüşürüz, tamam mı?"

Hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu. "Evet, Nash. Burada olacağım, gelip seninle konuşmak için seni bulurum."

Zorla gülümsedim. "İyi," dedim ve arkanı dönüp bakmadan uzaklaştım. Arkadaşların olması çok güzeldi ama benim ihtiyacım olan şey bir kadındı. Beni iyi hissettirecek olan buydu. Kendimi ona kaptırmak unutmamı sağlıyordu. Ve Anneler Günü, unutmam gereken bir gündü.

Bölüm

~ *Lady Antebellum*

Nash

Fırtına.

Oğulları

m.

Onların J'ye yaptığı bir şey yüzünden ona sataştıklarını izlerken, son zamanlarda yaşadığımız bazı şeyleri düşündüm. Pek çok insan kulübümüzü anlamıyordu, neyi temsil ettiğimizi anlamıyordu. Sonuçta, biz ailemizi temsil ediyorduk. Sadakat ve güveni temsil ediyorduk. Bu günlerde elde etmesi zor olan ve bir kez kırıldığında asla onarılamayan şeyler. O anda, sadakatimiz ve güvenimiz sınanıyordu.

Griff çenesini kaldırıp bana doğru yürüdü. "Sen ve J aranız iyi mi?" diye sordu.

"Üzerinde çalışıyoruz kardeşim. Düğününden bu yana iki ay oldu ve Madison bizi bir araya getirmek için elinden geleni yapıyor."

"Tahmin edebiliyorum."

Kıkırdandım. "Evet, sürekli bir şeyler ayarlamak için kendini paralamış durumda. Bence J'nin de bıkkınlığı var, benim olduğu kesin."

"Senin ve J'nin medeni insanlar gibi konuştuğunuz günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

Madison mucize yaratıyor."

"Siktir git." Ona sııttım. "J'nin Madison'a karşı mağara adamı tavırları konusunda bir pislik olduğunu hepimiz biliyoruz, bu tamamen onun suçu."

"Bunu mahvetmek için iki kişi gerekir," diye mırıldandı Griff, bakışları kulüp evine giren Marcus'a kaydı.

Cuma öğleden sonraydı ve tüm çocuklar Cuma gecesı içkileri için toplanıyordu. Kulüpteki gerginlik son birkaç haftadır tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaşmıştı. Birkaç ay önce Marcus ve J arasında yaşanan kavgadan sonra Marcus, bazı çocuklarla ilişkilerini güçlendiriyordu. Bu ilişkileri, J'nin arkasında duran bizlerle aralarında bir bölünme yaratmak için kullanıyor gibi görünüyordu.

"O kurnaz bir piç," dedim.

Griff bana döndü. "Marcus mu?"

Başımı salladım. "Evet. Bazı çocuklar bana onun onlara ne tür saçmalıklar anlattığını söylediler. Storm tekrar uyuşturucu işine girerse onlara büyük paralar vaat ediyormuş. Anlayamadığım şey, yıllar önce bizi uyuşturucu işinden çıkardıysa neden şimdi bizi tekrar o boka sokmak istiyor?"

Griff bir dakika sessiz kaldı. "Ben de bunu anlamaya çalışıyorum."

J ve Scott bize katıldı ve J, Marcus'a öfkeyle baktı. "Şimdi onlara ne vaat ediyor?" diye bağırdı.

"Tanrı bilir," dedi Scott, bir yudum bira içerek.

Ona baktım. "Nasılsın, başkan yardımcısı? Marcus bu hafta sana çok kötü davrandı."

Scott kaşlarını çatı. "Bana, hepimize istediği kadar pislik atabilir; eğer içimizden birini kovmak istiyorsa, sessizce gitmeyeceğiz."

Marcus'un J'yi istemediği açıktı, ama aynı zamanda çocukları Scott'a karşı kışkırtmaya çalışıyor gibi görünüyordu. Yeni bir başkan yardımcısı istediği söylentileri duyuyorduk. Ve bu hedefe ulaşmak için Scott hakkında yalanlar yaymayı planladığı anlaşıyordu, ki bu hafta da buna başlamıştı.

"Wilder başka bir şey söyledi mi?" diye sordu Griff, Scott'a.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandım. Wilder neredeyse bir yıldır Storm'la birlikteydi ve bana kalırsa, şu anda gruba kabul edilmeliydi. J ve Scott'ın arkasında sessizce duruyor ve Marcus hakkında bilgi aktarıyordu.

Scott cevap veremedi Harlow ve Velvet içeri girdi. Velvet'i görünce dikleştim, bana ne söyleyeceğine karşı tetikteydim. Bir anlaşmazlıktan sonra aylardır konuşmamıştık. Ancak onu şimdi izlerken bana kızgın görünmüyordu. Hatta beni gördüğüne sevindiği bile söylenebilirdi. Gözlerimi vücudunda gezdirdim ve giydiği dar siyah pantolon ve beni sikmek için yapılmış topuklu ayakkabılarımı görünce sikim sertleşti. Kadınların o kadar yüksek topuklu ayakkabılarla nasıl yürüyebildiklerini bilmiyordum, ama şikayet etmiyordum. Bakışlarım, dar siyah bluzundan dışarı çıkmaya çalışan göğüslerine takıldı. En azından çift D beden olmalıydı. Tanrım, bir gün onlara dokunmam gerekiyordu.

Onlar da bizim yanımıza geldiler ve Harlow, Scott'a gününün nasıl geçtiğini anlatmaya başladı. Ben Velvet'in dövmelerine odaklanmıştım, onun söyledikleri kulaklarımdan girip çıkıyordu. Kolundaki dövmelerin arasında yeni bir tane vardı. Bir tür çiçek ve kıvrım deseni. Velvet dövmelerine çok önem verirdi, bu yüzden bunun ne anlama geldiğini merak ettim.

kollarında, karnında ve sırtında dövmeleler vardı ve hepsi hayatında bir şeyi simgeliyordu.

Beni izliyordu. Parmağımı dövmesinin olduğı yere doğru uzattım. "Ne anlama geliyor?" diye sordum sessizce.

"Bu bir lotus çiçeğı. Yeni başlangıçlar, büyüme." "Rengi çok güzel."

Kahretsin, bu konuşma çok yapmacık geliyordu. Eskiden sahip olduğumuz rahatlığı özliyordum. Ve o ne yeni başlangıçlardan bahsediyordu?

"Yine senin kızını kullandım. Çok iyi yapıyor."

Velvet, bir süre önce gittiğı dövme sanatçısıyla kötü bir deneyim yaşadktan sonra onu dövme sanatçısına tavsiye etmişim. Adam ona asılmış ve Velvet hayır deyince çok sinirlenmişti. Bunu öğrendiğimde çok kızmışım ve adamı ziyaret etmişim. "Evet, o öfkeli bir lezbiyen olabilir ama işinde çok iyi."

Velvet'in bakışları kollarıma kaydı. "Son zamanlarda yeni dövme yaptırdın mı?" Ben güldüm. "Dövme yapacak boş yer bulmak zorlaşmaya başladı."

Gülümsedi; bir erkeğın nerede olduğunu ve ne yaptığını unutturan türden bir gülümseme. "Evet, sanırım." Sonra gözleri, çok özlediğim Velvet'in yaramazlığıyla parladı. "Peki ya popon, Nash? O da dövmeli mi?"

Yüzüm bir gülümsemeyle aydımlandı. "Görmek ister misin? İlgilendiğın vücudumun herhangi bir yerini seve seve gösteririm, tatlı şey."

Gözleri dans etmeye devam etti. Kahretsin, şimdi benimle flört ediyordu ve bu çok iyi hissettiriyordu. "Bu daveti açık tutabilir miyiz? Şu anda oldukça meşgulüm ama kışını görmeye değer olabilir."

"Hayal bile edemezsin, bebeğım. Ama görmeye değer başka vücut parçalarım da var ve ne zaman görmek istersen, ara yeter. Saatin kaç olduğı da önemli değil."

Başını yana eğdi. "O vücut kısımları dövmeli mi?"

Kulağına fısıldayabilmek için eğildim, "Bunu ben bilirim, sen bulursun, tatlım."

Yüzümü onunkinden uzaklaştırırken, gözlerindeki donuk bakışı kaçırmadım. Onun beni etkilediğı kadar ben de onu etkilemişim. Yıllardır süren bu seksi tango beni her zaman tahrik etmişti. Velvet'le flört etmek en sevdiğim şeylerden biriydi, ama lanet olsun, tekliflerimi kabul etmesini çok daha fazla istedim.

Harlow konuşmamıza müdahale etti. "Gitmeye hazır mısınız, Velvet?"

Velvet gözlerini benden ayırmak için uğraştı. "Evet," diye mırıldandı. Belli ki kalmak istiyordu. Ve bu düşünce beni mutlu bir pislik yaptı. Belki iki ay önce söylenenleri unutabilir, unutabilir ve hayatımıza devam edebiliriz.

Gitmeden önce bana son bir gülümseme attı. Bu beni çok şaşırttı. "Eh, eğlenceliydi" diyen bir gülümsemeydi. Belli ki flörtü yanlış anlamıştım. Kahretsin, kadınlar ve onların lanet olası karışık sinyalleri.

Onlar gittikten sonra Griff, düşünmek istemediğim tek şeyi gündeme getirdi. "Pazar günü ne yapıyorsunuz?"

Anneler Günü.

Bu yıl on yıl olacaktı ve zihnim zaten bu düşüncelerle doluydu. Gabriella'nın bana söyleyecekleri yoktu. Hiç uzaklaşmayan öfke ve acı yüzeye çıktı. Ve bununla birlikte, göğsümde boğucu bir baskı hissettim. Kalbim çarpıyordu ve derim, içimden çıkarmak için çaresizce ihtiyaç duyduğum öfkeyle yanıyordu; ne kadar uğraşırsam uğraşayım, asla kaçamadığım öfke.

"Harlow'un annesiyle öğle yemeğine çıkıyorum," dedi Scott.

O anda kafamın içinde dönenleri fark etmemişti. Griff de öyle. Kimseye söylememiştim; sadece ailem biliyordu. Bir de Kick, ama onu çok sık görmüyordum.

"Annemi görmeye gitmiyor musun?" diye sordu Griff, Scott'a.

"Henüz onunla konuşmadım. Sanırım Madison onunla akşam yemeği ayarlamaya çalışıyor, biz de ona gideriz herhalde."

"Ya sen?" diye bana sordu.

Öfkemle mücadele ederek cevap verdim. "Ailemle öğle yemeği." "Ne yapıyorsun Griff?" diye sordu Scott.

Kahretsin, birdenbire aklıma geldi. Griff'in anne babası ölmüştü.

Belki de gidecek bir yere ihtiyacı vardı; gününü geçirecek bir şey.

Omuz silkti. "Günü geçirecek birini bulurum. Her zaman bolca teklif vardır." Kaygısız görünmeye çalışıyordu, ama onun gerçekten öyle hissettiğinden emin değildim. Yine de konuyu kapatmaya karar verdim; Griff bu tür şeyleri konuşmaktan pek hoşlanmazdı. Üstelik çoğu zaman kendi başına kalmayı tercih ederdi.

Dikkatim, yanımdan geçen seksi bir çift bacak tarafından dağıldı. Bacakları takip ettim, ta ki büyük göğüslere ulaşana kadar. O geceki eğlencemi bulduğumu anladım. Griff'in sırtına vurdum ve ona ve Scott'a sııttım. "İyi

İhtiyar, ihtiyacınız olursa ben şurada olacağım. Tabii o beni becermeme razı olana kadar, o zaman en az bir gün beni göremezsiniz." Mümkün olsa, bütün hafta sonu kendimi o amcıkla kilitlerdim. Düşüncelerimden uzaklaşmak için her zaman hoş bir oyalama olurdu.

Bölüm 2

Son Nefes ~ Creed

Nash

Anneler Günü çok kötü geçti.

Önce dün gece yattığım kızla uğraşmak zorunda kaldım. Sonra kız kardeşim Erika'dan öğle yemeğine giderken market alışverişini yapmamı söyledi. Markette bir pislikle tartıştım ve annemin evine çok kötü bir ruh haliyle vardım.

Elimdeki market poşetlerini dengede tutmaya çalışırken, yarı açık kapıyı tekmeleyerek tamamen açtım ve içeri girdim. "Carla, biraz yardım et lütfen, bebeğim," diye koridora doğru bağırdım.

Carla görünmedi. Tabii ki görünmezdi. Kız kardeşimin hayatı kendi etrafında dönüyordu ve bize sadece ona uygun olduğunda zaman ayırıyordu.

"Siktir," diye mırıldandım, market poşetleri kollarımdan düşmek üzereydi. Poşetleri düşürmemeye çalışarak mutfağa doğru ilerledim. Oturma odasının önünden geçerken, gözümün ucuyla Carla'yı gördüm. Gördüğüm şey hoşuma gitmedi. Öfkeyle market poşetleri yere düştü.

"Ne oluyor lan?" diye bağırdım, poşetlerin üzerinden atlayıp odaya girdim. Carla, bir adamın altında oturuyordu ve adam ağzını onun üzerine yapıştırmış, elleriyle kıcını okşuyordu. Beni kızdıran, elleri değildi; daha çok, o ellerin kime ait olduğu. Sesimi duyunca, adam başını bana çevirdi. Sırtarak baktı ve ben tamamen kendimi kaybettim.

"Çekil üstünden!" diye bağırdım. Kan vücudumda dolaşmaya başladı ve öfke gözlerimi kapladı.

Kırmızı, lanet olası öfke.

Bu orospu çocuğunu dövmek istedim.

Ve denedim. Onu kızın üstünden çekip, döndürdüm ve yere ittim. Bir saniye sonra yumruğum onun yüzüne çarptı ve o kadar sert vurdum ki kan haliya sıçradı. " " Saldırıma devam ettim.

Çevremdeki dünyadan habersizdim. O anda tek önemli olan, ona acı çektirmek için kontrol edemediğim dürtüydü. Ona yumruk üstüne yumruk yağdırdım. Carla'nın onun gibi bir pislikle ne işi vardı, anlamıyordum. Ve bana öyle sırtması, onun ona layık olmadığını kanıtlıyordu. Onun gibileri tanırdım. Kardeşimin onun gibi birine kendini vermesine izin vermem için cehennem donardı.

"Nash!"

Kolum yumruk atarken durdu ve başımı kaldırıp annemin ellerini beline koymuş kapıda durduğunu gördüm. Çok kızgındı.

Siktir.

Annemi kızdırmak iyi bir hareket değildi ve bunu Anneler Günü'nde yapmak gerçekten çok kötü bir hareketti.

İsteksizce doğruldum. Dikkatimi annemle yerde yatan pislik arasında bölüştürdüm. Onu neredeyse baygın görmekten duyduğum zevk, annem ve Carla bana bağırmaya başlayınca kısa sürdü.

"Sen tam bir pislik olabilirsin, Nash," diye bağırdı Carla, yüzü öfkeden kararmıştı. Erkek arkadaşına ulaşmak için beni itip geçmeye çalıştı.

Jesse.

Kim lan oğluna Jesse adını koyar?

Onu engellemek için kolumu uzatarak onu uzak tuttum. Aynı anda Jesse inledi ve dikkatimi çekti. Yüzü kan içindeydi; muhtemelen burnunu kırmıştım.

Bunu hak etmişti.

Orospu çocuğu.

Başımı çevirip Carla'ya baktım. "Onunla yine ne yapıyorsun?"

"Bu seni ilgilendirmez."

Ailemizde öfke çabuk

patlardı ve onunki de anında alevlendi.

"Tabii ki ilgim var." Elimini önümde dairesel bir hareketle sallayarak, bana öfkeyle bakan annemi ve diğer kız kardeşim Erika'yı işaret ettim. "Geçen sefer sana yaptıklarından sonra bu hepimizin ilgisi."

Carla nefesini içe çekti, ama öfkesi geçmedi. "Ben onu affettim, sen de unutmalsın."

Kafamı salladım. "Hayatta olmaz, bebeğim. Kendine daha fazla saygı duymalısın."

Yüzünde bir anlık acı belirdi, ama hemen gizledi. Kız kardeşim acısını dünyadan saklamakta çok iyiydi. Tanrım, bütün ailem bu konuda çok iyiydi.

Bir adım geri attı; kaçmaya hazırlanıyor gibi görünüyordu. İyi olduğumuz bir başka şey; kaçmak. "Nash, ben yirmi iki yaşında bir kadını, Tanrı aşkına. Kendi kararlarımı verecek yaşıyım. Hayatımı düzeltmek için yumruklarını kullanmana ihtiyacım yok. Kendi hayatını mahvetmek ve benim hayatıma karışmak yerine, kendi sorunlarını çözmek için zamanını ve enerjini harcamalısın."

"Yeter!" Annem sonunda araya girdi. "Nash," koridoru işaret ederek, "Mutfaka. Hemen."

Odaya öfkeyle baktım. Bu nasıl benim suçum olmuşt?

O anda Jesse yerden kalkıp bana döndü. "Sen bir pisliksin Nash, arkana kolla."

Yüzü kan içindeydi ve bu beni çok mutlu etti ama sırtımı kollamam gerektiğini düşünüyorsa halüsinasyon görüyor olmalıydı. Ona ve naifliğine başımı salladım. Öfkem dinmemişti ve ondan uzaklaşmanın en iyisi olduğuna karar verdim. Annem için. Ne de olsa Anneler Günüydü. Ama son bir kez onun alanına girdim. "Kız kardeşime bir daha bulaşırsan, kırık burun en küçük sorunun olur." Bir an birbirimize düşmanca baktık, aramızda düşmanlık dolaşıyordu, sonra odadan çıktım.

"Bugün neyin var?" Erika mutfaka girerken sordu. 1,5 metreden biraz uzun, şimdiye kadar gördüğüm en yumuşak ve en kadınsı görünümlü kadında, şiddetli bir kadın enerjisi vardı. Erika, uğraşmayacağım tek kadındı. Düşürdüğüm market poşetlerini aldı ve bana pis bir bakış atarak poşetleri uzattı.

"Carla'nın o pislik herifin yanına döndüğüne sevindiğini söyleme bana," diye mırıldandım.

"Hayır, ama bu onun hayatı, Nash. Bir noktada aşırı koruyucu ağabey olmayı bırakıp ona kendi seçimlerini yapması için alan vermelisin." Cevap vermek için ağzımı açtığımda elini bana doğru kaldırdı. "Ve onun başarısız olmasına izin vermelisin."

"Siktir et. Onun başarısız olmasını istemiyorum." Gözlerimi ona dikip baktım. "Neden başarısız olmasını istiyorsun?"

O içini çekti. "Başarısız olmasını *istemiyorum*, ama hayatta böyle öğreniyoruz. Bunu sen de biliyorsun. Hayatında yaptığın onca hata ve yaşadığın onca zorluktan sonra, başarısızlığın bize nasıl daha iyi olabileceğimizi, nasıl daha iyisini yapabileceğimizi öğrettiğini biliyorsun."

"Evet, ve yaşadığım onca boka rağmen, öğrendiklerimi kullanarak onun aynı hataları yapmamasını istiyorum." Uzun ve sinirli bir nefes verdim.

O, market alışverişlerini çıkarmaya ve yerlerine koymaya başladı. Erika hiç uzun süre yerinde duramazdı; hep hareket halindeydi. "Söylesene, eğer biri sana yaptığın ve sonunda hataya dönüşen şeyleri yapmamamı tavsiye etseydi, onu dinler miydin?"

"Belki."

Yaptığı işi bırakıp gözlerini bana dikti. "Saçmalık."

Neden her zaman haklı olmak zorundaydı? İsteksizce itiraf ettim, "Tamam, belki de dinlemezdin."

"Kesinlikle hayır mı? Sen çok yaramazdın; her türlü belaya bulaşmaya kararlıydın. Gabriella'dan sonra yaptıklarından bahsetmeye bile başlamayayım..."

Onu orada kesip attım. Öfke odayı sardı. Ruhuma ulaştı ve zihnime girmeye zorladı. Kontrol etmeye, üzerimde güç kazanmasını engellemeye ne kadar uğraşsam da, başaramadım. Ona karşı koyamazdım. Erika'nın üzerine dikildim ve öfkemin içimden patlayıp etrafımıza saçılmasına izin verdim. "O benim için yok, o yüzden onun adını sakın söyleme. Bir daha asla."

Onun üzerinde durmaya devam ettim, ağır nefesler alıp vererek kendimi toparlamaya çalışıyordum. Zihnim düşüncelerle doluydu; orada olmasını istemediğim düşünceler. Yıllarca karanlık köşelere sıkıştırarak kaçmaya çalıştığım düşünceler. Göğsüm acı veren bir ağırlıkla sıkıştı ve şeytanlar cehennemden beni çağırarak şehvetli bir sesle adımı haykırdı.

Buradan çıkmam gerekiyordu.

Hemen.

Ama yapamazdım.

Siktir.

Elimi saçlarımın arasına soktum ve nefesimi sakinleştirmeye çalıştım. Bu gün kötü başlamıştı ve hızla tamamen

boktan bir hale gelmişti.

"Üzgünüm." Erika beni içimdeki kargaşadan çıkardı ve dikkatimi tekrar gerçeğe çevirdi.

Gözlerim onun gözlerine kaydı ve yüzündeki üzgün ifadeyi algıladım.

Elini koluma koydu.

Nazikçe.

Sakinleşti

rici.

Sakinleşti

rici.

Nefes almaya

odaklandım. Nefes al.

Nefes ver. Nefes al.

Nefes ver.

"Nash." Bana ulaşmaya çalıştı ama ben hala uçurumdan çıkmaya çalışıyordum.

Bana bir dakika ver. Neredeyse geldim.

Arkamda bir hareket hissettim; odada başka bir varlık hissettim.

Gürültü ve konuşma sesleri. Ama kendimi henüz dışarı çıkaramıyordum. Sonra arkamdan kollar beni sardı. *Sevgi.*

Şefkat.

Carla.

Uzun ve sert bir nefes verdim ve havayı içime çektim.

"Siktir," diye mırıldandım.

Carla beni bırakmak istemedi ve sıkıca sarıldı. Ellerimi onun kollarına koydum. "Sorun yok. Ben iyiyim. Artık bırakabilirsin."

"Emin misin?" Tereddüt etti.

"Evet."

Kollarını benden çekti ve ben de ona döndüm. Erika kadar üzgün görünüyordu. Endişe yüzünü kaplamıştı ve ben bunu ona yaşattığım için kendimden nefret ettim. Ben ve benim boktan halim. Onu sertçe kendime çektim. Elimi ensesine koydum ve dudaklarım alnına değdi.

Bir an birbirimize sarıldık, sonra o gözlerime baktı. "Bu meseleyi bir kez ve sonsuza kadar halletmelisin."

"Hallettim."

Kafasını salladı. "Hayır, halletmedin Nash. Ve artık bu konuda kendine karşı dürüst olmanın zamanı geldi." Sesinde yargılama yoktu, sadece sevgi vardı. Ve bunun için ona kıyamazdım.

Bir saat sonra mutfağa geri döndüm. Son kırk dakikamı annemin arabasını tamir etmekle geçirmiştım.

Erika akşam yemeği pişiriyordu ve bir anlığına bana dikkatini verdi. "Tamam mı?"

"Evet, ama haftaya başka bir şey çıkacak. O araba hurda, yeni bir tane alması lazım."

"O para harcamaz, biliyorsun." Zaten bildiğim bir şeyi söyledi.

"Bir gün garajından kaybolacak ve yerine yenisi gelecek. Artık tamirci değilim ve uğraşmak istediğim tek motor kendi arabamın motoru."

"Onun arabasını öylece değiştiremezsin, Nash. O arabayı seviyor -"

"Hurda yığını," cümlesini tamamladım ve devam ettim, "İzle de gör."

Bir an sessiz kaldıktan sonra sordu, "Jamison ne zaman geliyor?"

Onun güvenci karıştırıp telefonunda gezinmesini izledim. "Ne yapıyorsun lan?" diye sordum sonunda.

Bana kötü bir bakış attı. "Bu güveçte ne ekleyeceğime karar vermeye çalışıyorum. Ve soruma cevap vermedin."

Kardeşimiz her zaman geç kalırdı. "Yakında gelir," diye cevap verip ona doğru yürüdüm. "Ne pişiriyorsun?"

"Annemin sevdiği o dana güveç."

Tencereye baktım ve sonra ona baktım. "Ciddi misin? Bunu yapmak için tarifi okumak mı gerekiyor?"

Bana yine kötü bir bakış attı. "Sen yapmak ister misin?"

Sırtımı tezgaha yaslayarak mırıldandım, "Ben tarifine bakmasam da yaparım. Görünüşe göre şimdi mantar eklemen gerekiyor."

Bana kaşlarını çatmaya devam etti, ama önce dediğimi yaptı, sonra "Annem de Carla'nın erkek arkadaşını sevmiyor. Biliyorsun, değil mi?" dedi.

"Tahmin etmiştim. Ama neden onu eve alıyor, anlamıyorum."

"Çünkü Carla hala burada yaşıyor ve onu kendi hayatını yaşamasına izin verecek kadar saygı duyuyor."

Bu saçmalıkları dinlemek kulaklarımı acıtıyordu. "Bebeğim, sen Carla'dan on yaş büyüsun, ben on iki yaş büyüğüm ve ikimiz de o pislikten çok daha iyisini bulabileceğini biliyoruz. Son birlikte olduklarında

birlikteyken herkese sikini gösterdi; bu sefer neden farklı olacağını düşündüğünü anlamıyorum."

"O genç, Nash. Senin ve Jamison dışında babası olmadan büyüdü ve ikiniz de harika bir iş çıkardınız ama babasının bizi terk etmesi yüzünden çok acı çekti. Özgüveni yerle bir oldu ve bu yüzden erkeklerin ona Jesse gibi davranmasına izin veriyor."

"Siktir, Erika, neden her zaman bu kadar anlayışlı olmak zorundasın? Bir kez olsun, neden bizim gibi davranıp onun ne kadar pislik olduğunu kabul etmiyorsun? Ve Carla'nın gözlerini açıp önündeki gerçeği görmesi gerektiğini."

"Anlamıyorum," diye homurdandı, "Sadece onun neden böyle olduğunu düşündüğümü söylüyorum."

Ben daha bir şey söylemeden Jamison, kolları çiçekler, şarap ve çikolata ile dolu olarak içeri girdi. Bana çenesini kaldırarak selam verdi ve mutfak masasını hediyeleriyle doldurduktan sonra, "Yine başın belada mı, aptal?" diye sordu.

"Her zamanki gibi," Erika bana gözlerini devirdi, ben de ona sııttım. Masaya koyduğu eşyalara başımı salladım, "Annene neden yalakalık yapıyorsun?"

"Anneler Günü, hediye alman gerekiyordu. Muhtemelen bir kızla yatmakla meşguldün, alışverişe çıkamadın, değil mi?"

Ona sııttım, "Eğer varsa, kullan. Bir dahaki sefere alışverişe gitme ihtiyacı duyduğunda, kadını bana gönder, ben senin için hallederim."

"İşte burada yanıyorsun, küçük kardeş. Bir kadını alışverişe götürdüğümde ona nasıl davranırım? Eve döndüğümde en iyi orgazmı yaşayacağımı garanti eder."

Erika araya girdi, "Tanrım, siz ikiniz hiç büyümeyecek misiniz?" Güveç işini bitirmiş, şimdi temizlik yapıyordu. Dolapları işaret ederek, "Nash, masayı kur, Jamison, sen de bana yemeklerde yardım et" dedi.

Erika'nın bizi komuta ettiği halinden, herkes onun en büyük olduğunu düşünürdü. Ona selam verdim. "Evet, patron."

Bir an durakladı ve sordu, "Neden her zaman dediğimi yapmıyorsun?"

"İkinci adım kolay değil, bebeğim."

Jamison güldü. "Emin misin? Bence buna katılmayacak kadınlarla bir futbol stadyumu doldurabiliriz."

Sırıtarak başımı salladım, "Muhtemelen oradadır, pislik."

Erika sadece başını salladı ve Jamison gülmeye devam etti. Kız kardeşimle aramızdaki gerginlik azalmıştı ama göğsümdeki ağırlık hala devam ediyordu. Anneler Günü beni her zaman mahvederdi ve bugün de pençelerini derine batırmıştı.

"Bu hafta tekrar görüşürüz?" diye sordu annem vedalaşırken bana sarılırken.

"Muhtemelen hayır, kulüpte çok işim var."

Beni bırakınca Carla'ya uzandım. Kollarımı ona doladım ve kulağına fısıldadım, "O pislği terk etmelisin."

Benden uzaklaşmaya çalıştı ama ben onu daha sıkı tuttum.

"Nash, bırak beni," diye şikayet etti, benimle mücadele ederek.

Onun istediği gibi geri çekildim ve gözlerine baktım, "Sen çok daha iyisini hak ediyorsun. Keşke bunu görebilseydin."

"Evet, sen de hak ediyorsun," diye karşılık verdi.

"Ben hiçbir şeyi hak etmiyorum," diye mırıldandım ve Erika'ya döndüm.

"Hala komşunla sorunların var mı?"

"Evet, gittikçe kötüleşiyor, saatlerce yüksek sesle müzik dinliyor ve onunla konuşmaya çalıştığımda bana bağırıp küfrediyor. Aslında onun akıl sağlığı sorunu olduğunu düşünüyorum, çünkü çok dengesiz."

Kaşlarımı çattım. "Bu onun davranışını mazur göstermez. Bir dahaki sefere olduğunda beni ara, tamam mı?"

O içini çekti. "Nash, sen sadece işleri daha da kötüleştirirsin. Bir dahaki sefere polisi arayacağım."

"Siktir et Erika. Onlar hiçbir şey yapmazlar. Bir kez onunla konuşmama izin ver, bir daha sana sızlanmayacaktır."

Kaşlarını kaldırdı. "Yani onunla konuşacak mısın? Yoksa her zamanki gibi işleri halletmek için en sevdiğin yönteme mi başvuracaksın?"

"Bebeğim, benim en sevdiğim yöntem ağzımla halletmek." Ona göz kırptım. Fazla gergindi.

Gözlerini devirdi. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"O piçe sadece gerekirse yumruk atarım. Söylediklerimi dinler ve seni bir daha rahatsız etmeyeceğine söz verir, sonra hepimiz mutlu oluruz ve kimse kırık kemiklerle kalmaz."

Çantasını omzuna attı ve mırıldandı, "İçimden bir ses onun seni dinlemeyeceğini söylüyor, bu yüzden polisi aramamın en iyisi olacağını düşünüyorum. Senin tekrar hapse girmeni istemiyorum."

Siktir, neden kız kardeşim bu kadar inatçı olmak zorundaydı? "Tekrar hapse girmeyeceğim. Beni arayacağına söz ver."

O çoktan ön kapıya doğru yürümeye başlamıştı ve omzunun üzerinden bağırdı, "Söz ver."

Annem, Jamison ve Carla peşimden, ben de onun peşinden dışarı çıktım. Onun sözüne inanmasam da, ağzımı kapalı tuttum. İstedğim şeye asla razı olmayacağı belliydi, bu yüzden hafta içinde bir ara konuyu tekrar gündeme getirip o pisliği kendim halletmeye karar verdim.

Herkese veda ederken bir mesaj aldım.

Gabriella: Anneler Günü kutlu olsun, pislik.

Siktir.

Kızgınlık yine gözlerimi kör etti. Göğsüme kadar ulaştı ve hayatımı sıkıp çıkarmak istedi. Aynı anda acı beni sardı. On lanet yıl geçti ama acı hiç geçmedi. Beni parçaladı, kalbimi parçaladı; onu söküp atmak için elimden geleni yapmış olmama rağmen hala sahip olduğum soğuk, yamalı kalbimi.

"Nash!" Dikkatim etrafımdaki aileme geri döndü.

"Ne?" diye bağırdım, onlara çılgınca bakarak; zihnim, kafamdaki karışık düşünceleri ve beni pençesinden bırakmayan acımasız ıstırapı işlemeye çalışırken, söylediklerine odaklanamıyordu. Çoğu gün başa çıktığım ıstırap, ama bu lanet günde, onunla mücadele ediyordum. Gabriella'ya hiç teşekkür etmiyorum.

Annem telefonuma baktı, sonra tekrar yüzüme. "Gabriella?" diye fısıldadı.

Sesim boğazımda takılmıştı, bu yüzden sadece başımı salladım.

"Telefon numaranı değiştirmelisin," dedi, nazik gözleri beni dikkatle izliyordu. Gözlerinde tereddüt de belliydi; deneyimlerinden, tavsiyeleri dinlemekte iyi olmadığını biliyordu.

Hepsini görmezden gelip, bisikletimin arkasına atlayıp buradan uzaklaşmak için kendimi zor tuttum. Bu, bu boktan durumla uğraşmaktan çok daha kolay olurdu. Yine. Uzun bir nefes verdim. "Hayır." Kararlıydım. Asla yapmazdım. Bu acıyla başa çıkmak ne kadar zor olsa da, yaptıklarımızı, benim yaptıklarımı hatırlamam gerekiyordu.

Annemin yüzünde kızgınlık belirdi. "Aaron'dan bu yana on yıl geçti..."

"Hayır!" diye bağırdım, öfke vücudumu sarstı. Yeterdi, bittim. Hepsini itip geçtim ve bisikletime doğru yürüdüm. Sesler havada yankılanıyordu ama ne dediklerini anlamıyordum; o anda benim için tek önemli şey buradan gitmekti. Anılardan ve acıdan uzaklaşmak ve içinde bulunduğum cehennemden kurtulmak.

Bölüm 3

Hard To Love~ Lee Brice

Velvet

"Bu renk gözlerini nasıl ortaya çıkardığını görüyor musun?" diye sordum.

Harlow öne eğildi ve ben ona kullandığım göz farı ve makyaj malzemelerini toplarken aynada kendini inceledi. Gülümsedi ve hedefime ulaştığımı anladım. "Haklısın!" diye bağırdı ve heyecanla bana baktı. "Neden daha önce bu rengi denemediğimi bilmiyorum."

"Makyajda rutinlere takılmak çok kolaydır, hepimiz yaparız."

"Makyajımla oynamama izin verdiğin için çok teşekkür ederim." "Beni otoriter bir cadalog gibi gösteriyorsun."

Arkamızdan bir ses duyuldu. "Eğer uyuyorsa."

Dönüp Scott'a sert bir bakış attım.

Omuz silkti. "Ne? Sen otoriter bir kaltaksın, Velvet."

"Sen ve erkekler söz konusu olduğunda öyle olmak zorundayım, ama Harlow'a karşı genellikle otoriter değilim."

Harlow beni destekledi. "Evet, bana patronluk taslamaz ama bu sefer taslamasına sevindim çünkü makyajımı çok beğendim."

Scott Harlow'un yanına gitti ve onu belinden kavradı. Onu öptü ve fısıldadı, "Ben çıkıyorum ama vardıyan bitince seni almaya geleceğim. Her şey yolunda mı?"

Onları dinlemedim; aşık çiftleri izlemek hoşuma gitmezdi. Bunun yerine makyaj malzemelerimi topladım ve işe gitmek için hazırlanmayı bitirdim. Bu geceki vardiya normalden uzundu çünkü diğer striptizcilerden biri hastaydı ve Cody onun yerine çalışmamı istemişti. Cody'nin şansına, onu seviyordum, bu yüzden kabul etmiştim. Indigo'da çalıştığım dört yıl boyunca Cody, şirketin en iyi müdürüydü, bu yüzden onun kalması için elimden geleni yapıyordum.

Scott'ın sesi beni onların konuşmasına geri çekti. "Nash dışarıda, Velvet. Bir şey onu kızdırmış. Onu kontrol etmek için beş dakikan var."

bakabilir misin?"

"Tanrım, Scott, Nash son zamanlarda her şeye sinirleniyor.

Onu rahatlatacak bir şey söyleyebileceğimi sanmıyorum."

Scott gözlerini bana dikti. "Aranızda ne oldu?"

Yıllardır iyi arkadaşınız, şimdiyse neredeyse konuşmuyorsunuz." "Hiçbir şey, biraz önce ona pisliğini temizlemesini ve gözünü taktığı her kadını sikmeyi bırakmasını söylediğimi saymazsan."

"Gerçekten mi? Ona bunu mu söyledin?"

O anı hatırlayarak suratımı astım. "Evet. Birinin söylemesi gerekiyordu, çünkü cidden, yakında sikinin resüsitasyona ihtiyacı olacağından endişeleniyorum. O şey iki ömür yetecek kadar am görmüş olmalı."

Scott burnunu çektirdi. "Üç ömür de ekle, o zaman doğruya yaklaşırsın."

"Aynen öyle. Evet, o konuşmayı pek iyi karşılamadı ve o zamandan beri benden kaçıyor."

Scott, Harlow'u kendine çekip bir öpücük daha verdi ve sonra dikkatini bana verdi. "Onunla konuş, seni çok şaşırtabilir."

Beni ve Harlow'u yalnız bırakıp gitti, ben de başımı sallayarak arkasından baktım. Nash'le konuşmak istemiyordum, bunun birkaç nedeni vardı. Birincisi, ona söylediklerimden sonra arkadaşlığımızın gerçekten bittiğini hissediyordum. İkinci neden ise, beni keserek gerçekten incitmişti. Indigo'da çalıştığım süre boyunca arkadaşlık; çok yakın değildik ama kulüpte birlikte takıldığımızda çok iyi anlaşırdık. Bu arkadaşlıkta hoşuma giden bir rahatlık vardı ve o bana asılmayan tek erkeklerden biriydi. Aslında çok flört ederdi ama bana hiç sert davranmazdı ve bu özelliğini çok seviyordum. Arkadaşlığımızın açık ve dürüst olabileceğimiz bir noktaya geldiğini hissetmiştim, bu yüzden ona öyle demiştim. Nash, onu isteyen her kadını becerirdi ve ben onun daha iyisini hak ettiğini düşünüyordum. Onun içinde, kendisine böyle davranmasına neden olan bir şey olduğunu biliyordum; bazı günler ona bakmak aynaya bakmak gibiydi. Ben de onun yerindeydim. Tek fark, artık kendime yeterince saygı duyduğum için o pislikleri yapmıyordum ve Nash için de aynısını istiyordum.

"Onunla konuşacak mısın?" diye sordu Harlow.

İç geçirdim. Tabii ki konuşacaktım; bir arkadaşımı yüzüstü bırakamazdım. "Evet." Gülümsedi. "Nash senin gibi bir arkadaşına sahip olduğu için şanslı."

"Öyle, ama yakında bunun farkına varacak mı göreceğiz."

On dakika sonra onu kulüpte tek başına oturmuş, sahnede dans eden striptizciyi izlerken buldum. Gece henüz erken saatlerdi; şu ana kadar sadece birkaç erkek vardı. Ancak, Nash'e doğru yürürken beni tanıyanlar ıslık çaldı ve müstehcen yorumlar yaptı.

Bir adam bağırdı, "Aminı yalamak ve sonra yüzüne boşalmak istiyorum, sonra da..."

Bu tür şeyler bana yeni değildi ama bu adam tam bir pislikti. Diğer striptizcilere nasıl davrandığını görmüştüm ve hoşuma gitmemişti. Dönüp ona meydan okudum: "Gerçekten mi? Bütün kadınlara böyle mi konuşuyorsun? Çünkü söylemeliyim ki, bu beni tahrik etmiyor ve senin küçük sikini yüzüme yaklaştırmamın imkanı yok."

Arkadaşları güldü ve beni alkışladı, ben de yüzünün güzel bir kırmızıya dönmesini tatminle izledim. Ona tiksintiyle başımı salladım ve Nash'e doğru yoluma devam ettim. Ona yaklaşırken, beni yoğun bir bakışla izlediğini fark ettim; bu beni biraz tedirgin etti.

"Beni ve sivri dilimi asla kızdırmamam gerektiğini hatırlat," dedi yanına oturduğumda.

"Zaten yaptın."

Kaşları kalktı. "Nasıl? Daha yeni geldim."

Ona yaklaştım. "Biraz önce beni kızdırdın Nash, ama seni sert sözlerimden affetmeye karar verdim."

"Seni nasıl sinirlendirdim?" Öfke ve hayal kırıklığıyla vücudu gerildi, bu da beni daha da sinirlendirdi; onun gösterdiği düşmanlığı hak edecek hiçbir şey söylememiştim ya da yapmamıştım.

Ondan uzaklaşarak oturdum ve cevap verdim, "Sana arkadaşlık etmek için, oyalanmayı bırakmanı önerdiğimde, beni kesip attın."

Bana öfkeyle baktı. "Arkadaşlar sana nasıl yaşayacağını söylemez, Velvet."

"O zaman onlar senin gerçek arkadaşın değil," diye tereddüt etmeden karşılık verdim.

Aniden ayağa kalktı. "Siktir, senin de bu saçmalıklarını dinlemek zorunda değilim," diye mırıldandı, elini saçlarında gezdirerek.

Sakin bir şekilde oturdum; içim öfkeyle kaynıyor olsa da, onun beni sinirlendirmesine izin vermeyecektim. "Belki de ihtiyacın var, Nash."

Eğer sana karşı dürüst olacak başka arkadaşın yoksa, o zaman benim bu saçmalıklarına ihtiyacın var demektir."

Bana doğru dönerek, doğrudan yüzüme bakmaya başladı. Öne eğilerek, ellerini sandalyemin iki yanına koydu ve yüzünü benimkine yaklaştırdı. Yeşil gözleri öfkeyle parlıyordu ve sözlerini tükürürcesine söyledi. "Bugün benimle uğraşacak gün değil. Ailemden yeterince çekmişim, bir de buraya gelip senden daha fazlasını çekmeye ihtiyacım yok. O yüzden çeneni kapa ve beni rahat bırak." Bunun üzerine benden uzaklaştı ve kulüpten çıktı.

Kahretsin. Ne olduğunu hiç anlamadım, ama içimden bir ses Nash'in şu anda her zamankinden daha fazla bir arkadaşına ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Ne yazık ki, on dakika sonra işe girmem gerekiyordu, bu yüzden bu gece ona yardım edemeyecektim. Ne yazık ki, bir yabancıнын kollarında teselli bulacağını biliyordum, ama bu en iyi ihtimalle geçici bir teselli olacaktı.

Bölüm 4

Stupid Boy ~ Keith Urban

Velvet

Arabamın bagajını açtım ve alışveriş arabasından market poşetlerini çıkarmaya başladım. Saat daha sabah 10'du ve aptallar çoktan sokağa çıkmıştı, bu da günümün pek iyi geçmeyeceği anlamına geliyordu. İnsanlar beni her zaman sinirlendirirdi. Belki de tüm alışverişimi internetten yapmayı ciddi olarak düşünmeliyim.

Satın aldığım kola kutularını arabama kaldırmaya uğraşırken, güçlü bir çift el kutuları aldı ve benim için kaldırdı. Şaşkınlıkla Nash'in yüzüne baktım. Onu görmeyeli bir haftadan biraz fazla olmuştu; beni taciz ettiğinden beri. O zamandan beri Indigo'ya gelmemişti ve normalde orada yaşadığı için benden kaçıyor mu diye merak ettim.

Bana kocaman bir gülümseme attı ve bu beni çok sinirlendirdi. Bagaj kapağını sertçe kapattım ve alışveriş arabasını yerine koyduktan sonra arabama döndüm. O, kollarını göğsünde kavuşturmuş, hala gülümsüyordu.

Ona sert bir bakış attım. "Demek böyle oynayacaksın?" "Neyi oynayacağım?"

"Seni bir haftadır görmedim ve son gördüğümde bana defol git demiştin. Şimdi ortaya çıkıp hiçbir şey olmamış gibi davranıyorsun."

Gülümsemesi kayboldu ve elini yüzüne sürdü. "Olmamış gibi davranabilir miyiz?"

"Hayır, Nash, öyle olmamış gibi davranamayız. Ben bokları görmezden gelen sahte bir arkadaş değilim. Eğer öyle bir şey istiyorsan, bunu bende bulamazsın, o yüzden git ve senin gibi serserilere dön, eminim onlar sana sığ bir arkadaşlık ve sikini sokacak bir yer sunmaktan mutluluk duyacaktır." Tanrım, son zamanlarda beni çok sinirlendiriyordu ve nedenini bile anlayamıyordum.

"Siktir, Velvet, bir erkeğin işini zorlaştırıyorsun."

"Tanrım, kendini beğenmişlik yapma," diye mırıldandım ve onu iterek arabamın kapısına doğru ilerlemeye çalıştım.

Elini omzuma koydu ve geçmeden beni durdurdu. "Geçen gün pislik gibi davrandığım için özür dilerim," dedi zorlanarak. Gözleri hoşnutsuzlukla parlıyordu ve omuzları gerilmişti; bunu yapmak onun için zordu, ama ben ona kolaylık göstermeyecektim.

"Peki ya aylardır bana pislik gibi davrandığın ne olacak?" diye meydan okudum.

Bir şey söylemek için ağzını açtı, ama hemen kapattı ve bana bakakaldı. Ne diyeceğini bekledim ama hiçbir şey söylemedi; sadece bakmaya devam etti. Ne düşündüğünü anlamaya çalıştım ama onu anlayamadım. En azından ben anlayamadım.

"Peki!" diye homurdandım ve arabadan inmek için ön kapıya doğru döndüm. Ama gitmeden önce söylemek istediğim bir şey daha vardı, bu yüzden tekrar döndüm. "Dört yıldır arkadaşız, Nash. Her zaman benim için orada olduğunu hissettim ve ben de senin için öyleydim. Bunu bitirmiş olman beni üzüyor ama ben birinin bana bir süredir yaptığın gibi bok gibi davranmasına izin verecek biri değilim. Yani, hala arkadaş olmak istiyorsan, beni nerede bulacağını ve ne yapman gerektiğini biliyorsun. O zamana kadar, benim için bitti."

Onun tepkisini bile beklemedim; olabildiğince hızlı bir şekilde arabama binip uzaklaştım. Ona bunu söylemek çok acı vericiydi, ama arkadaşlıkta kendini ön plana koyup başkalarının seni ezmesine izin vermemen gereken bir an gelir.

Garaj yoluna girdiğimde, günümün daha da kötüye gideceğini fark ettim ve içim bir burkuldu. Eski kocam arabasına yaslanmış beni bekliyordu.

"Kahretsin," diye mırıldandım ve onunla başa çıkmak için kendimi hazırladım.

"Velvet," diye selamladı beni o yumuşak, bal gibi sesiyle. O ses bir rahibenin bile alışkanlıklarını değiştirebilirdi. Biliyorum, çünkü yıllar önce beni büyülemiş ve tatlı diliyle kalbimi kazanmıştı.

"Ne istiyorsun, James?" diye tersledim.

"Kötü bir gün mü geçiren var?"

Onunla sohbet edecek vaktim yoktu. "Beş yıl önce kalbimi parçaladığından beri senden haber almadım. Bugün buraya gelmenin tek nedeninin benden bir şey istemek olduğunu tahmin ediyorum."

Soğukkanlılığı bir an için sarsıldı ve yüzünde geçici bir karanlık gördüm, ama çabucak kendini topladı ve bana doğru yürüdü. İlişkimizin çoğu boyunca bu karanlığı benden saklamıştı, ama onun istediği gibi davranmadığım ve ona istediğini veremediğimde, karanlık tarafı ortaya çıkmış ve yüzüme tokat gibi çarpmıştı. Ona olan aşkımda naif davranmıştım ve o bana aşkın değişken bir efendi olduğunu, her ne pahasına olursa olsun kaçınılması gereken bir şey olduğunu öğretmişti.

Kişisel alanıma girdi; bunu nefret ettiğimi biliyordu. "Sana bir teklifim var."

"Senin tekliflerinle ilgilenmiyorum."

"Bu seni ilgilendirecek," dedi, çok iyi bildiğim o kibirli tavrıyla.

Onu itip geçerek ön kapıya doğru yürümeye başladım. "Cevap hayır."

Elini uzattı, kolumu yakaladı ve beni kendine doğru çekti. Tutuşu sertti ve eminim ki iz bırakacaktı. Ve lanet olsun, beni korkutmuştu. Bu adamın bana verebileceği daha fazla acıdan korunmak için yıllarca duvarlar örmüştüm ve şimdi o, bu duvarları kolaylıkla yıkıyordu. "Cevabın asla hayır olmadığını şimdiye kadar anlamış olmalısın, Velvet," diye öfkeyle tehdit etti.

Kalbim korkuyla çarpmaya başladı. "Benden ne istiyorsun?" Endişemi gizlemeye çalıştım, ama sesim hafifçe titredi; onun fark edebileceği kadar, tüm gücün onda olduğunu bilerek manipülatif oyunlarını oynayabileceği kadar.

Beni sıkı sıkı tuttu. "Aferin kızıma," dedi, sesi zehir gibi üzerime çöktü, "Aslında çok basit. Sana çok para vereceğim ve karşılığında kimse sana benimle veya bizimle ilgili sorular sorarsa ağzını kapalı tutacaksın."

Onun tutuşundan kurtuldum ve ona baktım.

"Neden?" "Aile işine gireceğim."

Siyaset. Şimdi neden etrafımda dolaştığı anlaşılmıştı. Onun hayallerini yıkacak güce sahiptim.

Endişem biraz azaldı ve çaresizce istediğim özgüveni takındım. "Teklifini yap ve sonra defol git buradan."

O, benim tavrımla açıkça mücadele ediyordu. Bu, James'in bilmediği bir yanımdı. "Avukatım ayrıntılarla ilgilenecek," dedi sonunda.

" dedi sonunda. "Ve Velvet, bu dil çok yakışksız." Kanım kaynadı. "Dilime ne dediğin umurumda değil.

Artık senin paspası değilim, istediğim her şeyi söyleyebilir ve düşünebilirim."

Ondan küçümseme damlıyordu. "Yıllar önce senden kurtulmakla iyi yapmışım."

Sözleri kalbimi deldi. Onun bir pislik olduğunu bilsem de, onun düşündüğünden daha iyi olduğumu bilsem de, sevdiğim ve her şeyimi verdiğim adamın bu sözleri söylemesi hala canımı yakıyordu. Yıllar önce özgüvenimi mahvetmişti ve ben yavaş yavaş kendimi iyileştirmiştim; şimdi beni tekrar kendinden şüphe ve nefretle doldurup gömebileceğinden korkuyordum.

Bölüm 5

This Is Who I Am~ Vanessa Amorosi

Nash

Erika yanılmıştı. Komşusu akıl sağlığı sorunu olan biri değildi; sadece bir pislikti. On dakika önce Erika'nın onunla ilgili sorunlarını ona söylemişim. Bundan hiç hoşlanmamıştı ve bana saldırmaya başlamıştı. Bana küfürler yağdırmasına izin verdim, o da bir profesyonel gibi küfürler yağdırdı. İnsanları aşağılamakta deneyimli olduğu belliydi; nefes almaya bile ara vermiyordu.

Bitirdiğinden emin olunca ona bir adım yaklaştım ve "Bitirdin mi?" diye bağırdım.

Ondan biraz daha uzun ve iriydim ama o yerinden kıpırdamadı; benim alanıma girmesine bile gözünü kırpmadı. "Hayır, son bir şey daha. Kız kardeşine söyle, burası benim evim ve ne zaman istersem ne istersem yaparım. Eğer ağabeyini karıştırmak istiyorsa, ona söyle, gelsin bakalım."

Velvet ile olan konuşmamdan sonra zaten kötü bir ruh halindeydim, ama bu adamın kendini beğenmişliği beni çileden çıkardı. Öfkemi bastırmak istesem bile, bunu yapamazdım.

"Sen büyük adamın tekisin, değil mi? Kadınlara böyle davranmak kendini çok iyi hissettiriyor olmalı, orospu çocuğu," diye bağırdım. "Beni ne iyi hissettiriyor biliyor musun?" diye tehditkar bir tonla devam ettim. O, endişesini belli edecek kadar nezaket gösterdi, ama benim şiddet arzumu körüklemişlerdi ve artık geri dönüş yoktu. Yumruğumu kaldırıp suratına indirdim ve akan kandan büyük zevk aldım.

Onu hazırlıksız yakalamıştım ve o da karşılık vermeye çalıştı, ama ben ondan iki adım öndeydim ve yüzünün diğer tarafına yumruk attım, ardından karnına sert bir yumruk indirdim. O iki büklüm oldu, ama ben henüz bitirmemişim. Onu omuzlarından yakaladım ve arkasındaki tuğla duvara ittim. Duvara çarptığı ses ve yüzündeki korku dolu ifade çok tatmin ediciydi.

"Dur!" diye bağırdı, karnını tutarken ve yüzünü benden korumaya çalışırken.

Kolumu kaldırmış, ona daha fazla yumruk yağdırmaya hazırdım ama durdum ve ona baktım. Yüzü kan içindeydi ve acı çekiyor gibi görünüyordu. Erika'yı bir daha rahatsız etmemesi için yeterince zarar vermiştim. Kolumu indirip, "Anlaştık mı, pislik?" diye sordum.

Tereddüt etmedi. "Evet, şimdi siktir git ve beni rahat bırak."

"Bir şey daha var; bir daha kız kardeşime bulaşırsan geri gelirim." Durup onu daha da tehdit ettim, "Ve yalnız gelmeyeceğim."

O da başını salladı ve ciddi olduğuna ikna olunca onu son bir kez itip oradan ayrıldım. Erika'nın bunu ondan duymayacağından oldukça emindim, ki benim de istediğim buydu. O, saçma sapan şeyleri çok kafasına takma eğilimindeydi ve benim için endişelenmesini hiç istemezdim. Tanrı biliyor, bunu zaten yeterince yapıyordu.

Beş saat sonra, Scott, Griff ve J ile Marcus hakkındaki soruşturmamızın son durumunu görüşmek için buluştum. Griff kötü haberlerle doluydu.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" diye inanamadan sordum.

Griff bana baktı ve başını salladı. "Hayır, ipucu çıkmaza girdi. Marcus izlerini iyi saklamış."

"Siktir," diye küfretti J ve elini masaya vurdu. "Bu orospu çocuğunu asla yakalayamayacağız, değil mi?"

Onun hayal kırıklığını hissettim. Son iki ayımızı Marcus'un neyin peşinde olduğunu anlamaya çalışarak geçirmiştik ve hiçbir ipucu bir yere varmamıştı. Ya Marcus hiçbir şey yapmıyordu ya da izlerini çok iyi saklıyordu. Hepimiz ikinci senaryoya inanıyorduk.

"Sabır, kardeşim," dedi Scott, J'ye dönerek.

Ne yazık ki sabır J'nin güçlü yanı değildi ve son gelişmeler onu oldukça sinirlendirmişti. "Belki Adelaide'ye geri dönüp oradaki çocuklarla konuşmam gerek. Lanet olsun, birileri bir şeyler biliyor olmalı."

Scott bunu düşündü ve Griff'e sorgulayan bir bakış attı. Griff başını salladı ve Scott J'ye dönerek kabul etti: "Tamam, sen aşağı in ve ne bulabileceğine bak. Ama bunu gizli tutmalısın kardeşim;

Son istediğimiz şey haberin babaya ulaşması. Oradaki çocuklardan herhangi birine bu konuda güvenebilir miyiz?"

J bunu düşündü ve sonra cevap verdi: "İki tanesine güvenebileceğime eminim."

Griff ayağa kalktı. "Onlarla iletişime geç ve ayarlamaları yap, J." Saatine baktı. "Gitmem gerek, esmer bir kızla randevum var."

"Ne zamandır randevulara çıkıyorsun?" diye sordum. Griff'in randevulara çıktığını hiç bilmiyordum.

"Randevu yanlış kelime olabilir kardeşim," diye sırtıttı, "Ama daha önce randevulaşmışlığım var."

"Ben buraya gelmeden önce olmalı."

Scott da ayağa kalktı. "Sen buraya gelmeden çok önce, Nash. Griff huysuz bir piçtir; yanında kalacak bir kadın bulması zor."

"O da var, bir de seni sikmeyecek bir kadın bulmak zor," diye mırıldandı Griff, bizi bırakırken.

"Bu lanet olası gerçek," diye onayladım, J ve ben de ayağa kalkarken. "Çıkıyor musun?" diye sordu Scott.

"Hayır, burada kalıp gece için biraz eğlence arayacağım."

"Tabii, eminim öyledir. Bir haftadır buraya gelmediğini duydum, yoksunluk sendromu mu yaşıyorsun?"

Kıkırdandım. "Ukala."

J araya girdi, "Nash, Madison yakında akşam yemeğine gelmeni istiyor. Onunla konuşunca halledebilir misin?"

"Tamam," dedim. J ile ilişkimiz hâlâ gergindi ama Madison için bunun üstesinden gelmeye çalışıyorduk. O kız için her şeyi yapardım.

O da başını salladı ve birlikte ayrıldılar. Onların arkasından bakarken, sarışın bir kız dikkatimi çekti. Bana sırtını dönmüştü ve ne güzel bir manzaraydı. İki erkekle sohbet ederken onu izledim; konuşan sadece o gibiydi, çünkü onların dikkati onun vücudundaydı ve ağızlarından tek kelime bile çıkmıyordu. Onları suçlayamazdım, çünkü kıvrımlarını saran ve kıcını zar zor örten dar siyah elbisesiyle muhteşem görünüyordu. Sırtı açıktı ve vücudunun çoğu dövmelerle kaplıydı. Bana tanıdık geldi ama nereden tanıdığımı çıkaramadım ve bu kıızı tanıyıp tanımadığımı düşünürken, dönüp bana doğru yürümeye başladı.

Siktir.

Sarışın peruk takmış Velvet'ti. Sikim sertleşmişti ve onun muhteşem göğüslerini ve kalçalarını izledikçe daha da sertleşti. Lanet olsun, kimi kandırıyordum ki; yıllardır ona sikim sertleşiyordu. Sadece varlığıyla bile bir erkeği tahrik ediyordu. İlk tanıştığımızda onu yatağa atmak için elimden geleni yapmış, onunla flört etmişim. Birkaç kez çok yaklaşmıştık ama o bana direnmeyi başarmış ve külotunu çıkarmak için yaptığım her girişimi engellemişti. İş arkadaşlarıyla yatmak istemediğini bahane etmişti, ben de sonunda partiye geleceğini düşünerek flört etmeyi bırakmışım. Ancak arkadaş olmuştuk ve lanet olası bir nedenden dolayı, onu becererek bu arkadaşlığı mahvetmek istemedim. İşte böylece, dört yıldır süren bir ereksiyonla ve buna neden olan kadının bunu halletmesi için hiçbir şansım olmadan orada duruyordum.

Bana geldiğinde durmadı ve beni fark etmedi; arkasını dönüp bakmadan yürümeye devam etti. Bu sefer onu gerçekten kızdırmıştım. O ateşli bir kadındı ve yıllar boyunca tartışmalarımız olmuştu çünkü bana her şeyi açıkça söyleyen bir kadındı. Söylediğim veya yaptığım bir şeye katılmıyorsa, bunu bana söylemekten çekinmezdi. Ama her kavgayı atlatmıştık; birbirimize güvenilebileceğimizi hep biliyorduk. Tanıştığım her kıza sikimi göstermeyi bırakmamı söylediğinde, beni kötü bir anda yakalamıştı ve ben bunu iyi karşılamamıştım. Ben de arkadaşlığımızı keserek tepki vermişim. Onsuz birkaç ay çok yalnız geçmişti, ama ben pislik olduğum için hatamı kabul etmeyi reddetmişim. Ama lanet olsun, onu özlemişim. Onunla oturup konuşmanın benim için ne kadar önemli olduğunu fark etmişim. Yıllar boyunca onun kıyafetlerini yırtmak istemiş olabilirim, ama şimdi onu sikmekle onunla konuşmak arasında bir seçim yapmam gerekirse, seks yapmayı hiç düşünmeden vazgeçerdim. Bu farkındalık kafamı allak bullak etti ve o andan itibaren ondan uzak durmaya başladım.

Tek kelime etmeden benden uzaklaşmasını izlemek, göğsüme bir yumruk gibi çarptı. Acı vericiydi; hayatımdaki bazı şeyler kadar acı verici değildi ama çok acıtıyordu. *Kahretsin*. Elimi saçlarımın arasına geçirdim. Bunu düzeltmem gerekiyordu. Ama önce, içimde biriken öfkeyi yatıştırmam gerekiyordu. Bana bu konuda yardım edebilecek birini aramak için odayı taradım. Bu gece acil işleri halledecektim, yarın da Velvet'le olan arkadaşlığımı düzeltecektim.

Bölüm 6

Altın ~ Lady Antebellum

Velvet

Market alışverişlerini yerleştirmeye başlamak için dolabı açtığımda, annem şikayet etti: "Bana para harcamayı bırak, Velvet. Market alışverişimi kendim yapabilirim."

Neden benim için yaptığım şeyleri hep şikayet etmek zorundaydı? Bazen onun için hiçbir şeyi doğru yapamıyormuşum gibi hissediyordum. "Anne, bunu milyon kez konuştuk. O pislik patronun seni kovduğundan beri zor günler geçirdiğini biliyorum ve elimden geldiğince sana yardım etmek istiyorum."

"Bana taşındığında ve hastayken bana baktığında yeterince yardım ettin. Artık iyileştin ve senin de kendi evin var, artık kendi hayatını yaşaman ve benim için endişelenmeyi bırakmanın zamanı geldi."

Ona sanki iki kafası varmış gibi baktım. "Sanki bu mümkünmüş gibi."

O da sinirlenerek, "Sadece senin mutlu olmanı istiyorum. Yaşadığın onca şeyden sonra bunu hak ediyorsun. Benim için endişelenmek zamanını boşa harcamak." dedi.

Yaptığım şeyi bırakıp tüm dikkatimi ona verdim. "Ben mutluyum anne. Evet, zor zamanlar geçirdim ama hayatımı düzene soktuğumu hissediyorum. Güzellik kursum bitmek üzere, yakında tam zamanlı olarak çalışmaya başlayacağım ve son birkaç ayda iyi arkadaşlar edindim. Hayatımda ilk kez bankada birikimim var ve arabamın borcunu ödedim. Ve sen ve Anna hayatıma geri döndünüz, bu da beni çok mutlu ediyor." Hayatımdaki tüm güzel şeyleri düşünerek gülümsedim. Uzun zamandır hayatımda güzel şeyler yoktu, ama sonunda o dönemi geride bıraktığımı hissediyordum.

Yüzünde yavaşça bir gülümseme yayıldı. "Bize geri döndüğün gün hayatımın en güzel günlerinden biriydi. Bir daha asla gitmeyeceğine söz ver."

Pişmanlık içimi kapladı. Yıllar önce ailemden ayrıldığımda çok bencil ve kendime dönük davranmıştım. Onları hayatımdan, yok edilmesi gereken bir hastalık gibi çıkarmıştım. Peki ne için? Nereden geldiğimi unutarak kendimi daha iyi hissetmek için. Asla memnun edilemeyecek bir adamı memnun etmek için. Beyaz çöp ailem olmadan hayatımın çok daha iyi olacağını düşünerek, arkama bile bakmadan çekip gitmiştim. Yeni ailemin sahip olmadığı sevgi ve desteği ailemden alamayacağımı, hayatımın çok daha karanlık ve umutsuz olacağını biliyordum.

Onu kendime çekip sarıldım. "Söz veriyorum, anne."

Kucaklaşmamızı bozdu ve endişeli bir bakış attı. "James bu sabah buradaydı."

"Kahretsin. Dün gelip beni gördü, bana bir teklifinin olduğunu söyledi. Meğer sonunda siyasete atılıyormuş."

"O işin kokusunu bile istemediğini söylemişti."

"Bir sürü yalan söyledi." Bana söylediği tüm yalanlar bir anda aklıma geldi ve mideme yumruk yemiş gibi oldum. Onun söylediklerine inanmakla ne kadar aptalmışım.

Annem elini saçlarımdan üzerine koydu. "Ona inandığın için kendini aptal hissettiğini biliyorum ama bu senin suçun değil, Velvet. Bu onun suçu ve sana böyle davranan aptal o. Sana verebileceğin her şeyi kaçırın aptal o."

Annem, tam da duymam gereken anda doğru şeyi söyleme yeteneğine sahipti. Çoğu zaman zor bir kadın olabilirdi, ama annelik içgüdüğü devreye girdiğinde, annelik görevini mükemmel bir şekilde yerine getirirdi.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım.

"Ne tür bir teklifte bulundu?"

"Sessizliğimi satın almak istiyor. Belli ki ne kadar pislik olduğunu fark etmiş ve insanlar yaptıklarını öğrenirse siyasi kariyerinin biteceğini biliyor."

"Kabul edecek misin?" "Tanrım,

hayır!"

"Belki düşünmelisin. Paraya ihtiyacın var."

"Onun kirli parasına dokunmak istemiyorum. Güneşin görmediği bir yere sokabilir." Öfkemi zar zor bastırdım ve o da bunu hissetti.

"Sadece bir düşünceydi, bu kadar sinirlenmene gerek yok. Bence ondan alabileceğini al, boşanmada seni mahvetmiş gibi görünüyor."

"

"Beş yıldır ondan kurtuldum ve böyle kalmasını istiyorum. Bu parayı alırsam, sonsuza kadar birbirimize bağlı kalırız; o da bunu bana karşı kullanmanın bir yolunu bulur. Ayrıca, o kadar alçalmam. Hikayemizi dünyaya anlatmak gibi bir niyetim yok ama bunun için para almam gerekmez; benim onurum bunu yapmaya izin vermez."

O sessizce dinledi, sonra şöyle dedi: "Bu, senin en sevdiğim özelliklerinden biri."

"Nedir o?"

"Başını dik tutuyorsun ve dürüst bir hayat yaşıyorsun; her zaman doğru olanı yapıyorsun."

Sözleri benim için çok anlamlıydı; bugün buraya geldiğim için mutluydum çünkü bu moral desteğine gerçekten ihtiyacım vardı.

O gece işe erken gittim. Sabah James hakkında konuştuktan sonra bütün öğleden sonra aklımdan çıkmamıştı ve Indigo'da olmanın bana verdiği sakinliğe ihtiyacım vardı. Kulüpte çalışmayı seviyordum. Scott ve diğer Storm üyeleri beni en başından beri ailelerine kabul etmişlerdi; onların kulübünün bir parçası olamazdım ama bana bir aile gibi bakıyorlardı.

Şu anda Indigo'da olmama engel olan tek şey Nash'ti. Sessizliği, benimle hiçbir şey yapmak istemediğinin açık bir göstergesiydi ve bu canımı yakıyordu. Ama yıllar önce bir erkekten asla hakaret kabul etmeyeceğime yemin etmişim ve bu kararımdan vazgeçmeyecektim. Nash bile fikrimi değiştiremezdi.

Onu düşünürken iç geçirdim. O seksin vücut bulmuş haliydi ve onunla seksin bu dünyadan olmadığını düşünmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Üstelik beni yatağa atmak için elinden geleni yapmamıştı da değil. Nash'in özelliği, her kadının tek kadın olarak sahip olmak isteyeceği yakışıklı bir seks tanrısı olmasına rağmen, onunla vakit geçirmekten gerçekten hoşlanmamdı. Zeki ve eğlenceliydi ve vardiyam bittikten sonra onunla oturup dinlenebileceğim anları her zaman iple çekiyordum. Aramızda hiçbir şeyin zorlanmadığı, sessizce , her şey hakkında konuşabileceğimiz kadar rahat bir ilişkimiz vardı. Bu yüzden uzun zaman önce onunla birlikte olmamaya karar vermişim

onunla birlikte gitmemeye karar vermiştim; onunla ve vücuduyla geçireceğim birkaç saatlik mutluluktan çok arkadaşlığımıza değer veriyordum.

Harlow düşüncelerimi böldü. "Yarın öğle yemeğinde ne yapıyorsun?"

"Uyuyacağım." Yarın cumartesi ve ben izinliydim. Bir kez olsun tüm hafta sonu izinliydim ve kendimi dünyadan soyutlayıp Velvet zamanı geçirmeyi planlıyordum.

O sırttı ve ben ona şüpheyle baktım; Harlow her zaman bir şeyler planlar ve komplo kurardı, bu sefer ne uydurdu diye merak ettim. "Hayır, öğle yemeğinde Scott'a gidiyorsun. Mutfağını bana bırakması için onu ikna ettim, yani hayır diyemezsin."

İnledim. "Gerçekten mi? Hafta sonu izin günümde beni yataktan mı kaldıracaksın?"

"Evet, ve hiç şikayet yok. Sana limonlu merengli turta yapacağım."

"Lanet olsun sana ve yemeklerle rüşvet vermeye," diye mırıldandım. Harlow'un yemekleri bu dünyadan değildi ve istediğini elde etmek için sık sık kullanırdı. Scott için üzıldüm; Harlow büyük silahını çektiğinde Scott'ın işi bitmişti.

Yine sırttı. "Saat on iki, geç kalma." Ve bununla birlikte odadan vals yaparak çıktı.

Başımı ellerimin arasına gömdüm ve onun cazibesine karşı koyamadığım için kendime kızdım. O, şimdiye kadar tanıdığım hiçbir arkadaşım benzemiyordu ve birbirimize ısınmamız biraz zaman almış olsa da, artık onu yakın arkadaşım olarak görüyordu.

"İkna etme konusunda çok yetenekli, değil mi?"

Başımı kaldırdığımda Nash kapıda duruyordu, yoğun bakışları beni yakıyordu. Bana bakışları tüylerimi diken diken etti; bu duyguyu umutsuzca bastırmaya çalıştım. "Evet, öyle," diye onayladım. Niyetini anlayamadığım için temkinli davrandım.

Kapı çerçevesine yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu. Gözlerindeki yoğunluk devam ediyordu ve aramızda yeni bir gerginlik oluştu. Burada bir şeyler dönüyordu; ne olduğunu bilmiyordum ama vücudum beklentiyle titriyordu.

"Senden özür dilemeliyim," dedi sonunda.

"Evet, borçlusun," dedim, karnımdaki kelebeklerle mücadele ederken. Bunlar da nereden çıktı?

Hiçbir şey söylemedi, sadece beni izliyordu. Gözlerindeki bakış beni tedirgin etmeye başlamıştı; bana yabancı bir duyguydu. Sessizce onun bir sonraki sözlerini bekledim.

Kapı çerçevesinden iterek bana doğru geldi, dar siyah tişörtünün altındaki kasları dalgalanıyordu. O kaslara bakmamak için deli gibi uğraştım, ama dünyada bunu başarabilecek bir kadın olduğunu sanmıyordum. Sesi gözlerimi tekrar ona çekti. "Sana kötü davrandığım için özür dilerim. Lütfen beni affet, çünkü seni çok özledim."

Özrü basitti, ama sözlerinde hissedilen duygu gerçektir. Söylediği her kelimenin farkındaydı. Gözlerimi kırdım. Beni şaşırtmıştı; bana özür dilemeye geleceğini hiç beklemiyordum. Hele de böyle açık sözlü bir şekilde. Sözlerindeki dürüstlük ve kırılganlık, onun tahmin edemeyeceği kadar benim için önemliydi.

Ortamı yumuşatmam gerekiyordu, bu yüzden küstahça davrandım. "Ben de seni özledim, pislik. Bir daha böyle bir şey yapma, tamam mı?"

Gülümsedi ve gözle görülür şekilde rahatladı. "Tanrıya şükür."

Ayağa kalktım ve ona yaklaştım. Odanın içinde yayılan misk kokusu beni etkiledi ve istemediğim şeyler hissettirdi. Kokuyu görmezden gelmeye çalıştım; ona söylemem gereken başka şeyler vardı ve dikkatimin dağılmasını istemiyordum. "Her zaman dürüst bir arkadaş olacağım dediğimde ciddiydim. Arkadaşlarımı korurum, Nash. Onlar için en iyisini isterim."

Gülümsemesi ciddileşti ama bana karşı kapanmadı.

"Biliyorum." Onu zorladım. "Bununla başa çıkabilir misin?"

Bir an düşündü ama sonra başını salladı ve "Evet" diye mırıldandı. Gülümsedim. "İyi."

Gergin bir andı; ilişkimizde bir değişiklik olmuştu ve bunu çok güçlü bir şekilde hissettim. Nash'in yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da bunu hissetmişti. Ama ikimiz de bunun ne olduğunu veya ne yapmamız gerektiğini tam olarak bilmiyorduk.

Sonunda derin bir nefes aldı ve bir adım geri attı. "Gitmem gerek. Aramız iyi, değil mi?"

"Evet, sorun yok."

Başını salladı ve gitti. Ben ise kafamın içindeki karışıklıkla sandalyeme çöktüm. Az önce ne oldu böyle?

Bölüm 7

Dayum, Baby ~ Florida Georgia Line

Nash

Siktir

Buradan gitmem
gerekiyordu. Hemen.

Velvet ile arkadaşlığımı kurtarmıştım ama kendimi neye bulaştırmıştım böyle? Kadınlarla ilişki kurmamamın bir nedeni vardı; benim vermek istediğimden fazlasını istiyorlardı. Ve lanet olsun, Velvet için tüm kurallarımı çöpe attım. O benden daha fazlasını istediğinde kendimi durduramamıştım. Tanrım, oraya sadece özür dilemek için gitmiştim, ama o bir şekilde kararlılığımı kırmanın bir yolunu bulmuştu. Şimdiye kadar sadece arkadaş olarak kalmıştık, ama şimdi o sınırı aşmış gibi hissediyordum.

Oradan çok hızlı bir şekilde çıkıp kaçtım ve şimdi ne yapacağımı bilemiyordum. Bu gece kulüpte takılmayı planlamıştım, ama Velvet'ten biraz uzaklaşmam gerekiyordu. Çıkmak için ön kapıya doğru ilerlerken sarışın bir kadın yaklaştı. Eli uzandı ve göğsüme kondu. "Nash, nereye gidiyorsun?" diye mırıldandı.

Sikim kıpırdadı ama ilgilenmiyordum. *Ne oluyor lan?* Seksiydi ve bu gece tam da ihtiyacım olan şeydi, ama hissetmiyordum. "Eve gidiyorum, bebeğim," dedim ve elini çekerek.

Elini benimkinden çekip, beni okşamaya çalıştı. Hala onu istemiyordum ve elini ittim. "Üzgünüm tatlım, bu gece ilgilenmiyorum."

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Sen her zaman ilgilenirsin. Hayır dediğini hiç duymadım."

Bunu bir suçlama gibi söyledi ve benim aletim de kesinlikle öyle algıladı. *Takımı yüzüstü bırakıyorsun, diye bağırdı bana.*

"Evet, ama bu gece olmaz. Bu gece halletmem gereken başka işler var," diye mırıldandım. Açıkça sikilmek isteyen kadınları reddettiğim için kendime sert bir şekilde azarlıyor gibiydim.

"Sen işini bitirdikten sonra gelebilirim," diye teklif etti.

Tanrım, bir erkek hayır diyemez mi? Hiç yapmadığım için bilemezdim ama eminim bunu her zaman yapan erkekler vardı. Taktik değiştirdim. Ona tembelce gülümseyerek, "Bu gece olmaz, tatlım, ama başka bir zaman olabilir," dedim.

Bana yaklaştı ve avucunu yine göğsüme koydu. "O da eğlenceli olur, ama bu gece beni sikmeni çok istiyorum. Yeteneklerin hakkında harika şeyler duydum."

Siktir! Bu kız her şeyi yapıyordu ve bana asılıyordu, ama ben hala onunla yatmak istemiyordum. Aklım karışmıştı; bir erkeğin başına böyle bir şeyin gelmesine ne sebep olmuştu? Otuz beş yıllık hayatımda hiç ilgi eksikliği yaşamamıştım.

Ondan uzaklaşmaya başladığımda, bir el pazımı kavradı ve sıcak bir vücut bana doğru itildi. "Nash bu gece benimle. Üzgünüm, tatlım."

Ve o şehvetli sesle, arzum bir anda uyandı.

Kadife gibi.

Kolunu bana dolamıştı ve diğer kızla bir tür kız kavgası yapıyordu. Bunun nasıl biteceğini görmek için bekledim.

Sonunda, kız öfkeyle nefesini verip, fahişeler ve striptizciler hakkında bir şeyler mırıldandı, ama dönüp bizden uzaklaşmadan önce ne dediğini tam olarak duyamadım. Velvet beni biraz bıraktı ve bana dönüp baktı. Kaşlarımı kaldırdım ama tek kelime etmedim. Hâlâ zihnimde işleyen arzu ile uğraşıyordum.

"Ne?" diye sordu, kaşlarını bana doğru kaldırarak. "Kurtarılmaya ihtiyacın vardı, ben de kurtardım." Beni tamamen bıraktı ve içimdeki kadın onu tutup geri çekmek istedi.

Başımı salladım. "Teşekkürler, tatlım. Benim için çok anlamlı." Ağzımdan çıkan kelimeler benim kontrolümde değildi. Bu gece söylediğim veya yaptığım hiçbir şey benim kontrolümde değildi.

Bana anlayamadığım garip bir bakış attı ve sonra, "Tabii ki. Ama o tekrar sana yapışmadan gitmelisin," dedi.

"Evet, sonra görüşürüz," diye mırıldandım ve bu gece başka bir şeyi mahvetmeden kulüpten çıktım.

Bir saat sonra, kendimi Scott'ın evinde buldum.

"Selam kardeşim," diye kapıyı açtı, şaşırılmış bir şekilde. "Ne oldu?"

Onu itip geçtim ve koridorda yürümeye başladım. "Bir şey yok, sadece arkadaşlık istedim."

Kıkırdadı. "Ben pek senin tipin değilim, değil mi?" Ona ters ters baktım. "Bu gece işimi görürsün."

"Nash cennetinde sorun mu var?"

"Evet, siktir git, pislik. Bana kahve yap," diye homurdandım ve mutfak masasına oturdum.

Gülerek, istediğimi yaptı ve sonra yanıma oturdu. "Ne oldu dostum? Son zamanlarda keyifsizsin."

Scott, insanların sorunlarını hemen fark eden, algısı güçlü bir adamdı. Ben her zaman onun radarından uzak durmayı başarmıştım; muhtemelen sorunlarım ruhumun derinliklerine gömülüydü, ben bile hissetmiyordum. Ama son on yıl beni yakalamıştı ve yavaş yavaş parçalandığımı hissediyordum. Ve o on yıl içinde ilk kez ne yapacağımı bilmiyordum.

Hayal kırıklığı ve endişeyle nefes verdim, canavarları serbest bırakmayı düşünürken kalbim göğsümde çarpıyordu. Onları o kadar uzun süre kilitli tutmuştum ki, sadece düşünmek bile beni rahatsız ediyordu. Onlar hakkında konuşmak beni çok korkutuyordu. "Geçmişinde kimsenin bilmediği şeyler var mı? Senin bile bilmek istemediğin şeyler?"

"Kardeşim, hayatımda şu anda bilmek istemediğim şeyler var, yıllar önce olan şeyleri saymıyorum bile."

"Evet," diye mırıldandım, düşüncelerime dalmıştım. "Bunun hakkında konuşman gerek mi?"

Sesindeki endişe belliydi; Scott'a güvenebileceğimi biliyordum ama bu konuda henüz kendime güvenmiyordum. Kafamı salladım. "Hayır, ben iyiyim. Son zamanlarda bazı şeyler düşünüyordum."

Bir süre sessizce oturdu. Tam da ihtiyacım olan şeydi ve hissettiğim endişe yavaş yavaş azalmaya başladı. Kendimi kontrol altına aldıktan sonra ona baktım ve sordum, "Hiç sikiinin çalışmaması gibi bir sorun yaşadın mı?"

Yüzünde şaşkınlık belirdi ve sırtıttı. "Bu lafın senin ağzından çıkacağını hiç düşünmemiştim."

"Evet, evet. Ama lanet olsun, oldu mu?"

"Olmadığını söyleyemem, Nash."

"Siktir."

"Seninki sana sorun çıkarıyor mu?" Piç kurusu bana gülüyordu.
"Sikimden çok, onu kullanma isteğimden. İlk kez başıma geliyor, bu yüzden biraz endişeliyim diyebilirim."
"Belki Velvet, sikinin yakında canlandırılması gerekeceğinden endişelendiğinde haklıydı."
"Ne diyorsun sen?"
"Sana gördüğün her kadını sikmekten bahsettiğini söyledi."
"Siktir, kadınlar neden bazı şeyleri kendilerine saklayamıyorlar?" Omuz silkti. "Bana da hiç anlamıyorum kardeşim."
Ayağa kalkıp gitmek için hazırlandım. Buraya gelme amacımı gerçekleştirmiştim. Scott beni dışarıya kadar takip etti. "Kahretsin, Harlow yarın herkes için öğle yemeği hazırlayacak, sana söylemeyi unuttum. Seni de bekliyor."
"Saat kaçta?" Kimse Harlow'un pişirdiği yemeği kaçırmazdı.
"Öğlen civarı."
Sırtına bir şaplak attım. "Teşekkürler dostum. Orada olacağım."
Velvet'in de öğle yemeğinde olacağı düşüncesini kafamdan uzaklaştırdım. Ve bu beni ne kadar mutlu etti.

Velvet

Geri çekilip herkesin Nash'i selamlamasını sessizce izledim. Öğle yemeğine neredeyse bir saat geç kalmıştı ve Harlow ona kızıyordu. Onun geç kalmasına hayal kırıklığı duyduğumu düşünüyordum. Beni bu kadar etkilememesi gerekirdi, ama etkilemişti.

Harlow'u kucaklamayı bitirdi ve kucaklaşmadan çıkarken gözlerim onunla buluştu. Madison'a dikkatini vermeden önce dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. Elini uzattı ve onu sıkıca kucakladı, kulağına bir şey fısıldadı ve Madison güldü. Kıskançlık duyduğumu hissettim ve bu hoş olmayan duygulardan kaçmak için hızla arka dönüp mutfığa gittim.

Scott da oradaydı ve dikkatli bakışları beni rahatsız etti. "Neden bana öyle bakıyorsun?" diye sordum sonunda.

Bana cevap vermeden önce tezgaha yaslandı. "Dün eski kocan geldi."

James için endişem arttı ve içimi korku kapladı. "Ne istedi?"

"Seni kovmamı istiyor ve karşılığında bana çok para teklif etti." "Dalga mı geçiyorsun?" diye patladım. Korku yerini öfkeye bıraktı; nasıl hayatımı böyle mahveder?

Scott başını salladı. "Hayır, şaka yapmıyorum. Gerçekten pis bir herifi seçmişsin."

"Hiç bilmiyorsun."

"Onun hikayesi ne? Neden seni kovmamı istediğini söylemedi, sadece teklifte bulundu."

İç geçirdim. James hayatımdan tamamen çıkmış olmalıydı ama işte yine karşımdaydı. "Ailesi uzun süredir siyasetle uğraşıyor ve o da asla bu işe girmeyeceğine yemin etmişti ama galiba fikrini değiştirmiş. Geçen gün ansızın ortaya çıktı ve bana para teklif etti. Medyaya onun hakkında konuşmamı istemiyor."

"Dolabında kirli çamaşırları var, değil mi?"

"Öyle de denebilir."

"Teklifini kabul edecek misin?"

"Hayır."

Başını salladı ve bankadan kalktı. "İyi. Ben de."

Teklifi kabul etmeyeceğini biliyordum. Ona sormama bile gerek yoktu. Scott Cole iyi bir adamdı, çoğu insan onu pislik olarak görse de. Sevdiklerini korurdu ve beni ailesi gibi sevdiğini biliyordum. Bunu bana o kadar çok kez göstermişti ki, artık bilmeyecektim.

Harlow mutfağa girdi ve Scott ona gülümsedi. "Artık yiyebilir miyiz?" diye sordu ve elini uzatıp kızın poposuna şaplak attı. Kız koluna bir tokat atarak onu uzaklaştırdı. Bu onu daha da cesaretlendirdi ve kolunu kızın beline dolayarak onu kendine çekip boynuna bir öpücük kondurdu.

"Sizi yalnız bırakayım," dedim, daha çok kendime söylüyordum çünkü birbirlerine o kadar dalmışlardı ki beni duymadılar. Arka terasa çıktım ve bir an gözlerimi kapatıp serin havayı derin bir nefesle içime çektim. Her zamankinden daha serin bir sonbahar geçiriyorduk ve ben bundan çok keyif alıyordum. Queensland'ın bunalıcı sıcaklarından nefret ediyordum ve bu yıl çok sıcak geçmişti, bu yüzden bu değişiklik hoşuma gitmişti.

Bir sandalye çekip oturdum ve rahatladım. Güzellik kursumu bitirmek ve tüm ay boyunca tam zamanlı çalışmakla geçen yoğun birkaç ayın yorgunluğu üzerime çökmüştü.

tam zamanlı çalışmanın ardından yorgunluk beni ele geçirmişti. Bu sabah yataktan kalkmak istememiştim ama Harlow gelmezsem hayal kırıklığına uğrayacağını biliyordum, bu yüzden kendimi zorlayarak kalkmışım. Gözlerimi kapattım ve uykuya daldım.

Ta ki boğuk bir ses beni uyandırana kadar. "Öğle yemeği hazır."

Nash.

Gözlerim bir anda açıldı ve sesini duyduğum anda içimi arzu kapladı. Ayağa fırladım ve ayaklarım titriyordu. Güçlü elleri beni yakaladı ve gözleri benimkileri aradı; ne aradığını bilmiyordum.

"Merhaba," diye fısıldadım.

Gözlerini kırptı ve ilk kez Nash'in kendinden emin olmadığını gördüm. Yüzü boş bir maske gibiydi ve nefes alıştı düzensizdi. "Merhaba," diye kekeledi ve benim iyi olduğumu anlayınca beni bıraktı.

Derin bir nefes aldım. Bu çok garip bir durumdu ve aniden buradan uzaklaşıp kaçmak istedim. Bunun yerine cesaretimi topladım ve "Açlıktan ölüyorum. Harlow ne pişirdi?" dedim.

"Hmm, bilmiyorum. Bana sadece buraya gelip seni içeri götürmemi söyledi," diye cevapladı, her zamanki soğukkanlılığı geri gelmişti.

Sahte bir gülümseme takındım. "Tamam, onu bekletmeyelim."

Onun cevabını beklemeden içeri girmeye başladım. Arkamdaki ayak sesleri beni takip ettiğini gösteriyordu, ama o da tek kelime etmedi.

Harlow eve girdiğimizde bize gülümsedi; ama garip bir gülümsemeydi, genellikle onun bir plan yaparken gördüğüm gülümsemeydi. "Geldiğinize sevindim," dedi J, Madison'ın yanındaki koltuğa oturup kolunu onun koltuğunun arkasına attı.

"Siktir git," diye mırıldandım ve o sırttı. Kafamı salladım ve onun sırtıtışına karşılık verdim.

Masada iki koltuk kalmıştı; yan yana iki koltuk. Oturdum ama Nash bir şeyler içmek istediğini mırıldandı. Buzdolabına doğru hareketini takip ettim ve dönüp bana bakarken beni yakaladı ve bir şey içmek isteyip istemediğimi sordu. Yüzüm kızardı; bunu biliyordum çünkü utanç verici bir şey yaparken yakalandığımda her zaman böyle olurdu. O da bunu fark etti ve gözlerini kısarak bana baktı ama bunu fark etmemiş gibi yaptı; sadece bir kutu kola ve bir kutu limonata uzattı ve bana soran bir bakış attı. Kolayı işaret ettim ve teşekkür etmek için dudaklarımla "teşekkürler" dedim, sonra Madison'a dönüp anlamsız bir soru sordum. "Son zamanlarda yeni dövme yaptırdın mı?"

Şaşırmış göründü ama cevap verdi: "Hayır, J ve ben düğünden sonra dövme yaptırdıktan sonra yaptırmadık."

Zihnimde kendime bir tokat attım. Ne aptalca bir konuşma başlangıcıydı. Ve benim için hiç de karakterime uygun olmayan bir şekilde saçma sapan konuşuyordum.

Nash yanımdaki sandalyeye kayd ve içkimi uzattı. Parmaklarının benimkilere değmesiyle oluşan titremeyi görmezden geldim.

"Velvet, güzellik kursun ne kadar sürdü?" Madison salatayı bana uzatırken sordu.

Tabağıma salata koymaya başladım. "Bir aydan biraz fazla kaldı." "Sonra ne yapacaksın? Indigo'dan ayrılacak mısın yoksa ikisini birden mi yapacaksın?"

Scott araya girdi. "Haftada bir gece çalışmaya devam etmesini sağlamaya çalışıyorum." Bana kocaman bir gülümseme attı ve devam etti, "Sanırım sana reddedemeyeceğin bir teklifte bulunmam gerekecek."

Gülümsedim. Bu konuyu defalarca konuşmuştuk ve yeni bir iş bulduğumda striptiz yapmayı istemediğimi biliyordu, ama yine de ısrar ediyordu. "Sana söyledim Scott, striptiz için çok yaşlandım. Müşterilerin yaşlı bir kadının vücudunu görmek istemez."

Nash içkisini neredeyse boğazına kaçırıldı ve bana şaşkın bir bakış attı. "Ne dedin? Otuz iki mi? O yaşta yaşlı sayılmazsın," diye mırıldandı, "Ve lanet olsun Velvet, son zamanlarda aynaya baktın mı?"

Onun sözlerine katılmasam da içimi bir sıcaklık kapladı. "Evet, baktım ve eskisi gibi değilim diyelim."

Nash'in gözleri göğsüme indi ve, lanet olsun, bu beni çok etkiledi. Erkeklerin ilgisini sevdiğim bir sır değildi, sevmesen striptiz yapmazsın, ama Nash'in gözlerinin üzerimde olması, beni uzun zamandır hiç olmadığım kadar tahrik etti.

Gözlerini tekrar yüzüme çevirdi ve fısıldadı, "Tatlım, hayatımda çok şey gördüm ve diyelim ki seninkiler muhteşem."

Arzularım bacaklarımın arasında birikti. Nash'in benimle flört etmesi yeni bir şey değildi, ama bu konuşmanın tonu farklıydı; aramızda kesinlikle bir şey değişmişti ve sözlerinin arkasında yeni bir anlam seziyordum. Ve artık bunu inkar edemeyeceğimi fark ettim; onunla seks yapmak, ellerinin vücudumda dolaşmasını ve kulaklarıma fahişe sözler fısıldamasını istiyordum.

Beni suskun bırakmıştı, ama Harlow benim için konuşmaya devam etti. "Nash'e katılıyorum, çok seksisin. Sana kız olarak aşığım ve

vücuduna aşık oldum." Bana göz kırptı ve onun nazik sözleri için onu öpebilirdim. Kadınların birbirlerini yıkmaya çalışmak yerine birbirlerine destek olması gerektiğine inanıyordum ve bir kadından gelen böyle bir iltifat bazen bir erkekten gelen iltifattan daha değerliydi benim için.

"Teşekkür ederim." Ona bir öpücük gönderdim.

J sohbete katıldı, "Eğer birinin malları yargılama hakkı varsa, o da Nash'tir, bebeğim. Senin yerinde olsam onu dinlerdim."

Masada Scott, Harlow, J, Madison ve Nash'e baktım; onlar gerçekten benim seçtiğim ailemdi ve bu öğle yemeği bunu bana daha da kanıtladı. Gülümsayarak, "Bunu iltifat olarak kabul ediyorum, J," dedim.

Madison güldü. "Öyle almalısın. Bu kesinlikle J'nin iltifatıdır; bana güven, ben bilirim. Kötü bir günüm olduğunda, beni neşelendirmek için göğüslerimin ne kadar seksi olduğunu veya bacaklarımı etrafına sarmak istediğini söyler."

J homurdandı, "Ama doğru, harika göğüslerin ve bacakların var ve moralin bozukken bunu duymaya ihtiyacın var."

Madison yüzünü ona yaklaştırdı ve "Teşekkürler, bebeğim, ama yaşlanıp saçlarım ağardığında ve göğüslerim sarkınca ne diyeceksin?" dedi.

O sıırttı. "Hala dudakların olacak, değil mi?"

Madison onun koluna vurdu. "Sen pis bir adamsın, Jason Reilly." "Evet, bebeğim. Beni en çok bu yüzden seviyorsun."

Nash sandalyesinde kıpırdadı ve sadece benim duyabileceğim şekilde mırıldandı, "Siktir, bu saçmalığı gerçekten dinlemek zorunda mıyız?"

Ona dönüp baktım ve ilk kez yüzündeki yorgunluğu fark ettim. "İyi misin?" diye sordum yumuşak bir sesle, "Yorgun görünüyorsun."

Cevabı aceleci değildi. "Evet, sadece kafamda bazı şeyler var."

"Konuşmak ister misin?"

Sıkı bir gülümsemeyle, "Teşekkürler, ama konuşmak bir yana, düşünmek bile istemiyorum," dedi.

"Tabii, anlıyorum. Fikrini değiştirirsen, beni bulursun." "Evet, bulursun."

Ne söyleyeceğimi düşündüm, nasıl karşılayacağından emin değildim, ama sonra boşver dedim; bu kadar yol gelmiştik, söylememden hoşlanmasa da ne yapabilirdi ki? "Senin için endişeleniyorum, Nash. Seni üzen veya endişelendiren şeyler olduğunda benimle konuşmanı isterdim." Dinlendim.

Söylerken elim hafifçe koluna dokundu. Tepkisi hızlı oldu; kolu seğirdi ve yüzünde şaşkınlık belirdi.

Kolunu çekip aniden ayağa kalktı. Bana bakarak, "Benim için endişelenmene gerek yok. Bu durum yakında geçecek ve ben iyi olacağım" dedi. Bakışlarını Harlow'a çevirerek özür diledi, "Üzgünüm, Harlow, ama gitmem gerek."

Harlow ona hayal kırıklığına uğramış bir bakış attı. "Gerçekten mi?"

"Evet, işim var." Daha fazla açıklama yapmadı. Sonra gitti. Ben ise onun davranışına bir kez daha şaşkınlık içinde kaldım. Nash son zamanlarda her zamanki neşeli haliyle değildi ve artık onun için gerçekten endişeleniyordum.

Bölüm 8

Scream ~ Usher

Velvet

Çalan telefonumun sesi beni derin uykumdan uyandırdı. Gözlerimi kısarak arayan numarayı kontrol ettim. Kahretsin, James'ti. Telefon numaramı nasıl bulmuştu? Telefonu yatağın üzerine bıraktım; aramasına cevap vermeyecektim. Bunun yerine yataktan kalkıp mutfığa gidip bir şeyler içmek için mutfığa gittim. Saat gözüme çarptı; öğleden sonra beşti. Pazar günüydü ve günün çoğunu yatakta uyuyarak geçirmiştım. Yağmur çatıya yağıyordu ve izin günümde yağmur yağdığına inanamıyordum. Yağmurlu pazar günlerini yatakta geçirmek en sevdiğim şeydi.

Doldurduğum bardağı bir dikişte içtim ve telefonum tekrar çalmaya başlayınca küfrettim. Telefonu görmezden gelerek dikkatimi kedim Bella'ya verdim. Bacaklarıma sürtünüyor, ona yemek vermemi istiyordu. Kahretsin, bu kedi hep yemek istiyordu; ona verdiğim onca yemekle çok daha şişman olması gerekirdi. Her seferinde onun isteklerine boyun eğmekten kendimi alamıyordum.

Onun kasesine biraz mama dökerken telefonun çalmayı kesti. Bana "dalga mı geçiyorsun?" der gibi baktı.

"Hepsi bu kadar," dedim ve bana son bir kez huysuzca baktıktan sonra yemeye başladı.

Kötü koktuğuma karar verip duş almak için banyoya girdim. Musluğu açmak için eğildiğim anda telefonum tekrar çaldı. Ne oluyor lan? Şimdi beni sinirlendirdi. Yatak odasına girip telefonumu aldım. "Ne istiyorsun lan?" diye bağırđım.

"Seninle konuşmak da çok güzel, Velvet. Her konuşmamızda bu dil mi kullanmak zorundayız?" diye azarladı.

"Evet, lanet olsun ki var," diye küfür ettim.

O içini çekti. "Avukatın teklifimi aldı. Seninle iletişime geçti mi?"

Almıştı, ama James'in bunu bilmesi gerekmiyordu. Bana yaşattığı onca şeyden sonra, şimdi onu biraz oyalamamın sırası bendeydi. "Hayır."

"Onunla iletişime geçmeni öneririm."

"Bugün Pazar, James. Herhalde bugün onu aramamı istemiyorsun, değil mi?" "Velvet, bence bu durumun ciddiyetini hafife alıyorsun."

"

"Hayır, James, bence bu durumun umurumda olmadığını hafife alıyorsun." Bu adam kanımı kaynatıyordu. Onu nasıl sevdiğimi hiç anlamıyordum.

Sessizliğin ardından, yıllar önce çok iyi tanıdığım o iğrenç hırıltı geldi. "Hâlâ tanıştığım ve kurtardığım zamanki gibi bir çöpün tekisin. Senden kurtulmak hayatımın en iyi kararıydı ve hayatında bir erkek olmamasına şaşırmasamalıyım, çünkü seni diğer kadınların yerine seçecek birini hayal edemiyorum."

Mantıklı tarafım, onun sözlerinin değersiz olduğunu ve hiç aldırış etmemem gerektiğini biliyordu, ama James'e karşı güçsüz olan bir tarafım da vardı. Sözlerini silah gibi kullanıyordu ve her seferinde beni mahvediyordu. Yıllarca inşa ettiğim özgüvenimi paramparça ediyor, şüphe, nefret ve korkudan oluşan acı verici bir sarmal içinde bedenimi sarıyorlardı.

Donakaldım, ona karşılık verecek kelimeleri bulamadım ve o da sessizliğimi fırsat bilip bana daha fazla zehir saçtı. "Hayatın boktan, Velvet. Seni kovduğumdan beri boktan. Sana yaptığım teklif, hayatını düzeltmek için en iyi seçenek. Bana en kısa zamanda geri dönüp kabul edeceğini söylemeni öneririm, çünkü bu teklif her zaman geçerli olmayacak."

Telefonu kapattı ve ben yavaşça telefonu kulağımdan uzaklaştırdım. Onun sözleri, ben onları anlamaya çalışırken zihnimde ağır bir yük olarak kalmıştı. Düzgün düşünebilmek için onları kafamdan atmam gerekiyordu; onların yalan olduğunu kabul edebilmek için.

"Lanet olsun!" Boş odaya bağırdım. Neden onu kendime bu kadar yaklaştırdım ki? Her seferinde aynı şey oluyor!

Kalbim hızla çarpmaya başladı ve hafifçe terlemeye başladım. Bella'nın temkinli gözleri bana odaklanmıştı ve kaçmaya hazır gibi görünüyordu. Onu kucağıma aldım ve okşadım. "Üzgünüm, bebeğim. Bağırarak istemedim ama o pislik beni sinirlendiriyor," diye fısıldadım. Gözleri kırıştı ve mırıldanmaya başladı. Sakinleştiğine emin olunca onu yere indirdim ve duşa geri döndüm. Dışarı çıkacaktım ve

çok içecektim.

yapacağım şey olsa bile.

Bu gece James'i aklımdan silip atacaktım, bu son

Nash

Kulübe girip aradığımı bulmak için etrafa bakındım. Bu gece sikimi fahişem yapacaktım.

Kulübün köşesinde aradığımı buldum; sarışın, dolgun ve bana hazır olduğunu gösteren sinyaller gönderiyordu. Ayrıca bizimle oynayacak bir arkadaşı da var gibi görünüyordu; ne kadar kalabalık o kadar iyi diye düşündüm. Velvet konusunda kafam karışık, seks yapmadığım uzun bir hafta geçirdim ve nefes almaya ihtiyacım olduğu kadar sikişmeye de ihtiyacım vardı. Sadece düşünmek bile sikimi sertleştirdi ve kulüpte ilerlerken adımlarımı hızlandırdım. Aç bir adamdım ve bu hatunları sabaha kadar sikip atacaktım.

Hedefime neredeyse ulaşmıştım ki, gözümün ucuyla Velvet'i gördüm. Aniden durdum ve nefesimi tuttum. Kıçını zar zor örten, en kısa ve en dar elbiseyi giymişti ve belinden eğilmiş, bir adamın kulağına bir şeyler fısıldıyordu. Hissettiğim hoşnutsuzluk beni şaşkına çevirdi ve oraya gidip onu adamın kollarından koparmak için kendimi zor tuttum. Gözlerimi ondan ayırmaya çalıştım ama yapamadım; bacaklarımı da kıpırdatamıyordum. Beni büyülemişti. Gözlerimi onun vücudunda gezdirdim ve Velvet'in güzelliğine kendimi kaptırdım. O, hayatımda gördüğüm en güzel kadındı; bunu dört uzun yıldır biliyordum ve artık inkar etmeyi bırakmıştım.

Orada durup bakarken, saçlarını salladı ve bakışlarımı yakaladı. Bana verdiği gülümseme, sikimi okşadı. O gülümseme tam bir cennet gibiydi ve beni ona doğru itti. Vücudunu bana doğru çevirdi, bu hareket, tatlı sözler fısıldadığı adamla işinin bittiğini gösteriyordu. Ayakları beni doğru ilerledi ve ortada buluştuk.

"Nash," dedi, sesi nefes nefeseydi.

Seks.

Kadife gibi akıyordu ve ben onu istiyordum. Onunla.

Sonuçları umursamıyordum; bu gece tek görebildiğim, koklayabildiğim ve dokunabildiğim o iken, o mayın tarlasına adım atmaya bile cesaret edemiyordum.

Eli göğsüme kondu ve sikim tekrar seğirdi. Lanet olsun, bu kadın hiç kimsenin yapamadığı şekilde dikkatimi çekmişti. Eski karım bile. Elimini kışına doladım ve onu kendime doğru çektim. Sikime dokunduğunda inledi ve gözleri bir an için kapandı. Gözlerini tekrar açtığında, ağzımı kulağına yaklaştırdım ve fısıldadım, "Tatlım, seni eve götürüp sikmek istiyorum. Ve bu gece hayır cevabını kabul etmeyeceğim. Artık birbirimizin etrafında çok uzun süredir dans ediyoruz ve sikim senin için o kadar sertleşmiş ki, bir şey yapmazsan, yaptıklarından sorumlu olmayacağım."

O tekrar inledi ve "Tatlım dediğin anda beni kaybettin" dedi.

"Siktir," diye homurdandım. Elini tutup onu kulüpten dışarı çıkardım ve motosikletime götürdüm.

Bu, hayatımda yaptığım en hızlı sürüş olacaktı.

Kapının kilidini açıp Velvet'i arkamdan sürükleyerek içeri girdim. Tökezledi ve kıkırdadı, bu garipti. Onu daha önce hiç kıkırdamış duymamıştım. Yatak odasına doğru koşarken durup ona baktım. "Sarhoşsun, değil mi?"

Seksi gülümsemesi beni daha da tahrik etti, eğer bu mümkünse. "Yok, sadece biraz çakırkeyifim."

Tabii, siktir, birazcık sarhoşmuş, hadi oradan. Kahretsin. Sarhoşken onu kullanamazdım. Saçlarımı elime alıp, devam etmem için bana bağırarak sikime susmasını söyledim. "Velvet, seni bu halde beceremem."

Yüzünde şaşkınlık belirdi. "Nasıl?" Bunu söylerken elleri kışımaya indi ve lanet olsun, bu harika bir duyguydu. İki kafam şu anda bir bağırış çağırış içindeydi.

"Yanlış anlama, seni hiç bir kadını sikmek istemediğim kadar sikmek istiyorum, ama sarhoşken ve aklın başında değilken yapmak istemiyorum."

Ellerinden biri kasıklarına doğru kayd ve ben zevkle inledim. "Nash, korkak olma. Siktir beni. Senin işin bu, sen de yap

."

"Velvet, sen farklısın. Biz arkadaşız ve ayık olsan bunu istemezdin bunu istemezsin." Ağzımdan çıkan kelimelere inanamıyordum. Ne zamandan beri böyle şeyleri umursuyordum?

"Ayıkken senden ne istediğimi görsen şaşırırsın."

Tanrım, bu ne anlama geliyordu?

Tereddüt ettim ve o anı fırsat bilip vücudunu bana yaklaştırdı, bana sürtünmeye başladı. Sertleşmemi engellemek için mücadele ettim. Kararlılığım ciddi şekilde sarsılmıştı; böyle devam ederse, onu omzuma atıp yatağa atmaktan kendimi alıkoyabileceğimi sanmıyordum.

"Nash, lanet olsun, biz yetişkiniz ve ikimiz de ne istediğimizi biliyoruz. Bu gece benimle ilgilenmezsen, gidip bunu yapacak rastgele bir adam bulacağım."

Hayatta bunu yapmazdı. Başka bir erkeğin ona dokunmasına izin vermeden önce onunla ilgilenirdim. "Bunu söylediğini unutma, tamam mı?" diye bağırdım ve onu yatak odama sürüklemeye devam ettim.

Yatak odasına vardığımızda, dönüp onu sertçe kendime çektim. Ağzımı onun ağzına yapıştırdım ve dudaklarımla, dilimle onu yuttum. Tadı burbon gibiydi ve şehvetle dolu sersemliğimde tam olarak anlayamadığım bir tür lolipop kokuyordu. Ellerimi sırtından aşağıya, kalçalarına doğru kaydırdım ve bir elimi kalçalarının arasına kaydırdım. Bacaklarını hafifçe ayırırken aynı anda onu kendime doğru çektim. Ağzıma inleyerek dilini çılgınca benimkini aradı.

Ağzımı onunkinden çekmeden önce, birkaç dakika daha ateşli bir şekilde öpüştük. Ellerimden birini öne doğru kaydırdım ve elbisesinin altına sokarak külotunu aradım. Aradığımı çabucak buldum ve parmağımı ıslak amına soktum. Arkasında tuttuğum eliyle kıcını kaldırıp öne doğru eğdim ve bu hareketin verdiği zevkten inledi.

"Hoşuna gitti mi, bebeğim?"

Başını sallayarak yalvardı, "Lütfen, durma."

Dudaklarını tekrar dudaklarımla okşadıktan sonra söz verdim, "Buna imkan yok, tatlım."

Parmağım amının içini okşamaya devam ederken, başparmağımla klitorisini masaj yaparken bir parmak daha ekledim. Başı geriye düştü

ve dudaklarını ısırmadan önce seksi bir gülümsemeyle ağzını açtı. Lanet olsun, o dişlerin beni ısırmasını istiyordum. Başımı boynuna eğdim ve dudaklarına kadar bir iz bırakarak yaladım. Ağzını açtı ve beni içeri aldı, ben de onu aldım; bana sunduğu her şeyi ve daha fazlasını aldım. Parmaklarım daha hızlı ve daha sert çalışıyordu; onu boşaltma ihtiyacı beni tüketmişti. Onun zevkten kıvranışını görmek, havadaki seks kokusu ve çıkardığı sesler beni o kadar tahrik etmişti ki, zihnim yılbaşı gecesindeki havai fişekler gibi patlıyordu.

O boşalırken amcığı parmaklarımın etrafında sıkılaşıp kasılmaya başladı. Orgazm olurken adımı haykırdı ve bu, hayatımda duyduğum en tatlı sesdi. Sikim pantolonuma vurarak dışarı çıkmak istiyordu ama onu tatmak için duyduğum yoğun arzu galip geldi.

Bana yaslanırken onu daha sıkı tuttum. "Ağzım senin amını istiyor, Velvet," diye boğuk bir sesle söyledim.

Gözleri benimkilere takıldı ve tekrar gülümsedi. Yüzünü yaklaştırdı ve dilini çıkarıp dudaklarımı yaladıktan sonra bana yalvardı, "Hepsi senin, Nash. Dudaklarını üzerimde, dilini içimde ne kadar istediğimi bilemezsin."

Göğsümden bir hırıltı çıktı ve sonra ikimizin de istediği şeyi ona verdim.

Dizlerimin üzerine çöktüm ve elbisesini yukarı ittim. Karşımda gördüğüm manzara neredeyse o anda boşalmama neden olacaktı. Siyah dantelden bir şerit, amını zar zor örtüyordu ve üstünde bir fiyonk vardı. Sanki benim için açmam için hazırlanmış bir hediye gibi. İki elimle kalçalarını kavradım ve onu ağzıma çektim. Kokusu başımı döndürüyordu ve kendimi tutamadım; amını kokladım ve ihtiyacım olduğunda hatırlayabilmek için kokusunu hafızama kazıdım.

Eli başımı kavradı ve çaresiz parmakları saçımı çekti; yüzümü ona yaklaştırdı. Karşı koymadım; benim ihtiyacım da onunki kadar çılgındı. Siyah dantel şerit bir dakikadan az bir süre sonra yere düştü ve Velvet'in ihtişamı gözlerimin önüne serildi. Bir an o manzarayı seyrettikten sonra, ağzımla ziyafetin tadını çıkarmak için harekete geçtim.

Cennet.

Velvet'in amcığı sanki lanet olası Eden Bahçesi gibiydi.

Saçımı daha sertçe çekti ve dilim içine girerken inledi. İnlemeleri sikimi okşadı ve ona olan açlığımı körükledi, ben de çılgın bir ritimle onu yaladım ve emdim.

"Nash... evet..." boğuk sesi devam etmem için yalvarıyordu.

Onu günlerce yiyebilirdim, tadı o kadar güzeldi. Amcıklar benim uzmanlık alanımdı; ne yaptığımı bilmek için yeterince amcık sikmiştım ve doyamıyordum. Ama yeni keşfedilmiş bir açlık beni dolduruyordu; Velvet'in doldurduğu karmakarışık zihnimde bile, sadece bu amcığın doyurabileceğinden emindim.

Eli başımdan yüzümün yanına kaydı ve nazik dokunuşu beni sarsmıştı. Yumuşaktı, ama yıllardır hissetmediğim bir etki yaratmıştı. Homurdandım, yüzümü ondan çekip ayağa kalktım. Sikim sonunda savaşı kazanmıştı; onu şimdi hiç sikilmemiş gibi sikecektim.

Oda sessizdi, ama gözlerimizle, vücutlarımızla birbirimize bağırıyorduk. Bu gece çok uzun zamandır bekliyordu ve ikimiz de biriken cinsel gerilimden kurtulmaya ihtiyacımız vardı. Ona yaklaştım ve elbisesini başından çektim. Gözlerim göğüslerine indi ve nefesimi tuttum. Velvet hatırladığımdan daha güzeldi.

"Ürünleri beğendin mi?" diye sordu, kafamdaki sis perdesini araladı.

Gözlerimi göğüslerinden ayırmadan mırıldandım, "Oh bebeğim, hiç bilmiyorsun."

Elini uzattı, kemerimi çözdü ve fermuarımı indirdi. Eli pantolonumun içine kaydı ve bir an sonra, ilk kez sikimi tuttuğunda mutluluk beni sardı.

"Siktir," diye tısladım.

Çenemi avuçlayıp yüzümü kaldırdı, böylece gözlerimiz tekrar buluştu, diğer eli ise beni okşuyordu. "Sikiyle neler yapabileceğini göster bana."

Sırıttım ve gömleğimi yırttım. "Bebeğim, sen benim kıyafetlerimi çıkar, sonra sana hayatının en güzel yolculuğunu yaşatayım. Bu sik senin zevkine göre yaratılmış."

O tembelce sikimi okşamaya devam etti ve ben ona kaşlarımı kaldırdım.

"Ne?" diye sordu, gözlerinde alaycı bir ışıltı vardı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve onunla oyun oynadım. "Bana aldırma, hayatım. Yaptığın şey hoşuma gidiyor, ama seni sikmemi istediğini sanmıştım."

"Nash, yıllardır beni sikmeni istiyorum. Beklemekte iyiyimdir."

"Tanrım, Velvet. Bunca zamandır beni istiyorsan, neden bu kadar uzun süre beklettin?"

Bana şehvetle gülümseyerek cevap verdi, "Çünkü beklemeye degeceğini biliyordum. Senin sikinin beni hayatımda bir erkek için hiç çığlık attığımdan daha yüksek sesle çığlık attıracağını biliyorum."

Bu kadardı. Beklemekten bıktım. Kot pantolonumu aşağı indirip, sütyenini yırtarken aynı anda kenara tekmeledim. Onu yakaladım ve kendime doğru çektim. "Ağzın çok pis kadın, bu beni çok tahrik ediyor. Ağzın ve amın arasında, bu gece beni öldüreceğini düşündüğüm için ben öldüm."

Onu kaldırdım ve o bacaklarını bana doladı, ben de onu yatağa taşıdım. Onu istediğim yere yatırıp, yatağa diz çöküp onun üzerine çıkmadan önce vücuduna son bir kez baktım.

"Hazır mısın?" diye kükredim.

Vahşi gözleri bana yeşil ışık yaktı ve elleri kıcımlı ona doğru itti. Başımı sallayarak yatak başındaki masaya uzandım, bir prezervatif aldım ve geri çekilip takmak için oturdum. Onun içine girmek için çoktan hazır olmama rağmen, onu kızdırmak için bunu yavaşça yaptım. Bu da çok işe yaradı. İnleyerek mırıldandı, "Acele et Nash. O sikini içimde istiyorum."

Sırıttım ve onu öpmek için öne eğildim. "Güzel, çünkü tam da bunu alacaksın, tatlı şey."

Üstüne çıkıp sert ve hızlı bir şekilde ittim, tatlı amını tamamen doldurdum. Adımı haykırdı, ben de çekilip tekrar ittim. Tanrım, ne kadar tatlı bir cennet; Velvet içimde çok iyi hissettiriyordu. Bir kez daha ittim ve içinden çıkıp dizlerimin üzerine oturmadan önce bir an için içinde olmanın tadını çıkardım.

Daha derin bir penetrasyon arzulayarak dizlerimin üzerine çöktüm, bacaklarını yukarı çekip omuzlarımla hemen altına gelecek şekilde kollarımın üzerine yaydım. Bacaklarının arasına eğilip tekrar içeri girip çıkarak yeni bir ritim belirledim. Gözlerimiz kilitlendi ve onu tam istediğim gibi derin ve kirli bir şekilde sikmeye başladım.

"Nash!" diye bağırdı yine, o kadar yüksek sesle ki, onu hayatında hiç bu kadar yüksek sesle bağırttığıma inandığını kanıtlamıştım. Amcığı sikimi sıkı ve ben boşalmamak için uğraştım; onu da aynı anda boşaltmak istiyordum.

"Yaklaştın mı?" diye homurdandım.

"Evet," diye inleyerek cevap verdi ve sonra boşaldı. Orgazmı etrafımda patladı ve lanet olsun, muhteşem bir duyguydu. Sikim taş gibi sertleşmişti ve kalbim göğsümde çarpmaya başlayınca zonklamaya başladı. Islak amcığı etrafımda kasılmaya devam ediyordu ve bir adamın sadece rüyalarında görebileceğı bir zevkle beynimi aydınlatan bir şimşek çakarken nirvanayı gördüğüme emindim.

Coşku beni sardı ve sert bir şekilde boşaldım. Uzun ve çok sert. Odaklanmamı, sesleri ve tatları kaybetmemle birlikte etrafım bulanıklaştı. Ona sarhoş olmuştum ve ona geri dönmek için çabaladım. Onu görmem gerekiyordu; onu tatmak için can atıyordum. Ama orgazm ve vücuduma yayılan hislerle kendimden geçmiştim.

Sonunda kendime geldim ve gözlerimi açtım. Başı yana dönmüştü ve gözleri kapalıydı, yüzünde mutluluk dolu bir ifade vardı. Beni izlediğimi hissetmiş olmalıydı, bana dönüp gülümsedi.

Bir an hiçbir şey söylemedik, sadece sessizce o anın tadını çıkardık. Sonra, "Beni cennete gönderdin, Nash. Senin hakkında duyduğum her şey doğruymuş" dedi.

Zihnim aşırı hızda çalışıyordu; içinden geçen yeni, çılgın düşünceler beni şiddetiyle dövüyordu.

Kadife.

Onu istedim.

Yine.

Şimdiden.

Siktir, orgazmım daha bitmemişti ki, şimdiden daha fazlasını istiyordum. Bir şey söyleyemeden gözleri kapandı ve neredeyse uykuya daldığını anladım.

Nazikçe içinden çıktım ve ayağa kalkıp prezervatifi çıkarmadan önce bacaklarını yatağa yatırabilmek için yer değiştirdim. Yataktan kalkarken yumuşak bir inilti duydu ama gözlerini açmadı. Banyoya gitmeden önce

bir süre izledim.

Tanrım, ne halt ettik biz?

Prezervatifi attım ve aynada kendime baktım. Velvet'le bir gece yeter diye düşünmek ne kadar aptalcaydı. Sabah uyandığında akşamdan kalma ve pişmanlıkla dolu bir halde ne diyecekti?

Siktir.

Bölüm 9

Mr Brightside ~ The Killers

Velvet

Ağzım kurumuştı ve başım ağrıyordu. Gözlerimi açtım ve ışık gözlerime çarptığında acı içinde inledim. Elimi başıma götürdüm; acı dayanılmazdı.

Uzun zamandır akşamdan kalma olmamıştım ve neden artık aşırı içki içmediğimi bir anda hatırladım. Yavaşça oturdum ve mide bulantısı dalgalar halinde gelince kendime lanet ettim. Kahretsin, kusacaktım. Yataktan fırladım ve o anda kendi yatağında olmadığımı fark ettim.

Nash'in evindeydim ve tuvaletin nerede olduğunu bilmiyordum. Önemli değildi, bulurdum.

Beş dakika sonra tuvaleti buldum ve midemdeki her şeyi boşalttım. Kendimi yatağa sürükleyip uzandım. Kusmak için harcadığım enerji beni bitkin düşürdü ve uyku yine beni ele geçirdi.

Kendime geldiğimde hala berbat hissediyordum ama en azından mide bulantısı geçmişti. Yavaşça otururken etrafıma baktım. Nash'in yatak odası sessiz bir griye boyanmıştı; çok erkeksi bir odaydı. Odada dağınıklık yoktu, sadece yatak, komodinler ve ahşap bir şifonyer vardı. Yatağın üzerindeki duvarda bir tablo vardı; kırmızı, turuncu ve siyah renklerin oluşturduğu soyut bir girdap. Bana hiçbir anlam ifade etmiyordu ama sanatın subjektif olduğunu ve onun için bir anlamı olduğunu düşündüm.

Odasını incelerken, nerede olduğunu merak ettim. Ev sessizdi ve bir an için onun burada olmadığını düşündüm. Bu düşünceyle kalbim sıkıştı. Sonra bu düşüncenin nereden geldiğini merak ettim.

Kahretsin.

Sadece seksti, Tanrı aşkına. Sarhoş olabilirdim, ama onun benimle yatmak için tereddüt ettiğini ve benim onu zorladığımı da hatırlıyordum. Onu zorladım demek biraz abartılı olabilir; Nash'i sekse zorlamak gerekmezdi. Ama bu bizim arkadaşlığımız için ne anlama geliyordu? Eğer burada değilse, benden kaçıyor mu demekti? Ve neden burada olmadığı için üzülüyordum?

Kahretsin.

Yatak örtüsünü geri çektim, yataktan çıktım ve onu aramaya başladım. Evde dolaşırken, çevresinin sadeliğine gülümsedim. Ben de sadeliği ve dağınıklığı sevmezdim. Evin içinde sadece en temel eşyalar vardı ve duvarlar beyaz boyalıydı. Beyazın temizliğini seviyordum. Evde gördüğüm birkaç bitkiyi de çok sevdim. Her şey beni şaşırttı.

Nash burada değildi. Tüm evi aradım ama onu bulamadım. Ancak mutfak tezgahında bir not buldum. Kendimi evimde hissetmemi ve işe gittiğini yazıyordu. Bu not kalbimi biraz ısıttı ama yine de benden kaçtığı endişesi kalbimi ağırlaştırıyordu.

Buradan bir an önce gitmek istediğime karar vererek yatak odasına geri döndüm ve giyindim. Tanrım, tek gecelik ilişkilerden vazgeçeli uzun zaman olmuştu, utanç yürüyüşünü uzun zamandır yapmamıştım. Bir taksi çağırdım ve Nash ile arkadaşlığımın sonu olmayacağını umduğum bu olay yerinden uzaklaşmak için taksinin gelmesini bekledim.

Duştan çıktım. Vücudum temizdi ama pişmanlık hala ruhuma yapışmıştı. Neden Nash'le yatıp bunun arkadaşlığımızı etkilemeyeceğini düşünerek bu kadar aptalca davranmıştım? Daha yeni düzeltmiş olduğumuz arkadaşlığımızı.

Onun evinden ayrıldıktan hemen sonra ona gittiğimi bildirmek için mesaj attım. Bir saat olmuştu ama hala cevap gelmemişti. Fazla bir şey beklemiyordum ama en azından bir cevap bekliyordum.

İç çekerek işe gitmek için giyindim. Birkaç saat sonra işyerinde olmam gerekiyordu ama önce kız kardeşimle kahve içmeye gidecektim. Beş yıldır birlikte olduğu erkek arkadaşından yeni ayrılmıştı ve bununla başa çıkmakta zorlanıyordu, bu yüzden ona destek olmak için çaba gösteriyordum. Her zaman yakın değildik ama

ikimizin de çok çaba sarf etmemizin ardından artık öyleydi ve ben bu ilişkiyi sürdürmeye kararlıydım.

Evden çıkarken telefonumu tekrar kontrol ettim ve Nash'ten hala mesaj gelmediğini görünce hayal kırıklığıyla çantama geri koydum.

"Ne oldu sana?" Anna kahvesinden bir yudum aldıktan sonra sordu.

Kız kardeşim çok zeki biriydi ve duygularımı gizlemeye çalışsam da, onları fark etmişti. "Dün gece Nash'le yattım."

"Neden böyle bir şey yaptın?" Onunla seks yaparak arkadaşlığımızı riske atmak istemediğim için yıllardır onu oyalamış olduğumu biliyordu.

"Sarhoştum, azmıştım ve kızgındım."

Alnı karışmış bir şekilde kaşlarını çatı. "Ona kızgın olduğun için mi onunla yattın?"

İç çekerek açıkladım, "Hayır, James'e hayatıma geri dönüp beni mahvettiği için kızgındım, bu yüzden dışarı çıkıp sarhoş oldum, sonra Nash ortaya çıktı ve ona daha fazla direnemedim."

"Evet, annem James'in geri döndüğünü söyledi. Ne pislik herif."

"Onun beni etkilemesine izin verdiğim için çok aptalım, ama nedense kendime engel olamıyorum. Konuşmaya başlıyor ve sanki o günlere geri dönmüşüm gibi oluyorum, anlıyor musun?"

Gözlerinde endişe belliydi. "Ah, tatlım, beni aramalıydın." Elini elime koydu ve sıktı.

Ona gülümsedim. "Evet, aramalıydım ve gelecekte arayacağım çünkü dışarı çıkıp sarhoş olup Nash'le yatmak kesinlikle en iyi çözüm değildi."

Gülümsedi. "Seks ateşliydi, değil mi?"

Bütün gün tuttuğum nefesimi bir anda dışarı verdim. "Tabii ki evet. Hayatımda yaptığım en iyi seksti. Ayık olsaydım ne kadar iyi olurdu, sadece hayal edebiliyorum. Nash'in yetenekleri var, orası kesin."

"Tanrım, onun şampiyon gibi sevişeceğini biliyordum," dedi. "Onu görmek için yeter, seks için yaratılmış olduğunu anlarsın."

Dün gece bana yaşattığı zevki hatırlayınca kendi dünyama daldım ve Anna dikkatimi çekmek için parmaklarını yüzüme tıklamak zorunda kaldı. "Affedersin, bir şey mi dedin?" diye sordum.

Başını sallayarak, "Ondan hoşlanıyorsun, değil mi?" diye mırıldandı.

"Gerçekten bilmiyorum." Nash'e karşı hislerim çok karışık. Onun arkadaşlığını seviyordum, ama onu düşündüğümde hissettiğim duyguları inkar edemezdim. Onunla seks harikaydı; pek çok insanın başaramadığı bir şekilde fiziksel olarak birbirimize bağlanmıştık. En azından ben pek çok erkekle bu tür bir anlık bağ kurmamıştım.

"Lanet olsun, Velvet. Sanırım kendini bir belaya soktun." "Yüzyılın en hafif tabiri, Anna," dedim. Bir erkekle seks yapabilirdim ama duygusal bir bağ kurmak istemiyordum. Genelde seçtiğim erkeklerde bu sorun olmazdı ama Nash söz konusu olduğunda içimdeki ses bana dikkatli olmamı söylüyordu. Zaten duygusal bir bağımız vardı, bu yüzden cinsel bir ilişkiyi sorunsuz bir şekilde yürütebileceğimize inanmıyordum.

Anna'nın sesi yumuşak bir ton aldı. "Belki de kendini tekrar aşka açmanın zamanı gelmiştir, kardeşim."

Korku beni sardı. Hayır. O yola tekrar girmek istemiyordum; yapamazdım. Acının pençelerine kapılma ihtimali çok yüksekti. Ondan çok uzaklaşmıştım; beni tekrar kovalamasına izin vermeyecektim.

"Hayır." Kararlıydım.

"James'ten bu yana beş yıl geçti ve çok yol kat ettin Velvet. Seni tekrar mutlu görmek istiyorum."

"Hayatımda bir erkek olmadan gerçekten çok mutluyum, Anna."

"Hayır, kendini saklıyorsun. Neden böyle yaptığını anlıyorum, özellikle de benim kalbim paramparça olduktan sonra, ama hayatına devam etmelisin ve sana hak ettiğin sevgiyi verecek bir erkek bulmalısın."

Kendimi tekrar aşka ve acıya açma düşüncesi göğsümü sıkıştırdı. "James'in bana yaptıklarının yarısını bile sana anlatmadım ve şimdi bu konuyu açmak istemiyorum, ama kendimi tekrar buna maruz bırakamam. Bir daha bunu yaşayamam," son cümleyi sesim titreyerek fısıldadım.

"Ah bebeğim," dedi ve beni kendine çekip sarıldı.

Düşmek üzere olan gözyaşlarını tutmaya çalıştım ve ona sarıldım. Sonunda kendimi çekince özür diledim, "Burada seni kontrol etmem gerekirken, beni sen kolluyorsun."

"Kız kardeşler böyle yapar."

Haklıydı ve ona böyle bir kız kardeşi verdiği için evrene şükrettim.

Saatler sonra, Indigo'daki vardiyamın yarısını tamamlamıştım ki Nash'i gördüm. Mesajıma hiç cevap vermemişti. Bana selam bile vermedi, bu yüzden her zamanki yerinde iki kızın etrafında dolaştığını görmek beni sinirlendirdi. Bir anda birçok duygu beni sardı; öfke, hayal kırıklığı ve kıskançlık.

Kahretsin. Hissedilecek en berbat şey kıskançlık. Nash söz konusu olduğunda hissetmek isteyeceğim son şeydi.

Beni izlediğini fark etti ama beni görmezden gelip kadınlarıyla ilgilenmeye devam etti. Ayaklarımın izin verdiği kadar hızlı bir şekilde odadan çıktım ve personel odasına gittim. Uzun zamandır böyle bir duygu seli yaşamamıştım ve ne yapacağımı bilmiyordum. Onunla yüzleşmek istedim; kahretsin, beni o kadar üzmüştü ki fiziksel olarak saldırmak istedim.

On beş dakika boyunca arkada kendimi toparlamaya çalıştım. Kendimi kontrol altına aldığım da ön tarafa geri döndüm; bir dakika sonra sahneye çıkmam gerekiyordu ve bu gece onlara müthiş bir gösteri sunacaktım.

Kulübe tekrar girdiğimde hayat doluydu, derin bir nefes alıp kendimi topladım. Müziğin ritmi beni sardı ve damarlarımdan akmaya başladı, beklentinin kokusu burnuma çarptı ve atmosfer beni büyüledi. Burası benim hayat bulduğum yerdi ve sahneye doğru ilerlerken kendime geldim.

Son birkaç haftadır yeni bir direk dansı üzerinde çalışıyordum. Nash genellikle bana bu konuda yardım ederdi; her zaman önce ona gösterir ve fikrini alırdım. Yeni danslarımı her zaman ilk gören kişinin kendisi olacağına söz vermemi istemişti ve bu konuda oldukça katıydı. Scott bir keresinde ilk gören kişi olmuştu ve Nash çok sinirlenmişti. Bu dansı henüz görmemişti ve içimdeki cadaloz, onun önünde dans etmeyi sabırsızlıkla bekliyordu. Kötü bir hareket olduğunu biliyordum ama kendime engel olamadım; o beni incitmişti ve şimdi ben de onu incitmek istiyordum.

Direğin başına geçtim ve DJ'e başlamak için başımı salladım. Rutinime başladığımda kalbim göğsümde çarpıyordu. Nash'in yönüne baktım ve iki kızın hala onun etrafında olduğunu gördüm. Onun tüm dikkatini çekmek için ellerinden geleni yapıyorlardı ama onun gözleri bana dikilmişti. Dansımı yapmadan önce bir anlığına ona baktım. O ana kadar yaptığım en seksi dansı ve erkekler bayıldı; ıslık çaldılar

ve beğendiklerini haykırdılar. Bu gece kendilerini büyük bir sürpriz beklediğinden haberleri yoktu; dansı, daha önce hiç yapmadığım bir şekilde müşterilerle etkileşime girerek bitirmeye karar vermiştim. Scott bana çok kızacaktı, Cody de öyle. Diğer striptizciler ne isterlerse yapabilirdi, ama ben biraz gizemli kalmam gerekiyordu. Sahnede dokunulmaya teşvik etmemeliydim ve biri bana bahşış vermek isterse, g-stringime dokunmasına izin vermek yerine elime almalıyım. Bir müşteri benimle yakın ve kişisel bir etkileşim kurmak isterse, bunun için iyi para ödemeliydi ve bu politika kulüp için çok iyi işliyordu; benden çok para kazanıyorlardı.

Bu gece, direkt dansını bitirdikten sonra sahnenin kenarına doğru yürüdüm. Sahnenin önündeki erkeklerden biriyle göz teması kurarak onu işaret ettim ve yanıma gelmesini işaret ettim. Dizlerimin üzerine çöktüm ve pelvisimi ona doğru ittim ve isterse bahşış verebileceğini işaret ettim. Açgözlülükle elini bacağıma koydu ve sonra vücudumda yukarı kaydırarak tangama yirmi dolar koydu. Ona gülümsedim ve aynı şeyi yapan başka bir adama işaret ettim. Sahne boyunca ilerleyerek, birçok erkeğin bana bu şekilde bahşış vermesine izin verdim. Çılgına dönmüşlerdi ve kulüpteki atmosfer çılgın bir heyecana dönüştü. Sonunda ayağa kalktım ve baştan çıkarıcı bir şekilde direğime geri döndüm, selam verdikten sonra sahneden çıktım.

Güvenlik görevlisi sahnenin arkasında beni karşıladı ve personel odasına kadar eşlik etti. Orada bir şişe su alıp bir sandalyeye yığıldım. Performans beni çok yormuştu; belki de Nash yüzünden çok heyecanlanmışım ve bunu dansıma yansıtmışım.

Tam onun hakkında düşünürken, Nash kapıdan içeri daldı, yüzünde çılgın bir ifade vardı. "Ne halt ediyordun Velvet?" diye bağırdı.

Onda daha önce hiç görmediğim bir öfke patlaması vardı. Bu beni çok korkutmalıydı, ama aksine beni tahrik etti. Lanet olsun, o kadar tahrik oldum ki, tüm mantıklı düşüncelerim uçup gitti ve tek düşünebildiğim onun sikinin içimde olmasıydı.

Onun sikini düşünmekten kurtulmaya çalışırken, bana tekrar bağırdı, "Cevap verecek misin lan?"

Trans halimden çıkıp sohbete geri döndüm. "Bu benim yeni dansımdı. Beğendin mi?" Ateşle oynadığımı biliyordum ve bu da beni tahrik ediyordu.

"Beğenip beğenmemem önemli değil. Benim bilmek istediğim, neden kuralları çiğnedin ve o pisliklerin sana dokunmasına izin verdin?"

"Bu benim işim, Nash. Ben striptizciyim ve striptizcilere dokunulur. Unuttun mu?"

O kaşlarını çatı. "Bunu çok iyi biliyorum, ama sahnede dokunulmazsın."

Yüzümü ona yaklaştırdım. "Yani, senin görebileceğin yerlerde dokunulmuyorum. Gözünün önünden uzak ve uğraşmak zorunda kalmıyorsan, sorun yok demek."

Kahretsin, bu da nereden çıktı?

Gözleri alev alev yandı ve derin bir nefes aldıktan sonra, "Ben senin patronunum ve sahnede dokunulmayacak, lanet olsun. Anlaşıldı mı?" dedi.

"Ciddi olamazsın. Patronluk taslayacak mısın?" diye meydan okudum.

"Ben patronum ve sen benim dediklerimi yapacaksın," diye kuralları koydu.

Bir an ona baktım ve "Siktir git, pislik" dedim. Arkanı dönüp dolabıma doğru yürüdüm ve çantamı aldım. Çantamı aldıktan sonra ona döndüm ve "Harika bir arkadaş olduğun ve beni mahvettikten sonra kaçtığın için teşekkürler" dedim.

Ona başka bir şey söyleme fırsatı vermeden kulüpten çıktım. Vardiyam bitmemişti ama onun saçmalıklarını dinlemeye devam etmek için orada kalmamın imkânı yoktu.

Bölüm 10

Broken-Hearted Girl ~ Beyonce

Nash

"Nash," diye sızlandı kız, "ellerini göğüslerime koymanı istiyorum." Tanrım, ne muhtaç bir kaltaktı. "Arkadaşınla işim bitince ellerimi alabilirsin."

O dudaklarını bükerek, "Acele et, çünkü bütün gece seni beklemeyeceğim," dedi.

Gitsen de umurumda olmaz diye düşündüm.

Aklımdan, arkadaşı bana mastürbasyon yaparken tek düşündüğümün Velvet olduğu da geçti.

Siktir.

Diğer kızın elini sikimden çekip ayağa kalktım. Kot pantolonumu giyerken, "Üzgünüm kızlar, ama bu gece olmaz" diye mırıldandım.

Şikâyet etmeye başladılar ama ben artık dinlemiyordum. Eve gidip kendime akıl vermeye çalışacaktım.

Velvet tartışmamızdan çıkalkı dört saat olmuştu ve o zamandan beri onu kafamdan atamıyordum. Beni hem kızdırmış hem de tahrik etmişti. Bana henüz göstermediğı yeni dansını yaptığıında şaşırılmışım, ama o pisliklerin ona dokunmasına izin verdiğinde resmen çılgına dönmüşüm. Sonra beni başka erkeklerin ona dokunmasını istemediğimi söyleyince, patronu olduğumu söyleyerek saçmalamaya başladım. İkimiz de benim onun patronu olmadığını biliyorduk ama ben bu konuyu zorladım ve bu hafta ikinci kez ağzımdan çıkanlara hakim olamadım.

Eve gitmek niyetindeydim, ama yolda başka bir güç beni ele geçirdi ve on beş dakika sonra kendimi Velvet'in kapısını çalarken buldum.

Biraz zaman aldı ama sonunda kapıyı açtı. Benim olduğumu fark edince kaşlarını çatı. Omuzları çöktü ve "Bu gece seninle daha fazla tartışacak halim yok, Nash" dedi.

Onu görünce ve sesindeki yenilgiyi duyunca tüm kavga ruhum kayboldu. Kahretsin, ona çok kötü davranmıştım ve aramızdaki sorunu çözmem gerekiyordu. "Kavga etmeye gelmedim. Özür dilemek istiyorum."

Yenilgi şaşkınlığa dönüştü ve o geri çekilerek kapıyı benim için açık tuttu. İçeri girdim ve koridordan geçerek mutfağa doğru yürüdüm. Velvet'in evine birkaç kez gitmişim ve zevklerinin benimkine ne kadar benzediğine her zaman şaşırmıştım. İkimiz de minimalist tarzı ve beyaz duvarları seviyorduk. Evin içinde birkaç renkli dokunuş vardı ama oldukça sadeydi ve bunu da sevmiştim.

Mutfağa girip ona dönerek döndüm. Beni dikkatle izliyordu ve onu suçlayamazdım. "Bu gece sana davranışım için özür dilerim. Patronun olduğunla ilgili söylediklerim saçmalıktı, unuttun mu?"

"Ve?"

"Ve erkeklerin sana dokunmaması konusunda bir şey söylememeliydim. Bu tamamen senin kararın." Onların ona dokunmasını istemiyordum, ama bu konuda ona sataştığım için üzgündüm.

"Ve?"

Tanrım, beni nasıl zorlayacağını çok iyi biliyordu. Ve beni tehlikeli bir alana sürüklüyordu. Bu işin sonu nereye varacaktı kim bilir? Bir an tereddüt ettim. "Ve bugün mesajına cevap vermeliydim."

"Evet, etmeliydin."

Öfkesinin geri döndüğünü hissettim ve tamamen alevlenmeden söndürmem gerektiğini düşündüm. "Velvet, dün gece sarhoşken seninle yatmamalıydım. Senden faydalandım ve bu sana haksızlıktı."

Söndürmeye çalıştığım öfke, sözlerimle alevlendi. "Oh, lanet olsun! Sen fırsatını kullanmadın; ben de en az senin kadar istedim. O yüzden saçma sapan özürler dileyerek bu karışıklıktan kurtulmaya çalışma."

Onun öfkesi benim öfkemi besledi. "Saçma bir özür değildi,"

diye tersledim. "Neden mesajıma cevap vermedin?"

Cevap vermek istemediğim tek soruyu sordu ve tüylerim diken diken oldu. "Meşguldüm."

Ellerini havaya kaldırdı ve çılgınca başını salladı. " "İşte *bu* saçmalık ve bunu sen de biliyorsun."

"Benden ne söylememi istiyorsun, Velvet?" diye bağırdım. "Çünkü bu yoldan gitmemiz gerektiğini kesinlikle düşünmüyorum. Neden olduğu gibi bırakıp devam edemiyoruz?"

Sessizliği odayı doldurdu ve bana baktı. "Haklısın. Seviştik ve içimizden attık. Artık bunu geride bırakalım ve geriye bakmayalım."

Onu dikkatle izledim; söylediklerine inanmıyordu, ama ben onun bu sözleri duymak istediğim için ona uydum. "İyi. Anlaştık."

"İyi," diye homurdandı.

Bu konuyu hallettikten sonra, bizi saran gerginlikten kaçmak için dayanılmaz bir istek duydum. "Görüşürüz," diye mırıldandım ve kapısına doğru yöneldim. Hiçbir şey söylemedi, ama ben de söylemesini istemiyordum. İkimizden biri, aramızda kurduğumuz duvarları yıkacak bir şey söylemeden buradan gitmem gerekiyordu.

Velvet

"Ne dedi?" diye bağırdı Roxie, açıkça şaşkın bir halde.

Kuaförümü çok seviyordum; sadece saçımı ustalıkla yapmıyordu, aynı zamanda sohbet etmesi de çok hoştu. "Bana görüşürüz dedi, sanki pek arkadaş değilmişiz gibi."

"Ne kadar oldu?"

"Beş gün oldu, o zamandan beri onu görmedim." Durup bir düşündüm. "Aslında bu tam olarak doğru değil; dün gece kulüpte gördüm. Oradaydı ama selam vermeye gelmedi."

"Belki bir dahaki sefere gördüğünde gidip merhaba demelisin. Kendini önüne at, anladın mı? Ne sorunu var ki? Sadece seksti, değil mi?"

"Evet, sadece seks olacaktı. Neden benden kaçtığını bilmiyorum ama çok canımı yakıyor. Diğer kadınlara karşı nazik davrandığını gördüm, bu yüzden arkadaşlığımızı tekrar bitirmiş olması beni çok kötü hissettiriyor. Ve ilişkimizi yeniden düzeltmişken oraya gittiğim için kendime çok kızıyorum."

Roxie beni sadece onun yapabileceği şekilde değerlendirdi. İnsanların kafasından geçenleri okuma yeteneği vardı, en azından benimkini okuyabiliyordu. "Onu özlüyorsun, değil mi?"

Son birkaç gündür mücadele ettiğim üzüntü kalbime çöktü ve başımı salladım. "Evet," diye fısıldadım.

"Ondan ne istiyorsun?"

"Onun bir adım atıp arkadaşım olmasını istiyorum. Ne var bunda, birlikte yattık; bunu unutamam ve arkadaş olalım."

Bana "bana yalan söyleme" diyen bir bakış attı. "Bunu gerçekten düşünmüyorsun, değil mi?"

Beni saran endişeyle kalp atışlarım hızlandı. "Sadece arkadaşlığımızı geri istiyorum."

"Evet, ama daha fazlasını da istiyorsun, değil mi?" "Nash daha fazlasını istemiyor, ben de istemiyorum."

Roxie, kendine özgü doğrudan tavrıyla bana çarptı. "Bence ondan daha fazlasını istiyorsun ve bunu kendine itiraf etmekten korkuyorsun, ona söylemekten bahsetmiyorum bile."

Bu, tam da bütün hafta boyunca düşündüğüm şeydi. Ama bir türlü anlayamamıştım. "Her şey kafamda çok karışık," itiraf ettim, "Onu istemiyorum, ama ondan sadece seks mi istiyorum, yoksa gerçekten daha fazlasını mı istiyorum, emin değilim. Ama eğer onunla bir ilişki istediğimi anlarsam, o zaman bittim demektir, çünkü o ilişki istemiyor."

Düşünceli bir şekilde başını salladı. "Hayır, istemiyor, değil mi? Ama belki de bu yüzden senden kaçınıyor, kızım. Belki de seninle bir şey istiyor ve bu konuda kafası karışık. Bence gidip onunla konuşmalısın."

İç çektim. "Nash'le bu konuyu konuşmak çok zor."

"Hay aksi, kızım, potansiyel seks bunun için değer olmalı, değil mi?" Bana göz kırptı.

Sadece bunu düşünmek bile vücudumu karıncalandırdı. Kahretsin, haklıydı.

"Buradan doyamıyor musun?" Griff, yaptığı evrak işinden başını kaldırıp bana sordu.

Çantamı masanın üzerine attım ve karşısındaki sandalyeye çöktüm. Sorusunu duymazdan gelerek, "Neden evrak işleriyle uğraşıyorsun? O işlerden nefret edersin." diye sordum.

"Cody personel sorunlarıyla meşgul, Scott da bana bakmamı istedi."

Onu inceledim. Griff sert ve seksi bir adamdı ve ona bulaşmaman gerektiğini anladığın türden bir karizması vardı. Ama ona bulaşmazsan, her zaman senin tarafında olacak türden bir adamdı ve ona

ona derin bir saygı duyuyordum. Yıllar boyunca, bana içini açtığı zamanlarda onunla en harika ve derin sohbetleri yaşamıştım; korkutucu bir adamdı ama yeterince dikkatli bakarsan herkesin içinde güzellik olduğunu kanıtlayan biriydi.

Griff sessizliğe alışkındı ve bir süre sessizce oturduktan sonra bana bakıp sordu: "Nash'in peşinde misin?"

"Ha?" Bu gece mi yoksa genel olarak mı demek istediğini anlamadım.

"Bugün izin günün ve burada olmanın başka bir nedeni yok, onu görmeye geldiğini düşündüm. Ön tarafta bir yerde."

"Muhtemelen bir fahişeye," diye mırıldandım, kıskançlık keskin bir bıçak gibi kalbimi deldi.

"Şaşırsın belki," diye düşündürücü bir şekilde mırıldandı. "Ben şaşırmam ama."

Kalemini bıraktı ve tüm dikkatini bana verdi. "Onunla bir şey mi var?"

Bir an tereddüt ettim, ama sonra tüm ihtiyatımı bir kenara attım. "Hayır. Bir kez yattık, ama hepsi bu."

Kaşlarını çattı. "Arkadaşlığı mahvetmek için ne berbat bir yol."

"Teşekkürler, Griff. Her zaman bariz şeyleri söylemek için sana güvenebilirim," diye mırıldandım.

"Kahretsin, Velvet, seni daha akıllı sanmıştım. Dışarıdan sert bir kadın gibi görünüyorsun ama o saçmalıkların altında, diğer kadınlardan farkın yok."

"Bu ne demek lan?"

Bana yaklaştı. "Seks her zaman sadece seks değildir demek. Bunu bir arkadaşına, Nash'e vermek... Lanet olsun, bu bana ondan daha fazlasını istediğini gösteriyor."

Çelişkili duygular beni sardı; söylediklerinin doğru olabileceği düşüncesi midemi düğümlledi. Cevap veremeden, kapıdan gelen bir ses bizi böldü. "Griff, Cody seni ön tarafta bekliyor, kardeşim."

Nash.

Gözlerine baktım. Griff ile konuşuyordu ama tüm dikkatini bana vermişti. Onun sert bakışları altında kıvrandım.

Griff sandalyesini geriye itti ve gitmeden önce bana son bir tavsiye verdi: "Ne istediğine karar verene kadar bacaklarını kapalı tut."

Odayı terk etti ve beni içsel bir kargaşa içinde bıraktı. Nash'i izlemeye devam ettim, bir şey söylemesini bekledim. Gözlerini benden ayırmadı ama sonunda arkasını dönüp tek kelime etmeden gitti.

Ne oluyor lan?

Hemen ayağa kalkıp peşinden koştum. Onu oraya bağlayıp konuşmaya zorlasam bile bu meseleyi hemen halledecektim.

Kulübün ön kapısına doğru gitti ve ben de onu dışarıya kadar takip ettim. Sonunda binanın köşesini dönüp otoparka girdiğinde ona yetişebildim.

"Nash!"

Hemen durdu ve bana döndü. "Bu gece seninle bu konuyu konuşmayacağım, Velvet." Sesi vahşiydi ve ben geri çekildim.

"Ne zaman tartışacağız?" diye sordum. "Tartışmamız gerekmiyor mu?"

"Bunu söylemedin, Nash!"

"Evet, yaptım lan," diye karşılık verdi, kalbimi biraz daha parçaladı.

Nefesimi kesmişti ve ben bundan sonra ne yapacağımı bilemiyordum. "Senin farklı olduğunu sanmıştım."

"Hayır, Velvet, değilim. Ben karmaşık ilişkiler kurmadan sevişmeyi seven sıradan bir piçim. Eğer daha fazlası olduğunu düşündüysen, yanılmışsın."

Kalbim, onun içinde bir yerlerde olduğunu düşündüğüm arkadaşım için acıyordu. Onu geri istiyordum. Ama o ortadan kaybolmuştu ve onun yerine, hiç tanımak istemediğim bu pislik vardı. "Hayır, senin farklı olduğunu düşündüm çünkü senin arkadaşın olduğumu sanıyordum. Senden tek istediğim buydu, ama sen bana bunu bile veremedin."

Gözleri vahşice parladı. "Bitirdin mi?" "Evet, bitirdim. Biz bittik," diye tükürdüm.

Göğsü inip kalktı ve uzun bir nefes vererek, "İyi," dedi.

Onu dönüp gitmesini, hayatımda hiç bu kadar ağır bir kalple izledim. Eski kocam bile bana bu kadar acı vermemişti.

Bölüm 11

Do I Wanna Know~ Arctic Monkeys

Nash

Huzursuz bir gecenin ardından uyandım. Lanet olası şeytanlarla boğuştuğum bir geceydi. Beni kovaladılar, yere yapıştırdılar ve boğazımı sıktilar. Dün gece neredeyse geri dönüşü olmayan bir noktaya gelmişim. Şişe, onu tekrar metresim yapmam için yalvarıyordu ve onun cazibesine kapılmamak için tüm irademi kullanıyordum.

Bana yardım edebilecek tek şey, arzuladığım kurtuluş, kendimi yapmaya zorlayamadığım tek şeydi. Seks. Genelde bu kara delikten seks yaparak çıkardım, ama Velvet her şeyi değiştirmişti. Her şeyi değiştirmişti ve onu düşündüğümde hissettiğim boğucu baskı, ondan olabildiğince uzak durmam gerektiğini söylüyordu. Lanet olası sorun, daha önce hiç bilmediğim bir ihtiyaç her uyanık anımı tüketiyordu; sadece onun karşılayabileceği bir ihtiyaç.

Siktir.

Güne hazırlanırken telefonum bir mesajla titredi.

Erika: Komşuma saldırdığın için çok teşekkürler. Ben:

Rica ederim.

Erika: Amacım o değildi, pislik. Ben: Hak etti.

Erika: Vazgeçiyorum.

Telefonumu cebime attım ve ondan gelecek mesajları görmezden gelmeye karar verdim. Zaten bu akşam onu görecektim ve o zaman da azarlamaya devam edeceğinden şüphem yoktu. O zamana kadar, kulüp işlerini halletmem gerekiyordu. Griff yarım saat sonra kulüpte benimle buluşacaktı ve bazı işleri gözden geçirecektik, bu yüzden diğer her şeyi kafamdan attım ve hayatımda hala kontrolümün olduğu tek şeye odaklandım.

Sabah trafiğiyle uğraştıktan sonra nihayet kulüp evine vardım, ama kulüp işlerini bitirdikten sonra Griff'ten azar işittim.

"Velvet'le konuştun mu?" Bana, kişisel kum torbası olarak kullanmak istediği erkeklere baktığı bakışla bakıyordu.

"Seni ilgilendirmez, ama evet, konuştum."

"Ve?"

"Ne oluyor Griff? Ben senin işine burnumu sokmuyorum."

"Benim işim Velvet'i kapsamıyor. O kadın benim arkadaşım ve ben arkadaşlarımı korurum, kardeşim. Seni de dahil."

"Bunu rahat bırakarak beni rahat bırakabilirsin."

"Neden bunu gömmek için bu kadar ısrarcısın? Velvet ile iyi arkadaş olduğunuzu sanıyordum."

"Öyleydik."

"Öyle miydiniz?"

Siktir.

"Onu becermek arkadaşlığımızı mahvetti, bilmen gerekirse. Tıpkı tahmin ettiğim gibi. Kadınlar ikisini bir arada tutamaz."

"Hepsi onun suçu olduğuna emin misin?" "Ne diyorsun sen?"

"Dün gece iki kızı reddettiğini gördüm. Bunu daha önce hiç görmemiştim, nedenini merak ediyorum. Ve Velvet'in bununla bir ilgisi olduğunu düşünmeden edemiyorum."

"Başımda çok sorun var kardeşim. Velvet en son endişeleneceğim şey," dedim, bu konuşmanın bitmesini çok istiyordum.

Söylediklerimi düşündü ve sonra yavaşça başını salladı. "Umarım Velvet, kendine karşı dürüst olmaya hazır olduğunda hâlâ oradadır. İkiniz birbirinize çok yakışsınız."

Bu konuda onunla tartışma ihtiyacı duydum ama Velvet'in kulüp binasına girdiğini gördüm ve tartışmaktan çok binadan çıkmam gerekiyordu. "Sonra görüşürüz dostum," diye mırıldandım ve aceleyle dışarı çıktım.

O akşam aile yemeği için annemin evine vardım ve Carla bana gülümseyerek, berbat günümü biraz neşelendirdi. "Geldiğine sevindim, ağabey," diyerek beni kucakladı.

Kollarımı ona doladım ve gereğinden biraz daha uzun süre sarıldım. "Annemin yemeklerini kaçırıyordum, bebeğim," dedim ve isteksizce onu bıraktım.

Bana şüpheyle baktı. "Ne oldu Nash?" "Hiçbir şey.

İyiyim," dedim biraz fazla hevesli bir şekilde.

"Kiminle konuştuğunu unutuyorsun. Ben seni benim kadar iyi tanımayan motorcu arkadaşlarından biri değilim; bana yalan söyleyemezsin, söyle bakalım."

Yüzümü ovuşturdum. "Bu ay çok zor geçti," diye itiraf ettim. Yüzü nezaketle doluydu. "Anlıyorum," dedi sessizce.

Ona gülümsedim ve elini sıkmak için uzandım. "Teşekkür ederim." Beni rahatsız eden şeyi tam olarak biliyordu ve beni konuşmaya zorlamadığı için onu seviyordum.

"Nash," diye fısıldadı, "Gelecek ay kötü geçecek, değil mi?" Göğsüm sıkıştı. "Evet."

En kötü ay.

Gözleri yaşlarla doldu, ama birkaç kez gözlerini kırıp kendini kontrol altına aldı. Bir an tereddüt ettikten sonra, "Üzgünüm," dedi.

Onu kendime çekip tekrar sarıldım. Birkaç dakika birbirimize sarıldık, ikimiz de tek kelime etmedik, ama kelimelere gerek yoktu. Zaten on yıl sonra söylenecek bir şey kalmamıştı. Kelimeler onu geri getirmeyecekti.

Carla kollarımdan kurtuldu. "Mutfağa gel. Herkese haberim var." Konuyu değiştirdi ve ortamı biraz neşelendirmeyi başardı.

"Siktir, umarım evleneceğinizi falan söylemeyeceksiniz."

Göğsüme vurdu ve dilini çıkardı. "Hayır, ukala, evlenmiyorum."

Güldüm ve zihnimdeki bazı şeyleri tekrar karanlık köşelere itmeyi başardım; işlev görebilecek kadar gizledim.

Beni ailenin geri kalanının bulunduğu mutfağa sürükledi ve onlar da bana Walker ailesinin her zamanki misafirperverliğiyle "hey, pislik" ve "ne geç kaldın, gerzek" diyerek karşıladılar. Ben de onlara birkaç küfürle karşılık verdim ama bu odada bulduğum sevgi kalbimi ısıttı. O an hayatımdaki her şeyden uzaklaşmamı sağladı.

"Ee," dedi Carla, "Jesse'den ayrıldım. Bu sefer kesin."

Yüzüme büyük bir gülümseme yayıldı; bu, günlerdir duyduğum en iyi haberd. "Tanrıya şükür."

"Evet, onun hakkında haklıydın, ama bunu kafana takma."

"Kahretsin, Nash'e asla 'haklıydın' deme," diye Erika araya girdi.

"Bu lanet olası gerçek," diye onayladı Jamison, "Artık bunu asla unutmama izin vermez."

Ellerimi kaldırdım. "Hayır, sana ne kadar sık haklı olduğumu hatırlatmayacağıma söz veriyorum," Carla'ya göz kırptım, "ama kayıtlara geçsin, bu sık sık oluyor."

Annem gözlerini devirdi. "Kibirli oğlum. Yıllar geçmesine rağmen hiç değişmedin."

"Yine de beni hala aynı şekilde seviyorsun," diye şaka yaptım.

"Çoğu gün. Diğer günler ise, içinde bir yerlerde iyi bir adam olduğunu kendime hatırlatıyorum."

Erika bu anı benimle sorunlarını konuşmak için seçti. "Bugün Nash'le o günlerden birini yaşıyorum; onun tamamen kötü olmadığını kendime hatırlatıyorum."

"Hâlâ komşunla mı uğraşıyorsun?" diye sordum.

Ellerini beline koydu ve bana öfkeyle baktı. "Evet, hala onu konuşuyorum. Sana yapma demiştin, neden onunla yüzleştin?"

"Polisi arayacağını söylemiştin, onlar senin için hiçbir şey yapmazlar, ben de aradım." "Dün gece geldi ve bana bunun için bağırdı."

"Gidip onunla tekrar konuşacağım."

"Tanrım, hayır! Sen bu işe karışma, tamam mı? Sanırım bir anlaşmaya vardık."

Gülümsedim. "Sana bunu söylemek istemezdim kardeşim, ama galiba yine haklıymışım." Yumruklarımı kaldırdım. "İnsanlar bunları dinler."

Gözlerini devirdi. Güldüm ve Carla'ya döndüm. "Ee, ufaklık, doğum gününde ne istiyorsun?"

O inledi. "Nash, ben yetişkin bir kadını, artık senin çocuğun değilim."

Kolumu boynuna doladım ve onu kendime doğru çektim. "Bence bu konuda anlaşabilirsek, hayatım çok daha kolaylaşır. Benim için her zaman bir çocuk olacaksın ve bu yüzden bir daha asla kimseyle çıkmamalısın. Tamam mı?"

Jamison gülmeye başladı. "Bu konuda Nash'e katılıyorum, Carla. O ve ben senin pantolonuna girmek isteyen erkeklerle uğraşmak zorunda kalmasak, stres

dramatik bir şekilde azalırdı."

Benim tutuşumdan kurtulmaya çalıştı. "Senden sadece on üç yaş küçüğüm, bunun senin için neden bu kadar önemli olduğunu anlamıyorum."

"Hatta aramızda sadece üç yaş fark olsa bile, yine de sorunum olurdu," diye mırıldandım. Carla, yıllar boyunca bize onun için endişelenmemiz için pek çok neden vermişti; Erika da öyle. Ama Carla, etrafındaki en büyük pislikleri bulma konusunda bir yeteneği vardı.

Annem tekrar konuşmaya katıldı. "Nash ve Jamison senin için endişeleniyorlar, şükürler olsun, Carla. Seni kaç kez kurtardıklarını sayamadım bile, bebeğim."

"Ve Nash'e üç puan. Yine haklısın," diye övündüm, yüzümde kocaman bir gülümsemeyle.

Odadaki herkes inledi, ama ben onlara bok yiyen sırtışıma göstermeye devam ettim. Aile. Bu gece tam da ihtiyacım olan şeydi. Yıllar önce hapis yattıktan sonra onlardan neredeyse uzaklaşacaktım. Griff bana akıl verip beni onlara geri getirmiş olduğu için çok şükrediyorum.

Ertesi gün kiliseden girdiğimden daha kötü bir ruh haliyle çıktım. Marcus ve J'nin kavgasından sonra kulüpte çok gergin bir hava vardı ve Marcus pislik olduğunu bir kez daha kanıtlamıştı. Sorun, çoğu çocuğun onun arkasında olması ve J'nin arkasında kalan birkaçımızı ortada bırakmasıydı.

"Nash, bir dakikan var mı?"

Dönüp Marcus'un bana doğru geldiğini gördüm. "Ne var?" "J nereye gitti, biliyor musun?"

"Hayır, o pislik bana hiçbir şey söylemiyor," diye yalan söyledim.

Beni bir saniye süzdü. Onun bu dikkatli bakışları beni sinirlendirdi; aslında, onun her şeyi beni sinirlendiriyordu.

"Madison'ı son zamanlarda gördün mü?"

"Siktir, Marcus, senin kızını takip etmiyorum. Onu görmek istiyorsan, o işi kendin hallet, bana bulaşma."

Öfkesi patlamak üzereydi ama kendini tuttu. "Biraz saygı öğrenmen lazım. İşler sarpa saracak ve kafanı toparlamazsan, işler çok çabuk çok karışacak."

Ona yaklaştım. "Hadi yap şunu, pislik, çünkü şu anda hissettiğim şey, umurumda bile değil." Öfkem içimde yanıyordu; her geçen gün onu kontrol etmek daha da zorlaşıyordu ve Marcus bunun bir kısmını hissetti.

O da homurdandı. "Bunu söylediğini unutma."

Onun uzaklaşmasını izledim; omuzları kaskatı kesilmişti ve savaşa çıkmış gibi adımlarla yürüyordu.

"Marcus sana sorun mu çıkarıyor?" Scott bana yetiştii, yüzünde somurtkan bir ifadeyle Marcus'un diğer kulüp üyeleriyle konuşmasını izliyorduk.

"J'yi sordu ve sonra beni tehdit etti. O toplantıda ne oldu?"

Scott omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Son günlerde her şeyi kendine saklıyor, bana pek bir şey anlatmıyor."

"Bizi tekrar uyuşturucuya döndürmek niyetinde gibi görünüyor. Hiç iyi bir hamle değil."

"Düzenlediği o kaçış planı kötü bir hamle. Polisler şu anda her yerde, en son ihtiyacımız olan şey bu işe bulaşmak."

"Onunla konuşmalısın kardeşim," dedim. Marcus, Adelaide şubesinin organize ettiği uyuşturucu kaçakçılığı için adamlarımızı koruma olarak gönüllü olmuştu.

Gözlerimiz, Marcus'un yanına yaklaşan Griff'e kaydı. Marcus ona dostça bir şaplak attı ve Griff gülümseyerek karşılık verdi. "Ne dostça bir hareket," diye düşündüm, "Orada neler olduğunu biliyor musun " Son bildiğim, Griff bizim düşüncemize katılmış ve Marcus'un neyin peşinde olduğunu anlamaya çalışıyordu.

Scott kaşlarını çattı. "Evet. Ne hakkında olduğunu hiç bilmiyorum." Dikkatini tekrar konuşmamıza verdi. "Adelaide anlaşmasının sorunu, Marcus'un herkesi bunun iyi bir plan olduğuna ikna etmiş gibi görünmesi. Bu konuda azınlıktayız ve bu da bize pek seçenek bırakmıyor."

"J'den haber aldın mı?"

Başını salladı. "Henüz değil. Ama yakında dönmesi lazım, yoksa Marcus şüphelenmeye başlayacak."

Dikkatimiz yine Griff'e çevrildi. Marcus'un söylediği bir şeye gülüyordu. Bu garipti çünkü Griff hiçbir şeye gülmezdi.

"Kesinlikle bir şeyler dönüyor," dedim, Griff'e karşı hafif bir rahatsızlık duyarak.

Scott onları birkaç saniye daha izledi. "Evet."

"Siktir!"

Scott, benim patlamama şaşırarak kaşlarını kaldırdı.

"Sanki şu anda bir şey olmazsa başka bir şey oluyor gibi." Elimi kaldırıp boynumu ovuşturdum ama orada oluşan düğümleri gevşetmeye yetmedi. Her yönden başıma bela yağmur gibi yağıyordu ve bu durumdan zarar görmeden kurtulabileceğimden emin değildim.

Bölüm 12

Man I Feel Like A Woman~ Shania Twain

Velvet

"Şerefe!" Harlow'un bardağına çarptım ve shot'ı boğazımdan aşağıya indirdim. Boğazımı yakarken, verdiği sıcak his gerçekten çok iyi geldi. Bu hafta uzun ve berbat geçmişti ve bitmesine sevindim. Şehirdeki yeni bir bar olan Graggs'da kızlar gecesi düzenlemiştim. Daha önce buraya hiç gelmemiştim, ne bekleyeceğimi bilmiyordum ama burası popüler bir yerdi ve parti atmosferi harika vakit geçirmemizi sağladı.

Harlow daha fazla içki sipariş ederken heyecandan yüzü kızardı. "Bu çok iyi bir fikirdi Velvet!"

Roxie kalçasını benimkine sürüp, "Evet, aynen! Uzun zamandır kızlar gecesi yapmamıştım. Madison'ın burada olamaması çok yazık."

"Ama iyi bir mazereti var," dedi Harlow, neredeyse kelimeleri geveliyordu. Kısa sürede çok fazla alkol almıştık; muhtemelen biraz yavaşlamamızın zamanı gelmişti çünkü onun daha fazla içemeyeceğini düşünüyordum.

"Ne o?" diye sordu Roxie.

"Nash'e bakıcılık yapıyor."

Sözleri beni derinden sarstı. Nash'i altı gündür görmemiştim ve haber almamıştım. O olmadan Indigo çok yalnız bir yerdi, ama niyetini açıkça belirtmişti ve ben hayatıma devam ediyordum.

"Nash'in neden bakıcıya ihtiyacı var?" diye sordu Roxie, açıkça şaşkın bir şekilde.

"Gerçekten bilmiyorum, Nash'in neden Madison'ın evine gittiğini sorduğumda Scott öyle söyledi. Biraz garip, değil mi?"

Roxie içkisini bitirip, "Evet. Yani, bakıcıya ihtiyacı olan bir motorcu duydu mu hiç?" dedi. Bana baktı. "Onunla aranızdaki sorunu hallettiniz mi?"

Onu öldürebilirdim. Harlow'a Nash ve benim hakkımda bir şey söylememiştim, ama şimdi o da benimle aynı ilgiyle bana bakıyor, benim cevabımı bekliyordu.

"Evet," dedim sadece. "Ve?" diye sordu Roxie.

"Ve hiçbir şey. Sadece biraz eğlenmek istedi ve şimdi benden sıkıldı." Bu sözleri söylemek fiziksel olarak acı veriyordu.

Harlow'un gözleri fal taşı gibi açıldı. "Onunla yattın mı?"

Harlow'a cevap vermeden önce Roxie'ye kötü bir bakış attım. "Evet, bir kez."

Harlow heyecandan patlamak üzere gibiydi. "Sizin birbirinize çok yakıştığınızı biliyordum!"

"Hayır, değiliz." İçkimi bir dikişte içtim; belki alkol Nash'i düşünmenin verdiği acıyı uyuştururdu. "Konuyu değiştirebilir miyiz lütfen?"

Bunu, Nash hakkında konuşmak istemediğimi anlamaları için yeterince sert bir şekilde söylemiş olmalıyım.

Roxie hemen anladı. "Güzellik kursunu ne zaman bitiriyorsun? Çünkü salonumda bir güzellik uzmanı lazım."

"Harika, bu harika olur. Yaklaşık bir ay sonra bitiriyorum."

Gülümsedi. "Güzel. Anlaştık, sana bir oda ayarlayalım." Barmen'e bize içki getirmesi için işaret ederken, ben onun teklifinin mutluluğunu içimde hissettim. Hayatımda hiçbir şey kolay olmamıştı, çoğu zaman yokuş yukarı tırmanıyormuşum gibi hissederdim, ama sonunda bazı şeyler yoluna girmeye başlamıştı. Ve bu, gitmek istediğim yönde atılmış büyük bir adımdı.

"Sanırım yeterince içtik," dedim, sanki kanlı bir kasırğa geçiyormuş gibi sallanan Harlow'a bakarak.

Roxie bakışımı takip etti ve gülmeye başladı. Elini uzattı ve Harlow'u tutarak onu dengelemeye çalıştı. "Bebeğim, seni sevgilinin yanına götürme zamanı geldi galiba."

Harlow sarhoş bir gülümsemeyle, "Evet, o çok ister," dedi.

Roxie mırıldandı, "Oh, eminim ister." Bana Harlow'u kontrol altına almama yardım etmemi işaret etti ve taksi bulmak için dışarı çıktık. "Her zaman bu kadar çabuk sarhoş olur mu?"

"Hayır, genelde içkiyi iyi tutar. Belki bugün fazla bir şey yememiştir," dedim.

Harlow bizi keserek, "Bugün kafede işim vardı, kahvaltıdan sonra bir şey yiyemedim," diye mırıldandı.

"Scott seni bu kadar içtiğimiz için bize kızacak," dedi Roxie.

"Hiç bizim suçumuz değil," dedim. Scott kızarsa, bunun suçunu üstlenmeyecektim.

Harlow kıkırdadı. "Scott'ı merak etme. O kolay kontrol edilir."

Yüksek sesle güldüm. "Sadece senin için, Harlow. Scott söz konusu olduğunda, senin yaptıklarını kimse yanına kâr kalmaz."

Bir adam kaldırırmda bize yaklaşırken Harlow tekrar kıkırdadı. "Bayanlar, eve gitmeye hazır mısınız?"

"Bu şimdiye kadar duyduğum en kötü tavlama cümlelerinden biri," diye alay ettim. "Ve bu çok yazık, dostum, çünkü sen gerçekten çok çekicisin." Kaslarını, koyu saçlarını, dövmelelerini içime çektim; kadınları etkileyen tam da o bakışa sahipti, ama flört etme becerilerini ciddi olarak geliştirmesi gerekiyordu.

Nash ona bir iki şey öğretebilirdi.

Kahretsin. Bu hafta Nash hakkında aklıma gelen beş yüzüncü rastgele düşünce; onu kafamdan çıkarmam gerekiyordu. Belki bu adam bana yardım edebilir.

Bunu daha fazla düşünebilmeden, Harlow, "Hayır, aptal, o aday. Scott bizi eve götürmesi için onu göndermiş olmalı," dedi.

"Ya öyle, ya da seni gözetlemesi için gönderdi. Bu benim için biraz fazla kontrolcü," Roxie, Scott gibi kontrolcü erkeklerden hoşlanmadığını saklamadı.

Harlow başını eğdi. "Hayır, ben öyle görmüyorum. Scott benim güvende olduğumdan emin olmak ister; bence böyle şeyler yaparken niyeti iyidir."

"Evet, ben pek ikna olmadım." Roxie erkeklerden nefret eden biri değildi; sadece bağımsızlığına değer veriyordu ve Scott'ın Harlow'a yaptığı gibi erkeklerin hayatına karışmasından hoşlanmıyordu.

Potansiyel müşteri bizi acele ettirmeye çalıştı. "Kadınlar, erkekler hakkındaki sohbetinizi eğlenceli buluyorum, ama sizi eve bırakıp daha keyifli işlerime dönmek istiyorum." Bunu söylerken bana göz kırptı ve çekiciliği bir anda tavan yaptı.

"Eminim öyledir," dedi Roxie.

Onun sırtışı neredeyse kendimi ona atmam için ikna etti ama zihnimin derinliklerinde beni durduran bir şey vardı.

Nash.

İçimden iç geçirdim. Nash, bir kadının dikkatini çekmeyi çok iyi biliyordu.

Roxie, Harlow'u potansiyel müşterinin arabasının ön koltuğuna itti ve o ile ben arka koltuklara oturduk. Scott'ın evine yol uzun değildi, sadece on beş dakika kadar sürdü ve arabayı park ettiğimizde bizi dışarıda bekliyordu. Harlow koltuğundan sendeleyerek onun kollarına düştü ve o, Harlow'un sarhoş halini görünce yüzünü buruşturdu.

Bakışlarını bana çevirdi ve ben savunma amaçlı ellerimi kaldırdım. "Görünüşe göre kızın bugün yemek yememiş."

Düşüncesizce bir şeyler mırıldandı ama bana başını salladı. "Onu eve sağ salım getirdiğin için teşekkürler."

Harlow kollarını onun boynuna doladı ve "Kızlar bana çok iyi davranıyor" dedi. Ona megavatlık bir gülümseme attı ve Scott'ın sinirinin bir anda yatıştığını görebiliyordunuz. Lanet olsun, bu adam kadınına deli gibi aşıktı. Scott Cole'un bir kadına bu kadar bağımlı olduğunu hiç görmemiştim ama görünüşe göre Harlow bunu başarmıştı.

"Velvet ve Roxie'yi eve götür, tamam mı?" diye potansiyel müşteriye seslendi ve o da başını salladı.

"Teşekkürler," dedi ve Harlow'u içeri götürdü.

Arabadan indim ve hızla ön koltuğa geçtim. Emniyet kemerimi takarken, önümdeki adama bakıp sordum: "Adın ne?"

Gülümsedi. "Evet, tatlım, Wilder." "Fazla konuşmuyorsun, değil mi?"

"Söylemem gerekeni söylerim."

Roxie arka koltuktan araya girdi, "Velvet, bırak adam ağzını dinlensin. Muhtemelen bu gece başka planları vardır."

Onun sırtışını yakaladım. "Ne zamandır aday adayıyım?" Ona sorular yağdırmaya devam ettim.

"Bir yıla yaklaşıyor."

Kahretsin, onunla sohbet etmek zordu ve onunla flört etmek istediğimden değil, ama bunun da anlamsız olacağını düşündüm. Dekoltem tamamen ortada oturuyordum ve o bana bir kez bile bakmamıştı. Bir kez bile. "Kadınlardan hoşlanmaz mısın?" diye sordum. Doğrudan olmayı tercih ederdim; genellikle ince sorularla uğraşmak yerine, istediğin cevabı alırdın.

Sonunda gözlerini vücudumda gezdirdi ve elini saçlarından geçirdi. "Bebeğim, sen bilmezsin. Ama başkan yardımcısının arkadaşı olan bir kadına bakmak bile zamanımı harcamaya değer."

"Tanrıya şükür, çünkü sana söylemeliyim ki, erkeklerden hoşlansaydın kadınlar için büyük bir kayıp olurdu."

O güldü ve ben Scott ile arkadaş olduğum için hayıflanmaya başladım. Eve kadar kalan yolu sessizce geçirdik. Önce Roxie'yi bıraktı, sonra beni. Arabadan inerken, "Scott Cole ile arkadaşlığım biter ise, mutlaka seni ararım" dedim. O gülümsedi ve ben de içeri girmeden önce ona göz kırptım. Bir erkekle flört etmemin üzerinden yıllar geçmişti ve bu çok iyi gelmişti. Belki de tekrar dışarı çıkıp biraz eğlenmenin zamanı gelmişti.

Bölüm 13

Everything Has Changed~ Taylor Swift & Ed Sheeran

Nash

Başımı ellerimin arasına gömdüm. Madison'ın az önce sorduğu soru, cevaplamak bir yana, düşünmek bile istemediğim bir soruydu.

"Nash," dedi sessizce, "Ona karşı bir şeyler hissediyorsun, değil mi?"

Velvet'i düşündüğümde hissettiğim baskı kafamın içinde uğulduyordu. Onu düşünmemek daha kolaydı ve lanet olsun, denedim. Onu uzaklaştırdığımdan beri, çoğu zaman onu düşünmemeye çalışıyordum. Ama o, gece gündüz aklımdan çıkmıyordu. Geceleri yalnız kaldığımda daha da kötü oluyordu, karanlık zihnimi tehlikeli sulara sürüklüyordu. Geçmişteki anılar Velvet'le ilgili düşüncelerle çarpışıyor ve her şeyin ağırlığı neredeyse dayanılmaz hale geliyordu.

Madison'a tekrar baktım. Beni izliyordu, sabırla cevap vermemi bekliyordu. Sonunda gerçeği itiraf ettim. "Evet, seviyorum."

Gülümsedi. Nazik ve sevgi dolu bir gülümsemeydi. "Daha önce bir kadına karşı böyle hissettim mi?"

Nefesimi tuttum. Bu, konuşmak istemediğim bir konuydu, ama artık konuşmam gerektiğini biliyordum. Artık bunu görmezden gelemezdim. "Bir kez. Çok uzun zaman önce."

O başını salladı. "Kimdi? Bana ondan bahset."

Bu gece buraya konuşmak için gelmişim. Hatta Madison'a gelip konuşabilir miyim diye sormuştum, ama şimdi buradan defolup gitmek istiyordum.

Ben sessiz kalınca Madison tekrar konuştu. "Nash, bir keresinde bana bizim gibi insanların bunları dışa vurması gerektiğini, aksi takdirde eski alışkanlıklara geri döneceğimizi söylemiştin. Konuşmalısın ve ben senin yanında olmak istiyorum çünkü sen her zaman benim yanımda oldun."

Sözlerimin bana geri söylenmesinden nefret ediyordum, bunu iyilik olsun diye yapmış olsa bile. Ah, siktir et. Açıldım. "Eski karım Gabriella'ydı. Onunla yirmi yaşındayken tanıştım; hayatımda ilk kez çılgınca şeyler yaptığım kızdı. O

Ne istediğini elde etmek için beni nasıl kışkırtacağını çok iyi biliyordu ve ben ona deli oluyordum."

Madison'ın yüzü şaşkınlıkla doldu. "Vay canına, daha önce evlendiğini bilmiyordum."

"Bu, etrafta ilan ettiğim bir şey değil, bebeğim."

"Yani, seni mahvetti, ha?"

"Her anlamda." "Ne demek istiyorsun?"

Gabriella'ya karşı hiç çözemediğim öfkeyle göğsüm ağırlaşmıştı. "Beni aldattı. Öğrendim ve bunun üstesinden gelmeye karar verdik ama sonra onun bu pisliği sürdürdüğünü öğrendim. Sonra da ailemizi mahvetti."

Siktir.

Kalbim göğsümde hızlı ve sert atıyordu. Ayağa kalktım ve odada volta atmaya başladım, sakinleşmek için derin nefesler alıyordum.

"İyi misin?" Madison arkamdan yaklaşıp elini sırtıma koydu.

İnsan dokunuşunun yapabilecekleri beni her zaman şaşırtmıştı. Bazen acı verici, bazen sevgi dolu olabiliyordu. Madison'ın nazık dokunuşu sevgi doluydu ve tam da o anda ihtiyacım olan şeydi. İçimdeki şeytanları sakinleştirdi ve birkaç dakika sonra nefesimi kontrol altına alabildim.

Ona döndüm. "Hayatında senin gibi bir kadın olan bir erkek çok şanslı, tatlım."

"Her zaman senin için buradayım, Nash. Seni böyle görmek bana acı veriyor; keşke sana daha fazla yardım etmeme izin verseydin."

Onu kendime çektim. "Bana yardım ediyorsun, bebeğim. Sandığından daha fazla." Gözlerine bakabilmek için onu bıraktım. "Bu konuyu hiç kimseyle konuşmadım. Konuşmam gerektiğini biliyorum ama önce kafamı toparlamam lazım."

"Anlıyorum. Konuşmak istediğinde her zaman burada olduğumu unutma."

"Teşekkürler, hayatım."

Havada hayaletlerin yüküyle dolu bir ağırlık vardı. Bu yüzden geçmişteki pislikleri kazıp çıkarmaktan nefret ediyordum. İkimiz de bununla başa çıkmak için bir süre bekledik.

Sonunda Madison bana gülümsedi ve sordu, "Peki, Velvet konusunda ne yapacaksın?"

"Ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf ettim.

"Tamam, bir bakalım. Birlikte yattınız ama sonra ondan uzaklaştın ve ona çok kötü davrandın, değil mi?"

"Evet." Bu konuda kendimi çok suçlu hissediyordum ama özür dilemeye cesaret edememiştim. Onun yanında olmak onu daha da çok istememe neden oluyordu.

"Ondan uzaklaştın çünkü ona olan duygularından korkuyorsun, değil mi?"

"Siktir, beni korkak gibi gösteriyorsun Madison."

"Hadi, lafı dolandırmayalım, Nash. Siz erkekler bir kadına karşı bir şey hissettiğinizde gerçek pislikler olabiliyorsunuz. Ve şu anda etrafta en büyük pisliklerden birisin."

"Tanrım, bu saçmalıkları duymak isteseydim kız kardeşlerimin yanına giderdim, bebeğim."

"Üzgünüm ama bunu duymaya ihtiyacın var. Uzun zamandır ilk kez bir şey hissediyorsun ve bence bu senin için iyi olabilir. Acını taktığın maskenin arkasına saklıyorsun, Nash. Biliyorum, çünkü ben de öyle yapardım. Seks acıyı uyuşturur ama onunla yüzleşmedikçe asla geçmez ve bence ruhun, bunca yıldır onu felç eden acıyla yüzleşmeye hazır."

Haklıydı; haklı olduğunu biliyordum, ama bunu kabul etmek istemiyordum. Kahretsin, acıyı görmezden gelip her şeyi siktir edip atmak hayatı çok daha kolay hale getiriyordu. Sorun şu ki, ve o bu konuda çok haklıydı, acı her zaman geri geliyordu.

"Onu istiyorum, hiç kimseyi istemediğim kadar."

Gülümseyerek, "Güzel, bir yerlere varıyoruz. Peki, kendini buna açmaya hazır mısın?" dedi.

"Sadece seks olamaz mı?"

"Yemin ederim, seninle konuşmak diş çekmek gibi, Nash. Hayır, olamaz. Olabilseydi, ikiniz çoktan yapardınız."

Haklıydı. "Kahretsin," diye mırıldandım.

"Sana bir şey sorayım. Velvet'le birlikte olduğundan beri kaç kadınla yattın?"

Siktir, hesaplaşma günü gelmişti. "Hiç."

Yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. "Sen fena halde aşık olmuşsun Nash Walker ve bunun farkında bile değilsin. Kendine gel, ondan özür dile ve erkek ol dostum."

Ona kaşlarını çatıttım. "Seni duyuyorum, bebeğim. Seni duyuyorum lan."

Bölüm 14

Who You Love~ John Mayer & Katy Perry

Velvet

"Lanet olsun!" Etrafıma bağırdım. İnsanlar bana bakıyordu ama umurumda değildi; içimi dökmek iyi geldi. Arabam, tüm lanet sokakların içinde Brunswick Caddesi'nde bozulmuştu. Pazartesi sabahı trafiğin yoğun olduğu bir yolda bozulmak, benim için özel bir cehennem gibiydi. Sürücüler bana korna çalıyor ve küfürler yağıdırıyordu.

"Siktir git pislik," diye bir adama bağırdım, "Ne yapabileceğimi sanıyorsun?" Mesajımı anladığından emin olmak için ona orta parmağıını gösterdim.

Telefonumun şarjının bitmiş olması da işleri zorlaştırıyordu. Bir telefon kulübesi bulmak için yürümek zorunda kalacaktım.

Kahretsin, güne ne başlangıç ama. Arabaya uzanıp çantamı aldım ve içinde cüzdanımı ararken bir motosikletin gürültüsünü duydum. Başımı kaldırıp gözlerimi kısarak Nash'in arkamda durduğunu gördüm. Onu görünce kalbim hızla çarpmaya başladı ve tüylerim diken diken oldu. Bana öyle davrandıktan sonra bile hala beni etkileyebiliyordu.

Bisikletini bırakıp bana doğru yürüdü; yüzünde okunamayan bir ifade vardı, memnun değildi ama kızgın da değildi. "Yardım ister misin?" diye sordu.

Onun yanında biraz telaşlı hissederek, "Hayır, gerek yok. Yardım çağıracağım. Sen yoluna devam et, eminim meşgulsündür" diye cevap verdim.

Kaşlarını çattı ve söylediklerimi duymazdan geldi. Arabama doğru başını kaldırarak sordu, "Ne oldu?"

"Son zamanlarda biraz aşırı ısınma sorunu var." Suzuki Swift hatchback arabam vardı ve onu çok seviyordum, ama sorun şu ki, artık yaşlanmaya başlamıştı ve bazı sorunlar çıkmaya başlamıştı. Yakında birikimlerimden para çıkarmak zorunda kalacağımı düşündüm.

"Kimi arıyorsun? RACQ mu?"

"Evet, beni eve çekip çekemeyeceklerine bakacağım, sonra bir tamirci arayacağım."

Yine kaşlarını çatı ve telefonunu çıkardı. Bana bakarak, "Çekebilecek bir arkadaşım var, sonra ben bir bakayım" dedi.

"Ben hallederim Nash. Sana gerek yok." Son karşılaşmamızdan sonra neden böyle bir teklifte bulunduğunu anlayamıyordum.

"Bebeğim, artık istemediğim hiçbir şeyi yapmadığımı biliyorsun."

Ben başka bir şey söyleyemeden, arkadaşını arayıp çekiciyi ayarlamaya başladı. Telefonu kapattıktan sonra, "Buraya bir saatten fazla sürer ama çekici gelecek ve arabayı benim evime götürecek, böylece ben tamir edebilirim. Bu arada, seni istediğin yere götürebilirim, burada beklemene gerek yok. Yola çıktığında beni arar, ben de anahtarları alıp burada buluşuruz."

"Bunu bana sormadan mı ayarladın?" "Bunda bir sorun mu var?"

"Bana danışmanı isterdim."

"Kahretsin, Velvet, sana iyilik yapmaya çalışıyorum."

"Bunu anlıyorum, ama mesele prensip meselesi, Nash." "Ne prensibi lan?"

"Kadınlar kendilerini ilgilendiren kararların alınmasında söz sahibi olmayı severler. İlke bu."

"Bir dahaki sefere sana yardım etmeye çalıştığımda bunu hatırlayacağım, ama bu sefer planlanan şekilde devam edelim, olur mu?" Sinirli bir nefes verdi.

Kahretsin, beni dinleyen bir adam; şaşkına döndüm. "Teşekkür ederim." Yüzünde şaşkınlık belirdi ve yavaşça başını salladı.

"Evet."

Bir an sessiz kaldık, birbirimizi süzerek. Sessizliği ben bozdum. "Bana kask var mı?"

"Kaskı getirmeden önce bir şey daha var." Başımı yana eğdim. "Neymiş?"

"Yolda bir yere uğramam lazım ama çok kısa sürecek." "Tabii," dedim.

Bana sıkı bir gülümseme attı ve sonra bisikletine geri döndü, kaskını aldı ve bana uzattı. "Nereye gidiyordun?"

"Markete."

"Seni oraya bırakabilirim, işin bitince de potansiyel müşterilerden biri seni alabilir," diye teklif etti.

Tanrım, geçen sefer gördüğümde çok daha nazikti. "Teşekkürler, çok iyi olur."

"Sorun değil," dedi motosikletine binip benim binmemi beklerken. Birkaç saniye sonra, arkasına oturdum ve ellerimi beline koydum. Ona bu kadar yakın olmak duyularımı altüst ediyordu. Ellerimi tutup kendine çektiğinde, motosikletten indiğimde yardım almadan ayakta durabileceğimden emin olamayacak kadar etkilendim.

Bisikleti çalıştırdı ve yola çıktık. Sürüş sırasında hissettiğim titreşimler beni daha da heyecanlandırdı. Hayal gücüm çılgına döndü ve bisikletin üzerinde seks yapmanın ne kadar ateşli olacağını hayal ettim. Hiç yapmamıştım ama Nash'in yaptığından emindim. Bunu düşünürken bacaklarımı ona sıkıca bastırdım ve ona daha da yaklaşarak onu daha sıkı kucakladım. Lanet olsun, sonunda kendime itiraf ettim; onunla tekrar yatmak istiyordum.

Çok uzağa gitmedik, sadece Brunswick Caddesi'nden nehre doğru ilerledik. Bir yan sokağa döndü ve bir araba yoluna girip motosikletini durdurdu. Durduğumuz evden bir kadın çıktı ve bize geniş bir gülümsemeyle baktı. Nash'e çok benziyordu, onun annesi olmalı diye düşündüm. Ya da en azından bir şekilde akrabası olmalıydı.

Onu motosikletten indikten sonra onu takip ettim ve bizi tanıştırmasını bekledim, ama kadın o kadar sabırlı değildi. "Merhaba!" diye bana seslendi, sesinde heyecan vardı, "Ben Nash'in annesi Linda."

Ona gülümsedim. Çok sıcak bir kadındı; herkesin sevdiği türden bir kadın ve kendimi tutamazdım. Kollarını açtı ve ben de ona doğru gidip kucakladım. "Merhaba, ben Velvet," dedim. Normalde, yeni tanıştığım birinin bana sarılmak istemesi garip gelirdi, ama bu garip gelmedi; en doğal şey gibi geldi.

Beni kucaklamaya devam etti. "Tanıştığımıza çok memnun oldum, Velvet."

Beni bıraktığında geri adım attım ve arkamdan gelen Nash'e çarptım. Elini belime dolayarak beni dengeledi. "Dikkat et, tatlım," diye fısıldadı kulağıma, sıcak nefesi beni gıdıkladı. Bir titreme geçti ve meme uçlarım canlandı. Tanrım, Nash yanımdayken tüm vücudum canlanıyordu.

Linda'nın gözleri Nash'in belime doladığı koluna odaklandı ve gülümsemesi daha da genişledi, tabii bu mümkünse. Bize tekrar baktı ve evi işaret etti. "İçeri gelin, su ısıtayım."

Nash, onu takip ederken elini belimin arkasına koydu. "Anne, fazla kalamayız. Sen ve Carla'nın ulaşamadığınız ampulleri değiştirmek için uğradım. Dün gece bana söylemişti."

Linda koridorda yürümeye devam etti ve omzunun üzerinden, "Sen ampulleri değiştirirken ben bir çay yaparım. Çıkmadan önce hızlıca içersin," dedi.

Arkamda Nash'in homurdandığını duydum ve gülmemeye çalıştım. Annesi onu parmağında oynatıyordu, bu küçük etkileşimden bile belliydi. Mutfığa girdik ve annesi dönüp ellerini çırttı. "Tamam, sen gidip ampulleri değiştir, Nash. Velvet burada kalıp bana yardım edebilir."

Artık kendimi tutamayıp ona sııttım. Annesi paha biçilemezdi; onu gördüğüne çok mutlu olduğu belliydi ve bu özelliğini çok seviyordum. İnsanlara bu kadar çabuk ısınamazdım ama onda beni etkileyen özel bir şey vardı.

Nash gözlerini bana dikti. "Neden aptal gibi sırtıyorsun?" "Annen var, değil mi?"

"Beni nerede var, bebeğim?"

Daha da sııttım ve ona yaklaşarak, "Hayatında bir kadının söz sahibi olduğunu hiç görmedim Nash, ama annen söz sahibi, değil mi?" dedim.

Dudaklarında tembel bir gülümseme belirdi. "Bir erkek annesine çok şey borçludur, tatlım, yani evet, dediğin gibi, o benim annem."

Annesinin araya girmesine kadar birbirimize dalmıştık. "Nash, git hadi. Velvet'le biraz yalnız kalmak istiyorum."

O eğlenerek başını salladı. Gitmeden önce kulağıma fısıldadı, "Seni hiçbir şeye ikna etmesine izin verme, tamam mı?"

"Bence annen herkesi her şeye ikna edebilir," diye mırıldandım.

"Kesinlikle yapabilir," diye mırıldandı ve bizi yalnız bırakarak gitti.

Linda onun arkasından baktı ve sonra bana tekrar gülümsedi. "Kahve mi, çay mı içersin?"

"Kahve lütfen."

Başını salladı ve kahveyi hazırlamaya başladı. "Sonunda tanıştığımıza çok sevindim," dedi ve beni çok şaşırttı. Sonunda mı?

"Evet, ben de," diye kekeledim, ne söyleyeceğimi bilemeden, çünkü onu pek tanı mıyordum. Nash ailesi hakkında pek konuşmazdı. Tek bildiğim, bazen kafasını yoran iki kız kardeşi olduğuydu.

"Nash senden birkaç kez bahsetti." Beni şaşırtmaya devam etti ve ben ne diyeceğimi bilemediğim için sessiz kaldım.

Linda, konuşmaya devam etmek için benim katılımıma ihtiyaç duymadı. "Nash, Gabriella'dan beri başka bir kadından bahsetmedi, bu yüzden onun için önemli biri olduğunu düşündüm." Bir an durdu ve bakışlarını bana sabitleyerek, "Özel biri olduğunu" ekledi.

Gabriella mı? Kim olduğunu hiç bilmiyordum; Nash hayatındaki kadınlar hakkında bana neredeyse hiç bahsetmezdi. Bir keresinde kalbini kıran bir kadından bahsetmişti, acaba annesinin bahsettiği kişi o muydu?

"Velvet, ne dediğimi duydun mu?" Annesi beni dikkatle izliyordu.

Söylediklerini duymuştum ama Nash için özel biri olduğumdan çok Gabriella kısmına odaklanmıştım. "Nash için özel biri değilim," dedim sonunda.

Dudaklarını sıkıştırdı ve söylediklerime komik bir yüz yaptı. "Aynı fikirde değilim, tatlım."

Bu sabah her yönden bombardımana tutulmuş gibi hissediyordum. Önce Nash bana karşı tavır değiştirip nazik davranmaya başlamıştı, şimdi de annesi bana hiç mantıklı gelmeyen şeyler söylüyordu. Üstüne üstlük Nash hakkında yeni bir şey öğrenmiştim; hayatında Gabriella adında bir kadın varmış. Bunu asla tahmin edemezdim; o ilişkilerden kaçmak için her şeyi yapar gibi görünüyordu.

Annesi bir şey söylememi bekliyordu. "Biz arkadaşız," diyebilirdim.

Yüzünde "tabii, sen öyle diyorsan" anlamına gelen bir ifade vardı ve kahveleri hazırladı. Kahveleri masaya koydu ve bana oturmamı işaret etti. "Nash, kahve hazır," diye bağırdı.

O cevap vermedi ama o kadar yüksek sesle bağırdığına göre duymuş olmalıydı. Bu, evde bir sürü çocuk varken ve duyulmak isteyen ebeveynlerin bağırı şlarını hatırlattı.

"Hadi, bana kendinden bahset tatlım. Ne iş yapıyorsun?"

Kahvemi neredeyse tükürdüm. Bu soru, arkadaşlıklarım için her zaman bir dönüm noktası olmuştur. Birçok insan, birinin striptizci olmayı seçmesi fikrine alışmakta zorlanıyordu. Ancak ben işimi seviyordum ve insanlara ne iş yaptığımı söylemekten çekinmiyordum; bu bilgiyle ne yapacakları onlara kalmıştı. Ve eğer birini mesleğine göre yargılayan türden insanlarsa, onları hayatımda istemem daha iyi olurdu. "Indigo'da striptizciyim."

Gözünü bile kırpmadı. "Ne kadar süredir kulüpte çalışıyorsun?"

"Dört yılı biraz geçti."

"Nash'le orada mı tanıştın?"

Başımı salladım. "Evet. Bazı geceler işim bittikten sonra oturup benimle konuşurdu. Oradaki diğer erkeklerden farklıydı."

"Nasıl farklıydı?"

"Çoğu erkek benden tek bir şey istiyordu; striptizciysen her şeye razı olacağını düşünüyorlardı. Nash hiç öyle değildi." Gülümsedim ve ekledim, "Oğlun çok flörtçü ama benim hakkımda hiçbir varsayımda bulunmadı ve bu özelliğini çok sevdim."

"Eskiden seninle otururdu demiştin. Artık yapmıyor mu?"

Kahretsin, annesi hiçbir şeyi kaçırmamış. "Hayır, son zamanlarda benden biraz uzaklaştı."

Yüzü yumuşadı ve üzgün görünüyordu. "Son zamanlarda sadece senden uzaklaşmıyor tatlım," dedi yumuşak bir sesle, "Şu anda bazı şeyler yaşıyor ve sevdiği herkese bunu çıkarıyor."

"Oh." Buna ne cevap verilir ki? Bu ziyaret çok aydınlatıcı olmuştu ama aynı zamanda, bu eve adım attığımdan daha fazla sorum vardı.

"Lütfen ona kendini toparlaması için biraz zaman ver. Nash acısıyla böyle başa çıkıyor, seni uzaklaştırıyor, ama lütfen ona izin vermeyeceğine söz ver."

"Linda, sana dürüst olmalıyım; Nash'in bu durumu bir süredir devam ediyor. Onun için yanında olmaya çalıştım ama hayatında istemediğini çok net bir şekilde belli etti. Başka ne yapabileceğimi bilmiyorum."

Parçalanmış gibi görünüyordu, sanki bana bir şey söylemek istiyordu ama söylemeli mi diye emin olamıyordu. "Sana hayatı hakkında ne anlattı bilmiyorum, ama pek bir şey anlatmamıştır herhalde, çünkü oğlum kendini içine kapalı bir çocuktur. Uzun zaman önce başına bir şey gelmiş ve

önümüzdeki ay doluyor. Bu olay onun için çok acı vericiydi ve henüz tam olarak atlatamadı. Onu bunu yapması için zorladık ama direndi. Şu anda onun parçalandığını izliyorum tatlım ve bence bu yıl onu tamamen yıkacak yıl olabilir. Bir anne için bunu izlemek çok zor ama ilerleyebilmesi için bunu yaşaması gerekiyor. Ve bu süreçte ona yardım edecek birçok arkadaşının olmasını istiyorum."

Küçük konuşmasıyla kalbimi parçaladı; ona çok üzüldüm ve ne olduğunu bile bilmiyordum. Nash'in parçalandığını söylediği için durumun çok kötü olduğunu tahmin edebiliyordum.

Elini tutup sıktım ve başımı salladım. "Onun yanında olacağım."

Rahatlamış bir ifadeyle bana baktı. "Teşekkür ederim."

Bir annenin sevgisi dünyadaki en güçlü sevgilerden biridir ve Nash'in annesinin onu çok sevdiği belliydi. O, buna sahip olduğu için şanslıydı.

Birkaç dakika sonra mutfığa geri geldi. "Hepsi düzeldi," dedi annesine.

Annesi masayı işaret etti. "Otur, kahveni iç." Bana

baktı. "Acele mi ediyorsun?" "Hayır, sorun yok."

Otururken annesine sordu, "Şu anda arabanla bir sorun var mı?"

Gözlerini devirdi. "Arabam senin anlattığın kadar kötü değil." "Evet, öyle."

Onların etkileşimini hayranlıkla izledim. Nash annesinin yanında bambaşka bir insana dönüşüyordu ve annesinin onda ortaya çıkardığı yönleri çok seviyordum.

"En azından bir süredir hiçbir şeyi bozulmadı."

Bana şöyle dedi: "Annem arabasıyla ilgili 'bir süredir' dediğinde, aslında bir hafta kadar demek istediğini kayıtlara geçirin."

Ben güldüm, Linda dudaklarını bükerek ama şakacı bir tavırla. "Nash'in eğitilmiş bir tamirci olduğunu biliyor muydun?" diye sordu bana.

Nash'e kaşlarını kaldırarak, "Hayır, bilmiyordum; bana kendisiyle ilgili bu bilgiyi hiç vermemişti. Ama arabalarla arası iyi olduğunu tahmin ediyordum, çünkü benim arabamı tamir etmeyi teklif etmişti."

Şimdi kaşlarını kaldıran Linda'ydı. "Gerçekten mi? İlginç." İkisini de baktım. "Neden?"

Nash başını sallıyor ve duyamadığım bir şey mırıldanıyordu.

Linda cevap verdi. "İlginç çünkü Nash son zamanlarda kendi arabası dışında arabalara dokunmaktan nefret ediyor. Benimkini sevdiği için tamir ediyor ama başkalarının arabalarına dokunmuyor."

Zihnimde parçaları birleştirdim. Benim arabamı tamir etmeyi teklif etmekte hiç tereddüt etmemişti. Ona gülümsedim ama o sadece tekrar başını salladı.

Nash ayağa kalktı, başını ön kapıya doğru çevirdi ve annesine, "Gitmeliyiz," dedi.

Linda bizi dışarıya kadar takip etti ve ona uzun bir veda öpücüğü verdi. Onları tekrar izledim, onun bunu yapmasına izin vermesini sevdim. Bazı erkekler sevgilerini gösterirken komik olurlar, ama Nash bu konuda iyiydi. Ondan çok daha uzundu ve uzaklaşmadan önce kafasına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Seni seviyorum," dedi.

Gülümseyerek, "Ben de seni seviyorum anne. Pazar görüşürüz" dedi.

Annem bana döndü ve beni kendine çekerek sarıldı. "Söylediklerimi unutma," diye fısıldadı.

"Unutmam," diye söz verdim ve ekledim, "Sizinle tanışmak çok güzeldi."

"Ben de tanıştığımıza çok memnun oldum Velvet," diye karşılık verdi ve Nash'e bakarak, "Pazar akşamı Velvet'i yemeğe getir, eğer boşsa," dedi.

Linda'nın isteğini yerine getirmeye ve Nash'in beni hayatından çıkarmamasına izin vermemeye karar verdiğim için, "Ben boşum" diye araya girdim.

Bu onu çok sevindirdi ve tekrar ellerini çıırttı. "Güzel, anlaştık. Pazar günü görüşmek üzere."

Nash sanki pusuya düşürölmüş gibi görünüyordu. En iyisi onu oyalamak olacaktı, bu yüzden onu bisikletine doğru ittim. "Gitme zamanı, alışverişimi yapmam lazım."

Annesinden uzaklaşırken, "Sen ve annem beni kandırdınız, değil mi?" diye mırıldandı.

Tatlı bir gülümsemeyle, "Annen böyle bir şey yapacak kadar iyi birine benzemiyor." dedim.

"Hayatımdaki hiçbir kadın böyle bir şey yapmayacak kadar iyi değil, sen de dahil." Sözleri midemde bir sıcaklık yarattı ve söylediklerine güldüm. "İçimden bir ses, aileni çok seveceğimi söylüyor."

"Tanrım, yardım et."

Bölüm 15

Can't Stand The Rain~ Lady Antebellum

Nash

Velvet'in evinin önüne park ettim ve arabasının motorunu kapattım. Arabayı tamir etmiştim ve uzun zamandır ilk kez araba tamir etmekten zevk almıştım. Şimdi arabayı geri veriyordum ve beni evime bırakacak zamanı olmasını umuyordum. Garaj yoluna baktığımda, bir misafiri olduğu için gelemeyebileceğini fark ettim. Çok pahalı bir araba süren biri.

Birkaç dakika sonra, ön kapısını çaldım. İçeriden bağırmalar geliyordu; bir erkek Velvet'e bağıırıyordu. Tereddüt etmeden kapıyı itip seslerin geldiği yere doğru yürüdüm. Velvet'i ve daha önce hiç görmediğim bir adamı mutfakta buldum. Adamın giydiğı takım elbise paranın kokusunu yayıyordu ve kim olduğunu merak ettim. Kim olduğu önemli değildi, Velvet'e davranışından hoşlanmadım.

Velvet'in sarsıldığını hemen anlayabiliyordum. Bana yardım etmem için yalvaran gözlerle baktığında tereddüt etmedim. "Burada ne oluyor lan?" diye bağırdım ve Velvet'i arkama alarak ikisinin arasına girdim.

Adam bana öfkeyle baktı. "Bu seni ilgilendirmez, bizi yalnız bırakmanı öneririm." Beni baştan aşağı süzdü, sanki "sen değersiz bir pisliksin" der gibi.

"Hayatta olmaz," diye homurdandım.

"Velvet, arkadaşına lütfen bir iş anlaşması yaptığımızı ve onun yardımına gerek olmadığını söyle."

"Gerek yok, Velvet. Ama bana onun senin için kim olduğunu söyleyebilirsin."

Yanımda durmak için yerini değiştirdi. Vücudumuz birbirine değecek şekilde yanıma geldiğini fark ettim; bu pislik herifin yanında kendini güvende hissetmiyordu. "James benim eski kocam." İstedığım bilgiyi verdi.

Kahretsin. Bunu tahmin edemezdim; çok farklı görünüyorlardı. "Tüm eski karalarla iş anlaşmaları mı yapıyorsun?" diye sordum ona.

"Sadece biraz öngörülemez olanlarla."

Yeterince duymuştum. Velvet'e dönerek sordum, "Ne olmasını istiyorsun, bebeğim? Benim de varlığında konuşmanızı bitirmek mi istiyorsun, yoksa onun gitmesini mi istiyorsun?"

"Gitmesini istiyorum." Söyleyiş şekli sanki ondan kurtulmam için yalvarıyor gibiydi; lanet olsun, onu gerçekten çok sarsmıştı.

Başımı salladım ve ona dönerek, "Hanımefendiyi duydun." dedim.

Öfkeyle köpürüyordu; yüzü öfkeden kıpkırmızıydı ve bu ikisinin evlilikleri boyunca neler yaşadığını düşünmek bile istemiyordum. Onunla sadece beş dakika geçirdim ama ne tür bir adam olduğunu anlayabilmiştim. "Bu iş bitmedi Velvet. Daha çok var. O anlaşmayı imzalamak istiyorum ve önümüzdeki hafta imzalanmasını istiyorum."

Ona yaklaştım ve hırıldayarak, "Bu, Velvet'i tehdit ettiğin son sefer olacak. Bir daha ona yaklaşırsan, benimle uğraşmak zorunda kalırsın ve bu, isteyeceğin en son şey olur. Anlaşıldı mı?" dedim.

İyi rol yaptı ama "Sen kiminle uğraştığını bilmiyorsun. Tehditlerin bana bir şey ifade etmiyor" demeden önce tereddüt ettiğini fark ettim.

"Kiminle uğraştığımı umrumda bile değil. Tek umursadığımı Velvet ve sana az önce söylediklerimi iyi dinlemeni tavsiye ederim. Ben dalga geçmem ve benim olanları korumak için iki kez düşünmem."

Velvet'e son bir kez tehditkar bir bakış attı ve sonra benim tavsiyemi dinleyerek gitti. Onun gidişini izledim ve ön kapının çarpıldığını duyduktan sonra dikkatimi tekrar Velvet'e verdim. Her an yıkılacak gibi görünüyordu, ben de onu kendime çekip kollarıma sardım. B i r an sonra vücudu titredi ve hıçkırarak ağlamaya başladı. Tanrım, onu hiç böyle görmemişim. Velvet sert bir kadındı; hiçbir şey onu etkilemezdi ve kimseden emir almazdı.

Elimi saçlarının üzerinde gezdirdim ve onu sıkıca sarıp ağlamasına izin verdim. Sonunda beni bıraktı ve yüzündeki gözyaşlarını sildi. "Özür dilerim," diye kekeleydi.

"Siktir, özür dilenecek bir şey yok, tatlım." "Seni bu işe bulaştırdığım için özür dilerim."

"Ben üzülüyorum."

"Onun kim olduğunu ve neler yapabileceğini söylediğimde pişman olabilirsin."

"

"Hayır. Ona da söylediğim gibi, kim olduğu umurumda değil."

"Nash, James'in politikada yüksek mevkide ailesi var ve bağlantıları sayesinde hayatını cehenneme çevirebilir.

cehenneme çevirebilir. O, gerçekten de düşman edinmek isteyeceğin biri değil."

"Bebeğim, sana korkak bir adam gibi mi görünüyorum?"

Biraz düşündü ve sonra bana güzel bir gülümsemeyle cevap verdi.

"Hayır, korkmuyorsun."

Başımı salladım. "Aynen öyle. Ve onun gibi pisliklerin beni korkutmasına kesinlikle izin vermem. Artık onun için endişelenmeni istemiyorum; endişelenmeyi bana bırak."

Omuzları çöktü ve derin bir nefes aldı. Sonra bana delici bir bakış attı; bu bakışın önemli bir şeyin geleceğini bildiğim bir bakıştı. "Nash, bana karşı tavrın neden değişti? İki gün öncesine kadar benimle hiçbir şey yapmak istemiyordun, şimdi ise benim sorunlarımı üstlenmeyi teklif ediyorsun."

Gerçek an gelmişti. "Madison beni ikna etti."

"Ne demek bu?"

Kahretsin, bu konuyu konuşmaktan nefret ediyordum. Ama o, bu konuyu bırakacak türde bir kadın değildi. "Madison'la senin hakkında konuştum; bizim hakkımızda ve sana ne kadar kötü davrandığımı hakkında. Bana kendimi toparlamamı ve senden özür dilememi söyledi. Son zamanlarda çok sık yaptığım bir şey gibi görünüyor."

"Madison'a birlikte yattığımızı söyledin mi?"

"Evet, ve sonra ne yapacağımı bilemediğim için sana pislik gibi davrandığımı ve her şeyi mahvettiğimi söyledim."

Sessiz kaldı, ben devam ettim. "Velvet, senin gibi çok arkadaşım yok. Seks yapmadan önce her şey basitti, sonra her şey mahvoldu. Beni anlıyor musun?"

"Evet, ben de öyle hissettim Nash. Ama sevişmeyi unutmak ve sadece arkadaş kalmak beni mutlu ediyordu."

Derin bir nefes aldım ve tamamen dürüstçe cevap verdim. "Şu anda tek düşünebildiğim şey seni tekrar becermekken bunu nasıl yapabilirim bilmiyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Evet, ama sen tüm kadınlar için aynı şeyi düşünüyorsun. Tanıdığın her kadınla yatmak istiyorsun."

"Böyle değil; bu benim için yeni bir şey ve ne yapacağımı bilmiyorum." Söylediğim her kelimeyle cildim kaşınmaya başladı;

böyle kendini ortaya koymak zordu.

Parmaklarını saçlarında gezdirdi ve dudaklarını ısırdı. Her şeyden kafası karışmış gibiydi ve onu suçlayamazdım; haftalardır ona karışık sinyaller veriyordum. "Nereye varmak istediğini anlamadım, bu yüzden ne söyleyeceğimi bilmiyorum."

"Aramızda ne olmasını istiyorsun, Velvet?"

"Birlikte yatmadan önce sahip olduğumuz şeyi istiyorum."

Belki özür dilemek için çok geç kalmıştım, ama arkadaşlıktan yeniden başlamak iyi bir fikir gibi geldi. "Ben de onu istiyorum."

"İyi." Gülümsedi ama zoraki bir gülümsemeydi ve arkasında ne sakladığını merak ettim.

"Şimdi bunu hallettik, eski sevgilinle ne olup bittiğini anlat bana."

"James siyasete giriyor ve gazeteciler onun hakkında kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmak için araştırma yaparsa, ağzımı kapalı tutmam için bana para vermek istiyor. Onlarla asla konuşmam ama bunun için para almama gerek yok. O bana inanmıyor ve parayı almam için beni zorluyor."

"Beni her zaman şaşırtmayı başarıyorsun, Velvet." "Neden?"

"İçinde çok iyi şeyler var ama bunu pek göstermiyorsun. İnsanlar zaman ayırsa bunu görürlerdi ama çoğu insan bunu yapmaya zahmet etmiyor. Bir insanı yüzeysel olarak değerlendirip dış görünüşüne göre yargılıyorlar. Ben senin içindeki iyi şeyleri görüyorum ama ara sıra beni daha da şaşırtıyorsun."

Velvet'i sık sık suskun görmezdim ama şimdi öyleydi. Onun bunu sindirmesini bekledim ve devam ettim, "Yani bir hafta içinde bunu kabul etmeni istiyor?"

"Evet."

"Bunu göreceğiz bakalım. Onunla iletişime geçme, tamam mı? Bana bırak bana bırak."

"Tamam, ama bu konuda ne yapabileceğinden emin değilim."

Hala bu konuda tedirgindi, bu yüzden onu rahatlatmak için ortamı yumuşatmaya çalıştım.

. Ona sırtarak, "Çoğu kadın yeteneklerimin ağzımda ve ellerimde olduğunu düşünür, ama sana bir sır vereyim; asıl yeteneğim kafamda, tatlım." dedim. Kafama dokundum. "Burası tehlikeli bir yer ve senin eski sevgilin, onunla ilişim bittiğinde neye uğradığını şaşıracak."

Bu işe yaradı ve o bana güldü. "Oranın tehlikeli bir yer olduğunu söylediğinde sana inanıyorum. Senin kafanda neler dönüyor, bilmek isterim."

"

Hala gülümseyerek cevap verdim, "O zaman ikimiz de aynıyız."

Bölüm 16

Collide ~ Kid Rock & Sheryl Crow

Kadife

İş yerinde yoğun bir gecenin ardından, Nash'in yanındaki koltuğa çöktüm ve ayaklarımı önümüzdeki masanın üzerine uzattım. Ona gülümseyerek başımı geriye yasladım, gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım.

"Uzun bir gece mi?" diye sordu.

Gözlerimi aralayıp ona baktım ve "Hayal bile edemezsin. Bu gece pislikler tam kadro dışarıdaydı. Tanrıya şükür cuma oldu, iki gün izin lazım" dedim.

O kaşlarını çatı. "Gelip o pisliklerle ben ilgilenseydin."

"Nash, hayatımdaki tüm pisliklerin icabına bakmak için sana güvenemem." "Bunu seve seve yaparım, bebeğim."

Gülerek, "Oh, eminim o yumruklarını kullanıp hepsinin icabına bakmak isterdin." dedim.

O sırıttı. "Beni çok iyi tanıyorsun, tatlım."

"Senin hakkında bilmediğim çok şey var, ama iki şeyi biliyorum; her fırsatta yumruklarını ve sikini çıkarmayı seviyorsun."

Az önce içkisini içmişti ve sözlerim üzerine neredeyse boğuluyordu. "Siktir, Velvet, bazen çok küfürlü konuşuyorsun."

"Bu senin için bir sorun mu, Pis Kral?"

Gözleri ateşle parladı. "Hayır, sorun değil, ama lanet olsun kadın, o güzel ağzından çıkan sözlerin bir erkeğe ne yaptığını bilmiyorsun."

Vücudum şehvetle titredi. Geçen gün aramızdaki sorunu çözdüğümüzden beri Nash yine flört etmeye başlamıştı ve içimde uyandırdığı arzudan patlayacak gibi hissediyordum. Ona yaklaşıp fısıldadım, "Muhtemelen senin sözlerin bana yaptığını yapıyordur, Nash."

"Tanrım, Velvet, tekrar o noktaya gelmek istemiyorsan böyle şeyler söyleme."

Dudaklarımı yaladım. "Belki de istiyorum. Belki de sadece sormak gerekiyor."

"Siz ikiniz çok samimi görünüyorsunuz." J bizi böldü ve Nash ona kötü bir bakış attı.

"Ne var?" diye sordu Nash, sesi ve vücut dili J'nin bir an önce buradan gitmesini istediğini açıkça gösteriyordu.

J kaşlarını kaldırdı. "Uzun süre yoktum, hoş bir karşılama oldu."

"Biz bir şeyin ortasındayız, pislik." J sırtıttı.

"Görüyorum."

Aramıza girdim. "J, lafı dolandırma da ne istediğini söyle. Nash'in benim için bir şey halletmesi gerekiyor."

Nash başını bana çevirdi. Gözleri arzuyla parlıyordu ve "Lanet olsun, kadın. Bunu evet olarak kabul ediyorum" diye mırıldandı.

J güldü. "Aslında bir şey istemiyorum, eve gitmeden önce uğrayıp merhaba demek istedim."

Nash ayağa kalktı ve beni de yanında çekerek, "Seni görmek güzeldi dostum. Madison'a selam söyle."

J ona selam verdi. "Tabii." Bana gülümsedi ve fısıldadı, "Umarım neye bulaştığını biliyorsundur, bebeğim."

"Bu sefer biliyorum," dedim, Nash aceleyle gitmek için beni çekmeden önce. Biraz sendeledim, sonra dengemi bulup ona yetişmek için aceleyle yürüdüm. "Nash, nereye gidiyoruz?"

Durmadı, ön kapının yönünde yürümeye devam etti. "Seni eve götürüyorum ve benim sikimin dünyadaki en iyi sik olduğunu sana ikna edeceğim."

Elini çekerek onu yavaşlattım. Durdu ve bana dönerek, "Senin sikinin dünyadaki en iyi sik olduğunu zaten biliyorum," dedi.

"O zaman sana onun diğer yeteneklerini de göstereceğim, bebeğim."

"Seni yavaşlattığım için üzgünüm, ama gitmeden önce arka taraftan çantamı almam

"

"Siktir," diye homurdandı. Personel odasını işaret ederek, "Hadi şunu çabuk halledelim o zaman," dedi.

Ona gülerek, geri döndüm ve personel odasına doğru yürüdüm. O da peşimden geldi, eli belime yapışmış halde. Nash'in ellerinin üzerimde hissetmeyi seviyordum.

Çantamı almak için dolabımı açtığımda, Nash kendini bana doğru itti. Elleri belimden kayarak yukarı doğru ilerledi.

mideye ve göğüslerime. "Göğüslerini çok seviyorum," diye kulağıma fısıldadı.

Vücudumu bir sıcaklık kapladı ve inledim. Ellerimden birini onun elinin üzerine koydum ve göğsümde tutarak sabitledim. "Ellerinin göğüslerimde olmasını seviyorum."

Kıçımı kendine doğru bastırdı ve serbest elini elbisenin altına indirdi. Elbiseyi yukarı çekti ve elini külotumun içine soktu. Parmakları klitorisimde sihirli hareketler yaparken tekrar inledim. Diğer eli göğsümü yoğurmaya devam etti, meme ucumu çimdikledi. Parmağı içime girdiğinde vücudum zevkten titredi ve "Siktir, çok ıslaksın, tatlım" diye mırıldandı.

Başımı omzuna yasladım ve "Senin bana yaptığın şey" dedim.

Arzuyla tısladı ve ellerini vücudumdan çekti. Kıçıma şaplak atarak, "Eşyalarını al, bebeğim, seni eve götürüp sikiyorum" dedi.

Nash beni rekor sürede evine götürdü. Motosikletini kapatmaya giderken kulağıma fısıldadım, "Kapatma. Üzerinde sikmeni istiyorum." Ayağa kalktım ve dönerek onun önüne, yüzüne bakacak şekilde oturdum.

"Bir erkeği nasıl tahrik edeceğini iyi biliyorsun, tatlım," diye homurdandı.

Elleri kalçamı kavradı ve dudakları boynuma öpücükler kondurdu. Boynumu geriye doğru eğdim, istediği her şeye tam erişim sağladım. Dudaklarını ağzıma doğru kaydırды ve sonra herhangi bir kadının külotunu eritecek bir öpücükle beni yuttu. Bu adam işini biliyordu ve beni düzgün düşünmemi zorlaştıran bir şehvet dalgasına sürükledi. Tek odaklanabildiğim şey, misk kokusu, kıçımdaki elleri, ağzımdaki ağzı ve bana sertçe basan sikiydi, ona olan ihtiyacımı doruğa çıkarıyordu.

Fermuarını bulup yavaşça aşağı çektim ve sikini dışarı çıkardım. Onu kavradığımda inledi ve sert sikini elimle yukarı aşağı hareket ettirmeye başladım. "Hoşuna gitti mi?" diye sordum yumuşak bir sesle.

"İnanamayacak kadar." Konuşurken nefesi kulağıma gıdıkladı ve sonra beni ısırdı.

Kendimizi zevke kaptırdık; ağızlarımız ve dillerimiz birbiriyle dans ederken ben onun penisini okşamaya devam ettim. Motosikletin titreşimi sadece

arzumu daha da artırdı ve onu içimde hissetmek için kendimi ona doğru ittim.

Elimi sikinden çekti. "Dikkatli ol tatlım, senin eline değil, içine boşalmak istiyorum." Arkasına uzanarak arka cebinden cüzdanını çıkardı ve bir prezervatif aldı. Sırıtarak bana verdi. "Zevki sen yaşa bebeğim."

Onu elinden alıp, "Sen sikini seviyorsun, değil mi?" dedim.

"Sevmemek için ne var ki?"

Haklıydı.

Bir dakika sonra prezervatifi takmıştım ve o da elbisesini yukarı çekip beni üstüne yerleştirdi. Üstüne kayarak indim ve ikimiz de aynı anda inledik. Harika hissettiriyordu ve ben de onunla aynı ritimde hareket etmeye başladım. Bu uzun sürmeyecekti; titreşimler ve onun ustalığıyla, şimdiye kadar yaşadığım en hızlı orgazmlardan birini yaşayacağıma emindim.

"Sanırım ben de senin sikini seviyorum," diye nefes nefese söyledim.

"Eğer sadece sevdiğini düşünüyorsan, bir şeyleri yanlış yapıyoruz," dedi itişler arasında.

Dudaklarını nazikçe ısırđım, sonra dilimi ağzına sokup onu öptüm. Nash'in tadı vişneli meşrubat gibiydi ve bunun yeni favori tadıma karar verdim.

Ağzımın içinde inledi ve biraz geri çekildi. "Dudaklarım, ısırđmak istediğın her an hizmetinde. Aslında, tüm vücudum senin için hazır, bebeğim."

Ona kötücül bir gülümseme attım. "Bu ayarlanabilir. Dişlerimi üzerinde hissetmek istediğinde beni ara."

Sertçe itti ve beni kendine sıkıca çekti. "Sanırım beni anlamıyorsun. Programım her zaman boş."

Tanrım, kelimelerle arası çok iyiydi ve ben onları içimde hissediyordum. Orgazm başlarken ayak parmaklarım kıvrıldı. Vücudum onun dokunuşlarıyla canlanmıştı ve her sinir ucu arzuyla titriyordu.

Kadınları okumayı iyi bilirdi. "Yaklaştın, değil mi bebeğim?"

O kadar yakındım ki, kelimeleri bir araya getiremedim, sadece başımı salladım. Ağzını kulağıma yaklaştırdı ve fısıldadı, "Benim için gel, tatlım. Kendini kaybetmeni ve adımı haykırmayı izlemek istiyorum."

Cildime değen sıcak nefesi ve söylediğı sözler beni doruğa çıkardı ve gözlerimi kapatıp orgazm olurken onun adını haykırdım.

"Siktir," diye mırıldandı ve hızını artırarak kendi orgazmını kovalarken içime girip çıkmaya devam etti.

Bir dakika kadar sonra vücudu titredi ve boşalırken hareketsiz kaldı. Başı omzuma düştü ve kendini yeniden bulurken cildimde ağır nefeslerini hissettim.

Başını kaldırdığında bana tembel bir gülümseme attı. "İkinci raunt için hazır mısın?"

Ona sııttım. "Önce diğer ihtiyaçlarımı gidermen lazım, bebeğim."

Başını yana eğdi. "Onlar neymiş?"

"Şey, öncelikle bir içkiye ihtiyacım var, ama kadınlar turlar arasında biraz tatlı sözler duymayı da sever. Motorcular da böyle şeyler yapar mı?"

Kıkırdadı. "Tatlı sözler söylemeyi çok severim, hayatım. Beni tanırsan bunu bilirsin."

"Tamam o zaman, beni içeri götür, içki ver, biraz seksi konuş, sonra yine senimsin."

Kıçımı tokatladı. "Çekil; yapmam gereken işler var, yoksa sikimi tekrar içine sokamam."

Onun emrine uyup motosikletten indikten sonra elbisesini aşağı indirdi. Bana baktı ve mırıldandı, "O elbise ters giyilmiş, bebeğim. Yukarıya çıkması lazım, aşağıya değil."

"Seksi konuşmalar başlıyor," diye şaka yaptım.

Motoru kapattı ve beni kendine çekmeden önce indi. "Bu seksi konuşma değil, tatlım. Seksi konuşmaya başladığımda bacakların seni tutamayacak," diye söz verdi.

Tanrım, Nash Walker bambaşka biriydi; seksi konuşmalarını düşünmek bile bacaklarımı titretmeye başlamıştı.

Gözlerimi açtım ve pencereden içeri giren güneş ışığına karşı gözlerimi kısmak zorunda kaldım. Yatakta hareket edince, belimi saran el sıkılaştı ve beni geri çekti. Popom Nash'in ereksiyonuna çarptı ve o inledi. "Bana ne yaptığını gör, tatlı şey," diye mırıldandı uyuklu bir sesle.

Gülümseyerek, "Sana da günaydın," dedim.

Dudakları omzuma değdi, saçlarımı kenara çekti. "Zaten güzel bir sabah."

Kollarında döndüm ve "Daha da güzelleştirebilirim" diye söz verdim. Yüzü aydınlandı. "Cesaretin var mı?"

Onun isteği benim için emirdi ve ben yavaşça vücudunda aşağı doğru ilerledim, yalayıp nazikçe ısırarak. Her ısırdığımda inledi. Sanırım bu, ısırmaktan gerçekten hoşlandığını gösteriyordu. Hedefime ulaştığımda, Nash'in penisini hayranlıkla seyrettim. O çok şanslıydı; penisi, şimdiye kadar gördüklerimin en büyüklerinden biriydi.

"O ısırılmaz, hayatım," diye söz verdi.

Gözlerimi ona kaldırdım. "Sadece malı bir an hayranlıkla inceliyorum."

Kollarını başının arkasına, yastığın üzerine koydu ve vücudunu gerdi, sonra sordu: "Gördüğün hoşuna gitti mi?"

"Oh, evet. Aslında, onunla oynamaktansa hayranlıkla bakmaya devam edeceğim," diye onu kızdırdım.

Alaycılığımдан hiç etkilenmemişti. Gülümsayarak, "Merak etme, tatlım. Gözlerinin benim aletime bakması hoşuma gidiyor, ayrıca bu, senin ağzının beni sararken ne kadar iyi hissettireceğini hayal ederken göğüslerini biraz daha uzun süre hayranlıkla seyredebilirim demek."

Dizlerimin üzerine oturdum ve gözlerinin göğüslerime indiğini izledim. Nash'in bana bakışı, ellerinin dokunuşu kadar hoştu. O izlerken göğüslerimi okşadım ve keskin nefes alışı içimi ısıttı. Yeterdi, daha fazla uzatamazdım. Başımı eğdim ve onu ağzıma alabildiğim kadar aldım. Eli yine başımın üstüne kondu ve saçlarımı tutup başımı aşağı doğru itmesi beni daha da tahrik etti. Biraz sert oynamayı severdim. Dudaklarım ve dilim onun sikini çılgına çevirdi ve bir elimle taşaklarını okşadım. Arada sırada sikini ağzımdan çıkarıp taşaklarını emdim ve inlemelerinden hoşlandığını anladım.

Tam boşalmak üzere olduğunu düşündüğüm anda, eğilip beni kendinden çekti. "Bebeğim, beni göğüslerinle sikmeni istiyorum." Aç gözleri yüzümle göğüslerim arasında gidip geliyordu.

"Sen memeli bir adam mısın?" diye sordum.

"İnanamazsın, tatlım. Amcığı severim ama sikimin güzel memeler arasında olduğunu izlemeyi daha çok severim ve sen, tatlım, gördüğüm en güzel memelere sahipsin."

Bunu iki kez söylemesine gerek yoktu. Şahsen, göğüslerimi tapan bir erkeği seviyordum. Onları aşağı eğdim ve onun penisini aralarına aldım,

o yukarı aşığı hareket ederken sıkarak.

"Siktir," diye mırıldandı, nefesi hızlanıyordu.

Gözlerimiz buluştu ve o benim göğüslerimi orgazm noktasına kadar sikerken bakışlarımız birbirinden ayrılmadı. Spermini göğsüme boşalttı ve sonra yatağı uzandı, zevkten yüksek bir inilti çıkardı. Kendimi temizlemek için bir şeyler aramaya gittim ve odaya geri döndüğümde, o yine kollarını başının arkasına koymuş, beni izliyordu. Durup kapının eşiğinde dinlendim, çıplak vücudumu gözleriyle taramasını izledim.

"Tanrım, Velvet, senin vücudun günah için yaratılmış."

Kapıdan uzaklaştım ve yatağı doğru yürüdüm. Üzerine çömelerek fısıldadım, "Senin de günaha sürükleyen bir ağzın var." Onu öptüm, o da oturarak beni kucağında tuttu.

"Günün ilk raundu çok başarılıydı, bebeğim. Daha fazlasına hazır mısın?" diye sordu boynumu emerek.

"Her zaman daha fazlasına hazırım. Sonra sana kahvaltı yaparım," diye söz verdim.

Başını boynumdan çekip hareketsiz kaldı, tek kelime etmedi. "Ne oldu?" diye sordum, onu bu kadar etkileyen şeyin ne olduğunu bilmeden.

"Bir kadının bana kahvaltı hazırlamasının üzerinden epey zaman geçti," diye mırıldandı.

"Öyleyse bu iyi bir şey, değil mi?"

Gülümsedi. "Çok iyi bir şey, hayatım."

B e n de gülümsedim. "Güzel. Nerede kalmıştık?"

Eli göğsüme kaydı. "Göğüslerine Nash sevgisi gösterecektim, bebeğim."

"Durma, engel olmayayım."

Eli bir an meme ucumu okşadı, sonra beni kaldırıp önüne sırt üstü yatırdı. Üzerime diz çökerek başını göğsüme eğdi ve Nash sevgisinin ne kadar güzel olduğunu bana gösterdi.

Bir saat sonra, Nash sevgisiyle işimizi bitirip duş aldık ve ben mutfakta ona kahvaltı hazırlarken o tezgahda oturmuş

beni izliyordu. Uzun zamandır bu kadar mutlu olmamıştım ama hala açıklığa kavuşturmam gereken bir şey vardı. "Nash, bu ne?"

O benim ne demek istediğimi çok iyi anladı. Ve cevabını hiç tereddüt etmeden verdi. "Bu, hayatımızı düzene sokmamız demek, Velvet."

Aynı sayfada olup olmadığımızı bilmem gerekiyordu. "Bunun senin için tam olarak ne anlama geldiğini söyle."

Yine tereddüt etmedi. "Bu, sana karşı bir şeyler hissettiğim ve bunun ne olduğunu keşfetmek istediğim anlamına geliyor. Bunun bizi nereye götüreceğini bilmiyorum ama sen de istersen öğrenmeye hazırım."

"Ben de hazırım," dedim yumuşak bir sesle.

"Ama yolumuz engebeli olabilir," dedi.

"Nasıl yani?"

Yoğun bakışları benimkilerden ayrılmıyordu. "Ben berbat durumdayım, bebeğim. Şu anda bazı sorunları çözmeye çalışıyorum, ama bunun biraz zaman alabileceğini ve bazılarının hoş olmayabileceğini bilmeni istiyorum. Bununla başa çıkabilir misin?"

Annesinin sözleri aklıma geldi ve ona gülümsedim. "Ben sert bir kadındım Nash. Şimdiye kadar senin sorunlarınla başa çıktım, değil mi?"

Bakışlarının yoğunluğu biraz yumuşadı ve dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Evet, hallettin."

"Ama bana bir şey söz ver. Yardıma ihtiyacın olduğunda bana gel. Konuşmak ya da sadece dinlemek için, neye ihtiyacın olursa ben burada olacağım. Beni dışlama. Önce arkadaşlık ve bunu kaybetmek istemiyorum."

"Tutamayacağım sözler vermem, Velvet."

Onun dürüstlüğü ve kırılganlığı kalbimi etkiledi ve duymak istemediğim bir şey olsa bile bana gerçeği söylediği için onu suçlayamadım. "Haklısın. Ama benim ne hissettiğimi biliyorsun."

"Biliyorum," dedi sert bir sesle.

İkimiz de düşüncelerimize daldık ve sessizlik çöktü. Nash istediğimi vermemiştii, ama uzun zamandır kimseye vermediğinden çok daha fazlasını verdiğini hissettim. Bununla yetinebilirdim; en azından ikimiz de aramızdaki ilişkinin ne olacağına karar verene kadar.

Bölüm 17

Love's Lookin' Good On You~ Lady Antebellum

Nash

"Buna hazır olduğundan emin misin? Ailem biraz zor olabilir."

Velvet bana "dalga geçiyorsun, değil mi?" der gibi baktı. "Nash, en zorlu olan sensin. Ailenle başa çıkabilirim."

Gülümsedim. "O zaman içeri gir, kadın." Poposuna bir şaplak attım ve annemin evi olan o tımarhaneye onun peşinden girdim. Bu akşamki pazar yemeği ilginç olacaktı.

Annem bizi görünce yüzü aydınlandı. "Velvet, geldin!" Onların kucaklaşmasını hayranlıkla izledim. Velvet'in hayatında yeni tanıştığı birine bu kadar açık olduğunu hiç görmemiştim. Tanıştığı herkese karşı çok temkinli ve güvensizdi. Onun güvenini kazanmak zordu ve çoğu zaman çok uğraşmak gerekiyordu.

"Beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi Velvet anneme ve getirdiği pastayı uzattı. "İyi bir arkadaşım tatlı olarak kırmızı kadife pasta yaptı."

Annemin gözleri bana kaydı ve Velvet'e bakmadan önce gülümsedi. "Teşekkürler tatlım. Walkerlar kek severdir."

Annem Velvet'e hayran olmuştu, bundan emindim. Velvet de anneme hayran olmuştu. Bu, soğuk kalbimi ısıttı. Ama lanet olsun, hayatımdaki iki kadın birbirinden hoşlanıyor mu? Bana ne tür numaralar çevireceklerini kim bilebilirdi?

Carla mutfağa girdi. "Biri pasta mı dedi?" Velvet'e gülümsedi. "Merhaba, ben Carla, Nash'in hala annelik yapmaya çalıştığı küçük kız kardeşi."

Velvet güldü. "Nash'in içinde koruyucu bir yan var, değil mi?"

Carla gözlerini devirdi. "Aman Tanrım, bilmiyorsun Velvet! Kek nerede?"

"Genelde akşam yemeğinden sonra gelir, bebeğim, öncesinde değil," dedim, Carla'nın akşam yemeğinden önce yemeye tereddüt etmeyeceğini çok iyi bildiğimden.

"Bir kız hayatında kendi kurallarını koyar. Değil mi, Carla?" Velvet kız kardeşime göz kırptı ve ben de bir Walker kadınının daha onun büyüüne kapıldığını izledim.

Onları yalnız bırakmaya karar verip, Jamison'ın hafta sonu spor haberlerini izlediği oturma odasına gittim. Oturduğumda bana baktı. "Kadın seninle mi?" diye sordu.

Annem herkese bu gece Velvet'i getireceğimi söylemişti ve bu nedense onun benim kadını olduğunu anlamına gelmişti. "O benim kadını değil, dostum."

"O zaman ne? Gabriella'dan beri eve kadın getirmedi, bu yüzden önemli bir şey gibi görünüyor."

Bu konuşma yüzünden midemde hissettiğim kırıktanmayla mücadele ederken yüzümü ovuşturdum. "Henüz nereye varacağını bilmiyorum, o yüzden lanet olası bir etiket koymayalım, tamam mı?"

"Kardeşim, benim tavsiyemi dinle; olabildiğince çabuk hallet, çünkü kadınlar bekletilmekten hoşlanmazlar. Annem onu seviyor gibi görünüyor, o kadar da kötü biri olamaz."

Ona tamamen dürüst olmaya karar verdim. "Buna hazır olduğumdan emin değilim. Hazır olsaydım, Velvet'i seçerdim, buna hiç şüphem yok."

"Nash, on yıl oldu; bunun için fazlasıyla hazırsın." "Bana da öyle diyorlar," mırıldandım.

Jamison güldü, ama akıllıca ağzını kapalı tuttu.

Erika dışarıdan bağırarak bizi böldü: "Nash, Jamison, yardım edin!"

Bir dakika sonra, onu ön kapının önünde kocaman bir saksı bitkisiyle boğuşurken bulduk. Saksı ağır bir terrakotta saksıydı ve Erika onu düşürmek üzereydi.

Hızla saksıyı elinden aldım ve ona kızgın bir bakış attım. "Tek başına taşımak yerine bizi çağırmalıydın."

"Başarabilirim sandım," diye mırıldandı. "Kahretsin

Erika, sırtını yine incitebilirdin." "Evet, ama incitmedim, o yüzden sorun yok."

Tartışmaya devam ederken bitkiyi içeriye götürdüm. Hayatımız boyunca tartışarak geçirmiştik; bunun sevgimizi gösterme şeklimiz olduğuna emindim. Mutfığa vardığımızda Velvet, bir şey almak için ellerinin ve dizlerinin üzerinde

buzdolabının altına uzanmıştı. Kıçı havada bize dönük duruyordu ve ben bir an onu hayranlıkla seyrettim.

"Burada ne oluyor?" diye sordum sonunda, o aradığı şeyi aramaya devam ederken.

Başı döndü ve gözlerimiz buluştu. Kaşlarımı kaldırıp kışına baktım, sonra tekrar yüzüne dönüp sııttım. Bana başını salladı ama gülümsüyordu. "Annen bulaşıkları yıkamak için yüzüklerini çıkarmış, biri yere düşmüş ve buzdolabının altına yuvarlanmış galiba, onu arıyorum."

Duvara yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Acele etme, tatlım."

Erika inledi. "Tek bir şey düşünüyorsun, Nash."

Sııttım. "Velvet umursamıyor, değil mi bebeğim?"

Beni görmezden gelip aramaya devam ederken, ben manzarayı izlemeye başladım. Kolunu daha da uzatmaya çalıştığı anları özellikle sevdim, çünkü bu, kışının havada daha da yukarı kalması anlamına geliyordu. O kışın çıplak olduğunu ve ellerimin onu kavradığını hayal ederken sikim seğirdi.

"Nash!"

Dikkatimi çekmeye çalışan anneme baktım. "Ne var?"

"Velvet'e bakmayı bırak ve herkese içki getir, lütfen."

Velvet sonunda ayağa kalktı ve yüzüğü aldı. Yüzüğü anneme uzattı ve sonra bana öfkeyle baktı.

Savunmacı bir şekilde ellerimi kaldırdım.

"Ne var, bebeğim?"

Bir erkek bazı durumlardan

yararlanmak zorundadır."

Bana doğru yürüdü, elini göğsüme koydu ve fısıldadı, "Bunun bedelini sonra ödersin."

"Tutamayacağın sözler verme, tatlım."

"Şimdiye kadar anlamış olmalısın Nash, ben sözümün kadınıyım," diye fısıldadı, sadece benim duyabileceğim kadar alçak sesle.

Tanrım, bu konuşma bir an önce bitmeliydi, yoksa annemin mutfağında boşalacaktım. "Sabırsızlıkla bekliyorum," dedim ve herkese içki almaya gittim.

Ailem Velvet'i çok sevdi. Akşam yemeği sırasında ona iltifatlar yağdırırken, ben arkada oturup olan biteni izledim. Gabriella'yla durum farklıydı; onu başından beri sevmemişlerdi, bu yüzden bu benim için yeni bir deneyimdi. Bu iyiydi; hayatımda hiç olacağını düşünmediğim bir şekilde iyiydi. Ve bunun beni çok korkuttuğunu söylemek hafif kalırdı.

"Ne iş yapıyorsun, Velvet?" diye sordu Jamison.

Bu soruyu cevaplamakta zorlandı, ki bu garipti. Velvet işini seviyordu, bunu bana defalarca söylemişti, bu yüzden neden yüzünde o şaşkın ifade olduğunu anlamadım. "Indigo'da striptizciyim," dedi sonunda, ama sesinde tereddüt vardı.

Algılama, Jamison'ın yeteneklerinden biriydi. Ona doğru eğildi ve "Faturalarını ödüyor mu, güzelim?" diye sordu.

Velvet, onun bu sözleri beklemediğı için gözlerini kırptı. "Evet."

Jamison başını salladı. "O zaman başını dik tut, çünkü dışarıda kışını kaldırıp çalışmak yerine devleti sömüren bir sürü lanet olası var. Sen dürüstçe para kazanıp kendi masraflarını karşılıyorsun; bunu nasıl yaptığın önemli değil."

Erika şarap kadehini kaldırdı. "Şeref," dedi ve Velvet'e nazık bir gülümsemeyle bir yudum aldı.

Velvet'in omuzları çöktü ve rahatlamış görünüyordu. "Teşekkür ederim."

Çenemi Jamison'a doğru salladım ve o da başını sallayarak cevap verdi. Ona daha sonra teşekkür edecektim. Şimdilik kolumu Velvet'in omuzlarına doladım ve onu kendime yaklaştırarak kulağına fısıldadım, "Hemen tatlı yemeliyiz."

Elini bacağıma, sikimin yakınına koydu ve "Ama Nash, sanırım annen bana senin çocukluğuyla ilgili bir hikaye anlatacak. Şimdi kabalık yapamayız." dedi. Elini bacağımda yavaşça yukarı aşağı hareket ettirerek beni tahrik etti.

"Biliyordum lan," diye mırıldandım.

Gerçekten şaşırmış bir şekilde bana döndü.

"Ne?" "İkinizin birlikte olmasının kötü bir fikir olduğunu biliyordum."

Başı hafifçe geriye düştü ve güldü, benim sikim ise kendi mezarını kazmaya başladı.

Bölüm 18

Porno Yıldızı Dansı ~ En Karanlık Günlerim

Nash

Pazartesi sabahı çabuk geldi ve Velvet'i dün gece benimle kaldıktan sonra evine bıraktım. Bana uzun bir seks gecesi yaşatmıştı ve bu sabah çok yorgundu. Bu gece ona tekrar dokunmak için sabırsızlanıyordum.

Onu bıraktıktan sonra, beni bekleyen Scott'la buluşmak için Blade'in deposuna gittim.

Önümüzdeki depoyu inceledim. "Siktir, kardeşim, Blade aslında ne iş yapıyor? Burası çok büyük," dedim Scott'a.

"Hala ne iş yaptığını bilmiyorum. Her şeyi kendine saklamayı seviyor ve ben de sormuyorum."

"Black Deeds'le olan tüm o olaylardan sonra onunla çok işin var, değil mi?"

"Pek değil, ve ben de böyle olmasını istiyorum."

Kapıda iri yarı bir adam bizi karşıladı ve ikinci kattaki Blade'in ofisine kadar eşlik etti. Blade telefonda konuşuyordu ve bize oturmamızı işaret etti. " Blade telefonunu kapattı ve bize döndü. "Sizin için ne yapabilirim?" Bu adamın yaydığı yoğunluk inanılmazdı. Hiç rahatladığını merak ettim, ama hiç sanmıyordum. Madison'ın düğününde bile rahatlamamış ve gergin görünüyordu.

Scott ilk konuştu. "Nash benden kişisel bir konuda yardım istedi, ben de senin ona yardımcı olabileceğini düşündüm."

"Ne konuda?"

Ona şöyle cevap verdim: "Bir arkadaşımın eski kocası, onu bir anlaşılmaya zorlamak için zorbalık yapıyor. Onunla sadece bir kez karşılaştım ama çok zor birine benziyor. Kamuoyunda tanınan birisi olduğu için, bu tür durumlarla başa çıkmak için her zamanki yöntemlerimizden farklı bir şey yapmamız gerektiğini düşünüyorum ve senin bize bu konuda yardımcı olabileceğini düşündüm."

“Kim?” Gereğinden fazla konuşmayı sevmeyen biriydi, bu özelliğini takdir ediyordum.

"James Carr."

Kaşları havaya kalktı. "Siktir."

"O zaman onu tanıyorsun," dedi Scott.

"Tanımak mı? O aileyle uzun ve zorlu bir geçmişim var. Sürekli insanları ezip duruyorlar, eski karısına ne yaptığını tahmin edebiliyorum. Onu uzun süre hapse attıracak kirli çamaşırları var."

"Sadece Velvet'i taciz etmesini engelleyecek bir şeye ihtiyacım var."

"Ondan ne istiyor?" Blade sandalyesine yaslanarak sordu. "Siyasete giriyor ve Velvet'in, onun hakkında veya ilişkilerinden onun hakkında veya ilişkilerinden kamuoyuna konuşmayacağını garanti eden bir anlaşma imzalamasını istiyor."

"Evet, eminim o ailenin hayranlık duyan halkını şok edecek bir iki hikaye anlatabilir," diye düşündü. "Kadınlara karşı şiddet eğilimi olduğunu duydum."

Velvet'e evlilikleri sırasında yaptıklarını düşününce öfke beni sardı. "Onun Velvet'e davranışını gördükten sonra buna inanırım."

Blade düşünceli bir şekilde başını salladı. "Bana bırak Nash. Yakında sana bilgi vereceğim."

Ayağa kalktım ve elini sıktım. "Teşekkürler dostum, çok minnettarım."

Scott ve Blade birbirlerine rahatsız edici bir bakış attıktan sonra başlarını salladılar. Ancak birbirleriyle tek kelime bile konuşmadılar. Bullet'la işlerini hallettikten sonra bir tür ateşkes ya da kardeşlik bağı falan kuracaklarını düşünmüştüm, ama yanılmışım galiba, çünkü bugün burada aralarında hiçbir bağ olduğu belli değildi.

O gece geç saatlerde Velvet'in performansını izledim. Bu benim için yeni bir şey değildi. Ama yeni olan şey, onu izlerken içimde hissettiğim duygulardı. Diğer erkeklerin onu izlemesini izlerken.

Kahretsin.

Orada oturup izleyebileceğimden emin değildim ama gidersem üzüleceğini biliyordum. Bu yüzden kaldım. Sorun şu ki, kıskançlığım ve ona karşı harekete geçme tehdidi de benimle birlikte kalmıştı. Sonunda bir uzlaşma sağladım; gecenin çoğunu arka taraftaki ofiste geçirdim. Vardiyası bittiğinde beni orada bilgisayar başında buldu.

"Neden buradasın?" diye sordu, açıkça şaşırmış bir şekilde.

Sandalyeye yaslanıp başımın arkasını ovuşturdu. "Uzun hikaye, bebeğim."

"Bana söylemeyeceksin, değil mi?"

"Hayır." Bilgisayarı kapattım ve yanına gittim. "Eve gitmeye hazır mısın? Bu gece benim evde kalabilirsin diye düşünmüştüm."

"Eşyalarımı alayım."

Onun uzaklaşmasını izledim. Bütün gün onu düşünmüştüm. Sadece vücudunu arzulamakla kalmamış, onunla konuşmak, onunla olmak istemiştim. Bu düşünceyi içime sindirdim ve endişenin tekrar içime çöktüğünü hissettim. Ama endişe, her zamanki gibi göğsüme o kadar baskı yapmıyordu. Uzun zamandır ilk kez, bunun üstesinden gelebileceğimi hissettim.

Personel odasından geri döndü ve elini göğsüme koydu. Bana gülümseyerek, "Gizli yeteneklerini keşfetmeye hazırım, Nash Walker," dedi.

Başımı eğip onu öptüm, bitirdiğimde dudaklarını nazikçe ısırdım. "Kadınları bekleten bir adam değilim," diye mırıldandım, elini tutup onu kulüpten dışarı çıkardım.

Velvet

Nash bütün gün aklımdaydı. Hiçbir erkek onun gibi düşüncelerimi bu kadar meşgul etmemişti. Bu gece ona hazır olduğumu söylemek hafif kalırdı.

Onu evine kadar takip ederken gözlerimi sırtından ayıramıyordum. Her zamanki gibi dar kesim siyah tişört ve kot pantolon giymişti ve tişörtün kaslarını sarması büyüleyiciydi. Yürürken kasları geriliyordu ve ben ellerimi onların üzerinde gezdirdiğimi hayal ettim.

Yatak odasına kadar yürümeye devam etti. Bana dönünce, yoğun bakışları ona olan arzusun doruk noktasına çıkmasına neden oldu. "Elbiseni çıkar. Yavaşça." dediğinde sesi seks kokuyordu.

Heyecanla titreyerek dediğini yaptım. Elbisemi tamamen çıkarana kadar gözlerimizi birbirinden ayırmadık, o anda gözleri vücuduma indi. Beni iç çamaşırlarıyla görünce nefesini tuttu. Onun için bilerek seçmiştim. Bodysuit idi ama pek bir şey yoktu. Külot, her iki yanında üçer adet siyah ip ile bağlı, siyah şeffaf kumaştan yapılmıştı.

Her iki yanında üçer siyah ip ile dantelli göğüs kısmına bağlıydı. Göğüslerimi tamamen örtmediği için göğüslerim hafifçe görünüyordu ve ipler dışında karnım tamamen açıktaydı. Sırtım çıplaktı ve popom g-string ile zar zor örtülüydü.

"Dön," dedi, ön tarafta yeterince zaman geçirdikten sonra.

Hiçbir şey söylemedim; sadece dediğini yaptım ve onun tepkisini bekledim. "Siktir, Velvet."

Bana dokunmasını ya da kıyafetlerimi yırtmaya başlamasını bekledim, ama hiçbir şey yapmadı. Ona dönüp baktım ve bana bir parça kumaş uzattı. Bir göz bağı. İçim sıkıştı ve seve seve aldım. Bir ip uzattığında, tüm vücudum arzu ile titredi. Sorgulayıcı bir şekilde kaşlarını kaldırdı ve ben de kabul ettiğimi işaret ettim. O ip benim için yeterince hızlı bağlanamazdı. Nash, göz bağı ve ip, her kadının fantezisi olmalıydı.

Bana kararlı bir adım attı ve boynumun arkasına uzanarak bodysuitimin kopçasını açtı. Bodysuitim düşerek göğüslerim ortaya çıktı ve eli bir göğsümü kavradı, başparmağıyla meme ucumu okşadı. Diğer eli külotumun içine kaydı ve parmağı içime girdiğinde inledim.

"Bu gece sana çok iyi hissettireceğim, tatlım," diye boğuk bir sesle söyledi.

Zaten yapıyordu. Gülümsedim ve fermuarını açmaya uzandım ama elimi itti. "Ellerini üzerimde hissetmeyi çok istiyorum bebeğim ama bu beklemek zorunda. Bu gece tamamen sana ait." Dudakları kulağıma değdi ve fısıldadı, "Sonunda sikimi alacaksın ama önce seni deli gibi becereceğim. Amın benim için çok ıslak olacak."

Kahretsin, Nash'in müstehcen sözleri beni çoktan çıldırtmıştı. Kollarımı boynuna doladım, vücudumu ona doğru ittim ve onu öptüm. Dudaklarımız istekli, acil bir şekilde birbirini arıyordu. Birbirimize daha yakın olmak, birbirimizin içinde olmak ihtiyacıyla o an kayboldu. Elleri kıcıma, sırtıma uzandı ve sonunda saçımı avuçlayıp sertçe çekti, başım geriye düştü ve öpüşmemiz kesildi. Vahşi gözleri benimkilerle buluştu ve boynuma eğilip emmeye başladı. Dişleri etime değdiğinde, onun adını haykırdım ve tırnaklarımı sırtına geçirdim.

Tırnaklarım onu kızdırdı ve beni bırakırken anlaşılmas bir şeyler mırıldandı ve dizlerinin üzerine çöktü. Bodysuit'imi tamamen aşağı çekti, ayaklarımı kaldırdı ve onu kenara itti. Neredeyse dengemi kaybediyordum

dengemi neredeyse kaybettim. Ağzı amıma yapıştığında, kendimi sabitlemek için ellerimi saçlarına gömdüm. Dilinin sihrini yaparken boğazından çıkan derin homurtular, içimi elektrikle doldurdu; beni o kadar tahrik etti ki, kendimi mutluluğa kaptırırken beynim kapanmaya başladı.

Tam beni doruğa çıkardığını düşündüğüm anda, yaptığı şeyi bırakıp ayağa kalktı. Hâlâ elimde tuttuğum göz bağını aldı ve çıkardı. "Kendini tamamen kaybetme zamanı, bebeğim," dedi, beni kaldırıp yatağa doğru yürüdü. Beni yatağa yatırdı, sonra tişörtünü başından çıkarıp yere attı. Sonra eğilip kemerini çözdü; kot pantolonu ve boxer şortu bir saniye sonra yere düştü.

Nash çıplak olarak önümde duruyordu. Çok yakışıklıydı. İyi yapılı vücudu etkileyiciydi; bu manzaraya doyamazdım. Kasları ve dövmeleriyle, hiç çaba sarf etmeden dikkatimi çekiyordu.

"Hazır mısın, tatlım?" diye sordu sonunda, bana onu izlemem için biraz zaman verdikten sonra.

"Senin tahmin ettiğinden daha fazla." Ona planladığı şeyi bir an önce yapması için yalvarmamak için kendimi zor tuttum. Nash bu gece bana ne isterse yapabilirdi; ben ona aittim.

Üzerime çöktü ve göz bağını bağladı. Karanlığa gömülürken titredim ve kendimi ona teslim ettim. "Nash..." diye başladım.

Parmağı dudaklarıma dokundu, beni susturdu ve dokunuşuyla vücudumda bir titreme daha yarattı. "Şşş," dedi.

Bir sonraki hareketini bekledim ama hiçbir şey yapmadı. Ona dokunmadan hareketsiz kalmak için çok büyük bir çaba sarf ettim. Duyularım karışmıştı. Göremediğim için, onun düzensiz nefes alıp verişine ve çıplak teninin benim tenime değdiği hissine odaklandım.

Beklentim o kadar arttı ki, artık içinde tutamayacağımı düşündüm. Tam konuşmak üzereydim ki, sonunda yataktan kalktı ve beni yalnız bıraktı. Ne yaptığını bilmediğim için, ne yaptığını duymak için nefesimi tuttum. Halının üzerinde ayak sesleri, hala odada olduğunu gösteriyordu. Bir an sonra, müzik çalmaya başlayınca şaşırdım. Ve hangi şarkıyı çaldığını fark edince hayrete düştüm. My Darkest Days'in Pornstar Dancing şarkısıydı. Benden danslarımdan birinde kullanmamı istediği şarkı. Sık sık yapmamı istediği dans.

Müziğin ritmi odayı doldurdu ve Nash yatağa geri geldi, bacaklarımla arasına yerleşti ve dikkatimi

şarkı ve onun bizim için anlamı hakkındaki düşüncelerimden uzaklaştırdı. Bir şey söylemesini bekledim ama söylemedi. Bunun yerine, elimi yataktan kaldırdı ve ipin tenime değdiğini hissettim. Elimi yaptığı düğümden geçirdi ve o eli yatak direğine bağladı. Aynı şeyi diğer elimle de yaptı ve ben ona tamamen savunmasız bir şekilde yatıyordum. Göremiyor, kaçamıyordum. Şehvet içimi kapladı ve onun adını inleyerek söyledim.

Beni yavaş ve derin bir öpücükle ödüllendirdi; göğsünüzü heyecanla titretip karnınızda kelebekler uçuran türden bir öpücük. Dili ağzımı keşfetti, benimkiyle dolaştı ve ben daha fazlasını elde etmek için çaresizce çabalayarak sırtımı yataktan kaldırdım. Daha fazlasına ihtiyacım vardı; hepsine ihtiyacım vardı. Bana vereceği her şeyi alacaktım. Açgözlülükle.

O homurdandı ve öpücüğü sonlandırdı. Sıcak nefesi boynumu gıdıkladı, ağzını kulağıma yaklaştırıp fısıldadı, "Müziği beğendin mi?"

"Evet," diye fısıldadım.

Kulağıma fısıldamaya devam etti, "Bu müziği dinlerken boşalırken seni hayal ediyorum."

Sözleri ile amım sıkıştı ve yatakta kıvrandım. "Siktir, Nash, ihtiyacım var - "

"Yine parmağını dudaklarıma koyarak sözümü kesti. "Ben söylemeden konuşma."

Siktir.

Onun patronluk taslaması beni tahrik etti. Bana dokunmasını, beni sikmesini istiyordum.

Hazırdım ama o acele etmiyordu. Ama başka bir kelime bile söylemeye cesaret edemedim.

Şarkı bitti ve Nine Inch Nails'in Closer şarkısı çalmaya başladı. Ve sonra Nash beni zevke sokmanın bir sonraki aşamasına geçince dünyam başıma yıkıldı. Bacaklarımı daha da ayırdı ve amımı bir uçtan diğer uca yaladı. Dilinin ya da parmağının içime girmesini bekledim ama ikisi de olmadı. Bunun yerine, klitorisim titreşimlerle canlandı. Beklediğim şey bu değildi ve onun adını haykırdım. Ellerim, ona dokunabilmek için otomatik olarak hareket etmeye çalışırken bağlarından kurtulmaya çalışıyordu.

Elini karnıma koydu. "Karşı koyma, bebeğim," diye fısıldadı.

Kendimi tutamadım. "Sana dokunmam gerek, Nash."

"Kurşunu sevdin mi? Hoşuna gitti mi?"

"Mermiyi seviyorum, ama ellerimi de üzerinde istiyorum." Neredeyse yalvarıyordum.

"Yakında," diye söz verdi ve sonra mermi vibratörü meme uçlarımı okşamak için hareket ettirdi. Dilini aynı anda amıma değdirdiğinde, kendimi tutamadım ve yine yataktan yukarı doğru kıvrıldım. Zevk çok yoğundu. O kadar güzeldi ki, hiç bitmesini istemedim.

O beni yalarken bacaklarımı omuzlarına doladım. Onaylayarak homurdandı ve sonra dilini ve parmaklarını karıştırarak mermiyi meme uçlarım ve klitorisim arasında değiştirmeye başladı. Nash az önce en sevdiğim kişi olmuştu. Duygularım aşırı yüklenmişti ve bana verdiği zevk, daha önce hiç tatmadığım bir zevkti.

Yaptığı şeyi durdurduğunda ağlayabilirdim. Ancak göz bağımlı çıkardığında kendini affettirdi. Gözlerimi kıptım ve yüzünü benimkinin üzerinde gördüğümde ona gülümsedim. Eğildi ve beni sertçe öptü. Arzuyla dolu inlemeleri beni doldurdu ve öpüşmeye devam ederken elleri yüzümü okşamaya başladı. Hareketlerindeki çelişki çok belirgindi; öpücüğü sert ve talepkardı, ama dokunuşları çok nazikti. Onun her iki yönünü de seviyordum.

Öpücüğü bitirdi ama yüzümü okşamaya devam etti. Başparmağıyla yanağımı nazikçe okşadı ve bana baktı. Gülümsemesi yoktu, sadece alışmaya başladığım o yoğunluk vardı. Gözleri benimkilerle buluştu ve yavaşça birkaç kez başını salladı. Benden uzaklaşarak tekrar bacaklarımın arasına diz çöktü. Ne olduğunu anlamamıştım ama sanki benden uzaklaşmış gibi hissettim. Ona dokunmam, ona ulaşmam gerekiyordu.

"Çöz beni, Nash," dedim.

Bakışları ellerime kaydı ve sadece bir an tereddüt ettikten sonra dediğimi yaptı. İpi çözdükten sonra yatağa oturdu ve ben bir saniye bile beklemeden kucağına oturdum. Bacaklarımı ve kollarımı ona doladım ve dudaklarına bir öpücük kondurdum.

"Nereye gittin?" diye fısıldadım.

Gözlerini kıptı, şaşırmıştı. Ama bana dürüst değildi. "Buradayım, sevgilim."

Yavaşça başımı salladım. "Hayır, Nash, fiziksel olarak buradasın, ama zihninin, ruhunun bir anlığına oraya gitti."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Hemen konuşmadı, ama sonra beni şaşkına çevirdi. Kollarını bana daha sıkı doladı ve şöyle dedi: "Seks yapmayı seviyorum, Velvet. Ve bir kadının zevki benim için kendi zevkim kadar önemli. Ama seninle birlikteyken,

senin zevkini daha çok önemsiyorum. Ve bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum, bebeğim."

Bu kez benim gözlerim açıldı. Konuşamadım, sadece ona gülümsedim. Sözleri beni çok korkuttu, ama aynı zamanda kendimi ve aramızda olanları çok iyi hissettirdi.

"Bu seni de benim kadar korkutuyor mu?" diye fısıldadı.

Sırtımdan bir ürperti geçti. Nash'in dürüstlüğü benim için çok önemliydi; içinden geçenleri paylaşmaktan korkmayan bir erkekle hiç birlikte olmamıştım. Başımı salladım. "Evet, bebeğim, korkutuyor."

Dudakları dudaklarıma yapıştı ve ikimiz de birbirimizin söyleyemediği sözleri söyleyen bir öpücüğe kendimizi kaptırdık. O anda, bu adama ne kadar kolay aşılabileceğimi nihayet kabul ettim. Ve kendime aşılma izni verdim. Nereye varacağımızı bilmiyordum, ama onun için bir şans vermeye değer olduğunu biliyordum.

Nash öpücüğü bitirip fısıldadı, "Prezervatif lazım tatlım, sonra seni sertçe becereceğim. Hazır mısın?"

Hiçbir fikri yoktu. "Ben her zaman hazırım."

Nash'in iki kez söylemesine gerek yoktu; beni üstünden indirdi ve aradığını bulmam için beni yalnız bıraktı. Ayağa kalkarken müziğin sesini yükseltti. O kadar yüksek sesle çaldı ki, onun konuşmasını duyabileceğimi sanmıyordum.

Onun prezervatifi takmasını izledim, sonra üzerime çıktı ve penisi girişime değdi. Vücudum titriyordu, onu içimde hissetmeye fazlasıyla hazırdım. Beni sertçe sikmekle ciddiye; bir an sonra, hiç uyarı yapmadan içime girdi. Yarattığı hislerden gözlerimi sıkıca kapattım. Onu içimde hissetmek için bütün gün beklemiştim ve o beni deliye dönene kadar beni kızdırmıştı. Sonunda onun penisini içimde hissetmek, uzun ve lezzetli bir mutluluk nefesine benziyordu.

Homurdandı ve sert ve hızlı bir şekilde tekrar girmeden önce çekildi. Ben inledim ve o acımasız bir hızla girip çıkmaya başladı. Bacaklarım ona tutunmak için o kadar sıkı sıkı sarılmıştı ki, yarın kaslarımın bana haykıracağını biliyordum.

Sikişmek için yapılmış müzik, zevk inlemeleri ve bana ihtiyacım olanı veren sikişin arasında, uzun süre dayanamayacağımı biliyordum. Nash tüm duyularımı ele geçirmişti ve ben sadece orgazma ulaşmaya odaklanmıştım. Ancak, bir an için durdu ve amım onu istedi. Endişelenmeme gerek yoktu;

kalçalarımı kavradı ve beni ters çevirip ellerimin ve dizlerimin üzerine çekti. Penisi tekrar içime girdi ve o kadar iyi hissettim ki onun adını haykırdım. Çılgın hızına devam etti ve her itişinde beni tamamen doldurdu. Nefes nefese kalmaya başladım; beni çok yaklaştırmıştı.

Tam orgazm olacağımdan emin olduğum anda, "Siktir!" diye bağırdı. Son bir kez daha itti ve boşalırken inledi. Bu beni doruğa çıkardı ve onunla birlikte boşaldım. Zihnim ışıık parlamalarıyla patladı ve vücudum bana verdiği yoğun zevkle titredi.

Birkaç dakika öylece kaldık. Nash ellerini kıçımda ve sırtımda gezdirdi. "Tanrım, Velvet, bir erkeğe yaptıkların," diye mırıldandı ve içimden çıktı. Yatak, yataktan kalkıp prezervatifi atmak için yerinden oynadı.

Dönüp yatağa oturdum ve onun dönmesini bekledim.

Düşüncelerim dağınmıştı. Ve tüm bu düşüncelerin arasında, Nash ile bedenlerimizden daha fazlasını paylaştığımızın farkındalığı vardı. Odaya geri girerken onu izledim ve yüzündeki yumuşak ifadeden onun da aynı şeyi hissettiğini anladım.

kapattı ve yatağa geri geldi.

Müziği

Kasları yine

dikkatimi dağıttı; her zaman dikkatimi dağıtırdı. Bir lezbiyenin bile dikkatini dağıtırdı, bundan emindim.

Ben uzandım, o da yanıma, bir bacağını üzerime atarak yattı. Bir süre birbirimizi izledik. Doğal ve rahattı. Sözlere gerek yoktu. Ama sonunda bana gülümsedi ve "Müziği beğendin mi?" diye sordu.

Çalma listesi sadece bu iki şarkıdan oluşuyordu. Ama şikayet etmedim, bana göre çok iyiydi. Elimi saçlarında gezdirdim. "Çalma listeni çok beğendim, ama o şarkının da içinde olmasına biraz şaşırdım."

"Dans ettiğin şarkı mı?"

"Evet."

Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı ve sonra beni sevdiğim seksi Nash gülümsemesiyle vurdu; o gülümseme, kötü düşünceleri olduğunu anlamamı sağlıyordu. "Tatlım, seni düşünerek tahrik olduğuma şaşırmamalısın. Lanet olsun, aklı başında her erkek bunu yapar. Sen erkeklerin ıslak rüyasısın."

Nash en pis şeyleri söyleyebilirdi ama yine de kulağa hoş gelirdi. "Bunu iltifat olarak kabul ediyorum."

"İyi, çünkü gerçekten öyleydi, bebeğim."

Ona tembelce gülümsedim. Son birkaç gündür beni çok yormuştu ve uyukum gelmişti. O da bunu fark etti ve tekrar öptü, sonra "Uyu

Uyu. Yarın dinlenmen lazım." "Yarın ne var?"

Sinsi gülümsemesi geri döndü. "Yarın gece beni sen süreceksin, tatlım. Bütün işi sana bırakacağım, o yüzden konuşmayı bırak da enerjini topla."

Gözlerimi kapattım ve uykuya dalmaya başladım. "Sözler, sözler," diye mırıldandım.

O fısıldadığında midem kıpır kıpır oldu: "Bebğim, bu sadece başlangıç."

Nash'in bana vereceği zevkleri hayal ederek uykuya daldım; bunlar gerçekten bir kadının görebileceği en güzel rüyalardı.

Bölüm 19

Addicted To You~ Avicii

Nash

Mutfığa girdim ve mutfak tezgahında bacak bacak üstüne atmış oturan Velvet'i görünce nefesimi tuttum. Birlikte duş almıştık ve benim evimde kıyafeti olmadığı için ona benim tişörtlerimden birini giymesini söylemiştim. Onu benim kıyafetlerimle görmek beni çok tahrik etti, iyi anlamda, ve o manzarayı görünce sikim seğirdi. Dün gece onunla yaptığımız seks bu dünyadan değildi; bugün ona kavuşmak için uzun bir gün olacaktı.

Telefonunda bir şeyler bakıyordu ve bana baktı. "Her zaman mutfak tezgahına oturur musun?" diye sordum.

"Sadece gerçekten sevdiğim insanların tezgahına."

Çenesini telefonuna doğru çekti. "Sakın bana Facebook bağımlısı olduğumu söyleme." O boku nefret ediyordum.

Telefonunu kaldırıp bana gösterdi, Facebook'ta olmadığını gösterdi. "Hayır, sadece bugünkü burç yorumumu okuyorum."

"Ne lan bu?"

Kaşlarını çattı. "Burcumu bakıyorum dedim."

Oturduğu yere doğru yürüdüm. "Ne dediğini duydum, ama neden o saçmalığı takip ediyorsun merak ediyorum."

"Saçmalık değil Nash."

Telefonunu elinden aldım ve yazanı okudum. "Şu anda hayatın bir roller coaster gibi hissediyor olabilir, Başak. Ama başka türlü olmasını istemezsin. Yakınlarına hislerini anlat ve onlardan ne istediğini açıkça söyle." Ona baktım ve başımı salladım. "Bu saçmalığa gerçekten inanıyor musun? Bu herkesin hayatına uyabilir, bebeğim."

Telefonunu geri aldı. "Benim hayatımla çok alakalı olduğunu düşünüyorum ve verilen tavsiyelerin de iyi olduğunu düşünüyorum."

Kahretsin, sinirlendiğinde çok seksi oluyordu. Bunu unutmamam gerek. Ellerimi kaldırdım. "Haklısın." Ona yaklaşıp öptüm ve "Tanrım, benim gömleğim sana çok yakışmış, tatlım" dedim.

Sözlerim işe yaradı; bana nefes kesici bir gülümseme attı ve benimle flört etmeye başladı. "Sen de çok yakışmışsın ama ben gömleksiz halini daha çok seviyorum." Sonra ekledi, "Kahvaltıda ne var?"

Bacaklarını açtım, böylece her iki yanıma düştüler. Ellerim bacaklarından yukarı kayarak tişörtün altına girdi. "Siktir, bunun altında hiçbir şey yok," diye mırıldandım keşfimi yaparken.

Ellerini boynuma doladı ve birbirine kenetledi. "Bunu görünce bana dilinin ne kadar iyi olduğunu tekrar gösterirsin diye umuyordum."

Sikim seğirmekten öteye gitti ve bugün işe gitmek zorunda olduğum için kendime lanet ettim. "Bebeğim, dilimi göstermek için beni baştan çıkarmaya gerek yok. O sikim am için yaşıyor."

Dudaklarından çıkan inilti beni daha da sertleştirdi ve onu bıraktım. Kaşlarını çattı. "Nereye gidiyorsun?"

Elimi saçlarımın arasından geçirdim. "Burada kalıp seni sikmek istediğime inan, ama bu sabah kulüp işlerim var."

Hayal kırıklığı benimki kadar güçlüydü. "Öğle yemeğinde izin alabilir misin?"

"Siktir, eğer düşündüğüm şeyi ima ediyorsan, öğle yemeğinde zaman ayarlarım."

"Aynı sayfada olduğumuzdan eminim, Nash. Bütün gün evde olacağım, dilini buraya getir. Ve sikini de. Kesinlikle sikini de getir." Şimdi bana gülümsüyordu ve ben de ona güldüm.

"Ona mutlaka söyleyeceğim."

"Güzel. Şimdi, asıl soruma dönelim. Bana kahvaltıda ne pişiriyorsun?"

Ona kaşlarını kaldırarak baktım. "Bu kadınların işi değil mi, hayatım?"

O da bana kaşlarını kaldırdı. "Eğer beni o eski kafalı kadınlardan biri sanıyorsan, bu ilişki burada biter."

Onun öfkelenmesine bayılıyordum ve sikim tekrar kıpırdanmaya başladı. Tanrım, bu gidişle yakında tamamen onun olacaktım. Beni tamamen ele geçirecekti. Bu işi biraz yavaşlatmam gerekiyordu. "Eşit haklara tamamen karşıyım, ama kimseye kahvaltı yapmam, bebeğim."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten."

Cevabını bekledim. Kendimi kandırmıyordum; burada bir savaştaydık. Şu anda kimin daha güçlü olduğunu görmek için bir savaş.

Omuz silkti. "Sorun değil, ben kahve içerim." Ah, siktir et.

O kazanmıştı.

Kahve yaptım.

Velvet

Kahretsin, lanet olsun.

Nash beni kulübe giderken eve bıraktıktan sonra sabahım çok iyi geçmişti. Yaklaşan sınavlarım için çalışmayı bitirdim, sonra yüzüme masaj yaptım, pedikür yaptım, saçımı yıkadım ve fön çektim. Nash öğle yemeğine gelecekse, ona çok güzel görünecektim. Ancak annem aradı ve Anna ile öğle yemeğinde birlikte olacağımızı hatırlattı. Tamamen unutmuştum ve şimdi Nash'e iptal ettiğimi söylemek zorundaydım. Telefonuma cevap vermedi, ben de ona mesaj attım.

Ben: Öğle yemeğini iptal etmek zorundayım. Ailemle öğle yemeği planım olduğunu unutmuşum. Akşam görüşürüz.

Öğle yemeği için hazırlanmayı bitirdim ve çıkmadan önce telefonuma baktım. Hala cevap yoktu. Yapabileceğim pek bir şey yoktu, bu yüzden evi kilitleyip çıktım. Breakfast Creek Hotel'de öğle yemeği için buluşacaktık ve trafik çok kötüydü. Ancak Nash arabama baktıktan sonra araba o kadar iyi çalışıyordu ki trafiği katlanılır hale getiriyordu. Ya da Nash'i düşündüğüm için trafik katlanılır hale geliyordu.

Öğle yemeği için gelenler çok gürültülüydü ve her yer insan doluydu. Annem ve Anna'yı bulmak için etrafa baktım ve sonunda köşede onları gördüm, sonra yanlarına gittim. Anna bana garip bir şekilde sırtıttı ve annem bana kocaman bir gülümseme attı.

Otururken, "Ne oldu? Neden tuhaf davranıyorsunuz?" diye sordum.

Anna tereddüt etmeden söyledi; içinden patlayacak gibiymiş. "Yine Nash'le birlikteydin, değil mi?"

"Bunu nasıl anladın?"

Bana sinsi bir gülümseme attı. "Aslında bilemedim, ama iyi tahmin ettim." Beni baştan aşağı süzdü. "Ama çok mutlu ve yumuşak görünüyorsun."

"Ne demek bu? Yumuşak görünüyorsun da ne demek?" Kız kardeşim çoğu zaman bilmece gibi konuşurdu; ben de sürekli onun ne demek istediğini anlamaya çalışırdım.

"Omuzların normalde olduğu kadar gergin değil ve yüzünde 'bana bulaşma yoksa ben de sana bulaşırım' diyen bir ifade yok."

Annem güldü ve onaylayarak başını salladı. "Haklı, Velvet. Farklı görünüyorsun. Bu adam kim?"

Ben cevap veremedim Anna benim yerime cevap verdi. "Nash, Indigo'nun sahibi olan motorculardan biri."

Onu düzelttim. "Kulübün sahibi o değil, Storm sahibi." Elini havada salladı. "Semantik."

"Ne zamandır görüşüyorsunuz?" diye sordu annem.

Anna'nın bir şey söylememesini dilediğim için iç geçirdim. İkisi de yıllardır yeniden biriyle çıkmam için baskı yapıyordu, bu yüzden bana soracakları soruları tahmin edebiliyordum. Nereye varacağını anladıktan sonra, kendi zamanımda anneme söylemeyi tercih ederdim.

"Peki, çıkıyor musunuz yoksa sadece seks mi?" Anna bir sonraki soruyu sordu.

"Tanrım! Neden bu kadar çok soru soruyorsun?" Bazen beni tamamen çileden çıkarıyordu. Onu ölümüne seviyordum, ama her şeyi bilmek istemesi beni delirtiyordu.

"Neden hep sorularımdan kaçırıyorsun?"

"Aah!" Bağırarak istesem bağırırdım. Ama yapamazdım ve ona cevap vermezsem sorup durmaya devam edeceğini biliyordum. Parmağımı ona doğrultup çok ciddi bir ifadeyle baktım. "Tamam, soruna cevap vereceğim ama bu son soru, tamam mı? Yoksa başka cevap yok."

Cevabını bekledim ve o başını salladı. "Evet, cevapla, başka bir şey sormayacağım. Onun şeyinin boyutu hariç..."

"Anna!" diye bağırdım. "Yeter! Bu sadece seks değil ve çıkmak da değil. İşte, mutlu oldun mu?"

Şaşkın bir ifadeyle bana baktı. "Bu ne biçim bir cevap?"

"Verdiğim en dürüst cevap."

Kimse bir şey söylemeye fırsat bulamadan, telefonum bir mesaj geldi. Nash'ten gelmiş olmasını umarak çantamdan hızla çıkardım.

mesajına cevap vermiş olmasını umarak. Mesajı okurken yüzümdeki gülümsemeyi silemedim.

Nash: Mesajını almadım ve şimdi senin evindeyim, hayatımda hiç bu kadar sertleşmemiştim ve bunu halledecek bir kadın yok.

Ben: Mesajlarını daha sık kontrol etmelisin. Nash: Siktir.

Ben: Zavallı bebek. Dilini özledim.

Nash: Dilini siktir et, tatlı şey. Bu gece göreceğin ve hissedeceğin tek şey benim sikim olacak.

Ben: Nash cennetinde olacağım.

Nash: Siktir. Başka mesaj atma yoksa ön verandanda mastürbasyon yapmak zorunda kalacağım.

Son mesajını okuduğumda yüksek sesle güldüm ve telefonumu kaldırdım.

Annem elimi tutup nazikçe sıktı. "Seni tekrar gülümserken görmek beni mutlu etti," dedi yumuşak bir sesle.

Onun sözleri mi, ses tonu mu yoksa bugün hissettiğim duygular mıydı bilemedim, ama gözlerim doldu. Bugün kalbim doluydu; içimde bir şeylerin değiştiğini hissediyordum. Büyük bir şey. Ve bu konuda endişeli olsam da, ruhumun derinliklerinde bunun iyi bir şey olduğunu biliyordum. Bu adımı atmam ve olacağına bırakmam gerektiğini biliyordum.

"Ben de, anne," dedim.

Anna'ya döndüm. "Şimdi, benim hakkımda bu kadar yeter. Asıl endişelenmemiz gereken sensin." Erkek arkadaşı onu terk ettikten sonra hala onun için endişeleniyordum.

"Ben iyiyim abla," dedi, ama sesinde hüznü vardı.

Erkekler. Bazen onları sonsuza kadar öpebilirsin, bazen ise parlak kırmızı stilettoalarını alıp, ulaşabildiğin kadar derine sokabilirsin.

Bölüm 20

Ready To Love Again~ Lady Antebellum

Nash

Velvet'in kot pantolonunu giyerken gözlerimi ondan ayırmadan tişörtümü başımdan geçirdim. O, kıyafetlerini çıkarmayı bir sanat haline getirmekle kalmamış, giymeyi de erotik bir eyleme dönüştürmüştü. Kot pantolonunu giymeyi bitirip düğmelerini iliklemeden önce beni izlediğimi fark etti.

"Bebeğim, bir kadının giyinmesini izlemek hiç istememiştim ama sen bana hatamı gösterdin," dedim.

Üstünü giyip yanıma geldi. Kollarını belime dolayarak sordu, "Artık kıyafetlerini çıkarmayacaksın, değil mi?"

Sırıttım ve ellerimi onun kalçalarının üzerinde gezdirdim. "Hadi fazla abartmayalım. Hala önceliklerim var, tatlım, ve bu kalçaları çıplak görmek bunların başında geliyor."

Gülümsemesi tam da istediğim gibiydi. "Tamam, sadece kontrol ediyordum. Erkeğimi mutlu etmek istiyorum."

Bu sözler ağzından çıkar çıkmaz aramızda bir değişiklik oldu. Bu sözleri duymak çok hoşuma gitmişti ama onun bu sözleri hiç söylememiş olmasını dilediğini hissettim. Uzun zamandır kimsenin erkeği olmamıştım ve her geçen gün bu ilişkiye, her ne haltsa, daha da alışıyordum. Bir hafta önce sadece seksti, şimdi ise çok daha fazlası gibi geliyordu.

O benden uzaklaşmadan onu kendime yaklaştırdım. "Beni çok mutlu ediyorsun," diye kulağına fısıldadım.

Vücudu gergindi ama sözlerimle yumuşadığını hissettim. "Ben de," dedi ve bu tek kelime içimi ısıttı. Buraya gelmemiz uzun zaman almıştı ama tam da olmamız gereken yerdeydik. Birlikte.

Onu bırakıp geri çekildim ve gözlerim vücudunda dolaştı. "Bebeğim," dedim, ona bakarak, "yanlış anlama,

bunu takdir ediyorum, ama neden kadınlar kendilerine zar zor uyan daracık kot pantolonlar giyiyorlar? O şeylerin içinde nasıl nefes alabiliyorsunuz?"

Koluma vurdu. "Kadınlar neden her şeyi yapar, Nash? Hayatlarındaki erkekleri mutlu etmek ve dikkatlerinin başka bir kadına değil kendilerine odaklanmasını sağlamak için."

Hedefime ulaştığım için kıkırdandım. "Dikkatimin tamamen sende olduğuna inan bana, tatlım."

Gözleri kısıldı. "Konuyu değiştirmek için bunları söyledin, değil mi?"

Yakalandım. Sırıttım. "Seni biraz sinirlendirmek için de olabilir. Sinirliyken çok seksi oluyorsun."

Bu sefer göğsüme vurdu ve kapıyı işaret etti. "Git. Alışveriş yapmamız lazım."

Dediğini yaptım ve o da peşimden dışarı çıktı. Arabasına vardığımızda, anahtarları almak için elimi uzattım. Bana attığı bakış, daha zayıf bir adamı dizlerinin üzerine çökertebilirdi. "Ne?" diye sordum.

"Az önce anahtarları almak için elini uzattın, benim arabamı sürmek için mi?"

"Evet." Sorunun ne olduğunu tam olarak anlamamıştım.

"Sanmıyorum, Nash." Bana sinirli bir bakış attı.

"Bisikletimle gidemeyiz," diye açıkça ifade ettim. Onun için bir kitaplık almak üzere Ikea'ya gidiyorduk ve bisikletle taşınamayacağı kesindi.

Bu onu daha da sinirlendirdi. "Aman Tanrım, Nash. Öyle demek istemedim."

"O zaman ne demek istedin?" Bu konuşma çok hızlı bir şekilde kötüye gitmişti ve ben nedenini hiç anlamıyordum.

"Erkek olduğun için otomatik olarak benim arabamı sürmeye hakkın yok. Eğer senin araban olsaydı, senin sürersin diye düşünürdüm. Ben asla sürerim diye düşünmezdim. Hayatıma girip, kadın olduğum için kadın işlerini yapmam gerektiğini düşünme." Ciddiydi ve ben de satır aralarını okudum. Bir pislik ona kötü davranmıştı ve ben bunun eski kocası olduğunu düşündüm.

Tartışmadım, sadece özür dilercesine ellerimi kaldırdım. "Özür dilerim, tatlım. Araba senin." Yolcu kapısına geçtim ve beni içeri almasını bekledim.

O ayakta bana bakıyordu ve ben onun bir sonraki hamlesini bekledim. "Kahretsin, Nash Walker, hayatım boyunca neredeydin?" dedi sonunda ve sürücü tarafına doğru yürüdü.

"Bebeğim, ben de aynı şeyi söyleyebilirim," dedim, daha çok kendime söylemiş gibi, ama o duydu ve arabaya binmeden önce bana gülümsedi. Kadife gibi gülümsemesi, uğruna yaşayabileceğim bir manzaraydı; sık sık görebilmek için kendimi bile feda edebileceğim bir manzara.

Velvet

Nash'in kutudan tüm parçaları çıkarmasını ve satın aldığım dolabı monte etmeye başlamasını izledim. Kitaplık almaya gitmiştik ama sonunda kitaplık ve montajı zor görünen bu dolapla dönmüştük. Montaj talimatlarını alıp ona uzattım.

Benden alırken kaşlarını çatı. "Neden bunu bana veriyorsun?"

"Şaka yapıyorsun" der gibi baktım. "Montajını nasıl yapacağını bulabilesin diye."

Talimatları bana geri itti. "Onlar olmadan da nasıl monte edileceğini anlayabilirim, tatlım."

Benimle dalga mı geçiyordu? Talimatları açıp okudum, onun doğru yaptığından emin olmak için. İyi ki okumuşum, çünkü yanlış bir şey yaptığını fark ettim.

Talimatları ona tekrar vermeye çalıştım. "Orası yanlış," diye ısrar ettim.

Ayağa kalktı ve bana kaşlarını çatı. "Velvet, ben hala nasıl monte edileceğini anlamaya çalışıyorum. Ben bunu yaparken sen gidip başka bir şey yapsan iyi olur."

"Talimatları okursan daha çabuk halledersin," dedim. Erkeklerin talimatları okumaması beni sinirlendiriyordu.

Talimatlar elimde kalmış, o ise bana öfkeyle bakıyordu. "Bırak da ben yapayım, çok daha hızlı hallederim. Lanet olası talimatlar olmadan."

Derin bir nefes aldım. "Tamam, kendi başına yapmanı bırakacağım." Cevabını beklemeden odadan çıktım. Bazen gerçekten çok pislik olabiliyordu.

O mobilyaları monte ederken, ben de ders çalışmak için fırsatı değerlendirdim. Son zamanlarda Nash'le geçirdiğim zaman yüzünden derslerimden geri kalmıştım. Kursumun bitmesine sadece birkaç hafta kalmıştı, bu yüzden gerçekten sıkı çalışıp bitirmem gerekiyordu. Bir süre onunla geçirdiğim zamanı azaltmam gerekecekti. O anda ona kızgın olsam da, bu düşünce kalbimi biraz sızlattı.

Nash'in sesini duyduğumda ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordum. Kitaplarımdan başımı kaldırdığımda, beni izleyen Nash'i çalışma odamın kapısında dururken gördüm.

"Affedersin, ne dedin?" diye sordum.

Bana doğru bir adım attı ve başını oturma odamın yönüne doğru çevirdi. "İkisi de hazır. Gelip doğru yere koyduğumu kontrol etmek ister misin?"

"Evet."

Onu takip ettim ve tam istediğim yere koyduğunu gördüm. "Mükemmel," dedim. "Teşekkür ederim."

Hâlâ ona kızgındım ve aramızda bir uçurum vardı; o özür dileyene kadar aşamayacağım bir uçurum. Sorun şu ki, ona özür dilemesini istiyordum, ama bunu ona söylemek istemiyordum. Ve bunun olmayacağını biliyordum. Bu da beni daha da sinirlendiriyordu.

"Tamam, bebeğim, söyle hadi," dedi ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Nash, bunu söylemek zorunda olmam beni gerçekten sinirlendiriyor."

"Ben akıl okuyan biri değilim. Ne olduğunu bana söylemen gerekecek."

"Bunun için zihin okuyucu olmana gerek yok. Sadece bana karşı pislik gibi davrandığını fark etmen yeterli."

Parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Siktir, bu senin talimatlarını dinlemediğim için mi?"

"O kadar da değil, ama beni sinirlendirdi. Bu, bana konuşma şeklin yüzünden."

Hiçbir şey söylemedi, sadece orada durup tüm olanlara şaşkın şaşkın bakıyordu. Tanrım, erkekler her şeyi açıkça söylemek isterler, ben de onun için bunu yaptım. "Nash, eski sevgilim bana çok kötü davranıyordu. Bana vurmadı ya da öyle bir şey yapmadı, ama beni ezip aşağılıyordu. Bunu yapan bir erkekle ilişki kurmayı bile düşünmem. Şimdi, senin bunu yaptığını söylemiyorum, ama başından beri açık davranıyorum ve sana tahammül edemeyeceğim şeyleri söylüyorum. Ve senin bana konuştuğun gibi konuşulmaya tahammül edemem."

Onun bunu sindirmesini izledim. Fazla zaman almadı ve sonra bana doğru yaklaştı, elini yüzüme kaldırdı ve başparmağıyla yanağımı nazikçe okşadı. Gözleri yumuşaktı, nazikti. Hiç de böyle olacağını beklemiyordum. Konuşmasını beklerken karnım kelebekler uçuyordu.

"Uzun zamandır bir ilişkim yoktu ve biraz paslanmışım, bebeğim. Sana öyle konuştuğum için özür dilerim. Ve eski sevgilinin öyle bir pislik olduğu için gerçekten çok üzgünüm."

Bugün beni iki kez kızdırmayı başarmıştı ama her seferinde durumu düzeltmek için tereddüt etmemişti. Bu beni çok şaşırttı. Özellikle de neredeyse hiçbir şey için özür dilemeyen bir adamla evli olduktan sonra.

"Teşekkür ederim."

Aramızdaki mesafe ortadan kalktı ve kolları belimi sardı. Dudakları, diğer öpücüklerinden çok farklı olan yumuşak bir öpücükle dudaklarıma değdi. Öpücüğü bitirdiğinde, "Siktir, bebeğim, içimdeki iyi yanları ortaya çıkarıyorsun," diye mırıldandı.

Bu, istediğim Nash'ti ve onunla ne kadar çok zaman geçirirsem, onu o kadar çok istiyordum.

Bölüm 21

I'd Come For You~ Nickelback

Nash

Soğuk rüzgar etrafımda esiyordu ve soğuk kemiklerime işliyordu. Haziran ayında Brisbane genellikle bu kadar soğuk olmazdı, ama bu yıl rekor düşük sıcaklıklar yaşıyorduk. Ceketimi daha sıkı çekip, bisikletimden Blade'in deposuna kadar kısa mesafeyi yürüdüm. Velvet'in eski sevgilisiyle ilgili bilgileri vardı ve umuyordum ki bu bilgiler o pisliği uzaklaştırıp Velvet'in içini rahatlatmaya yetecekti. Bu sabah bana eski sevgilisinin onu zorbalık yaptığını anlattıktan sonra, onu Velvet'in hayatından bir kez ve sonsuza kadar çıkarmak için her şeyi yapardım. Onun sert imajının, dünyaya karşı taktığı bir maske olduğunu anlamıştım. Maskenin altında, o kadar da sert olmayan, kırılğan bir kız vardı. Ve bu durum hoşuma gitmişti. Bu, onun bana ihtiyacı olduğu anlamına geliyordu ve uzun zamandır kimseye ihtiyaç duymamıştım. Bu da gerçekten çok iyi hissettiriyordu.

"Blade," diye selamladım onu ofisine girerken.

Ayağa kalkmadı, sadece oturmamı işaret etti. Onu henüz çözememiştim ama Madison onu seviyordu ve bu benim için yeterliydi. Hemen konuya girdi. "James'in birçok pis işin içinde parmağı var. Çok pis işler. Eğer ortaya çıkarsa, siyasi kariyeri biter ve büyük olasılıkla babasının kariyerine de zarar verir."

"Babası Savunma Bakanı, değil mi?"

Blade başını salladı. "Evet. James de bir sonraki seçimlerde federal milletvekili aday. Bu işin ortaya çıkmasını istemez, bu yüzden Velvet'in peşini bırakmak için en iyi şansın bu." Bana bir dosya uzattı.

"Hay sıçayım." Klasördeki belgeleri karıştırırken ısıklık çaldım. Blade haklıydı, bu şeyler ortaya çıkarsa James altını işerdi. Yolsuzluk ve fahişeler politikacılara genellikle bunu yapardı. Özellikle de Hristiyan olduğunu söyleyen evli olanlara.

"Vay anasını haklısın. O orospu çocuğuyla konuşurken benim adımları ver. Bu işine yarar."

"Teşekkürler dostum." Hala klasördeki belgeleri okuyordum ve Velvet'in James Worthington gibi biriyle nasıl ve neden ilişkiye girdiğini anlamıyordum.

Blade konuyu değiştirdi. "Black Deeds bu aralar sana sorun çıkarıyor mu?"

"Bildiğim kadarıyla yok. Yeni başkanları onları hizada tutuyor gibi görünüyor."

"İyi." Bir süre durakladıktan sonra devam etti. "Marcus'un bir planı var galiba; gözünü dört aç."

Bunu duyunca başımı kaldırdım. "Ne biliyorsun?"

"Hala bilgileri doğruluyorum ama kaynaklarım, uyuşturucu dağıtımına geri dönmek istediğini söylüyor. Hem de büyük çapta."

"Evet, biz de öyle düşünüyoruz."

"Scott da bu işin içinde mi?"

"Tabii ki hayır." Sesim odada yankılandı.

"Şükürler olsun. Marcus bunu düşünmekle aptallık ediyor. Storm uyuşturucu olmadan da gayet iyi gidiyor. Polislerin dikkatini çekmenin bedeli buna değmez."

"Marcus'u araştırıyor musun?" diye sordum. Blade her şeyi ve herkesi çok iyi takip ediyor gibi görünüyordu, bu yüzden araştırdığını tahmin ettim.

"Babamı hep gözetim altında tuttum." Marcus'tan bahsederken sesi soğudu. Bir an düşünceli bir şekilde durakladı, sonra sert bir bakışla bana baktı. "Marcus'u daha yakından takip ediyorum. Son zamanlarda hiç duymadığım bir isim ortaya çıktı. Blue adında birinden bahsettiğini duydun mu?"

"Hayır. Ne bağlamda?" İlğim uyandı ve sabırsızlıkla daha fazla bilgi vermesini bekledim.

"Tek bildiğimiz, Marcus'un o isimde birini aradığı. Ve Adelaide Başkanı'nın ona yardım ettiğini düşünüyoruz."

Aklım, bunun ne anlama gelebileceğini anlamaya çalışırken milyonlarca farklı yöne gidip geliyordu. Ama aklıma hiçbir şey gelmedi. "Bu bilgiyi Scott'a ileteceğim," dedim, onun Blue'nun kim olduğunu bilmesini umarak. Bu işi bir an önce çözmemiz gerekiyordu çünkü Marcus planlarını hızla yürütüyordu.

"Scott'a, bu işe girmek isterse benimle iletişime geçmesini söyle, onu bilgilendiririm."

Onun sözlerine kaşlarımı çattım. "Siz ikiniz konuşmuyor musunuz?"

Blade sert bakışlarını tekrar bana çevirdi. "Yakın değiliz, hayır. Kardeşim bana karşı çok inatçıdır. Bu özelliği babamızdan almış galiba." Ses tonu dikenler gibi cildimi deldi.

Ben bir şey söylemeden ayağa kalktı ve gitmemi işaret etti. Bana verdiği dosyayı kaldırdım. "Teşekkürler," dedim ve dönüp ofisinden çıktım.

Velvet'in eski kocasını halletmeyi düşünürken, Blade ve Scott'ın tuhaf ilişkisi kısa sürede aklımdan çıktı. Yumruklarım onu dövmek için kaşınıyordu, ama dikkatli davranmam gerektiğini biliyordum. Bağlantıları nedeniyle, bu işe her zamanki pisliklere yaklaştığımdan farklı bir açıdan yaklaşmam gerekiyordu. Siktir et, onunla bir raunt dövüşüp çok mutlu bir adam olabilirdim.

Nash

Birkaç saat sonra, Storm'un işlerini hallettikten sonra, James'in ofisine girip onunla savaşmaya hazırdım. Sekreteri beni içeri almak istemedi ama kapıyı açıp beni beklediğimi görünce, hiç vakit kaybetmeden içeri aldı.

"Bu şeref neye bakıyor?" diye sordu, masasının arkasına otururken. Kendinden emin tavırları sinirimi bozmuştu, yumruklarımı sıkarak sakinleşmeye çalıştım.

Blade'in bana verdiği dosyayı masasına attım ve dosyayı işaret ederek başımı salladım. "Bir bak, pislik."

Kaşları kalktı. Küçümseyici bir tavırla. Yine, Velvet'e onun neyi çekici bulduğunu sormayı kendime hatırlattım.

Klasörü açtı ve yüzünde şaşkınlık ifadesinin belirdiğini gördüm. Birkaç sayfayı gözden geçirdikten sonra bana baktı. Gözlerinden soğuk bir bakış yayıldı ve blöfümü görmeye çalıştı. Klasörü masanın üzerinden bana geri fırlatarak, "Buraya gelerek zamanını boşa harcadın, Bay Walker, eğer bunların beni endişelendirdiğini düşünüyorsan," dedi.

Beni incelemişti. İlginç. "Eğer bunların hiçbirisi seni endişelendirmiyorsa, sandığımdan daha büyük bir pisliksin."

Sözlerimi düşündü. "Velvet seni nereden buldu? Aslında, cevap verme. Sen tam ona göre bir adamsın."

Ona yumruklarımı gösterme isteğiyle m¼cadele ettim. "Seni nereden buldu? Sende ne bulduğunu anlayamıyorum."

"Sana temin ederim ki ona senden çok daha fazlasını sunabilirdim. Onun sende ne gördüğünü çok iyi anlıyorum; babasını görüyor."

Ne diyorsun sen? Onunla bu konuyu tartışmak istemediğim için konuyu kapattım. "Karısını fahişelerle aldatıp duran bir adam olmadan çok daha iyi olur."

Dudaklarından sert bir kahkaha çıktı. "Sen hiç bir kadını aldattın mı? Buna inanmak zor; siz motorcular neandertal gibisiniz."

Cevap vermedim çünkü bir hatamı itiraf etmek zorunda kalacaktım. Bu düşünce suçluluk duygusuyla beni kapladı ve sonra acı geldi; son zamanlarda gömmek için uğraştığım acı.

Siktir.

Bana saldırmaya devam etti. "Ben de öyle düşünmüştüm. Velvet hak ettiğini buldu." Konuşmayı kesti ama sonra düşünceli bir şekilde bana baktı. "Onun hasarlı mal olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Bu orospu çocuğundan yeterince dinledim. "Velvet hakkında söyleyeceğın başka hiçbir şeyi duymak istemiyorum." Dosyayı aldım ve ona geri attım. Dosyayı işaret ederek, "O lanet şey, ondan uzak durmazsan herkesin malumu olacak. O medyaya senden bahsetmeyecek ama senin pis anlaşmanı da imzalamayacak." Ayrılmak için döndüm ama sonra tekrar ona döndüm ve ekledim, "Blade'in elinde o klasördekinden daha fazla pislik var, bu yüzden bu işi batırma. Velvet'e vazgeçtiğini söyle, yoksa geri gelirim."

Blade'in adını söylediğimde, şaşkınlıktan daha fazlası vardı; korku vardı ve bu beni mutlu etti.

Bölüm 22

Thunder ~ Jessie J

Velvet

Koltuğa yavaşça oturdum ve vücudumu gevşettim. İş ve derslerle yoğun bir hafta geçirmiştım ve çok yorgundum. Nash ile seks de beni çok yormuştu; o doyumsuz biriydi. Aslında dün gece ona bir gece ara vermem gerektiğini söylemişim ve onu çok özlemiş olsam da, uyuyabildiğim kadar uyumak buna değmişti.

Cumartesi günüm şu ana kadar tembel geçmişti. Günün çoğunu uyuyarak geçirdim, öğleden sonra ikide yataktan kalktım. Nash gelip beni uyandırdı ve gözlerinde arzuyu görebiliyordum ama seks için ısrar etmedi. Bunun yerine bana kahve yaptı ve ben duş alıp giyinirken sabırla bekledi. Madison bizi akşam yemeğine davet etmişti; bize bir sürprizi olduğunu söyledi, bu beni tedirgin etti. Sürprizleri pek sevmezdim. Nash'le akşam yemeğine çıkmak da biraz garip geliyordu. Bu, birlikte ilk kez bir yere çıkıyorduk ve bir ilişki kurmak istediğimizi konuşmuş olsak da, ilişkimiz netleşmemişti. Arkadaşlarımızın da olacağı bir etkinliğe birlikte gitmek biraz ürkütücüydü. Onların soracağı sorulara hazır değildim.

"İyi misin, tatlım?" Nash'in sesi beni huzurlu dalgınlığımdan çıkardı. Arkamda durmuş, boynumu ve omuzlarımı nazikçe masaj yapıyordu. Bu tür ilgiye alışabilirim.

Derin bir nefes aldım. "Nash, sana masajlarının ne kadar harika olduğunu söyleyen oldu mu hiç?"

Cevap vermedi ve elleri yavaşladı. "Hayır," dedi ve sessizce ekledi, "Daha önce kimseye masaj yapmadım."

Kalbim hızlandı ve vücudum karıncalandı. Nash en basit sözlerle kalbinin bir parçasını paylaşıyordu. Bunun benim için ne anlama geldiğini fark ediyor muydu acaba? "Ben sana ellerinin sihirli olduğunu söylüyorum."

Kıkırdadı ve sonra kulağımın yanında sıcak nefesini hissettim, "Bunu daha önce de duydum tatlım, ama senden duyunca daha anlamlı oluyor" diye fısıldadı.

Ve yine titremeye başladım.

Elleri sihrini yapmaya devam etti ve ben gözlerimi kapatarak dokunuşlarının vücudumdaki gerginliği gidermesine izin verdim. Kendi küçük dünyamızda mutlu bir şekilde kalabileceğimizden emindim, ancak Madison bizi bu dünyadan kopardı.

"İçeri gelip bize katılacak mısınız?" Soruş şekli, sanki hayır diyeceğimizi bekliyormuş gibi geldi.

Nash omuzlarımı son bir kez sıktıktan sonra ellerini benden çekti. Dokunuşunu anında özledim. "Sürprizin ne?" diye sordu ona.

O gülümsedi. "Yakında gelir." "O mu?"

Madison ona göz kırptı ve başını salladı. "Evet, o. Sürprizi çok seveceksin."

Madison'ın kimden ve neyden bahsettiğini anlamaya çalışırken zihnim hızla çalışıyordu. Nash de aynı şeyi yapıyor gibi görünüyordu. Ona sorgulayan bir bakış attım ama o omuzlarını silkti ve "Hiçbir fikrim yok, bebeğim" dedi.

Madison'ın peşinden içeri girdik. Evi insanlarla doluydu; Scott ve Harlow, J'nin kız kardeşi Lisa ile birlikte oradaydı, Brooke, Crystal ile birlikte oradaydı ve Griff de oradaydı.

Brooke bana sıcak bir gülümsemeyle selam verdi. "Merhaba Velvet. Seni tekrar görmek ne güzel." J ve Madison'ın düğününde tanışmıştık ve geceyi sohbet ederek geçirmiştik. Çok sevimli biriydi ve onu tekrar gördüğüme çok sevindim.

"Merhaba Brooke. Sen de. Yakışıklı itfaiyeci sana nasıl davranıyor?" Onunla tanıştığımda, bir itfaiyeciyle çıkmaya yeni başlamıştı. Bana telefonunda gösterdiği fotoğrafı çok yakışıklıydı ve cep telefonuyla çekilen fotoğraflar kimseyi gerçekte olduğu gibi göstermediğinden, gerçekte nasıl görüldüğünü sadece hayal edebiliyordum.

Yüzü kızardı. "İyi. Az önce işine bıraktım, yoksa bu gece buraya gelirdi."

"Sanırım bu adamla tanışmam gerekecek. Seni bu kadar utandırabilen bir adam, tanınmaya değer bir adam olmalı." Ona göz kırptım.

Nash'in eli popomun üzerinde kaydı ve beni kendine çekti. "Başka bir erkekle tanışacak boş vaktin yok, tatlım," diye fısıldadı.

Brooke bizi ilgiyle izliyordu; açıkça şaşırmıştı. "Evet, sanırım onları tanıştırmayacağım, Nash. Velvet çok güzel ve bence onun dikkatini çeker." Şimdi bana göz kırpmaya sırası ondaydı.

Nash homurdandı ve kıcıma sıkıca tutundu. "O yılın geri kalanında meşgul," dedi ve ben onun sahiplenici tavrına gülmemeye çalıştım. Kesinlikle alıştığım Nash değildi, ama lanet olsun, bu beni mutlu etti.

Harlow sohbeteye katıldı. "Nash, bölgeni koruyorsun, değil mi?"

Bunu nasıl karşılayacağını bilmiyordum, ama yine beni şaşırttı ve "Evet, bebeğim, sanırım öyle. Ve bununla ilgili bir şey söyleyecek olan varsa, umurumda değil" dedi.

Harlow'u da şaşırtmayı başardı. Harlow, gözlerinde rüya gibi bir bakışla iç geçirdi. Tanrım, yardım et; Harlow doğuştan romantikti. "Seni değiştirecek tek kişinin iyi bir kadın olacağını biliyordum."

Harlow, insanı kendini iyi hissettirmeyi bilirdi. Bana iyi kadın demek, beni beklenmedik bir şekilde etkilemişti. Büyürken özgüvenimle mücadele etmişim ve her fırsatta bana ne kadar değersiz olduğumu söyleyen bir adamla evlenmek beni daha da derinden vurmuştu. Son birkaç yılda birçok sorunumla başa çıkmış ve çok daha güçlü bir kadın olmuştum, ama kendimi sorguladığım günler de oluyordu. Başka bir kadından iyi bir kadın olduğumu duymak benim için çok anlamlıydı.

Nash eğlendi. "Fazla heyecanlanma, Harlow. Bir kadın benim davranışlarımı tamamen değiştirmez."

Ona gülümsedi. "Biz de bunu istemeyiz, Nash. Ama Velvet'in seni iyi yönde değiştireceğini hissediyorum."

Bu konuşma beni rahatsız etmeye başlamıştı. Bir erkeği değiştirmek hiç bir zaman amacım olmamıştı ve bir erkeğe aşık olup sonra hayatının geri kalanını onu istediği gibi değiştirmeye çalışarak geçiren kadınlardan hoşlanmazdım. Ayrıca Nash ve ben henüz birbirimizi tanıma aşamasındaydık; bunu henüz olduğundan daha fazla göstermeye çalışmak istemiyordum.

Harlow'a gülümsedim ve sonra Nash'e baktım. "Mutfakta Madison'a yardım edeceğim."

O da başını salladı ve beni bırakıp gitti.

Bir dakika sonra mutfığa girip Madison'ı yalnız bulduğumda rahat bir nefes aldım. Bana baktı ve yüzümdeki ifadeyi fark etti.

Yüzümdeki ifadeyi fark etti. Kaşlarını çatarak, "İyi misin?" diye sordu.

"Evet. Harlow ve Nash ile ortam biraz gerginleşmişti. Biraz yalnız kalmam gerekiyordu."

"Ne? Kavga mı ediyorlar?"

"Hayır. Harlow, Nash'i doğru şekilde değiştirmem gerektiği gibi saçma sapan şeyler söylüyor. Onu seviyorum ama lanet olsun, o çok romantik bir kadın, değil mi?"

Madison güldü. "Evet, gerçekten öyle. Scott gibi bir motorcuyla birlikte olduğunu düşününce; bulabileceğiniz en romantik olmayan adam."

"Kesinlikle garip bir kombinasyon, ama onlara yakışıyor, değil mi? değil mi?"

"Belki de onun romantik tarafını, gerçekçi olmayan beklentilerini dizginliyor beklentilerini dizginliyor, o da onun içindeki azıcık romantizmi ortaya çıkarıyor." Omuz silkti. "Gerçekten hiçbir fikrim yok, ama birbirlerini bulduklarına seviniyorum."

Kendi düşüncelerimize dalarak sessiz kaldık. Harlow ve Scott'ı düşünüyordum; Scott'ın onu takip etmesi beni gerçekten çok şaşırtmıştı, ama o Scott için en iyi şeydi. Ve Scott da ince bir şekilde değişmişti. Belki de Harlow bunu kastetmişti; insanlar istemeden birbirlerini değiştirirler.

Madison bana bir balkabağı ve birkaç patates uzattığında düşüncelerimden sıyrıldım. "Onları hazırlamak senin görevin."

Onları ondan aldım. "Akşam yemeğinde ne var?"

"Kuzu rosto ve sebze. Tatlıya da cheesecake yapacağım."

"Cheesecake mi dedin?" J bize katılırken sordu.

"Evet, bebeğim, senin sevdiğin çikolatalı olanı yapıyorum," dedi Madison ona kocaman bir gülümsemeyle.

J, Madison'ın dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurduktan sonra bir yudum bira içti. "Seninle bu yüzden evlendim kadın." Madison'a sırtarak baktı. "Onun için ve diğer özelliklerin için."

"Evet, evet, J. Hepimiz senin beni neden evlendiğini biliyoruz."

"Peki neden?" Mutfak tezgahına yaslanarak, hala aptalca sırtarak onun cevabını bekledi.

"Çünkü sen, benim hayatının en iyi şeyi olduğumu bilen çok zeki bir adamsın."

Tezgahtan itti ve yüzünü eğerek ona daha uzun, daha derin bir öpücük verdi. "Buna karşı çıkamam, bebeğim," diye mırıldandı ve ekledi, "Bu arada, sürpriz misafiriniz geldi."

"Aman Tanrım, neden söylemedin?" Madison ılık attı, onu kendinden uzaklaştırdı ve oturma odasına koştu.

Kim olduğunu merak ettiğim için onu takip ettim. Karşımda grdğim manzara gėėime yumruk gibi çarptı ve tüm mutluluğumu içimden çekip almaya başladı.

Serena.

Madison'ın en yakın arkadaşı Serena oturma odasındaydı. Ve Nash'in üstüne çıkmıştı. Nash ise onu durdurmak için hiçbir şey yapmıyordu. Hatta kollarını onun beline dolamış, elleri tehlikeli bir şekilde kıına yaklaşmıştı. Serena kulağına bir şey fısıldarken o dikkatle dinliyordu. Serena ne söylediği komik olmalıydı ki, yüzünü Nash'in yüzünden çekip onunla birlikte kahkahalarla gülmeye başladı. Bakışlarım, neredeyse sahiplenircesine gėėime koyduğu eline odaklandı.

Madison onlara ulaştı ve Serena'yı Nash'in kollarından çekip ona sarılmak için aldı. "Sonunda geldin!" diye bağırdı.

"Evet, chica, sonunda geldim," diye cevapladı Serena, Madison'ı sıkıca sararak.

Sonunda birbirlerini bıraktılar ve Serena araba anahtarlarını Nash'e uzattı. "antalarımı içeri alabilir misin, seksi?" diye sordu ve o ona gülümsedi ve başını salladığında şaşkına döndüm. Kalbim buz keserken onun dışarı çıkmasını izledim.

Aptalca bir tepki olduğunu biliyordum ama kendimi kontrol edemiyordum. Onları birlikte görünce kıskançlık beni parçaladı. Onları Madison'ın düğününde birlikte görmüştüm ve düğünden sonra birlikte olduklarını varsaymıştım. Aralarındaki kimya herkesin gözünde belliydi.

"Ne kadar kalacaksın?" Nash iki çanta ile geri gelirken sordu. "Araban dolmuş, bebeğim. Taşınıyorsun galiba."

Serena ve Madison aynı anda kocaman gülümsemelerle karşılık verdiler. "Taşınıyorum!" Serena, bana bir darbe daha indirerek duyurdu.

Nash'in yüzü aydınlandı ve J homurdandı, "Lanet olsun, neden buna razı oldum ki?"

Serena ona dilini çıkardı. "Sus, motorcu ocuk." Sonra Nash'e bakarak, "Belki de Nash'in yanına taşınırım. O benimle birlikte yaşamak için okul kızı gibi sızlanmaz." dedi.

Herkes kahkahalara boğuldu; ben hariç. Hareketsiz kaldım, tüm bunların nasıl sonlanacağını görmek için bekledim. Nash'in gözleri benimkilere takıldı ve ne söyleyeceğini veya ne yapacağını merakla beklerken kalbim daha hızlı atmaya başladı.

Bundan nefret ediyordum; işte bu yüzden ilişki kurmuyordum. Birinin sana karşı ne hissettiğini bilmemek berbat bir şeydi. Bu öğleden sonra, ilişkimizin ne durumda olduğunu bildiğimi sanıyordum, ama şimdi benim için her şey belirsizdi. Ve her şeyin Nash'e bağlı olması beni felç etmişti.

Nash'in harekete geçmesini beklerken, hissetmek istemediğim kıskançlık içimi kemiriyordu. Serena'ya bir şey söylemeden önce bana gülümsedi. Serena onun sözlerini dikkatle dinledi. Konuşurken bakışları bana odaklanmıştı ve konuşmasını bitirdiğinde, Serena'nın bakışları da onun bakışlarını takip etti ve beni buldu. Gülümsedi ve sonra onun sırtına vurarak beni doğru itti.

Ama itilmeye pek gerek yoktu, kararlı adımlarla bana doğru geliyordu. Bana ulaştığında kolumdan tutup mutfığa doğru yürürken beni de peşinden çekti.

"Konuş benimle, tatlım. Aklından ne geçiyor?" diye sordu, yalnız kaldığımızda.

Sinirlerim gerildi. Ona kıskandığımı itiraf etmek istemiyordum. Tanrım, sadece bir haftadır yatıyorduk ve birbirimize hiçbir söz vermemiştik. Hatta Nash'in "hiçbir kadına söz vermeyeceğim" uyarısıyla geldiğinden emindim. Bana benim için bir şeyler hissettiğini söylemiş olsa da, hayalperest değildim; erkekler vefasız yaratıklardı ve her an fikirlerini değiştirebilirlerdi.

Ama işte buradaydı, endişeli bir ifadeyle bana bakıyordu ve içimdeki gerçeği söylememi sağladı. "Güzel bir şey değil Nash. Gerçekten bilmek istiyor musun?"

O güldü. "Bebeğim, kafamdaki hiçbir şey güzel değil. Çirkinlikle başa çıkabilirim, biz eski dostuz."

Nefesimi verip korkumu bastırdım. O ne isterse yapabilirdi; en azından durumumu bilirdim ve artık endişelenip meraklanmayacaktım. "Senin ve Serena'nın J'nin düğününde bir şeyler yaşadığınız ve hâlâ bir bağınız olduğu çok açık. Sana yalan söylemeyeceğim; onu sana yapışık yapışık gördüğümde kıskandım."

"Siktir, Velvet, beni şaşırtıyorsun."

Kaşlarımı çattım. "Bu iyi bir şey mi, kötü bir şey mi?"

Gülümsedi ve başparmağını yanağımda gezdirdi. "Bu gerçekten çok iyi bir şey, tatlım."

Sabırsızlık içimi kapladı. "Tamam, çok iyi bir şey olmasına sevindim, ama nedenini söyleyebilir misin?"

"Çok fazla kadınla çıkmadım..." Ben ona "dalga geçiyorsun" bakışıyla baktığımda durdu. "Bebeğim, yalan söylemeyeceğim, bir sürü kadınla yattım, ama çok fazla çıkmadım. Çıktığım az sayıdaki kadınlar kıskanç sürtüklerdi ve kıskandıkları her seferinde bana saçma sapan suçlamalarda bulunup tartışmaya girerlerdi. Birlikte geçirdiğimiz zamanın çoğunu sevişmek yerine tartışarak geçirdik, bu yüzden benimle bu konuda mantıklı bir konuşma yapabilmen beni çok şaşırtıyor."

"Peki, mantıklı konuşmaya devam edelim, Serena ile aranız nasıl?"

Nash sinirli görünüyordu ve ben yanlış bir şey söylediğimi düşündüm. "O sana gerçekten çok kötü davrandı, değil mi?" diye sorduğunda beni şaşırttı.

İçgüdüsel olarak James'ten bahsettiğini anladım. "Neden böyle söylüyorsun?"

"Çünkü geçen hafta sana, ilişkimizin nereye varacağını görmek istediğimi, sana karşı bir şeyler hissettiğimi söyledim. Ama ilk engelde, benim çekip gittiğimi varsayıyorsun. Annemi ve kız kardeşimi erkekler tarafından aşağı çekildiğini gördüm, kendileriyle ilgili şüphelerle mücadele ettiklerini gördüm. O şüpheleri oraya o erkekler koydu ve aynı şüpheyi sende de görüyorum, bebeğim. Ve bundan nefret ediyorum."

Ağzımın açık kalmasını engellemek zorunda kaldım. Cidden, bu adam beni şok ediyordu. Hem de defalarca. Hiç bu kadar duygularımla uyumlu, bu kadar anlayışlı ve her şeyi açıkça ortaya koymaya istekli bir adamla tanışmamıştım. Belki de burada gerçekten bir şans vardı.

"Evet, bana çok kötü davrandı," diye itiraf ettim. "Özgüvenimi paramparça etti ve sonra beni hiçbir şeyim olmadan, hatta öz saygımdan daha da aızıyla kovdu. Kendimi yeniden inşa etmek için yıllarımı harcadım Nash, ve gerçekten bunu aştığımı sanıyordum, ama seninle birlikte olmak güvensizliğimi ortaya çıkardı."

"Bunu görebiliyorum ve düzeltmek istiyorum. Bu konuda hiçbir şüphen kalmasın. Serena'ya gelince, evet, seks yaptık, ama hepsi o kadar. O ve ben birbirimize çok benziyoruz, bir ilişkimiz olamaz ve dürüst olmak gerekirse, ilgilenmiyorum. Onun da ilgilendiğini sanmıyorum. Arkadaş olarak görüşüyoruz, bu konuda bana güvenmelisin. Yapabilir misin?"

Nash'e tamamen güveniyordum. Nedenini bilmiyordum ama güveniyordum. "Evet, sana güveniyorum." Sesim kesindi. Bunu ona vermek istedim; buna ihtiyacı olduğunu hissettim.

"Teşekkür ederim. Şimdi, senin güvensizliklerine gelelim... Başka kimseyle ilgilenmiyorum. Sadece seni istiyorum, Velvet. On yıldır kimseyle ilişki kurmak istememiştim, bebeğim, bu yüzden seninle bir ilişki istediğimi söylediğimde, bu ne kadar ciddi olduğumu anlamalısın."

Karnım kıpır kıpır oldu. Konuşmaya çalıştım ama sesim çıkmadı. Beni tamamen şaşkına çevirmişti. Bunu biliyordu, kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. Dudakları yumuşakça dudaklarımın üzerinde gezindi ve sordu, "Aynı sayfada mıyız, tatlım?"

Hâlâ ne diyeceğimi bilemeden, "Evet" diye fısıldadım.

Bu ona yetti. Gülümsedi ve başını salladı. "Tanrıya şükür."

O gece, çılgın seks becerileriyle dünyamı alt üst ettikten sonra, yatağında onun yanına kıvrıldım. Göğsüne sokuldum ve o da kolunu bana doladı, parmaklarını sırtımda yukarı aşağı gezdirdi.

"Sana bir şey sorabilir miyim?" dedi ciddi bir ses tonuyla.

"Bana her şeyi sorabilirsin," dedim, çünkü ona her şeyi güvенеbileceğim noktaya hızla yaklaşıyordum.

"Babanla aranız iyi mi?"

Kahretsin, bu soru hiç beklemiyordum. "Hayır, onunla hiçbir ilgim yok."

"Bana ondan bahset, tatlım." Parmakları tenimi okşamaya devam etti, dokunuşlarıyla beni sevdi; onun yanında kendimi güvende hissettim.

"O, annemi, beni ve kız kardeşimi hiç umursamayan, aldatan, yalancı bir suçlu." Aklımda, babam hakkında bilmesi gereken her şey bu kadardı.

Nash daha fazlasını öğrenmek istiyordu. "Annemi aldattı mı?" "Tekrar tekrar. En eski anılarımdan biri, babamın başka bir kadınla kanepede yatmasıydı. Meğer o kadın annemin arkadaşymış ve bir partiden sonra bir gece kalmış. Annem üst katta uyurken babam onu becermiş."

"Hala birlikte mi?"

"Tanrım, hayır! On yıl önce ilk kez hapse girdiğinde onu terk etti."

Nash tüm bunları dinliyordu ve ailemle ilgilenmesine çok sevindim. "Şu anda nerede, bebeğim?"

"Yine hapse girdi. Bu sefer uzun süre kalacak çünkü bir banka soygununa karışmış ve güvenlik görevlilerine saldırmışlar." Dişlerimi sıkmaktan çenem ağrıyordu ve başım da ağrımaya başlamıştı. Babam hakkında konuşmak beni her zaman üzüyordu.

"Yani, bir süredir sadece sen, annen ve kız kardeşin mi var?"

Bu soruya cevap vermek istemediğim için dudağımı ısırdım. Ama ona karşı dürüst olmalıyım; o da bana karşı dürüst olmuştu, bu adil olurdu. "Yirmi yaşında ailemden ayrıldım. Büyürken onlardan utanıyordum. Okuldaki çocuklar, babamın ne kadar aşağılık bir adam olduğu herkesin malumu olduğu için, beyaz çöp ailemle dalga geçerlerdi. Okulda üniversite bursu almaya hak kazandığımda, bursu alıp kaçtım."

Çoğu insan üniversiteye gittiğimi öğrenince şaşırdı, ama Nash hiç şaşırmadı. Sadece "Ne okudun?" diye sordu.

"Hukuk."

"Avukat mısın?"

Geçmişteki davranışlarımdan dolayı acı duymamayı alışkanlık haline getirmiştım, ama bu, hayatımda acı duymamaya çalıştığım tek alandı. "Hayır, diplomamı almadım. Aşık oldum ve her şeyi bıraktım."

İnanamadı. "James için mi bıraktın?"

"Evet. O benim hiç olmadığım her şeydi ve tüm o parlaklığıyla beni baştan çıkardı." Ona aşık olduğumu ve onunla bir hayatın ne anlama geleceğini düşündüğümü itiraf etmek acı vericiydi.

"Ben öyle görmüyorum, bebeğim. O bir pislik. Ve benim tanıdığım Velvet paraya hiç önem vermez." Bana inanmakta zorlanıyordu ve bu hoşuma gitti. Beni o sığ, boş kadın olarak görmemesi hoşuma gitti.

"Nash, o zamandan beri çok değiştim, ama James'le tanıştığımda, geçmişimden kaçmak için her şeyi yapardım. Kendim ve hayatımla ilgili her şeyi değiştirebileceğimi ve bunun beni mutlu edeceğini düşünüyordum. Bana evlenme teklif ettiğinde, onun gerçekten istediğim her şey olduğunu düşündüm. Ve onunla bir aile kurmak için eğitimimi bırakmamı önerdiğinde hiç tereddüt etmedim. Sonunda ondan ayrıldığımda annem ve kız kardeşim beni kollarını açarak karşıladıkları için çok şanslıyım."

Nash'in yüzünde bir değişiklik oldu ve vücudunun gerildiğini hissettim. Bana sorduğunda sesi sert çıkmıştı: "Onunla çocuk yapmak istiyor muydun?"

Bu konuyu gündeme getirmek kalbimi acıttı. "Evet," diye fısıldadım, "Tek istediğim buydu. Hiç sahip olmadığım her şeyi verebileceğim, sevebileceğim kendi ailemi kurma fikri, bazı günler ayakta kalmamı sağlayan tek şeydi."

Nash sırtımı okşamayı bıraktı. Eli hareketsiz kalarak sordu, "Ne oldu, tatlım?"

Yutkundum, boğazımdaki sıkışma bunu zorlaştırıyordu. Gözlerimi kaldırıp yüzüne baktım. Orada gördüğüm endişe bana ulaştı ve sevgiyle dokundu. O anda, biraz daha düştüm. "Hemen hamile kaldım ama düşük yaptım. James beni sürekli hamile bırakıyordu ama her seferinde bebeği kaybediyorduk. Hamile kalmak hiç zor olmadı ama bebeği doğurana kadar taşıyamıyordum. Her bebeği kaybettiğimizde James daha da pislikleşiyordu ve her gün kendime olan inancımı biraz daha yok ediyordu. Ta ki bir gün benim için işe yaramaz olduğuma karar verip beni hayatından silene kadar." Sesim kısıldı ve ağlamayı zorla bastırdım. Gözyaşlarına neden olan James'in anıları değildi; kaybettiğim bebeklerim için yas tutuyordum. Hayatta istediğiniz tek şey size verildikten sonra defalarca elinizden alınca, asla tam olarak iyileşmeyen yaralar açılır.

Nash üzerime uzandı. Güçlü vücudu sert bir şekilde benim üzerimde duruyordu, kasları gerilmişti. Gözleri bir an benim gözlerimde kaldı, sonra yana dönüp dirseğine yaslandı. Elini uzattı ve yanağımı avucunun içine aldı, başparmağıyla cildimi nazikçe okşadı. "Tecrübelerime göre, bizi en çok sevdiklerimiz bizi en çok incitebilir. Kalbimizi söküp parçalayarak bizi kırık ve umutsuz bırakacak lanet olası bir yetenekleri var. Ve sonra hayat, biz düşkünken bizi daha da ezip geçiyor. Sana hayranım, bebeğim. Başına gelen tüm o bokları kabul ettin ve siktir et dedin. Ve hayatını güzel bir şeye dönüştürdün. Tüm o pisliklere rağmen."

Kalbim sıkıştı. Nash beni açıkça gördü. Yaşadığım tüm acıları, karşılaştığım tüm engelleri, hayatımın mücadelesini gördü. Ve tüm bunlarla ne yaptığımı gördü.

Beni anladı.

İlk gözyaşı damlası düştü ve o onu sildi. Ardından gelen gözyaşları düştüğünde, eğildi ve onları öperek sildi. Gözyaşlarımı durduramadım; yıllardır içimde tuttuğum gözyaşlarıydı. Akmaya devam ettiler. Ve

Nash bırakmıştı. Hayatımda hiç kimsenin yapmadığı bir şekilde acımı paylaşıyordu.

Bir şey söylemek için ağzımı açtım, ama o parmağını nazikçe dudaklarımın üzerine koydu. "Şşş, bebeğim, konuşmana gerek yok. Hepsini dışarı çıkar," diye fısıldadı.

Dediğini yaptım ve kollarında sessizce ağladım. Beni izledi, hiç çekinmeden, ve ben sakinleşmeye başladığımda, yatakta tekrar yer değiştirip sırt üstü yattı. Kolunu omuzlarıma koydu ve beni kendine yaklaştırdı.

"Uyu, hayatım, yarın yeni bir gün ve sana kahvaltı yapıp uzun bir gezintiye çıkaracağım. Bence kafandaki pislikleri atmanın en iyi yolu bu."

Kalbimdeki ağırlığın bir kısmı hafiflemişti; kendimi açıp acımı Nash ile paylaşmak beni özgürleştirmişti. Uyku yakında beni ele geçirecekti, ama o zamana kadar düşüncelerim onun üzerindeydi. O beni çok seviyordu; bunu ruhumda hissediyordum. Yıllar boyunca onda bunu fark etmiştim, ama o bunu çok iyi saklamıştı. Nash o kadar kırılmıştı ki, verebileceği sevgiyi paylaşmaya izin vermiyordu ve ihtiyacı olan sevgiyi kimseye göstermiyordu. Ona az önce bana verdiği şeyi vermek istedim. Onu engelleyen acılardan kurtulmasına yardım etmek istedim.

Bölüm 23

Senin Yanında Kimim~ Chris Young

Nash

Velvet beni çalmış bir gülümsemeyle vurdu. Zaten bedenimi çalmıştı. Şimdi de lanet olası kalbimi çaldı. Doğrusu, onu dün gece bana ruhunu açtığı anda çalmıştı. İçine derinlemesine ulaşip kendini bana açtığı an, onu ele geçirdiği andı; sonunda beni ele geçirdiği andı. Bunun olacağını biliyordum, sadece çok daha uzun süreceğini düşünmüştüm.

Ve bununla bir sorunum yoktu. Kahretsin, bununla bir sorunum yoktu. Bana korkak deyin, umurumda değil. Bu kadın beni yeniden canlandıracaktı; bundan emindim.

Bana sorgulayan bir bakış attı. "Sen kimseye kahvaltı hazırlamazsın sanıyordum, Nash Walker."

Ona sıırttım. "Meğer yanılmışım. Şimdi otur, kadın. Yemeklerim aklını başından alacak."

"Yeteneklerin yemek yapmaya da uzanıyor mu?"

"Bebeğim, daha hiçbir şey görmedin. Yeteneklerim çok ve çeşitlidir."

"Hadi bakalım, dostum. Göster kendini."

Onun için yumurta benedict yapmıştım ve yemeği önüne koyduğumda hayranlıkla gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Yemek yapabilen bir motorcu mu?" diye düşündü ve yemeye başladı. İlk lokmayı aldıktan sonra yüzü aydınlandı. "Aman Tanrım, Nash, sen gerçekten yemek yapabiliyorsun!"

Gülerek cevap verdim. "Annemle tanıştın, tatlım. O, oğullarını yemek yapmayı bilmeden dünyaya salan türden bir kadın değildir."

"Anneni seviyorum," dedi.

"Bunu zaten tahmin etmiştim, bebeğim."

Yemeğimizi bitirdikten sonra, o lavaboya doğru yürüdü. Bana bakarak, "Ben yıkarım, sen kurulayabilirsin," dedi.

"Tabaklar benim yardımım olmadan da kurur." Hayatta bulaşıkları kurulamayacaktım. Bunun için bulaşık rafım vardı.

Bana ay havlusuyla göğsüme vurdu ve bana kötü bir bakış attı. "Eminim bunu annen ğretmemiştir."

"Annem bana zamanımı verimli kullanmamı öğretti ve bulaşıkları kurutmak zamanımı verimli kullanmak değil." Bu tartışma beni eğlendiriyordu, sırf onun sinirlenmesini görmek için bile olsa.

"Annemin bana ne öğrettiğini biliyor musun, Nash?" diye sordu, elini kalçasına koyarak.

"Ne, canım?"

"Söyleneni yapmayan erkek, o gün seks yapamaz."

"Saçmalık." Bunu söylerken kahkahayı bastım.

Bana meydan okurcasına kaşlarını kaldırdı. "Bu riski göze almak istiyor musun? Yoksa sadece lanet olası bulaşıkları kurutmak mı istiyorsun?"

Ona hakkını vermem gerekirdi. Kararlıydı, yüzü ifadesizdi ve bir şeyi kanıtlamak için seks yapmayacağından hiç şp hem yoktu.

Elimi uzattım. "Ver ş lanet havluyu," diye mırıldandım ve elinden kaparak aldım.

"Teşekkürler," dedi, lavaboyu doldururken bana gülümseyerek.

"Sadece net olalım, bebeğim, bu gece seks olacak. Çok fazla seks."

"Evet, bebeğim," dedi o nefes nefese, seksi sesiyle.

Kafamı salladım. "Yine kandırıldım, değil mi?" Cevap vermedi, sadece bana geniş bir glmsemi attı.

O lavaboyu doldururken onu sessizce izledim. Velvet, saatlerce bakıp da bıkmayacağı bir kadındı. Ama bu sefer koridordan gelen bir kıkırdama sesiyle dikkatim dağıldı. Dönüp bizi izleyen kişiye sııttım.

Kick.

"Selam kardeşim," dedim ve ona doğru yürüdüm.

"Nash, uzun zaman oldu." Sarılmak için birbirimizin sırtına vurdum. O uzaklaşıp bana sııttı. "Sonunda içindeki pisliği evcilleştirecek bir kadın bulmuşsun."

Velvet güldü. "Hayal kurmuyorum. Nash'in iyi yanları da var, o yüzden onun için yanında kalacağım."

Kick ellerini kaldırdı. "Daha fazla dinlemek istemiyorum, tatlım. Sana inanıyorum." Elini ona uzattı ve kendini tanıttı.

"Adım Kick."

Kadın elini sıktı. "Memnun oldum. Ben Velvet."

Kick'in yüzünde tanıma ifadesi belirdi; belli ki ona daha önce ondan bahsetmiştim. "Tanıştığımıza çok memnun oldum, tatlım."

"Buraya ne işin getirdi?" diye sordum.

"Kulüp işi." Velvet'in önünde bu konuyu konuşmak istemediği belliydi.

Başımı salladım. "Ne kadar kalacaksın? Burada kalıyorsun herhalde."

"Evet, kardeşim. Ne kadar kalacağım henüz bilmiyorum." Genelde kaldığı yatak odasının yönünü işaret etti ve ben de başımı salladım. "Birkaç saat uyuyacağım dostum."

"Tabii. Biz gezmeye gidiyoruz. Öğleden sonra döneriz, o zaman görüşürüz."

Velvet'e döndü. "Görüşürüz, tatlım." Velvet gülümsedi. "Hoşça kal."

O ayrıldıktan sonra, bana "Kick's Storm, değil mi? Ama Brisbane'den değil, değil mi?"

"Evet, o Sydney şubesinde. Yaklaşık sekiz yıldır tanışıyoruz. Bana her zaman destek olmuştur."

Başını sallayarak, "Tamam, bulaşıkları yıkayayım, sonra motosikletinin arkasına kıvrılıp sana sarılmak istiyorum."

Elimi boynuna doladım ve dudaklarımı dudaklarına değdirdim. "Siktir, söylediklerin, bebeğim."

Elini kışıma koydu ve fısıldadı, "Söylediklerim, senin ağzından çıkan sözlerin yanında hiçbir şey."

Gülümsedim.

O haklıydı.

Velvet'in yatak odasına geri girmesini izledim, gözlerim onun giydiği tişörtüme takıldı. Bana akıllarımı başımızdan alan bir oral seks yaptıktan sonra onu sikmişim ve neden banyoda temizlendikten sonra tekrar giyinmiş olduğunu merak ediyordum.

"Tişört ne oldu, bebeğim?"

Yatağa sürünerek geldi, yarısı benim üzerimde, yarısı yatakta pozisyon aldı. Kolumu onun omzuna attım ve elimi kışına koyarak

tişörtünü yukarı çekerek tenini hissettim.

"Evde misafir var, Nash. Gece kalkarsam çıplak dolaşmak istemiyorum."

Kıkırdandım. "Kick umursamaz."

"Bunu duymamış gibi davranacağım. Ya da daha iyisi, gömleğimi çıkarıp odasına gitsem nasıl olur? Sence hoşuna gider mi? Sen de sorun olmaz mı?"

"Siktir. Tamam, kadın, sen kazandın. Anladım lan," diye homurdandım.

Bir an sessiz kaldı, sonra sordu: "Kick'le nasıl tanıştın?" "Onunla hapishanede tanıştım."

Kollarını göğsüme dayayarak neredeyse karnının üstüne yatacak şekilde hareket etti. Gözleri benimkilerle buluştu; sorgulayıcı bir bakışla. Bu, hiç bahsetmediğim bir konuydu; onun için tamamen yeniydi. "Bu konuda açık davrandığın için, konuşmak istediğini varsayacağım, ama istemiyorsan söyle, geri çekileyim. Hapishanede ne suçtan yatıyordun?"

Cevap verirken elimi saçlarının üzerinde gezdirdim; ona yakinken onunla sürekli temas halinde olmak hoşuma gidiyordu. Bu, hayatımın bu dönemini düşündüğümde yüzeye çıkan içimdeki şeytanları sakinleştirmeye yardımcı oluyordu. "Saldırıdan."

Gözleri nazıktı; yargılamıyordu. "Ne kadar kaldın?"

"İki yıl."

Sessizlik bizi sardı, o bunu sindirirken gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı. Bir şeyi tartıyor gibiydi. Sonunda sordu, "Nash, bunu daha önce kimseyle konuştun mu?"

"Evet, bebeğim." Yükselen endişeyle mücadele ettim ve onu yatıştırmak için ona odaklandım.

Dudaklarını ısırды ve sonra yüzümüz birbirine yaklaşacak şekilde vücudumda biraz yukarı doğru kıvrıldı. Birbirimize bakarken sıcak nefesi tenime değdi. Elini uzatıp parmaklarını saçlarımın arasında gezdirdiğinde, endişem yatıştı ve derin bir nefes aldım.

Rahatladığımı gördü ve gülümsedi. "Şimdi iyi misin?" diye fısıldadı.

O anda Velvet'in ne yaptığını anladım. Başımı salladım. "Biliyorsun, değil mi?"

"Anksiyete sorunu olduğunu?"

"Evet," dedim, yumuşak bir sesle. Zaman yavaşladı. Tüm dikkatim Velvet'teydi; sadece onu görebiliyordum. Sanki çılgınca duyguların ve hislerin saldırısı

sessizleşip geri çekildi ve uzun zamandır ilk kez dikkatimi tamamen kontrol edebildim.

"Annem yıllarca bundan muzdaripti. Belirtileri tanıdım. Tedavi oldun mu?"

"Evet, bebeğim," diye itiraf ettim ve ekledim, "Ama bunu doktorumdan başka kimseye söylemedim."

"Ailen bilmiyor mu?"

"Eminim farkındalar, ama bu konuşacağımız bir konu değil. Konuşmam için uğraştılar, ama bu konuyu açmak istemediğim şeyleri gündeme getiriyor."

Parmaklarını saçlarımın arasında gezdirmeye devam etti. Yumuşak.

Sakinleşt

irici.

Sevgi

dolu.

Tam da ihtiyacım olan şeydi.

"Senin için buradayım, neye ihtiyacın olursa. Bunu söylediğimde beni duyduğunu söyle," dedi, delici bakışları benden çok şey istiyordu.

Kahretsin.

Tereddüt ettim, ama o beni bırakmadı. Gözlerime bakmaya devam etti ve ben onun bir milim bile geri adım atmayacağını anladım. Ondan istediğini vermek zorundaydım. Ve bunun hem benim sonum hem de iyileşmem olacağını biliyordum.

Siktir.

Yavaşça başımı salladım. "Evet, duyuyorum."

Eli yüzüme doğru hareket etti, parmakları yanağımda yumuşak desenler çizdi. Hayatımda hiç bu kadar şefkatli bir kadınla birlikte olmamıştım; karşılığında benden hiçbir şey istemeyen. Velvet sadece seviyordu. Beni çok uzun zamandır arkadaş olarak seviyordu ve ben bunu gerçek anlamda kabul etmemiştim. Bunu yapmanın zamanı çoktan gelmişti.

Elini elime aldım. "Teşekkür ederim."

Gülümsedi. "Rica ederim."

Kafamı salladım. O, ona ne için teşekkür ettiğimi bilmiyordu. "Hayır, bebeğim. Sana şimdi teklif ettiğin şey için değil, benim için yaptıkların için teşekkür ediyorum."

Yüzünde bir anlık şaşkınlık belirdi. "Senin için ne yaptım ki Nash?"

"Sen benim arkadaşım oldun. Ve ben sana birçok kez kötü davrandım. Seni hak etmiyorum ama seni ve

senin sunduğun her şeyi kabul edeceğim."

Yutkundu ve gözleri doldu.

"Kahretsin, tatlım, seni ağlatmak istemedim," diye mırıldandım.

Gözyaşları arasında gülümseyerek, "Bunlar mutluluk gözyaşları, bebeğim," dedi. "Neden mutlu?"

"Bana sevgiye layık olduğumu hatırlattın. James bu inancımı benden aldı ve o zamandan beri kendimi tekrar layık hissetmek için mücadele ediyorum. Ve sen beni hak ediyorsun, Nash. Acını görüyorum. Daha fazlası olduğunu biliyorum ve sonunda benimle paylaşacağını da biliyorum, ama seni sevgiyi hak etmediğini düşündüren her ne olduysa, bu doğru değil."

Lanet olsun, o bir melekti. Onu hak ettiğimden emin değildim. Onu ters çevirip üstüne uzandım. Dudaklarımı dudaklarına yaklaştırıp fısıldadım, "Artık benimsin, Velvet."

Dudaklarımız yavaşça, nazikçe birleşti. Uzun zamandır gömülü olan arzuları uyandıran bir öpücük. Hayat bana çok fazla sürprizler hazırlamıştı ve işler planladığım gibi gitmemişti. Her zaman gerçekten istediğim tek şeye asla sahip olamayacak olsam da, Velvet'in varlığının o hayalin kaybıyla başa çıkmama yardımcı olacağını biliyordum. Lanet olsun, artık bununla yüzleşme zamanı gelmişti; on yıl, o acıyı taşımak için yeterince uzun bir süreydi.

Bölüm 24

Brave ~ Sara Bareilles

Velvet

Benim

Nash'in bisikletine doğru yürürken ben de bunu düşünüyordum. O benimdi. Dün gece kendini bana vermiş, beni hiç olmadığım kadar mutlu etmişti.

Onun gitmesini izledim ve sonra soğuk rüzgardan kaçmak için içeri girdim. Pazartesi günleri haftanın en sevmediğim günleriydi ve bugün de bir istisna değildi. Günün tek parlak yanı, Nash'in sevgisiyle uyanmış olmamdı. Ve sonra bana tost ve kahve yapmıştı. Bu akşam görüşmek için plan yapmamıştık çünkü Kick ile meşgul olacağı belliydi. Yani önümde uzun bir çalışma ve ders günü vardı ve Nash'in sevgisi yoktu. Evet, Pazartesi canı cehenneme.

Bella beni gördüğüne sevindi ve bacaklarıma sürtündü. Onu kucağıma alıp okşadım. "Üzgünüm bebeğim, son zamanlarda seni ihmal ettim, değil mi?"

Dokunuşuma mırıldandı.

"Nash tüm zamanımı alıyor. Kadın olsan anlardın," dedim ve onu yere indirip besledim.

O mutlu olunca, bugün halletmem gereken iş yığınının koyulmak için çalışma odasına girdim. Ancak, tam oturmak üzereyken, ön kapım çalındı, kim olduğunu görmek için dışarı çıktım.

James verandamda duruyordu, yüzünde küçümseyen bir ifade vardı.

"Şimdi ne istiyorsun?" diye sordum, onu içeri almadan verandaya çıktım. Şaşırtıcı bir şekilde, James'in yanında genellikle hissettiğim yetersizlik duygusu ortaya çıkmadı.

"İçeri girebilir miyim?"

"Hayır, James. Söyleyeceğini söyle, sonra gidebilirsin. Bunun için içeri girmeye gerek yok."

Kaşları çatıldı. "Sen bilirsin. Teklifimi geri çektiğimi söylemeye geldim." Alaycı bir şekilde güldüm. "Nash seni görmeye geldi, değil mi?"

Yüzü kızardı. "O köpeğine söyle, eğer konuştuklarımızdan herhangi biri ortaya çıkarsa, kulübü ne olduğunu bile anlamayacak."

Başımı yana eğdim. "Öncelikle, Nash kimsenin köpeği değil. Onun yaptıklarına karışmam. İkincisi, bugün buraya gelmene neden olan, onun elinde senin hakkında çok önemli bir bilgi olmalı. Yani, bu bilgi ortaya çıkarsa, ona ya da kulübüne zarar verecek gücün kalmaz." Tanrım, bunu ona söylemek çok iyi geldi. Sonunda ona karşı cesaretimi toplayabildiğim için kalbim heyecanla çarpıyordu. Ve hiç korkmuyordum.

O, kaşlarını çatı. "Bana karşı gelmek istemediğini söylediğimde çok ciddiym, Velvet. Ve benimle, bizimle ya da evliliğimizle ilgili kimseyle konuşmak istememelisin. Boşanmamızda mahvolduğunu mu sandın? Bu konuyu takip edersen, mahvolursun." Tehdidini söylerken boynundaki damarları atıyor, burun delikleri genişliyordu.

"Gördün mü, işte bunu hiç anlamadın, James. Beni çoktan mahvettin. Beni paramparça ettin ve mahvettin. O zamanlar bana yardım edecek kimsem yoktu; tüm canavarlarımla tek başıma yüzleşmek zorunda kaldım. Ve başardım. Yıllarımı aldı, ama kendimi toparladım, seni tanımadan önceki halimden daha güçlü oldum. O yüzden, istediğin gibi davran, çünkü hayatta kalmak için gereken her şeye sahibim. Ve bu sefer, beni destekleyen, beni önemseyen biri var."

Gözleri bana dikildi. "Bu motorcu seni gerçekten ele geçirdi, değil mi?"

Bununla nereye varmak istediğini hiç anlamadım. "Evet, seni sevdi, bilmek istiyorsan."

"Onun geçmişini biliyor musun? Bir adamı dövdüğü için yıllarca hapis yattığını biliyor musun?"

"James, Nash'i tanıyorum.

Onun kalbini tanıyorum.

Ve evet,

onun geçmişini de biliyorum.

ama şunu söyleyeyim, Nash'in yaptığı her şeyin bir nedeni var. Ve onun nedenleri senin nedenlerin gibi kirli değil. Kendi çıkarları için hareket eden bir adamdan, sevgi veya onur için hareket eden kusurlu bir adamı tercih ederim."

Bana öfkeyle baktı. Soğuk rüzgâr etrafımızda esiyor, buz gibi soğukluğuyla beni ısıırıyordu. Bu bizim sonumuzdu; sonunda. Bunu kemiklerimde hissedebiliyordum ve yıllardır taşıdığım yük omuzlarımdan kalkmıştı.

Söylediği son sözler, onun istediği gibi beni etkilemedi. "Senin neyi sevdim, hiç bilmiyorum Velvet."

Özgürlüğün tadını çıkararak gülümsedim. "Çünkü gözlerini hiç açmadın, James."

Şaşkınlıkla gözlerini kırptı. Arkanı dönüp içeri girmek için ön kapıyı açtım. Ama soracağı son bir şey vardı. "Bizim hakkımızda konuşmayacaksın, değil mi?"

Ona son bir kez daha dikkatimi verdim. "Yalvarmanı görmek güzel, pislik. Ama ben daha olgun biriyim ve hayır, bizim hakkımızda konuşmak gibi bir niyetim yok. Senin için nefesimi boşa harcamayacağım." Bunun üzerine, kapıyı arkamdan çarpıp uzaklaştım.

Adrenalin vücudumu sarmıştı. Mutluluğumu zorlukla bastırabiliyordum ve Nash ile konuşma ihtiyacı hissettim. Telefonuna cevap vermedi, ben de ona bir mesaj attım.

Ben: Sırtında tırnak izleri var.

Ondan cevap gelmedi ve bu beni hayal kırıklığına uğrattı, ama mesajın onu etkileyeceğini bildiğim için içimden sııttım. Eninde sonunda cevap alacaktım.

Dikkatim dağılmasın diye telefonumu mutfakta bırakıp çalışma odasına gittim ve sınavları geçmek için yapmam gereken saatlerce süreceğ çalışmaya başladım. O kadar dalmıştım ki, ön kapımda birinin kapıyı yumrukladığını duyana kadar ne kadar zaman geçtiğini fark etmedim.

"Tanrım, şimdi kim?" diye mırıldandım kendime, kapıya doğru yürürken.

Kapıyı açtığımda Nash kapının eşiğinde duruyordu, kaslı kolları kapının iki yanına dayalı, gözleri bana dikilmişti. "Bana öyle bir mesaj atıp sonra da beni görmezden gelemezsin, kadın."

Tanrım, evet.

İçim sıkıştı ve arzu beni tüketti. Geri adım attım ve o kapıdan içeri girdi, bir koluyla belimi kavradı, diğerini boynuma doladı. Ayağıyla kapıyı kapattı ve beni duvara itti. Dudakları dudaklarıma yapıştı ve dudaklarımı öperek düşük bir homurtu çıkardı. Lezzetli bir sıcaklık içimi kapladı; bu adam beni saniyeler içinde sıfırdan yüzlere çıkarabilme yeteneğine sahipti. Ne isterse yapabilirdi ve ben her şeyi kabul ederdim. Her şeyi. Hiçbir şey sormasına gerek yoktu.

Elleri aşağıya doğru hareket ederek kalçamı kavradı ve beni kaldırdı. Kollarımı ve bacaklarımı onun etrafına doladım ve sıkıca sarıldım. Onu asla bırakmayacaktım; ne şimdi, ne de

asla. O benimdi ve bu bilgi beni heyecanlandırıyordu.

Dudaklarını dudaklarımdan çekip başını aşağıya doğru eğdi. Gözleri göğsüme takıldığında karnımda kelekler uçuşmaya başladı. Nefesi hızlanmıştı ve mesajımın onu ne kadar tahrik ettiğini anladım.

"Beni becerecek m i s in Nash, yoksa sadece bakacak mısın?"

Bakışları tekrar bana döndü. İçindeki tutkuyla beni yakıyordu. Arzusu açıkça görülüyordu. Soruma yanıt olarak, "Ne sanıyorsun lan?" der gibi kaşlarını kaldırdı. "Gönderdiğin mesajdan sonra, çabuk olacak. Ve şikayet etmeyeceksin, tatlım. Bunu sen istedin."

Ona tatlı bir gülümsemeyle baktım ve kollarımı ve bacaklarımı onun etrafına sıkıca doladım. "Bebeğim, benim hakkımda henüz anlamadığın bir şey var." Ağzımı kulağına yaklaştırıp fısıldamak için durakladım. "Sert, hızlı ve vahşi seviyorum."

Yüzümü uzaklaştırırken çenesinin sıkıldığını hissettim. "Lanet olası dileğin gerçekleşecek," diye boğuk bir sesle söyledi.

Zaman kaybetmedi. Bir dakika önce duvara yaslanmışım, bir dakika sonra ayakta duruyordum ve o benim kıyafetlerimi yırtıyordu. Çılgınlık içinde kemerini açmaya çalıştım. Parmaklarım işbirliği yapmıyordu ve o parmaklarımı kenara itip, göz açıp kapayıncaya kadar kemerini ve pantolonunu çıkardı. Pantolonunu aşağı indirdi ve beni duvara dönük olarak çevirdi.

Sıcak nefesi boynumu gıdıkladı, kollarımı duvara dayadı ve "Senin amını sikerken kıcına bakmayı seviyorum" diye mırıldandı. Çıplak kıcımı tokatladı ve ona olan açlığım daha da arttı. "Hoşuna gitti mi?" diye kulağıma fısıldadı.

Kıcımı ona doğru ittim. "Evet, Nash, hoşuma gidiyor. Tekrar yap."

O homurdandı ve bana tekrar tokat attı. Vücudum titredi. En derin yerlerim onun dokunuşuyla uyandı ve daha fazlasını istedi. Elini çıplak tenimin üzerinde gezdirdiğinde titredim.

"Bebeğim, neden bu kadar uzun süre bekledik?" diye sordu.

Bu soruya verecek iyi bir cevabım yoktu; beklemek artık anlamsız geliyordu. "Artık bekleme Nash. Çabuk ol ve sik beni."

Daha fazla ikna edilmesine gerek yoktu. "Bir saniye bekle, hayatım. Prezervatif lazım."

"Bu konuyu gerçekten halletmemiz lazım," diye şikayet ettim, onu beklemekten nefret ediyordum.

"Evet, bebeğim, halletmeliyiz," diye kabul etti ve prezervatifi taktıktan sonra kulağıma fısıldadı, "Hazır mısın?"

Her yerim titriyordu; Nash'in nefesi, vücudu ve kirli ağzı beni hazır olmanın çok ötesine taşımıştı. "Evet."

Penisi içime girdi; sert, hızlı ve acımasızca. Tam istediğim gibi. Elleri belimi kavradı ve beni yerinde tutarken, bana söz verdiği gibi sikti.

"Bebeğim, kendini okşa," diye homurdandı.

Klitorisim dikkatimi çekmek için çıgılık atıyordu, ben de dediğini yaptım. Parmaklarımın verdiği zevk, onun bana verdiği zevkle çarpıştı ve inledim.

Nash zevk seslerinden hoşlandı ve inledi. "Siktir, çok yakında boşalacağım. Sen ve senin lanet mesajların..." Konuşmayı kesti ve son bir kez sertçe ittikten sonra hareketsiz kaldı. "Siktir," diye inledi bir kez daha ve başını omuzlarıma bıraktı.

Orgazmın eşiğindeydim ve Nash'in beni daha hızlı orgazma ulaştıracağını biliyordum. "Nash, parmaklarına ihtiyacım var."

Neye ihtiyacım olduğunu çok iyi biliyordu ve benim yerime geçti. Ağzıyla boynumu öptü ve fısıldadı, "Parmaklarımla amını sikmemi mi istiyorsun, bebeğim?"

Bu düşünceyle inledim ve kelimeleri çıkaramadan başımı salladım. İçimden çıktı ve parmağını sokarken başparmağıyla klitorisimi okşamaya devam etti. Zevk çok yoğundu, ilahi bir zevkti. Kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. Ona yaslandım ve başımı omzuna bıraktım.

"Çok güzel..." diye inledim ve kendimi orgazmın akışına bıraktım.

Biraz eğildi, parmaklarını daha derine sokabilmek için, ve bu beni dönüm noktasından geçirdim. Onun adını haykırdım ve bana verdiği tüm zevki kabul ettim. Ben kendime gelirken, ellerini hareket ettirip saçlarımı omzumdan çekerek omzuma nazik öpücükler kondurdu. Nash'in sertlikten sonra nazik davranması beni neredeyse öldürüyordu.

"Bebeğim, bunu çok seviyorum ama kulübe geri dönmem gerek," dedi. dedi.

"Yani, sadece hızlı bir seks için mi geldin?" Umurumda değildi; sadece onu kızdırmak için takılıyordum. Nash'in rahatsız olması beni tahrik ediyordu.

Bu sefer yumuşakça popoma vurdu. "Başka seçeneğim yoktu, tatlım. Bir daha bana öyle bir mesaj atarsan, bacaklarını açmaya hazır olsan iyi olur."

Gülerek, "Etkileyeceğini biliyordum, sadece ne kadar etkileyeceğini bilmiyordum" dedim.

Beni kendine doğru çevirdi ve dudaklarıma bir öpücük kondurdu. "Velvet, lanet mesajların bir yana, benim üzerimde ne kadar etki yarattığının farkında değilsin."

Gülümsedim. "Artık anlıyorum." Bir süre durakladım, sonra ekledim, "James bu sabah beni görmeye geldi."

Hareketsiz kaldı ve yüzü somurtkan bir ifadeye büründü. "O pislik ne istiyordu?"

"Sen onu görmeye gittin."

Bir kez başını salladı. "Gittim. Umarım bana iyi haberler getirmişsindir, yoksa onu tekrar ziyaret etmek zorunda kalacağım."

"Artık beni rahatsız etmeyecek. Teşekkür ederim."

Yanağıma okşadı. "Ne zaman istersen, tatlım."

Dudaklarımı ısırdım. Bunun benim için ne anlama geldiğini birine anlatmam gerekiyordu, ama kimsenin anlayacağından emin değildim. "Nash, bu benim için çok önemli. Yıllardır ilk kez, her şeyi yapabileceğimi, her şey olabileceğimi hissediyorum. Onun beni ne kadar engellediğini fark etmemiştim. Muhtemelen aptalca gelebilir..."

Sözümü kesti. "Söylediğin hiçbir şey aptalca gelmiyor, Velvet. Ben bir pislik olabilirim, ama seni anlıyorum. *Seni* anlıyorum. Kız kardeşimin kendini değersiz hissederek hayatını geçirdiğini gördüm ve erkeklerden kabul ettiği boktan şeylere bakmak kalbimi parçalıyor. O pislikten kurtulup kendine tekrar inanabileceğini bilmek beni çok mutlu ediyor."

Kollarımı boynuna doladım ve onu uzun ve sert bir şekilde öptüm. Kalbim göğsümden çıkacak gibi atıyordu. Öpücük bittiğinde, "Sen aslında pislik değilsin, Nash Walker," dedim. Sonra gülümsedim ve ekledim, "Belki birazcık pislisin, ama sen olmasan hayat çok sıkıcı olurdu."

Şimdi gülümseme sırası ondaydı. "Bebeğim, benim biraz pislik olduğumu kesin olarak belirlediğimize sevindim, ama artık giyinebilir miyiz? Burada pantolonum bacaklarıma etrafında, göğüslerine ve kıkına bakarak duruyorum

ve sen hemen giyinmezsen, kulüp evine geri dönemeyeceğim. Ve Scott'ın lanet olası laflarını dinlemek zorunda kalacağım."

Dudaklarımı büzdüm. "Ama buna değer, değil mi?"

O içini çekti. "Hiç bilmiyorsun, tatlım. Hiç bilmiyorsun."

Bölüm 25

Hey Jealousy ~ Gin Blossoms

Nash

"Doğru anlamış mıyım, on yıl önce kulübünde yapılan baskının sorumlusunun Marcus olduğunu mu söylüyorsun?" Scott, açıkça şaşkın bir şekilde sordu.

Kick çenesini ovuşturarak başını salladı. "Evet, kardeşim, biz öyle düşünüyoruz."

Konuşmaya yetismeye çalışıyordum; düşüncelerim sürekli Velvet'le geçirdiğim öğleden sonraya dönüyordu. O, sürekli aklımı meşgul ediyordu; neyse ki bunun farkında değildi.

Konuşulanlara tekrar odaklandım. Kick, bu akşam Scott'la bir görüşme ayarlamamı istemişti ve şimdi Brisbane'e gelme nedenini açıklıyordu.

Scott gerçekten inanamıyordu; bu şaşırtıcıydı, çünkü bu noktada Marcus hakkında her şeye inanırdım. Kick'e, "Bunu bir daha tekrar eder misin?" diye sordu.

Kick bana sabırsız bakışlarından birini attı; o, tanıdığım en sabırsız piçlerden biriydi. Aynı zamanda en sadık ve dürüstlerinden biriydi, bu yüzden evet, şu anda bize söylediklerine inanıyordum. Scott'a dönerek, sözlerini tekrarladı "Polis arkadaşlarımız son zamanlarda on yıl önceki uyuşturucu baskınından bahsediyorlar, başkan yardımcımızı ve iki üyemizi hapse attıran baskın. Söylentilere göre Marcus kendini kurtarmak için kulübümüzü ispiyonlamış. Ne olduğunu bilmiyoruz. Bu olay, sizin kulübünüz de uyuşturucu işindeyken oldu. Başkan yardımcım, harekete geçmeden önce Marcus'un yaptığından emin olmak istiyor. Eğer bunu doğrularsa, babanız için işler pek iyi olmayacak."

Eğer bu doğruysa Marcus'un başına gelecekler konusunda söylediklerine hiç şüphe duymadım. Sidney şubesi Storm'un ana şubesiydi ve başkanları ile başkan yardımcısı, Kick'in bile kızdırmamak için elinden geleni yaptığı şiddet eğilimli pisliklerdi. Kick ise kimseyi umursayan bir adam değildi.

"Bu sana bir şey çağrıştırıyor mu, başkan yardımcısı?" diye sordum.

Scott yavaşça başını salladı, belli ki hala düşünüyordur. "Hayır, ama bunu araştıracağım, orası kesin."

Kick kaşlarını çattı ve "Yanlış olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu.

"Hayır, kardeşim." Bana sorgulayan bir bakış attı ve ne sorduğunu anladım. Kick'e Marcus hakkında konuşmanın güvenli olduğunu belirtmek için başımı salladım. Kick'e dönerek, "Birkaçımız şu anda Marcus'un faaliyetlerini araştırıyoruz. Bizi tekrar uyuşturucuya çekmeye çalışıyor ve Adelaide ile bağlantı kurarak bize bir kapı açmaya çalışıyor gibi görünüyor."

"Uyuşturucuya geri dönmek istemiyor musun?" diye sordu Kick.

"Tabii ki hayır. Hayatta kalmak için buna ihtiyacımız yok, dikkat çekmek de istemiyoruz."

"Anlıyorum," dedi Kick. "Planın ne?"

diye sordu Scott.

"Burada konuşmam gereken birkaç polis var; bir şey biliyorlar mı diye bakacağım. Onun dışında, çok şey bilen bir kulüp üyesi olduğunu sanmıyorum. Konuşmaya değer biri olduğunu düşünmüyorsan?"

Blade'in geçen gün söylediği şeyi hatırladım. "Blue adında birini duydun mu hiç?"

Scott başını bana doğru çevirdi. "Hayır, neden?"

"Henüz sana söyleme fırsatım olmadı, ama Blade Marcus'u daha yakından izlemeye başladığını ve bu ismi duyduğunu söyledi. Marcus'un Blue adında birini aradığını söyledi."

"Blade kim?" diye sordu Kick.

"Marcus'un oğlu, üvey kardeşim, ama Storm'la bir ilgisi yok. Kendi işleri var."

Scott'a baktım. "Kick'in onunla konuşması iyi olabilir."

Scott başını salladı. "Evet, kardeşim. Ayarlamayı ister misin?" "Tabii," dedim.

Scott ayağa kalktı. "Başka bir şey var mı?" diye sordu

Kick'e. "Hayır. Zamanın için teşekkürler dostum."

"Sorun değil, Kick. Beni haberdar et yeter. Tamam mı?"

"Tamam. Ve dediğim gibi, Marcus bu işe karışırsa sonuçları onun için iyi olmaz."

"Evet, anlıyorum," dedi Scott, dikkati başka yerdeydi; muhtemelen bununla ilgili herhangi bir şey bulmak için zihnini tarıyordu.

O çıktı ve ön kapının çarpıldığını duyduğumda Kick'e "Siktir, dostum" dedim.

"Evet, kardeşim, lanet olası doğru. Marcus'u hiç sevmedim ama Scott'ı severim; babası bunu yaptıysa, onun için çok zor olacak."

Bunu düşündüm. "Çoğunlukla, ne olursa olsun Scott'ın bir sorunu olmayacağını düşünüyorum. Marcus onu ve ailesini mahvetti, Scott'ın artık onunla hiçbir ilgisi yok."

"Bu iyi. Marcus'un suçlu olduğuna inanıyorum; sadece bunu kanıtlamak gerekiyor. Kanıtı bulduğumuzda, başkan yardımcım hızlı hareket edecek. Eğer işler düşündüğüm gibi giderse, Scott başkanlığa aday olur mu sence?"

"Evet."

"Peki başkan yardımcılığına kim geçer?"

Tereddüt etmedim. Bana göre bu çok açıktı. "Griff."

O da başını salladı ve bana sırtıttı. "Bu gece ava çıkıyoruz, yoksa bu aralar karının sözünden çıkmıyorsun?"

Velvet'i düşündüm ve gülümsemesine karşılık verdim. "Artık avlanmıyorum kardeşim."

"Tahmin etmiştim. Ne oldu? İlişkilerden vazgeçtiğini sanıyordum."

"Evet, ikimiz de. Velvet ve ben tesadüfen bir araya geldik ama bence bu kaçınılmazdı."

"Gabriella ve Aaron'dan haberi var mı?"

"Hayır." Endişe yüzeye çıktı ama katlanılabilir bir seviyedeydi; kontrol altında tutmak için nefes almaya odaklandım.

"Ona ne zaman söylemeyi planlıyorsun? Haziran sonundan önce mi?"

Boynumu ovuşturdum. "Siktir, Kick. Bilmiyorum lan." "Tanrım, Nash.

Ne kadar oldu, on yıl mı oldu bu yıl? Bu kadar uzun lanet zaman bu sırrı içinde taşıyıp hayatına devam edememek için. Bence bu konuda sana yardım edecek bir kadına ihtiyacın var."

Haklıydı. Haklı olduğunu biliyordum. Son birkaç gündür bu düşünceyle boğuşuyordum. Velvet'le yakınlaştıkça, ona açılmak istiyordum. "Sen çok ısrarcı bir adamsın, biliyor musun?"

Yüzü ciddiydi. "Evet, ve senin de seni zorlayacak benim gibi birine ihtiyacın var, yoksa yalnız ve mutsuz olacaksın. Kendine birini bulamazsan, tekerlekli sandalyenle kadın peşinde koşacaksın."

Bu düşünceye güldüm. "Beni aldıkları için şanslı olurlar, pislik. Tekerlekli sandalyedeyken bile sikim hala çok rağbet görecek."

Ciddi yüzünü kaybetti ve başını sallayarak bana sırtıttı. "Siktir, sikinden hiç susmazsın, değil mi? Onunla konuşacağını söyle bana, kardeşim. Vakit geldi."

Elimi saçlarımın arasından geçirdim ve isteksizce kabul ettim. "Evet, onunla konuşacağım."

Kick ayağa kalktı. Gözlerinde o kararlı bakış vardı, av peşinde olduğunu gösteren bakış. "Senin kulübüne gideceğim. Geliyor musun?"

Ayağa fırladım, çıkmak için kendi ayağıma takılıp düştüm. Velvet bu gece çalışıyordu ve birbirimizi görmeyi planlamamıştık ama bunun olmayacağını biliyordum. Ona ihtiyacım vardı. Kick bana baktı ve "sen bittin" der gibi bir bakış attı. Ben de suratımı astım ve "Tek kelime etme, kardeşim" diye mırıldandım.

Velvet

Bu gece bana bir pislik daha konuşursa, yemin ederim siklerini koparacağım. Cidden, dolunay falan olmalı, çünkü Indigo bu gece onlarla doluydu. Pis ağızları ve yapışkan elleri, duyabildiğim ve hissedebildiğim tek şey gibiydi. İç geçirdim. Belki Nash'i özlediğim içindi, belki de bu durumu daha da kötüleştiriyordu. Onun varlığı beni sakinleştiriyordu. Hayatımda olması hayatımı daha iyi hale getiriyordu ve iş yerindeyken onun yanımda olması, pislikler yüzüme yapıştığında başa çıkmamı kolaylaştırıyordu.

Bu iş gerçekten cazibesini kaybetmeye başlamıştı. Her zaman sevmiştim, ama son zamanlarda eskisi gibi işe gelmeyi iple çekmiyordum. Bir zamanlar arzuladığım erkeklerin ilgisi bile artık beni ilgilendirmiyordu. Onları istemiyordum, sadece Nash'in ilgisini istiyordum.

"Velvet, biraz ara ver, bebeğim. En az kırk beş dakika seni görmek istemiyorum. Bu gece çok çalıştın," dedi Cody, yanımdan geçerek bara doğru yürürken.

Ona sarılabılırdim. "Tamam," dedim ve fikrini değiştirmeden hemen personel odasına gittim.

İlk yaptığım şey ayakkabılarımı çıkarmak, ikinci yaptığım şey kendime bir burbon doldurmak ve üçüncü yaptığım şey o içkiyi

yarım dakikada bitirdim. Sonra siktir et dedim ve kendime bir içki daha doldurdum.

Wilder, arka arkaya iki içki içtikten sonra içeri girdi. Kaslarına hayran kaldım. Lanet olsun, çok kaslıydı ve giydiği gömlek kaslarını hiç gizlemiyordu. Nash kadar iri değildi ama onu reddedecek bir kadın tanımıyorum.

Bana seksi bir gülümseme attı, Nash olmasaydı yatabileceğim bir gülümseme. "Scott'ı gördün mü?" diye sordu. Onun gözleri yüzümden ayrılmadı, bu onun lehine bir şeydi. Wilder, başkan yardımcısının arkadaşıyla uğraşmamak konusunda ciddiye.

Alkol dilimi çözmüştü ve benimle konuşmak istemediğini açıkça belirtmesine rağmen onunla sohbet etmeye devam ettim. "Seni anlamaya çalışıyorum Wilder," dedim ona doğru yürürken.

"Fazla uğraşma, tatlım. Burada görecektir pek bir şey yok."

"Aynı fikirde değilim. Göğüslerime bakmayan bir erkekle daha önce hiç tanışmadım. Başkan yardımcısının arkadaşlarından uzak durduğunu söyledin ama o yokken bile buna uymaman bana senin hakkında çok şey söylüyor. Ve bu beni meraklandırıyor."

Ağzından tek kelime çıkmadı; ne söyleyeceğine ya da ne yapacağına karar vermek için zihninde bir savaş veriyor gibiydi. Gözleri uyarıcı bir şekilde parladı ve konuştuğunda sesi, tehlike ve arzusun lezzetli bir karışımı gibiydi. "Güzelim, göğüslerine bakmamak için kendimi zor tutuyorum. O tatlı vücudunu gördüm ve günlerce hayranlıkla seyredebilirim. Bu konuda diğer erkeklerden farkım yok."

Seksi sesi içimi delip geçti. Erkeklerle birlikteyken tam sadakate inandığım için iyi ki, yoksa onun tarafından baştan çıkarılmak için fazlasıyla cazip gelirdi. "Hayır, sende kesinlikle farklı bir şey var. Ve bunu seviyorum."

Nefesini içe çekti ve parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Lanet olsun, sen tehlikeli bir kadınsın."

Scott'ın nerede olduğunu söylemek üzereydim ki, odayı tehditkar bir varlık doldurdu.

"Wilder." Nash'in heybetli sesi etrafımızda yankılandı.

Ona dönüp baktığımda Wilder'a öfkeyle bakıyordu.

"Nash." Wilder onun bakışlarına karşılık verdi; omuzları gerildi.

"Burada ne haltlar dönüyor?" Nash bilgi istedi.

Aramıza girmem gerektiğini düşündüm; ben olmasaydım Wilder bu durumda olmazdı. "Hiçbir şey olmuyor Nash," dedim ve ona doğru yürüdüm. Ona dokunmak, endişelenmemesi gerektiğini söylemek için içimden gelen dürtü çok güçlüydü.

Bakışları bana yöneldi; öfkeliydi ve bu beni korkuttu, ama beni durdurmadı. "Bu işe karışma Velvet," diye uyardı, o güzel yeşil gözleri öfkeyle doluydu.

Onun yanına yaklaştım ve elimi göğsüne koydum. "Wilder hiçbir şey yapmadı," dedim yumuşak bir sesle.

Nash'in göğsü inip kalktı. Elim çikip tekrar etti, "Dedim ki, bu işe karışma." Gözleri benimkilerden ayrılmıyordu ve sesi tehlikeli derecede alçalmıştı.

Onun bu kadar aşırı tepki vermesine neyin sebep olduğunu bilmiyordum ama bana böyle konuşması canımı yakıyordu. Ondan uzaklaşmak için bir adım geri attım. Bir an daha beni izledi, sonra Wilder'a döndü.

Wilder, benimle Nash arasında bakışlarını gezdiriyordu ve sonunda neler olduğunu anladığında ellerini kaldırdı. "Siktir, Nash, onun senin eski sevgilin olduğunu bilmiyordum."

Bunu açıklığa kavuşturmam gerektiğini hissettim. "Hayır, Nash'in eski sevgilisi değilim."

Nash öfkeyle başını tekrar bana çevirdi, sonra bakışlarını Wilder'a dikip, "Evet, artık öğrendin," dedi.

Wilder sinirli görünüyordu ve bunun bana yönelik olduğunu anladım ama bana bakmaya cesaret edemedi. Bunun yerine Nash'e, "Üzgünüm dostum. Bir şey yoktu. Sadece Scott'ın nerede olduğunu sordum." dedi.

Sanki odada yokmuşum gibi benim hakkımda konuşuyorlardı ve bu beni sinirlendirdi. Artık hepimiz kızgındık. Onların konuşmalarını dinlemeyi bırakıp, işime geri döneceğime karar vererek oturdum ve ayakkabılarımı giydim. Ayakkabılarımı giydikten sonra başımı kaldırdığımda Nash'in hala Wilder'a hakaret ettiğini gördüm. Ancak gözleri bana dikilmişti. Ayağa kalktım, makyajımı ve saçımı kontrol ettim, sonra odadan çıkmak için onların yanından geçmeye çalıştım. Ben olmadan tartışmaya devam edebilirlerdi.

Nash bana doğru yürürken beni izledi ve ben devam etmeye çalışırken bana uzandı. Bileğimi sıkıca tuttu ve ben bırakması için ona sertçe baktım. Wilder'la konuşmayı bırakıp tüm dikkatini bana verdi. Wilder bu fırsatı değerlendirip odadan çıktı ve Nash tartışmadı, sadece bana bakmaya devam etti.

Onun tutuşundan kurtulmaya çalıştım ama o benden çok daha güçlüydü. "Nash, beni bırakmalısın, işime dönmem gerek."

"Onlar bekleyebilir." Hâlâ öfkeliydi.

"Gerek yok. Burada işimiz bitti." Sesim gergin ve sert çıkmıştı. Hemen aramızda mesafe koymam gerekiyordu; o anın heyecanıyla ne söyleyeceğimden endişeleniyordum.

"Burada işimiz bitmedi Velvet." Adımı söyleme şekli tüylerimi diken diken etti. Sesinde yumuşaklık yoktu, sadece sertlik ve öfke vardı.

Kolumu tekrar çekmeye çalıştım ve bu sefer bırakmıştı, ama vücut dili açıktı; beni odadan çıkarmaya niyeti yoktu.

"Tamam o zaman, söylemen gerekeni söyle de işime döneyim."

"Wilder'la ya da diğerleriyle konuşmanı istemiyorum, bu konuşmanı istemiyorum."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Duyduklarıma inanamıyordum. "Şaka yapıyorsun, değil mi?" Ama bunu söylerken bile şaka yapmadığını biliyordum.

"Hayır, dalga geçmiyorum," diye bağırdı.

Vücudum gerildi ve kalbim göğsümde çarpmaya başladı. Bu, sevmediğim Nash'ti. Sakin ve dikkatli bir şekilde konuştum. "Şaka yapmıyorsan, bir sorunumuz var Nash."

"Bir sorunumuz var, bebeğim. Senin erkeklerle flört etmene tahammül edemem."

Bu, karnıma tekme yemiş gibi oldu; bana güvenmiyordu. Ses tonunda bu suçlama neredeyse hiç gizlenmemişti. "Bana güvenmediğini mi söylüyorsun?"

"Eğer flört etmezsen, sorun olmaz diyorum," dedi kararlı bir şekilde.

Bu Nash'in kuralları koymasıydı; kendi kurallarını koymasıydı. Ve bu hiç hoşuma gitmedi. Hiç hoşuma gitmedi. "O zaman bir sorunumuz var demektir." Ben yerimden kıpırdamadım; artık geri dönüş yoktu.

Yüzü bulutlandı. Bana tartışmadan ne yapmam gerektiğini söyleyebileceğini düşünmüştü. "Bu ne demek lan?"

"Bu, benim emir emir dinleyecek türde bir kadın olmadığım anlamına geliyor. Bu konuyu mantıklı bir şekilde konuşmak ne oldu? Hani, benim güvensizliğim hakkında konuştuğumuz gibi. Kadınların seni aldatacağından otomatik olarak şüphelenmesinden nefret ettiğini söylediğin konuşma. Çünkü bu, senin için bir kural, benim için başka bir kural gibi geliyor."

"Velvet, sözlerimi çarpıtıyorsun. Sana güvenmediğimi hiç söylemedim. Sadece flört etmeni istemediğimi söyledim. Bunu yapabilir misin?

"Siktir git Nash!" diye bağırdım, sonunda kendimi kaybettim. "Evet, flört etmemek yapabilirim ama anlamadığın şey, *bana* ne yapmam gerektiğini *söyleyemeyeceğin*. Benden ne istersen isteyebilirsin ama bir karar verip bunu kesin olarak ilan ettiğin anda, bu siktir olmaktan çıkar."

Orada durdu, söylediklerimi sindirmeye çalıştı, gözleri öfkeyle parlıyordu ve yüzü sertleşmişti. İkimiz de istediğimizi söyledikten sonra sessiz kaldık ve gerginlik havada asılı kaldı. *Şah mat.*

Öyle kızgındım ki kalbim göğsümden çıkacak gibi atıyordu. Ve incinmiştim. Beni gerçekten incitmişti. Sonunda aramıza koymak istediğim mesafeyi koymaya karar verdim. "İşe dönüyorum," dedim. Ses tonum tartışma olmayacağını açıkça belli ediyordu.

Öfkeyle nefes verdi ve geçmem için kenara çekildi.

İkimiz de başka bir kelime söylemedik ve uzaklaşırken göğsümde hissettiğim acı, erkeklerden uzak durmamın nedenini hatırlattı.

Bölüm 26

Büyük Kaçış ~ Pink

Velvet

Yorganı üzerimden attım, yataktan kalktım ve bir şeyler içmek için mutfığa doğru yürüdüm. Bella peşimden geldi ve yoluma çıkarak neredeyse beni düşürmüştü. Eğilip onu kucağıma aldım. "Bebeğim, beni düşürme. Zaten berbat bir gece geçirdim. Unutmak istediğim şeylerin listesine kırık bir bacak da eklemek istemiyorum."

Mutfığa vardığımızda onu yere indirdim ve bir fincan çay yaptım. Nash aklımdan çıkmıyordu; saatlerdir uyuyamayıp dönüp durmuştum. Saate baktım. Saat dörtü biraz geçmişti.

Kahretsin.

Tartışmamızdan sonra ondan haber almamıştım ve midem bulanıyordu. Ona kızgın olmama rağmen, bu sorunu çözmek istiyordum. Kavgaların insanlar arasında yarattığı sessizliği nefret ediyordum. Ve şüpheyi. Şüpheyi lanet olasıca nefret ediyordum.

Kahretsin.

Sabah yapmam gereken işleri kafamda sıralarken çayımı içtim. Düşüncelerimle meşgul olursam Nash'i düşünmeye vakit kalmaz diye düşünmüştüm.

Çok yanılmıştım.

"Siktir et, vazgeç, çünkü onu düşünmekten asla vazgeçmeyeceksin," diye mırıldandım kendime, fincanımı yıkarken. "Siktir, şimdi kendine bile konuşuyorsun."

Derin düşüncelere dalmıştım ki, kapımda şiddetli bir gürültü duyuldu. En azından sesin oradan geldiğini sandım. Birkaç saniye sonra, perdenin arkasından Nash'in verendamda durduğunu gördüm.

Kapıyı açtığımda, yüzünde yoğun bir ifadeyle beni bekliyordu. İçeri girmek için davet beklemedi, doğrudan içeri daldı ve ışığın yandığı mutfığa doğru yürüdü. Onun bu ruh halindeyken özellikle konuşmak istemiyordum, bu yüzden onu takip etmek için acele etmedim.

bu ruh halindeyken onunla konuşmak istemiyordum, bu yüzden onu takip etmekte acele etmedim.

Mutfağa vardığımda, ona konuşma fırsatı vermedim; önce ben konuştum. "Eğer tartışmaya devam etmek için geldiysen, ilgilenmiyorum. Artık kavga etmek istemiyorum, Nash."

"Sana güveniyorum Velvet," diye başladı, sesi sert, hiç beklediğim gibi değildi. Onun yansıttığını sandığım öfke, başka bir şeydi. Sesinde, onda neredeyse bir kırılmanlık vardı. O konuşurken kalbim dikkatle dinledi, çünkü onun benim için kendini tamamen açığa çıkaracağına emindim. "Bu konuda berbat durumdayım ve güvenmek zor geliyor."

Son kelimesinde sesi kırıldı ve konuşmayı kesti. Gözleri çılgınca benimkileri aradı; ne aradığını bilmiyordum ama tüm bunları anlatması için sabırla beklememi istediğini hissettim.

Ben de bekledim.

Eli saçlarını karıştırdı ve uzun bir nefes verdi. "Evliydim. Adı Gabriella'ydı. Tanıştığımızda yirmi yaşındaydım, hiçbir şeyden haberim yoktu. Onun için her şeyi yapardım. Onunla evlendim ve uzun bir hayat planladım, ama o beni aldattığında her şeyi mahvetti. Ve sadece bir kez de değil." Ellerini beline koydu, hafifçe öne eğildi ve uzun nefesler aldı. Nefes alamıyormuş gibi görünüyordu; sanki hızlı bir koşu yapmış ve nefes nefese kalmış gibiydi. Tam olarak ne olduğunu anladım; kesinlikle nefes almakta zorlanıyordu.

Elimi sırtına koydum ve "Nash, nefes almaya odaklanmalısın. Nefeslerini say." dedim.

O da dediğimi yaptı ve daha uzun nefesler almaya başladı. Nefeslerini saydım, daha çok alışkanlıktan. Annemin yaşadıkları aklıma geldi. Onun bu durumu yaşamasına, annemin yaşadığını izlemeye çalıştığım kadar nefret ediyordum. Birinin endişeyle mücadele etmesini izlemek, kendini işe yaramaz ve çaresiz hissettiriyordu; tüm yükünü alıp onun yerine taşımak için çaresiz hissediyordun. Ama bunu yapamıyordun ve işin kötü yanı da buydu.

Nash'in nefes alıp verışı dışında ev sessizdi. Sessizliği hoş karşıladım; düşünmek için zaman kazandırıyor. Acısı ona yayıldıkça öfkem azaldı. O anda onun ne kadar kırık olduğunu anladım.

Bu acıyı atlatmak için hiçbir çaba sarf etmemişti ve ben de bu acıyı ne kadar zamandır taşıdığını merak ettim.

Nefesini kontrol etmeye başlamış ve dikleşmişti. Gözleri benimkilere takıldı. Gözleri temkinliydi.

Ona küçük bir gülümseme verdim ve elini tuttum. "Ne kadar oldu?" diye sordum yumuşak bir sesle.

Göğsü tekrar inip kalktı ama nefesini kontrol etmeye devam etti. "On yıl önce."

Onu aceleye getirmek istemedim, bu yüzden elini sıktım ve bir an bekledikten sonra, "Bana ondan bahset, Nash," dedim.

Bana baktı ve tek görebildiğim onun yaralı ruhuydu. Ama gözleri bana ulaşmaya çalışıyordu; bana ihtiyacı vardı. Onu nazikçe masaya oturttum ve tekrar konuşması için onu teşvik ettim. "Gabriella nasıldı?"

Elleri masanın üzerinde kıpır kıpırdı ve bir süre onlara baktıktan sonra sonunda konuşmaya başladı. "Eğlenceli, spontane, her şeye hazır biriydi. O zamanlar benim olmadığım her şeydi." Durdu ve bana baktı. Söylediklerine şaşırmıştım ve o da bunu yüzümden okumuş olmalıydı. "İnanması zor gelebilir ama o zamanlar sorumlu olan bendim. Büyürken öyle olmak zorundaydım. Babam ben on iki yaşındayken bizi terk etti ve annem Carla'ya hamileydi. Jamison ve ben, annem geçimini sağlamak için iki işte çalışırken, evi çekip çevirip kızları büyüttük. On beş yaşında okulu bırakıp, faturaları ödemek için tamirci çırağı oldum. Evet, sorumlu ve düzenli olmak zorundaydım. Gabriella ile tanıştığımda tamirci olarak çalışıyordum ve onun hayatımın bir parçası olmasını çok istiyordum. Evde yaşadığım onca zorluğun ardından bana yeniden hayat verdi."

"Bunu ne demek istiyorsun?" diye sordum, onu konuşturmak ve hayatı hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordum.

"Babam bizi terk ettikten sonra bizimle hiç ilgilenmedi; tek bir kelime bile etmedi. Bugüne kadar da etmedi. Erika on yaşındaydı, Carla ise onu hiç tanımadı." Gözleri öfkeyle parlıyordu. "Onları mahvetti. Erika her türlü belaya bulaştı; erkekler, alkol, uyuşturucu, okulu asmak. Aklına ne gelirse, hepsini yaptı. Tek istediği, onu önemseyen bir babaydı. Eğer onu bulursam, Tanrı yardımcısı olsun."

"Yani annene tüm bunlarla başa çıkmasında yardım mı ediyordun?"

"Evet, Jamison ve ben yardım etmeye çalıştık. Geceleri Erika'yı aramakla geçirdik, geceleri onu partilerden uzak tutmaya çalıştık, geceleri

lanet olası hastanede geçirdik. Annem fiziksel ve ruhsal olarak mahvolmuştu." Durdu ve bakışlarıyla beni deldi. "Her şey mahvolmuştu."

"Şimdi bilemezsin; seni tanıdığımda ailen harikaydı."

Bana sıkı bir gülümseme attı. "O noktaya gelmek çok uzun ve zorlu bir yoldu."

Onun yaşadıkları, hayatında kaçırdıkları için kalbim acıyordu. "Peki Gabriella?"

Onun sözleri kalbimi biraz daha kırdı. "Ona delicesine aşık oldum; delicesine ve hızlıca. Ondan önce birçok kızla yatmıştım, ama o farklıydı. Bana daha fazlasını istetmişti. Onu deli gibi takip ettim. O benim tek istediğim şeydi ve evlenmek istediğini söylediğinde kendimi dünyanın en şanslı adamı gibi hissettim. Sorun şu ki, o sadakatin ne demek olduğunu hiç bilmiyordu."

"Ne kadar süre evli kaldınız?"

Bu soru onu rahatsız etmiş gibi göründü ama konuşmaya devam etti. "Beş yıl birlikteydik, üç yıl evli kaldık."

Konuşmayı kesti ve onda bir değişiklik hissettim. Sanki duvarını tekrar örmüş ve artık konuşmayacakmış gibi. Aniden ayağa kalktı ve odada volta atmaya başladı.

Ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm. "Nash, ne - "

Beni keserek, sesi yine sertleşti. "Velvet, birbirimize tamamen dürüst olmazsak bunu yapamayız. Sana karşı dürüst olmadığın demiyorum; sadece neye ihtiyacım olduğunu söylüyorum. Erkeklerle flört etmeni istemediğimde seni kontrol etmeye çalışmıyorum. Sana söylediğim şey, bunu yapan biriyle ilişki kuramayacağım."

Sözlerindeki kırılganlık beni etkiledi. Nash, en beklenmedik anlarda bunu yapma yeteneğine sahipti. Bana kalbini açmıştı ve ben onu incitmek gibi bir niyetim yoktu. Ona ihtiyacı olan şeyi seve seve verirdim ve bu noktaya gelmek için yaşadığımız kavgadan pişmanlık duysam da, onun içini açmasını sağladığı için de minnettardım.

Başı m 1 salladım. "Seni anlıyorum, Nash. Ne demek istediğini anlıyorum."

Bana diktiği bakış, ihtiyacını ortaya koyuyordu. "Bunu bana verebilir misin?" Düzensiz bir nefes verdi ve omuzlarının biraz çöktüğünü gördüm.

Artık ona dokunacak kadar yakındım ve elimi yanağına koydum. Yumuşakça. Sevgiyle. "Evet, sana verebilirim, bebeğim," diye fısıldadım.

Göğsü bir kez daha inip kalktı ve kolunu belime doladı. Beni kollarına çekerek alnıma uzun bir öpücük kondurdu ve bana daha sıkı sarıldı. O şekilde ne kadar kaldığımızı bilmiyordum. Söylenen onca şeyden sonra yeniden bağlanmamız gerekiyordu.

Sonunda birbirimizden ayrıldığımızda, "Özür dilerim, bebeğim" diye mırıldandı.

Gözlerine baktım. Öfke gitmişti, ama hala bir şey vardı. Tam emin değildim, ama söyleyecek daha çok şeyi olduğunu hissettim. Sonunda kendini kapatmıştı, ama bu gece onu daha fazla zorlamayacaktım. "Ben de" diye fısıldadım.

Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı ve beni öptü. Nazık bir öpücüktü, ama yumuşaklığın içindeki arzuyu hissettim. Onun ihtiyacını da hissettim; benimkiyle aynıydı. Dudaklarımız ve dillerimiz yavaşça birbirini keşfetti; acele yoktu, çılgın bir coşku yoktu. Ama aciliyet vardı. Vücutlarımız birbirine yapıştı ve öpüşmeyi uzatırken birbirimize sarıldık. Bitmesini istemiyordum; Nash öpüşürken tatlı sözler fısıldıyordu. Kalpler ve çiçekler kullanmayan bir adam için bunun bir anlamı olduğunu biliyordum.

Dudakları dudaklarımdan ayrılıp çenemden boynuma doğru öpücükler bırakmaya başladığında, başımı yana eğdim ve bana vermek istediği her şeyi kabul ettim. Elleri tişörtümün altına kayd ve tişörtümü yavaşça çıkardı, gözleri göğüslerime sabitlenmişti. Tişörtümü yere düşürdü ve ağzını meme ucuma eğdi. Dili meme ucumu daireler çizerek emmeye başladığında inledim ve elimi başının arkasına götürerek onu orada tutmak için tuttum. Her iki göğsüme de bolca ilgi göstererek tüm vücudumu arzu ile alevlendirdi.

Bitirdiğinde bana baktı ve "Ben şanslı bir adamım, tatlım" diye mırıldandı.

"İkimiz de şanslıyız, Nash," dedim.

"Siktir, seni altıma almalıyım, bebeğim," diye homurdandı.

Cevap beklemeksizin beni kollarının arasına aldı ve yatak odama doğru yürüdü. Vücudum, daha önce hiç kimseye karşı hissetmediğim bir şekilde arzu ve beklentiyle titriyordu. Beni yatağa yatırdı ve ben onun kıyafetlerini çıkarmasını izledim. Kasları her zaman beni çılgına çevirirdi, özellikle de soyunurken kaslarını gerdiğinde.

Giysilerini çıkardıktan sonra cüzdanından bir prezervatif çıkardı ve takarken beni izledi. Beni izlerken karnım titredi; Nash'in bana olan ilgisi her zaman böyle bir etki yaratırdı. Yatağa gelip külotumu çıkardığında bu etki daha da yoğunlaştı. Ve

Bir saniye sonra dilini klitorisime değdirdiğinde, zevkin beni ele geçirmesine izin vererek gözlerimi sıkıca kapattım. Artık vücudumun kontrolü bende değildi; Nash tamamen kontrolü ele almıştı.

Güçlü elleri kıımın altına kaydı, beni sıkıca tutarken amımı öpüyordu. Yumuşak pkleri yavaşca istekli hale geldi ve yalamaya ve emmeye başladı, ikimizi de tahrik ediyordu. Ondan gelen inlemeler, ağzı kadar tahrik ediciydi. Beni benim onu istediğim kadar istediğini bilmek, hem bedenimi hem de kalbimi ecstasy içinde atmaya başladı.

Beni doruğa çıkardı. Altında kıvranıyordum, elim saçlarını tırmalıyordu ve onun adını haykırdığında, ağzını çekip beni bıraktı. Cam gibi bakışları vücudumda şehvet titremesi yarattı ve ona uzandım. "İçimde olmanı istiyorum, şimdi," diye yalvardım.

Nash, iki kez söylenmesi gereken bir adam değildi. Hızla hareket ederek üzerime ıktı. Ama hemen içime girmedi. Bunun yerine, başparmağını çenem boyunca gezdirerek, sadece Nash'e özgü o yoğun bakışla bana baktı. "Seni istiyorum, Velvet," diye fısıldadı.

Kolunu nazikçe okşadım ve fısıldadım, "Ben tamamen seninim, Nash." Bunu söylerken bacaklarımı ona doladım, onu acele ettirmeye çalışıyordum.

O başını salladı. "Hayır, bebeğim, seni hayatımda istiyorum, sadece yatağımda değil. Artık bu şekilde oynamak istemiyorum." Yüzünü yaklaştırdı, gözleri benimkilere bakarak, sesi sert ve talepkar bir şekilde, "Senin benim olduğunu bilmem gerek," dedi.

Zaman yavaşladı ve o anda tüm dünyam Nash oldu. Sadece onu gördüm, sadece onu hissettim, sadece onu duydum. Benden her şeyi istiyordu ve ben ona her şeyi verecektim. Yıllarca erkekleri uzaklaştırdıktan, sevilme ihtiyacımı bastırdıktan sonra, sonunda kendimi bırakacaktım. Ellerimi yüzüne götürdüm ve başımı salladım. "Seninim Nash, sadece senin."

Yüzünde bir ifade belirdi; belki de rahatlama. Sonra içime girdi. Yavaşca, sonuna kadar. ıkmadı, sadece içimde kalmaya izin verdi. "Siktir, bebeğim, içinde olmak çok güzel," diye inledi.

Bacaklarımı onun etrafına sıkıca doladım ve penisini sıktım. O tısladı ve çekildi. Tekrar girmesini bekledim ama girmedi. Hareketsiz kaldı ve başını eğip beni öptü. Yine nazik bir pkt. Nash bana daha önce hiç görmediğim bir yumuşaklık gösteriyordu; alışabileceğim bir yanıydı. Ama bunun çok sık göreceğim bir şey olmadığını biliyordum, bu yüzden her anın tadını çıkardım, onun nazikliğinin beni sarmasına izin verdim. O an onu sevmesine izin verdim

Bu anı. İlişkimizin başlarında aşk sözleri için çok erkendi ve ayrıca Nash'in öyle kolayca aşkını ilan edecek bir adam olmadığını düşünüyordum, ama içimden bunun beni sevme şekli olduğunu biliyordum.

Dudakları dudaklarımdan ayrıldığında, tekrar içime girdi. Bu sefer, yavaş bir ritimle girip çıkmaya başladı. Hızını ona bıraktım ve yavaş hareketlerinin bana verdiği hissin tadını çıkardım.

"Nash," diye inledim, orgazmımın yaklaştığını hissederken.

Üzerimde durmuş, bizi orgazma doğru götürürken beni izliyordu. Adını duyunca homurdandı ve daha sert girdi. "Siktir," diye mırıldandı, yüzünde kararlı bir ifade vardı. "Adımı söylediğinde çok seviyorum."

Onu duydum, ama hiçbir şey söyleyemedim. Aklım sadece bana verdiği zevke odaklanmıştı. Kelimeler yerine bedenimle ona ne hissettiğimi gösterdim. Ona daha sıkı sarıldım ve tırnaklarımı sırtına geçirdim.

Tırnaklarım her zamanki gibi onu tahrik etti. İçimden çıktı ve sonra sert ve hızlı bir şekilde girdi; yavaşlık yok olmuştu ve özlediğim Nash geri gelmişti. Hızını artırarak, beni acımasız bir yoğunlukla sikti. Gözlerimi kapatarak, peşinde olduğum orgazma doğru sarmalardım. Sonunda boşaldığımda, kollarımı, bacaklarımı ve amımı sıktım; bana verdiği her damla mutluluğu içime çekerek.

Sonra o da boşaldı. Bana son bir kez daha sertçe girdi ve "Siktir!" diye bağırdı. Kendini kaybederek, bacakları ve sırtı gerildi ve hareketsiz kaldı. Başı düştü ve ben ellerimi boynunun arkasına koyup onu nazikçe okşadım. Boşaldıktan sonraki bu anları çok seviyordum; o anda ona çok yakın hissediyordum.

Kendine gelince, benden ayrıldı ve prezervatifi atmak için odadan çıktı. Onun dönmesini beklerken yanıma kıvrıldım. Uyku çoktan beni sarmıştı ve Nash'in bana verdiği tüm heyecanı tadını çıkararak gözlerimi kapattım.

Yatak çöktü ve gözlerimi açtığımda onun yanıma uzandığını gördüm. Güçlü vücuduna bakışlarımı gezdirdim ve kendimi tutamayıp elimi uzattım ve göğsüne dokundum. Sırt üstü uzandı ve bana uzandı, kolunu başımın altına koydu ve beni yanına çekti.

Başımı öptü ve fısıldadı, "Uyu, bebeğim."

Gülümsedim ama o görmedi. Umarım hissetmiştir.

Derin ve huzurlu bir uykuya dalmadan önceki son düşüncem, Nash yanımda olduğu sürece önümdeki yolculuğun önemi olmadığıydı.

Bölüm 27

Broken - Seether

Nash

Siktir, ben açgözlü bir piçtim.

Az önce Velvet'in ağzı ve amcığı sikimdeydi ve onu banyoya girerken izlerken, onu tekrar istediğime karar verdim.

Hemen.

Ama siktir et, yirmi dakika içinde annemin evinde olması gereken işlerim vardı. Ve bu, Velvet'i istediğim gibi becermek için yeterli zaman bırakmayacaktı. Hayatımın geri kalanında onu doyasıya becerebilecek kadar zamanım olacağından emin değildim.

Dün gece ona davrandığım şekli düşününce suçluluk duygusu beni sardı. Neyse ki bana kendimi açıklamama izin vermiş ve beni ve kusurlarımı kabul edecek kadar büyük bir kalbi vardı. Ona şanslı bir adam olduğumu söylerken gerçekten içtenlikle söylemişim. Onun kadar iyi başka bir kadın var mıydı, emin değildim.

Düşüncelerim bir kısa mesajla kesildi.

Gabriella: Seni görmem

lazım. Ben: Hayır.

Gabriella: Siktir Nash, konuşmamız

lazım. Ben: Sana söyleyecek hiçbir

şeyim yok.

Gabriella: Benim sana söyleyecek çok şeyim var ve oraya geliyorum.

Siktir.

Onu göreceğim düşüncesi göğsümü sıkıştırdı. Buna bir son vermeliydim, bu yüzden onun numarasını çevirdim.

"Nash," diye cevap verdi nefes nefese. Sesini duyunca kalbim göğsümde çarpmaya başladı. Tanrım, bunca yıl sonra bile beni etkileyebiliyordu; içimdeki öfkeyi çabucak ortaya çıkarabiliyordu.

"Buraya gelme, Gabriella. Seni uyarıyorum, gelirse, gördüklerin hoşuna gitmeyecek," diye tehdit ettim.

"Bu konuyla ilgilendin mi, Nash?"

Öfkem içimden patladı. "Hayatımın her lanet günü bu bokla uğraşıyorum. Bana bu saçmalığı sorma."

Bir an sessiz kaldı. "Demek istediğim, bununla yaşamayı öğrenebildin mi?"

Bugün hava çok soğuk olmasına rağmen alnımda ter damlaları belirdi. Bana ne sorduğunu anladım, ama bu konuşmayı yapmak istediğim son kişi oydu. "Bu konuyu seninle tartışmayacağım. Buraya gelme." Sözlerim öfkeyle çıktı ve telefonu kapatmak için ekrana bastım.

Siktir.

Son birkaç haftadır, sonunda kafamdaki sorunları çözebileceğim bir yere doğru ilerlediğimi hissediyordum. Velvet'in hayatımda olması bana bu konuda yardımcı oluyordu; beni sakinleştiriyordu. Ama Gabriella'nın yıldönümünden bir gün önce ortaya çıkacağı düşüncesi, her şeyi mahvetti.

Düşün kapandığını duydum ve buradan çıkmam gerektiğine karar verdim. Bu olayı sindirmek için Velvet'ten biraz uzaklaşmam gerekiyordu, aksi takdirde şu anda sahip olduğumuz güzel şeyi mahvedecektim. Bugün sinirlerim çok gergindi ve bunu ondan çıkarmak istemiyordum.

"Bebeğim, anneme gitmem gerek," diye bağurdım botlarımı giyerken.

"Bekle, hemen gitme. Sana veda öpücüğü vermem lazım," diye seslendi.

Sikim seğirdi. Tanrım, Velvet tatlı davrandığında tüm vücudum tepki veriyordu. Birkaç saniye sonra banyoya girdim ve aynanın önünde çıplak duran onu görünce nefesimi tuttum. Arkasına geçtim, sert sikimi kışına bastırdım ve elimi beline doladım. Aynada göz göze geldiğimizde dudaklarım omzuna değdi. Odanın havası duştan dolayı hala buharlıydı, bu yüzden onu net görebilmek için aynayı silmeye uzandım.

"Tanrım, kadın, sen muhteşemsin. Ve zamanım olsaydı, seni becerip bana yaptıklarını tam olarak gösterirdim."

Başı geriye doğru yaslandı ve inleyerek, "Bebeğim, beni boşaltman uzun sürmez. Senin için sürekli ıslakım." dedi. Bunu söylerken, elimi belinden çekip amına doğru yönlendirdi. "Parmağını bir dakikalığına ödünç ver," diye ekledi ve neredeyse pantolonuma boşalacaktım.

Kulağına fısıldadım, "Parmaklarım senin, tatlım. Umarım bunu biliyorsundur."

Islak olduğunu söylerken yalan söylemiyordu ve iki parmağımyı kolayca içine soktum. Derinlere ulaştım ve dudaklarından gelen tatlı bir iniltiyle ödüllendirildim. Onun içinde kendimi kaybederken, başımdaki tüm sorunlar bir an için unutuldu. Onu memnun etmek benim için tam zamanlı bir iş haline gelebilir. Lanet olası bir işkolik olmuştum.

"Nash!" diye bağırdı, serbest elimi göğsüne götürüp meme ucunu çimdiklemeye başladığımda.

Biraz eğildim ve amına daha sert girdim, klitorisine özel ilgi gösterdim. Sikim onun içine girmek için çığlık atıyordu ve onu sadece parmaklarımla boşaltmak niyetinde olsam da, onu şimdi sikeceğimi biliyordum. "Planlar değişti, bebeğim," diye mırıldandım ve prezervatif almak için ondan uzaklaştım.

Gözleri aynada benimkilerle buluştu ve beni her zaman dizlerimin üstüne çöktüren seksi gülümsemesiyle bana baktı. Dilini çıkarıp dudaklarını yaladı ve "Umarım bu planların içinde sikin de vardır" dedi.

Siktir, bugün beni öldürüyordu. Prezervatif aramaya gittim ve çabucak buldum. Ona döndüğümde, öne eğilmiş, kıcını dışarı çıkarmış ve aynadan bana acele etmemi söyleyen bir bakışla bakıyordu.

Gözlerimi ondan ayırmadan arkasına geçtim ve amını sikime doğru çektim. Kolumu beline doladım ve taşaklarımın sonuna kadar girene kadar ittim. "Bu çok hızlı olacak Velvet. Hazır mısın?"

O da amıyla sikimi sıktı ve yalvardı, "Sert, Nash. Beni sert sik."

Çekildim ve sonra ona istediğini verdim. Ben kimdim ki tartışacaktım? Onu sertçe sikmeye başladım ve taşaklarımın ona çarpması ve inlemelerimiz odayı doldurdu. Klitorisini ovmaya başladığında, bu beni doruğa çıkardı. Sert bir itmeyle boşaldım ve içimden geçen hislere kendimi kaptırdım.

Bir saniye sonra Velvet'in amcığı sikimi sıktı ve orgazm oldu. Aynadan onun orgazmını izledim; çok güzeldi. Gözlerini sıkıca kapatması beni çok tahrik etti ve dişlerimi omzuna dayadım, ara sıra nazikçe ısırarak. Gözleri açıldı ve bana gülümsedi.

Başımı kaldırdığımda, elini hareket ettirerek beni tekrar aşağıya çekti. Ona sııttım. "Dişlerimin sana dokunmasını seviyor musun?" diye sordum ve onu tekrar ısırdım.

"Evet, bebeğim, dişlerini, ağzını, ellerini, sikini seviyorum. Devam edebilirim ama sanırım anladın."

Onun kışına hafifçe vurdum ve mırıldandım, "Anladım bebeğim. Bu gece bana sikimi ne kadar sevdiğini göstermelisin."

Ondan çekildim, prezervatifi çıkardım ve kot pantolonumu giydikten sonra ona geri döndüm. Bana dönmüştü ve gözlerimi vücudundan ayırmak zorunda kaldım. Kollarını boynuma doladı ve fısıldadı, "İyi günler, bu gece tüm vücuduna sevgimi göstereceğime söz veriyorum."

Dudaklarına bir öpücük kondurdum. "Harlow ve Madison'la geçireceksin, değil mi?"

Yüzü aydınlandı. "Evet, kızlar günü."

Yine poposuna vurdum. "Tamam, bebeğim, gitmem gerek. Zaten geç kaldım ve burada daha fazla kalırsam, hiç gitmemek isteyebilirim."

Beni kapıya doğru itti. "Git. Seni alıkoyduğum için annen bana kızmasın."

Kafamı salladım. "Sana kızması imkansız, hayatım. Senin hakkında sürekli konuşuyor."

Velvet'in dudaklarına konan gülümseme çok güzeldi. Onun hayatının geri kalanında da bu gülümsemenin yüzünde olmasını dilediğim türden bir gülümsemeydi.

Nash

On beş dakika sonra annemin evine vardım ve geç kaldığım için şikayetlerini dinlemeye hazırlandım. Ama bana hiç kızmadı. Sadece "Velvet nasıl?" diye sordu.

"Harika bir gün geçiriyor" dedim ve sonra ona "Arabanın nesi var? Carla çalışmadığını söyledi" diye sordum.

Mutfaktaydık ve beyninin fazla çalıştığını görebiliyordum. Yarın olacakları konuşacağımızı bildiğim için bugün gerçekten gelmek istememiştim. Ama Carla aramış ve annemin arabasına bakmam için ısrar etmişti. Arabada ne sorunu olduğunu tam olarak söylememişti ve ben de arabada bir sorun olmadığını hissetmeye başlamıştım.

Masayı işaret etti. "Otur. Sen bakmadan önce kahve yapayım."

İçimde büyüyen sinirle mücadele ettim. "Kahve istemiyorum anne. Sorunu söyle de ben halledeyim."

Bana anlamlı bir bakış attı ve sonra itiraf etti, "Arabamda bir sorun yok Nash. Sadece seninle biraz vakit geçirmek istedim."

Boynumu ovuşturdum. "Kahretsin," diye mırıldandım, ama oturmadım. Yaklaşan konuşma için kalmak gibi bir niyetim yoktu.

Sonraki sözleriyle beni çok şaşırttı. "Gabriella geçen gün beni aradı."

"Ne? Ne istedi?"

"Seni görmek istiyor. Konuşmak için. Başa çıkamıyor galiba, sana da öyle söyledi."

Son birkaç haftadır bastırmayı başardığım kör edici öfke yeniden alevlendi. Kulaklarım çınladı, görüşüm bulanıklaştı. "Başa çıkamıyor mu? Lanet olsun, o olmasaydı bu bokun hiçbiri olmazdı. Onu görmeyeceğim, görmeyeceğim. Ve ona benden bahsetmezsen sevinirim," diye bağırdım.

Annem sakın kaldı, ama sesi neredeyse hiç kullanmadığı sert bir tona büründü. "Nash, senin için endişeleniyorum. Öfken gittikçe artıyor ve hapishaneye girdiğin zamanki haline geri döneceğinden korkuyorum."

"Bununla başa çıkacağım, tamam mı? Ve hapse geri dönmeyeceğim."

Konuşmaya devam etti, ama sesi yumuşadı. "Umarım olmaz, çünkü senin bunu tekrar yaşamayı istemiyorum. Ailemizden kimsenin bunu tekrar yaşamasını istemiyorum. Senin kendine bunu yapmanı izlemenin bizim için ne demek olduğunu bilmiyorsun; senin hapse girmeni izlemenin bizim için ne demek olduğunu bilmiyorsun." Sesi kırıldı ve sonra devam etti, gözleri beni dinlemem için yalvarıyordu, "Bir ebeveynin çocuğunun senin yaşadıklarını yaşamasına izlemenin ne kadar zor olduğunu biliyor musun? Ve sonra çocuğunun on yıl boyunca bunun yüküyle mücadele etmesini izlemenin ne kadar zor olduğunu?"

Kalbim göğsümde deli gibi çarpıyordu. Öfkemi kontrol etmeye çalıştım. Anneme patlamamaya çalıştım, ama kendimi durduramadım. Acı beni ele geçirdi. "Hayır, bilemem çünkü benim lanet olası bir çocuğum yok," diye bağırdım ona.

Siktir!

Cildim acı, öfke ve kederle ürperdi. Hepsini yırtıp atma ihtiyacı beni ele geçirdi, ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum. Hiçbir zaman öğrenmemiştim. Beni rahatlatan tek şey kavga etmek ve sevişmekti. Ama bunların artık işe yaramadığını ben bile biliyordum.

Acımı ona yöneltmeme izin verdi. Hiç çekinmedi, aksine bunu memnuniyetle karşıladı. "Gabriella'yı görmek istemediğini biliyorum ve bunu anlıyorum. Ama bunun senin için gerçekten iyi olacağını düşünüyorum. Bu sana bir tür kapanış sağlayabilir."

Orada durdum, kırıklığımı eski, tanıdık bir palto gibi giymiş, anneme en büyük korkularımdan birini itiraf ettim. "Onu göremem, aynı odada olamam. Yüz yüze görüşürsek ne yaparım, endişeleniyorum." Derin bir nefes aldım ve gerisini sert, üzgün bir sesle söyledim. "Öfkemin beni hiçbirimizin geri dönemeyeceği bir şey yapmaya itmesinden korkuyorum."

Annem nefesini tutarak elini boğazına götürdü. "Onu öldüreceğinden mi korkuyorsun?"

On yıldır içinde yaşadığım umutsuzluk yüzeye çıkarken başımı salladım. "Evet, bir cana bir can."

Endişeliydi, bunu biliyordum. Neredeyse ona söylememiş olmayı diledim, ama bir yanımda içimi dökmüş olmaktan rahatlamıştı. "Nash..." diye başladı.

Onu keserek sözünü kestim. "Onu görmeyeceğim, bu yüzden sorun olmayacak. Ve artık nedenini bildiğine göre, beni zorlamayı bırakacağını umuyorum."

O başını salladı ve bir şey söylemek üzereydi ki telefonum bir mesaj geldi.

Scott: Sen ve Kick bugün Blade ile buluşabilir misiniz? Ben: Ne zaman?

Scott: Mümkün olduğunca çabuk. Ben: Tamam, Kick'i de alırım.

Anneme baktım. "Kulüp işlerim var. Sen idare eder misin?"

Bana sarılmak için uzandı ve fısıldadı, "Senin için endişelenmeyi asla bırakmayacağım, bebeğim. Umarım bunu içinde tutmayı bırakırsın. Belki Velvet sana yardımcı olabilir."

Ona sıkı bir gülümseme attım ve onu sakinleştirmeye çalıştım. "O yardım ediyor."

"İyi." Beni elleriyle uzaklaştırdı. "Git. İşine bak. Ve Velvet'le konuş. En azından bunu bana söz ver."

Tutamayacağım bir söz veremezdim. "Ona selamını söyleyeceğim."

Onu bırakıp Kick'i aramaya gittim. Üzerimde taşıdığım yük biraz hafıflemişti ve bu gece Velvet'le konuşmayı düşündüm; dün gece ona söylemediklerimi söylemeyi düşündüm. Sonunda ona kendimi açığa çıkaracaktım ve bunun beni çok korkutup korkutmayacağını ya da uzun zamandır hissetmediğim bir umut hissettirip hissettirmeyeceğini artık bilmiyordum.

Nash

Blade, Scott'ın evinde Kick ve benimle buluştu. Scott, bu toplantı için Griff ve J'yi de çağırmıştı ve ortam oldukça gergindi. Marcus'un hala diğer kulüp üyelerine Scott hakkında yalanlar yaydığından emindik, bu yüzden acil bir durum vardı.

Kick, Scott ve bana anlattıklarını Blade'e sessizce dinledi. Blade'i izledim; yüzü boş bir maske gibiydi. Duygularını tamamen gizliyordu. Onun kadar okunması zor birini hiç tanımamıştım. Griff ona yakındı, ama belki de onu tanıdığım için Blade'den daha iyi okuyabiliyordum.

Kick konuşmasını bitirdiğinde Blade, "Burada polislerle bağlantın var mı? Bu konuda bir şey biliyorlar mı diye sorabilir misin?" diye sordu.

"Evet, bugün bazılarıyla konuştum, ama hiçbir şey bilmiyorlardı. Benim için araştıracaklarını söylediler, ama pek umutlu değilim." Kick, Scott'a baktı ve "Bugün, bu konuyu gizli tutacağını bildiğim iki eski üyenizle konuştum. Onlar da hiçbir şey bilmiyorlardı, ama içlerinden biri, bu olayın olduğu yıl, Black Deeds ile bu bölgede bazı kulüpler arasında rekabet olduğunu söyledi. Ve Marcus'un, bu olaylardan kaynaklanan sorunlarla başa çıkmasına yardım eden bazı polisler olduğunu söyledi. Bunun Sydney'deki olaylarla bir ilgisi var mı bilmiyorum, ama araştırmanın bir yolu varsa, çok yardımcı olur."

Scott başını salladı. "Evet, kardeşim. Bir bakacağız."

Blade de kabul etti. "Ben de adamlarımı bu işe koyacağım."

Scott, Blade'e baktı. "Marcus'un aradığı adamla ilgili başka bir şey çıktı mı?"

"Blue? Hayır, henüz yok," diye cevapladı Blade.

"Siktir," diye mırıldandı Scott. "Bunu çözmek için kafamı yordum ama ben de bir şey bulamadım."

Griff ve J'ye baktım. "Siz ikiniz bir şey buldunuz mu?"

"Hiçbir şey," dedi Griff sessizce. Bütün hafta garip davranıyordu ve bugün de keyifsizdi. Fırsat bulduğumda onunla konuşup iyi olup olmadığını kontrol etmeliyim diye içimden geçirdim.

"Adelaide'deki bazı çocukları aradım, bir şey biliyorlar mı diye. Hiçbirisi bir şey bilmiyor," dedi J, açıkça sinirli bir şekilde.

Kick herkesi dinledi ve sonra bize şöyle dedi: "Marcus'un uyuşturucu işine geri dönmek istediği konusunda haklıydın. Tedarikçimiz, Marcus'un dün ona geldiğini söyledi. Tedarikçiye, kulüpte halletmesi gereken bazı işleri olduğunu, sonra işinin biteceğini söylemiş."

Hiçbirimizin duymak istemediği bir şeydi.

"Bilgi için teşekkürler, Kick," dedi Scott. Yüzündeki gerginliği fark ettim. Bu durum onu çok etkiliyordu ve son bir haftadır her zamankinden daha huysuzdu.

Kick gitmek için kalktı. Bana baktı. "Nash, ben eve gidiyorum kardeşim. Yatak için teşekkürler."

Onun sırtına bir şaplak attım. "Seni görmek güzeldi dostum."

Çenesini herkese doğru salladı ve sonra bizi planımızı tartışmak için yalnız bıraktı.

Blade ilk konuşan oldu. "Bu, ilk düşündüğüm kadar kolay olmayacak.

Bu iş için en iyi adamları görevlendirdim ama hiçbir şey bulamıyorlar. Marcus sandığımdan daha akıllıymış."

Scott başını salladı. "Evet, ben de aynı şeyi fark ettim. Bu Blue denen herifin kim olduğunu gerçekten bilmek istiyorum. Marcus onu arıyorsa, çok iyi bir nedeni vardır."

Blade konuşmak için ağzını açtı ama Madison'ın eve dalmasıyla sözümüz kesildi. Harlow ve Velvet de hemen arkasından içeri girdi.

J, Madison'ı görür görmez ayağa kalktı. "Ne oldu, bebeğim?"

Aramızdan geçerek Harlow'u işaret etti. "Hasta, biz de yakındaydık, ben de onu buraya getirdim."

Harlow elini ağzına kapatmış, banyoya koştu. Scott da peşinden gitti.

Velvet bana doğru geldi, onu kendime yaklaştırdım ve "Harlow'un nesi var?" diye sordum.

"Hiçbir belirti olmadan kusmaya başladı, zavallı şey, arabadan başını dışarı çıkardı."

"Yani kızlar günü iptal mi oldu?"

Bana sırttı. "Belki. Benim için daha iyi bir seçeneğin var mı?"

"Tabii ki var, tatlım. Senin için daha iyi bir seçeneğim var. Ben her zaman daha iyi seçeneklerle doluyum."

Kulağıma fısıldadı, "En sevdiğin vücut parçan dahil olduğu sürece, ben varım."

Elimi kalçasına kaydardım ve onu bana daha da yaklaştırdım. "Oh, aşağı ineceksin, tatlım."

Yumuşak bir inilti duyuldu. Odada başka kimse duymamıştı ama ben duydum. Ve bu ses beni tam hayalarımından vurdu. Griff'e baktım. "Burada işimiz bitti mi?" diye sordum.

O da başını salladı. "Evet, şu anda konuşacak pek bir şey kalmadı." Tanrıya şükür. "Ben gidiyorum kardeşim."

Velvet bana tuhaf bir bakış attı.

"Ne?" diye sordum.

"Önce Madison'a sormalıyım, iptal etmeyi kabul edip etmediğini."

"Hadi, acele et bebeğim," diye mırıldandım.

Madison'a doğru yürürken kıcının sallanmasını izledim. Bugün yine o daracık kot pantolonunu giymişti ve onu eve götürüp pantolonunu çıkarmak için sabırsızlanıyordum.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu bana geri döndüğünde.

Sırttım. "Sana o kot pantolonu çıkararak bir iyilik yapacağımı düşünüyordum."

Kaşlarını kaldırdı. "Oh, gerçekten mi? Nasıl yani?"

"O kadar sıkı ki, nefes almanı tekrar düzeltmek için sana yardım etmek zorunda kalırdım."

"Sen olmasan ne yapardım Nash Walker? Sen beni hak etmiyorsun ."

Gülerek kabul ettim, "Gerçekten öyleyim. Şimdi kıcını kaldır ve motosikletime bin sana nefes almanı sağlama sözümü yerine getireyim."

Nash

O gece geç saatlerde Velvet'in uyumasını izledim. Günün geri kalanını ve geceyi birlikte geçirdik. Onu yatağında, duşta ve yemek masasında yeteneklerimin daha fazlasıyla tanıştırdım. Saat on birden biraz önce uykuya daldı ve ben düşüncelerimle baş başa kaldım. Bu gece için iyi bir durum değildi.

Bu gece Velvet'le konuşmaya çalıştım ama kelimeler boğazımda takıldı ve çıkaramadım. O da bunu biliyordu. Ve onda en çok sevdiğim şey, bu konuyu zorlamamasıydı. Sanki iğ d sel olarak, kafamdaki karışıklığı çözmek için zamana ve alana ihtiyaım olduğunu biliyordu. Ve birlikte geçirdiğimiz her gün, oraya ulaşacağımı biliyordum. Bize o kadar çok inanıyordum.

Yatağa uzanmadan önce alnına yumuşak bir öpücük kondurdum. Ellerimi ensemin arkasına koydum ve uzun bir geceye hazırlandım. Bu gece uyuyamayacaktım, bundan oldukça emindim. Tek var olan şey anılar olacaktı. Her yıl bunu yapardım; daha fazlasının başlangıcı olması gereken anıları yeniden canlandırırdım. Ama her şeyi mahvetmiştik. Artık hatırlayacak bir anı kalmamıştı. Geriye sadece beni rahatsız eden hayaletler kalmıştı.

Bölüm 28

Fırtına ~ Lifehouse

Velvet

Yana döndüm ve Nash'e uzandım. Ama yatak boştu. Oturup, evde onu duyabilir miyim diye dinledim. Hiçbir ses yoktu.

Birkaç saniye sonra ayağa kalktım ve onu aramaya başladım. Dün gece dışarı çıkmıştı ve endişelenmişim. Onu mutfakta, elinde kahvesiyle tezgaha yaslanmış halde buldum. Beni duyunca döndü ve yüzünü görünce nefesimi tuttum.

Yıkılmış görünüyordu.

Ona doğru yürümeye başladım, ama o kahve fincanını yere koydu ve benden bir adım uzaklaştı. Ne olduğunu anlamadan durdum. Her neyse, önemli bir şey olduğu belliydi.

İlk o konuştu. "Bugün kulüp işlerim var, bütün gün meşgul olacağım." Sesi tizdi, neredeyse boğuktu.

"Tamam," dedim dikkatlice.

Ama o kıpırdamadı, sadece beni dikkatle izlemeye devam etti. Ona gitmek, onu teselli etmek istedim. Ama izin vermeyeceğini biliyordum, bu yüzden kıpırdamadım. Onun bir sonraki hamlesini bekledim.

Bana doğru bir adım atarak, "Ne zaman biteceğim belli değil, bu yüzden bu akşam için plan yapmayalım," dedi. Nefes aldıktan sonra ekledi, "Yarın ararım."

Bu yüzüme bir tokat gibi geldi, ama içten içe onun bunu öyle demek istemediğini biliyordum. Ayrıca onun beni bırakmamı istediğini de biliyordum. Başımı salladım. "Tamam."

Bunu bu kadar kolay kabul edeceğimi beklemiyordu gibi gözlerini kırptı. "Tamam," dedi ve veda öpücüğü vermeden gitti. Kalbim ağırlaşmış bir şekilde onun arkasından baktım. En kötüsü, bunun nedenini bilmiyordum.

Birkaç saat sonra giyinmişim ve ne yapacağımı bilmiyordum. Aklımda Nash vardı, başka hiçbir şey düşünemiyordum. Ona mesaj atmıştım ama cevap vermemişti. Onda bir terslik vardı, içimden hissediyordum. Ve benim gibi bir kadın olarak onu kontrol etmeden duramazdım, bu yüzden araba anahtarlarımı alıp Storm kulüp evine doğru kısa bir yolculuğa çıktım.

Motosikleti ön kapının önündeydi ve biraz tereddüt ederek kulüp binasına girdim. Onu kontrol ettiğimi düşünmesini istemiyordum; kontrol etmekle uğraşmak arasında fark vardı ve ben ikincisini yapıyordum.

İlk fark ettiğim şey, kulüp binasının oldukça boş olmasıydı. Pazar sabahıydı; sanırım çoğu çocuk evde sakin bir gün geçiriyordu. İkinci fark ettiğim, daha doğrusu duyduğum şey, bar bölgesinden gelen bağırışlardı. Ve duyduğum ses Nash'in sesiydi. Ve, lanet olsun, onu hiç bu kadar kızgın duymamıştım.

Bağırışların geldiğı yöne doğru koştum ve onu bulana kadar durmadım. Bir kadına bağırıyordu ve ona o kadar odaklanmıştı ki beni görmedi. Durduğum yerden ikisinin de yüzünü görebiliyordum ve kadının yüzünden gözyaşları akıyordu. Nash ise patlamak üzere gibiydi. Kadının üzerinde dikilmiş, ses tonuyla hakaretler yağıdırıyordu. Ne bağırıldığını anlamaya çalışıyordum; aslında o anda daha çok kadın için endişeleniyordum. Nash onu öldürmek istiyor gibiydi.

Sonunda, daha çok kadının güvenliğı için araya girmeye karar verdim. "Nash," dedim ve ona doğru ilerledim.

Başını bana doğru çevirdi ve bağırmayı kesti. Ama sanki beni tanımamış gibiydi. Çılgın gözleri, sanki beni tanımaya çalışır gibi yüzümü çılgınca aradı.

Kadın, Nash'in ona bağırmayı kesmesiyle fırsatı değerlendirip ona bağırmaya başladı. "Ben de onu kaybettim Nash, sadece sen değıl. Ben de senin kadar mücadele ettim..."

Kafasını tekrar ona çevirip sözünü kesti. "Sen ve kaybettiğın şey umurunda değıl. Arkadaşlarını mahvetmeseydin, bunların hiçbirisi olmazdı," diye bağırđı.

Gabriella.

Kahretsin.

Ona bağırarak verdiğı cevap beni şaşkına çevirdi. "Her şeyi mahveden tek kişi ben değıldim, Nash. Sen de sikini pantolonunda tutamadın

."

Vay canına. Bunu hiç beklemiyordum.

Sözleri onu sarsmış gibiydi. Tepkisinden, söylediklerinin doğru olduğunu anladım. Ayrıca, bir şey hakkında büyük bir suçluluk duyduğunu da anlayabiliyordum; belki de onu aldattığı için, emin değildim.

Elini saçlarına attı. Sanki zihninde bir şeyle savaşıyormuş gibi görünüyordu. Ve sonra, aniden dönüp, durdukları yerin yanındaki duvara yumruk attı.

"Siktir!" diye bağırdı ve duvara tekrar yumruk attı. Yumruklarının gücü duvarda iki büyük delik açtı ve tekrar yumruk atacağını görebiliyordum.

"Nash!" diye bağırdım.

Bana bakmak için döndü. Bu sefer ona ulaşmayı başarmıştım; yüzünde bir anlık farkındalık belirdi. Ama çılgına dönmüştü ve onu sakinleştirebileceğimi sanmıyordum. Kahretsin, keşke Scott ya da diğer çocuklar burada olsaydı. Scott'ı aramak için telefonumu çıkardım ama Nash harekete geçti.

Gabriella'ya bir an bile dikkatini vermedi ve bana da hiçbir şey söylemedi. Bunun yerine kulüpten çıkıp motosikletine doğru yürüdü. Onun peşinden koşarak adını bağırdım ama ona yetiştiğimde çoktan motosikletine binmişti. Uzun bir süre bana baktıktan sonra gürültüyle uzaklaştı.

Kahretsin.

Bana ihtiyacı olduğunu biliyordum, ama nereye gittiğini bilmediğim için çaresizdim. Telefonum hala elimdeydi ve Scott'ın yardımını istemenin zamanının geldiğini düşündüm. Onu aradım, ama cevap vermedi. Birkaç kez daha denedim. Hala cevap yoktu. Lanet olsun, neden telefonuna cevap vermiyordu?

Gabriella dışarı çıkmamıştı ve belki de onun iyi olup olmadığını kontrol etmem gerektiğini hissetmeme rağmen, Nash'i bulmak istiyordum. Ve bir fikrim vardı; annesi onun nereye gittiğini biliyor olabilirdi. Bu yüzden, eski sevgilimi aklımdan çıkardım ve Linda'nın evine gittim, umarım evde olur diye dua ederek.

On beş dakika sonra, onun evinin önüne geldim ve kapıyı açtığında rahatladım. Beni görür görmez bir terslik olduğunu anladı ve beni içeriye aldı.

"O iyi mi?" diye fısıldadı.

"Hayır. Kulüpte Gabriella ile büyük bir kavga etti ve sonra gitti. Durumu çok kötü Linda, nereye gittiğini bilmiyorum. Sen biliyor musun?"

Gözleri yaşlarla doldu ve elini bir anlığına ağzına kapattı. "Mezarlıkta olacaktır."

"Ne?" Neden böyle dediğini anlayamadım.

Elini uzattı ve elimi sıktı. "Mount Gravatt Mezarlığı'na gitmelisin, orada olacak."

Sesinde aciliyet vardı ve söyleme şekli onun haklı olduğuna inanmamı sağladı. Orada durup soru sormamaya karar verdim.

"Tamam," dedim yumuşak bir sesle.

Başka bir şey söylemedi; sadece bana başını salladı, oğluna bakacağıma güvenerek. Bunun ağırlığını hissettim ve ona ihtiyacı olanı verebileceğimi umdum.

Neyse ki pazar günüydü. Trafik çok yoğun değildi. Biraz hız yaptım ama neyse, iyi bir nedenim vardı. Oraya giderken cep telefonum çalmaya başladı. Normalde cevaplamazdım ama Scott ya da Nash olabilir diye düşündüm ve kenara çekip telefonu açtım.

Nash'ti.

"Nash, neredesin?" Ona söylemesi için yalvardım.

Diğer uçta, onun düzensiz nefes alıp verişinden başka hiçbir ses yoktu. Konuştuğunda, boğuk sesi kalbimi biraz daha parçaladı. "Velvet... Sana ihtiyacım var," diye yalvardı.

"Yoldayım, bebeğim. Neredesin?" Gözyaşlarımı tutmaya çalıştım. Nash acıyla boğuluyordu ve tek istediğim ona sarılmak ve onu kucaklamaktı.

"Mezarlık..." Sözleri boğazında düğümlendi, ama ihtiyacım olan bilgiyi almıştım.

"Tamam, on dakika içinde orada olurum," diye söz verdim.

Başka bir şey söylemeden telefonu kapattı ve ben ayağımı gaza bastım.

Mezarlığa vardığımda onu oldukça çabuk buldum. Dizlerinin üstüne çökmüş, bir mezar taşının önünde kambur duruyordu. Hava bulutlu ve soğuktu, uzaktan bakınca çok yalnız görünüyordu. Nefes nefese onun yanına koştum. Bana ulaştığımda sesimi duydu ve başını çevirip bana baktı.

Yüzündeki saf acı ifadesi kalbimi parçalamak üzereydi. Önümde yere çömelmiş Nash, benim tanıdığım Nash değildi. Ama yine de oydu. Bu, Nash'in eksik parçasıydı; uzun zamandır eksik olan yapbozun parçası. Bu adamı sevmeye başlamıştım, ama bana gösterdiği iki yüzünü birleştirmekte sık sık zorlanıyordum.

Yanına diz çöktüm. Ona dokunmadım, hiçbir şey söylemedim. Artık yapması gerekeni yapmak ona kalmıştı.

Acı dolu sesi içimi parçaladı. "Bu yıl on üç yaşında olacaktı."

Dudaklarımdan bir hıçkırık kaçtı. Tanrım. Bunun doğru olmasını istememiştim, ama gerçektir.

"Aaron. Onun adı buydu." Sesi çatladı ve konuşmayı kesti.

Konuşmayı kesti. Acı dolu bakışları benimkilere kilitlendi. Bana hiç olmadığı kadar ihtiyacı vardı.

Koluna nazıkçe dokundum. "Ne oldu, bebeğim?"

Göğsü düzensizce inip kalkıyordu ve uzun bir nefes verdikten sonra nihayet hikayesinin eksik parçasını anlattı. "Beni defalarca aldattı, ama oğlumun tek ebeveynle büyümesini istemedim, bu yüzden ilişkimizi yürütmeye çalıştım. Onun yaptıklarına katlandım; o kaltak anne olmamalıydı. Sonra her şeyi kendim mahvettim. İçki içmişim ve en yakın arkadaşı bana atladı, ben de 'siktir et' dedim. Onu incitmek istedim." Çılgın gözleri benimkileri çılgınca aradı. "Sadece bir kez oldu. Sadece bir kez yaptım. O öğrendi ve çıldırdı. Beni terk edeceğini, Aaron'ı alacağını ve onu bir daha görmeme izin vermeyeceğini söyledi. Öfkelenmişim; kimse oğlumu benden alamazdı. Ama onu arabaya bindirmeyi başardı ve gitti. Oğlumu son görüşümdü."

Nash kederinden mahvolmuştu ve kaybettiği her şey için kalbim onun için kanıyordu. Ona yaklaştım, elimi sırtına koydum ve nazıkçe yukarı aşağı ovuşturdum. Dokunuşum onu biraz sakinleştirdi; devam edebilecek kadar.

"O gün arabayı kazaladı ve o öldü." Uzun ve derin bir nefes aldı ve sonra nefesini verdi. "Ve bu benim lanet olası hatam." Gözlerini sıkıca kapattı ve hıçkırarak ağlamaya başladı.

Kendi gözyaşlarımı da tutamadım ve onlar da serbestçe akmaya başladı. Kollarımı ona doladım ve o bana sarıldı. Hıçkırıklar vücudunu sarsıyordu ve yüzünü göğsüme gömdü. " " Elim başına koydum ve

saçlarını okşadım. Nash'i bu halde görmek zordu. O kadar güçlü biriydi ki, bu kadar yıkılmış, bu şekilde mahvolmuş görmek zordu.

Ama onun için güçlü olmalıyım. Nash, bir saniye daha dayanamayacak noktadaydı. Son on yıldır onu rahatsız eden acıyla başa çıkamıyordu; bu durumu atlatması için bana ihtiyacı vardı.

Onun acısını dökmesine izin verdikten ve titremesinin azaldığını hissettikten sonra, "Bu senin suçun değil, Nash" diye fısıldadım.

Yavaşça başını kaldırıp acı dolu gözlerle bana baktı. "Öyle, Velvet. Onun arkadaşıyla yatmasaydım, o gün onu almazdı ve kaza yapmazlardı."

Onun kaybı için zaten kalbim acıyordu, ama şimdi onun içinde taşıdığı suçluluk duygusu yüzünden kalbim acıdan sıkıştı. On yıl, sonuçta kendi kontrolün dışında olan bir şey için kendini suçlamak için çok uzun bir süre idi. Yüzündeki gözyaşlarını sildim ve "Evet, yaptığın her şey sizi o güne getirdi, ama Gabriella'nın oğlunu alması *senin* seçimin değildi ve kazaya sen karışmadın. Başkalarının eylemleri için kendini suçlayamazsın." dedim.

Söylediğim her şeyi dinliyordu, ama anladığından emin olamadım, bu yüzden başka bir yol denedim. "Nash, anneni ve aileni düşün. Babamın sizi terk etmesi nedeniyle çok zor günler geçirdiniz, gerçekten çok zor. O, anneni hamile bırakıp, parasız ve desteksiz bir şekilde terk etti. Ayrıca, annenin tek başına büyümesi için üç çocuk daha bıraktı. Annene ve hepiniz için uzun ve zor bir yoldu. Onun gitmesi, hayatınızı sonsuza dek değiştirdi. Onun gitmesi annenin suçu muydu?"

"Hayır!" Tam da umduğum şeyi söylediğim için öfkelenmiş gibiydi.

"Hayır, değildi. Hiçbirimiz başka birinin eylemleri üzerinde kontrolümüz yok. Öyle olduğunu düşünebiliriz, ama sonuçta insanlar ne yapmak isterlerse onu yaparlar. Durum ne olursa olsun, o duruma neden olan olaylar ne olursa olsun, kontrol edebileceğimiz tek şey kendimizdir. Eğer senin istediğin olsaydı, Aaron o gün o arabada olmazdı ve hala hayatta olurdu." Nefes aldım. Kalbim deli gibi atıyordu; beni duyması ve söylediklerimin doğru olduğunu anlaması gerekiyordu. "Artık bunun suçunu kendine yüklemeyi bırakmanın zamanı geldi, bebeğim. Suçluluk duygusu seni yiyip bitiriyor."

Hareket etmedi ve beni duyduğunu anladım. Gerçekten duydu. Umarım bu, ilk engeli aşması için yeterli olur. Acısını atlatmak için önünde çok iş vardı

acısını atlatması için, ama ilk adımı suçluluk duygusunu bırakmak olacaktı.

Göğsü son bir kez kabardı ve yavaşça nefes alıp vermeye başladı. Hâlâ birbirimize sarılmış, dizlerimizin üzerindeydik. Beni bırakmadan önce birkaç saniye daha bana sarıldı. "Onu özlüyorum. Her gün onu özlüyorum."

Başımı salladım. "Biliyorum, bebeğim." Elini tuttum ve sıkıca tuttum.

O ellerimize baktı ve benimkini sıkıca tuttu, sonra tekrar bana baktı. "Sana ihtiyacım var, Velvet. Hiç kimseye senin kadar ihtiyacım olmadı. Bunu atlatmak için yanımda olmalısın."

Elimi boynuna doladım ve dudaklarını dudaklarıma çekerek öptüm. Öpücüğüm tutkulu ya da seksi değildi; ona ihtiyacım olduğunu ve her zaman yanında olacağımı söyleyen, sevgi dolu bir öpücüktü. Dudaklarımız nazikçe birbirine dolandı ve ruhlarımız birleşti; bunu birlikte başaracaktık. Ayrıldığımızda ona söz verdim, "Her adımında yanında olacağım, Nash."

Rahatladığı belliydi ve "Tanrıya şükür" diye mırıldandı.

Bölüm 29

Aşkın Poster Çocuğu~ Keith Urban

Nash - 2 hafta sonra

Sandalyeye yaslandım ve Carla'nın az önce herkese anlattığı şakaya güldüm. Kolumu Velvet'in sandalyesinin arkasına attım, omuzlarına koyup onu kendime çekerek alnına bir öpücük kondurdum.

Yüzünde şaşkınlık belirdi. "Bu ne içindi?" "Çünkü yapabilirim."

Gözlerimiz birbiriyle dans etti ve onun gözlerinde arzu gördüğümde sertleştim.

Kardeşim, bizi trans halimizden çıkardı. "Hey, siz ikiniz hiç yalnız kalmıyorsunuz mu? Çünkü son iki haftada sizi üç kez gördüm ve hep birbirinizin üstündesiniz."

Ona sıırttım. "Elimde değil."

O da benim gülümsememe karşılık verdi. "Şanslı herif," diye mırıldandı.

Masaya baktım ve sahip olduğum her şeye şükrettim. Ailem ve Velvet, Carla'nın doğum gününü kutlamak için annemin evinde toplanmıştı. Erika, annem ve Velvet öğleden sonrayı yemek pişirerek geçirirken, Jamison ve ben Carla'yı paraşütle atlamaya götürmüştük. Bu, Carla'nın hep yapmak istediği bir şeydi, biz de sonunda kabul etmiştik. Uçaktan atlamak benim yapılacaklar listemde yoktu, ama itiraf etmeliyim ki, oldukça heyecan vericiydi. Hatta belki tekrar yapmaktan mutluluk duyacağım bir şeydi.

Annem masayı toplamaya başladı ve Velvet hemen ona yardım etmek için ayağa kalktı. Birbirlerine gülümsediler ve ben de bana bu iki harika kadını verdiği için evrene şükrettim.

Carla sandalyesinde zıplamaya başladı ve ellerini çırpıyordu.

Çenemi ona doğru salladım. "Neye bu kadar sevindin, bebeğim?"

"Hediye zamanı, Nash! Bana ne aldın?"

İnledim. Kız kardeşim hediyelere bayılırdı, hep öyleydi. Onunla evlenen zavallı adamı acıyarak düşündüm; her

, hayatı yaşamaya değer olmazdı. "Sakin ol, tatlım. Birazdan öğreneceksin."

Velvet bana bakıp gülümsedi; Carla'ya hediye seçmeme yardım etmişti, bu da demek oluyordu ki bu yıl ben kazanan tarafta olacaktım. Bunu sonuna kadar kullanmalıydım; Carla hala hediye için beni seviyorken ondan olabildiğince faydalanmalıydım. Velvet'e gülümsedim ve o anneme yardım etmek için arkasını döndüğünde gözlerimi onun kışına indirdim. Tanrım, ben gerçekten şanslı bir herifim; Jamison tam isabetli bir seçim yapmıştı.

Erika araya girip masayı temizlemeye yardım etti, Jamison ve ben de Carla'yı oyaladık. İşleri bittiğinde hepimiz hediyeleri açmak için oturma odasına geçtik. Carla heyecandan yerinde duramıyordu.

"Lanet olsun, Carla. Bu halinle herkes seni on iki yaşında sanır," diye homurdandı Jamison.

O da ona ters ters baktı. "Mutluluğunu göstermenin nesi yanlış, Jamison?"

İkisi kavga etmeye başlamadan araya girdim. Hediyesi ona verirken, "Doğum günün kutlu olsun, bebeğim. Bu hediyeye bayılacaksın," dedim.

Heyecanı tavan yaptı. "Gerçekten mi?" diye sordu ve ambalaj kağıdını yırtmaya başladı.

Bir saniye sonra, yüzü tamamen aydınlandı ve şimdiye kadar gördüğüm en büyük gülümseme yüzünü kapladı. "Aman Tanrım! Bayıldım!" diye bağırdı.

Kolumu Velvet'in omuzlarına doladım ve onu kendime çekerek kulağına fısıldadım, "Bana daha sonra teşekkür etmeyi hatırlat, tamam mı?"

Bana seksi gülümsemesini fırlattı ve kulağıma fısıldadı: "Merak etme, bebeğim, sana uzun süre hatırlatacağım."

"Sana ne aldı?" diye sordu Erika.

Carla, hala gülümseyerek onu kaldırdı. "Bu bir GHD Air saç kurutma makinesi." Jamison kaşlarını çatı. "G-ne?"

Ona başımı salladım. "Aynen öyle, kardeşim. Tek bilmen gereken, bu lanet olası pahalı bir saç kurutma makinesi ve eğer birine verirsen, hayatındaki tüm kadınların seni sevmesini garanti ediyor."

Carla sırtıttı ve beni işaret etti. "Aynen öyle."

Jamison inledi. " "Siktir, senin hediyen en son olmalıydı, Nash. Artık hiç umudum kalmadı."

Velvet'e bakarak mırıldandım, "Bunda senin için ciddi bir Nash sevgisi var, tatlı şey."

Eli bacağıma kaydı. "Buna güveniyorum, bebeğim."

Ertesi sabah Velvet deli gibi koşturuyordu. Bugün güzellik kursunun final sınavı vardı ve geçip geçemeyeceğinden endişeleniyordu.

Notlarını çalıştığı mutfaka girdim. Arkasına geçip kolumu beline doladım ve çenemi omzuna yasladım. Göğüslerinin dikkatimi dağıtmasına izin vermemeye çalıştım, ama bir erkeğin yapabileceği bu kadardı ve bir saniye sonra gözlerim göğüslerine yapışmıştı.

Elini arkaya uzatıp saçlarımı okşadı. "Nash, göğüslerime bakmayı kes ve hazırlan. Bu sabah beni sen bırakacaksın ve geç kalmak istemiyorum."

"Göğüslerine baktığımı nereden biliyorsun, tatlım?" diye sordum, gözlerimi onlardan ayırmadan. Göğüslerine olan bağımlılığım kontrolden çıkıyordu ama bunu kontrol edemiyordum.

O içini çekti ve göğüslerinin inip kalkması beni daha da tahrik etti. "Neye baktığımı biliyorum çünkü hep aynı şeye bakıyorsun."

"Akli başında her erkek şu anda benim yaptığımın aynısını yapardı." Dikleştım ve yüzünü görebilmek için onu kollarımın arasına aldım. "Erkeklerin sana bakmasından bahsetmişken, Scott'la Indigo'daki işin bittiğini konuştun mu?"

"Evet, son vardiyam haftaya."

Rahat bir nefes aldım. "Tanrıya şükür, bebeğim. O pisliklerin sana sarkıntılık etmesine daha fazla dayanamazdım."

Elini uzattı ve yanağıma okşadı. "Biliyorum, bebeğim, ama artık çok az kaldı."

"Sonra Roxie'nin yerine mi başlayacaksın?"

Gözleri parladı; bunu dört gözle beklediğini biliyordum. "Evet, Indigo'daki işim bittikten sonraki Pazartesi, her şey çok iyi gitti. Bana kiralamam için bir oda ayarladı ve müşterileri de hazır."

Onu mutlu görmek çok hoşuma gitti. Dudaklarına bir öpücük kondurdum ve fısıldadım, "Uzun bir yol kat ettik, değil mi?"

Başını sallayarak bana sordu, "Gabriella'yı görmeye gitmeyi düşündün mü?"

Velvet ve ailem, Gabriella ile konuşmam gerektiğini düşünüyorlardı, bir sonuca varmak ya da başka bir şey için. Ben pek emin değildim ve bu konuyu erteliyordum. "Bebeğim, onu görmeyeli sadece iki hafta oldu. Hâlâ ona çok kızgınım ve bu öfkem yakın zamanda geçmeyecek. Kafamdaki bu karışıklığı çözmeme izin ver, önce bununla başa çıkayım, sonra onu görmeye gitmeyi düşünürüm."

"Tamam. Muhtemelen haklısın. En azından düşünürsün, şu anda tek istediğim bu."

Onu kendime çektim. "Nasıl bu kadar şanslı oldum?"

"Neden? Ne demek istiyorsun?"

"Yani, bana sızlanmıyorsun, bana saçma sapan şeyler için dırdır etmiyorsun, beni değiştirmeye çalışmıyorsun ve göğüslerine ve amına olan bağımlılığımınla başa çıkıyorsun. Nasıl bu kadar şanslı oldum, kadın?"

O sırttı. "Oh, daha zaman var, bebeğim. İstersen hepsini yapabilirim."

Ben de ona sırttım. Bu oyunu iki kişi oynayabilirdi. "Tamam, önce bağımlılığımı yenmeye çalışalım mı? Dırdır etmeye ve sızlanmaya başlamadan önce bunu halledelim."

Yüzümü kendine doğru çekti. "Sana bir anlaşma yapalım, Nash Walker. Sen hayatının geri kalanında bu bağımlılığını sürdür, ben de dırdır ve sızlanmaya başlamayacağıma söz veririm."

"Tamam," dedim ve kışına bir şaplak attım. "Şimdi, kendini topla da sınavına gidelim."

Velvet'i sınavına bıraktıktan sonra kulüp evine gittim. Kick'in ayrılmasından bu yana geçen iki hafta gergin geçmişti. Marcus, Storm'un tekrar uyuşturucuya dönmesini kabul eden çocuklara her türlü söz vererek, tabiri caizse adamlarını topluyordu. Buna karşı çıkan sadece bir avuç kişi kalmıştık ve oylama yaparsa sayıca az kalacaktık.

Kulüp binasına girdiğim andan itibaren bir terslik olduğunu anladım. Barın orada Scott'ı bulduğumda, o da bunu doğruladı. "Babam birkaç gün içinde harekete geçecek, kardeşim."

Onunla masaya oturdum. Sabah kahvesini içerek köşede tek başına oturuyordu. Diğerlerinin konuşma ve kahkaha seslerini duymazdan gelerek tüm dikkatimi Scott'a verdim. "Bunu sana kim söyledi?"

"Wilder. Babam onu sevdi ve onu her türlü iş için kullanıyor."

Wilder'ı, onunla yaşadığım olaydan sonra bile severdim, ama iki tarafta da oynamasının ona ne faydası olduğunu merak ediyordum. "Wilder'a güvenebilir miyiz? Neden sana bu bilgiyi veriyor?"

Scott, sesini alçaltmak için öne eğildi. "Wilder'ın nasıl aday olduğunu hatırlıyor musun?"

Hafızamı aradım ama hiçbir şey bulamadım. "Hayır."

"Onu ben getirdim. Ve bunu kasten yaptım. Babamın durumunu öğrendikten sonraydı. İşlerin ters gideceğine dair içimde bir his vardı ve sonra Wilder'la tanıştım. Babam tarafından kazık atılmıştı ve intikam peşindeydi. İşler ters giderse güvenebileceğim bir üyemiz olması yararlı olur diye düşündüm ve onu destekledim."

"Siktir, ters tepebilirdi, sana zarar verebilirdi."

Adam başını salladı. "Evet kardeşim, olabilirdi. Ama bu riski almaya hazırdım ve aldığım için de çok memnunum. Wilder kendini kanıtladı ve yakında çeteye kabul edileceğinden eminim."

"Blue'dan haber var mı?"

"Hayır, hala bir şey yok. Kick'ten haber var mı?"

"Marcus'un aradıkları adam olduğuna eminler, ama Adelaide ve diğer bazı şubelerle bağlantıları olduğu için kanıt olmadan harekete geçmek istemiyorlar. Marcus arkadaş edinmekle meşgul; her yerde müttefikleri var gibi görünüyor."

"Siktir," diye mırıldandı Scott.

"Wilder'ı nasıl becerdi?" diye sordum.

"O..." diye başladı ama Marcus doğrudan bize doğru geldiği için konuşmayı kesti.

"Nash, Scott," diye selamladı bizi, bizi gördüğüne hiç memnun olmadığı belliydi.

"Marcus," dedim, çenemi ona doğru kaldırarak, ama Scott tek kelime etmedi. Scott'a kaşlarını çatarak, "Yarın kiliseye gelin. Geç kalmayın.

Konuşacak çok şeyimiz var."

Başımı salladım ve o geldiği gibi hızla gitti. Tabii ki, benim için ne kadar çabuk gitse azdı. Dikkatimi tekrar Scott'a vererek düşüncelerimi paylaştım. "Yarın hiç sabırsızlanmıyorum kardeşim. Tanrı bilir bize ne sürprizler hazırlamıştır."

Scott derin düşüncelere dalmıştı ve söylediklerimi sindirirken yavaşça başını salladı. "Anlıyorum dostum. Seni çok iyi anlıyorum."

Birkaç saat sonra, bisikletimi park ettim ve Velvet'in sınavından çıkmasını bekledim. Bir arkadaşının arabasıyla geleceğini söylemişti, ama onu görmek istedim, bu yüzden buradaydım. Beklerken, son iki haftayı düşündüm. Mezarlıkta geçirdiğim gün hayatımı değiştirmişti. Ona içimi açmak her şeyi değiştirmişti; ruhumdaki şeytanları dört bir yana dağıtmıştı. Bazıları hâlâ kalmıştı ve onları tamamen yok etmek zaman alacağını biliyordum, ama yeniden nefes alabiliyordum. Pişmanlık ve suçluluk duygusunun ağırlığı kalkmıştı ve acı biraz azalmıştı. Tamamen yok olmayacaktı, ama katlanılabilir hale geliyordu. Velvet'in hayatımda olması yardımcı oluyordu. Konuşkan biri değildim, ama eve gidip onunla gülmek, sadece onunla olmak, bu süreci atlatmama yardımcı oldu. Ve bana umut verdi. Aaron'ın ölümünden bu yana ilk kez planlar yapmak istedim; hayatım için planlar, başka birini de içeren planlar.

Onun kahkahasını duydum ve başımı kaldırdığımda yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana doğru yürüdüğünü gördüm. Kendini kollarıma attı. "Burada ne yapıyorsun, bebeğim?"

Siktir, bana bebeğim demesi hoşuma gidiyordu. Kollarımı ona doladım, elim sırtından aşağı kayarak kalçasına indi. "Seni alıp evime götürüp sikmek istedim," diye homurdandım, iki elim de artık kalçalarında.

"Çok tatlı konuşuyorsun," diye mırıldandı.

"Sana tatlı sözler söylemeyi sevdiğimi söylemiştim, hayatım."

Gözleri parladı ve yüzüne yavaşça bir gülümseme yayıldı. "Evet, söyledin ve Nash Walker bir şey söylediğinde, onu kastettiğini öğrendim."

"Öyle. Ve bu arada, o tatlı kıcını motosikletimin arkasına koymalısın ki sözümü tutabileyim."

Hiç vakit kaybetmedi. Evet, Velvet bana benim ona bağımlı olduğum kadar bağımlıydı.

Bölüm 30

Bu Savaş Demektir~ Nickelback

Velvet

Ertesi sabah erkenden Roxie'nin salonuna girdiğimde gözlerim koyu renk gözlüklerle kaplıydı. Bana bir bakış attı ve kahkahayı patlattı. "Senin o adam seni çok yoruyor mu, tatlım?"

Gözlüklerimi çıkardım ve sandalyeye çöktüm. "İnanamazsın."

Madison da gülmeye başladı. "Nash'i kırabilecek kadının güçlü olması gerektiğini biliyordum, ama ona ayak uydurabilecek kadar dayanıklı birinin olacağını hiç düşünmemiştim."

"Bana kahve yapmalısın, kadın," diye yalvardım Roxie'ye.

"Kendi kahveni kendin yap," dedi başını sallayarak. "Aslında Redbull ya da onun gibi bir şeye ihtiyacın olabilir." Sonra Madison'a bakarak, "Bence Nash'e kendini toplamasını ve buzdolabını kadını için enerji içecekleriyle doldurmasını söylemelisin," diye önerdi.

Kendimi sandalyeden kaldırdım. "Tamam, kendime kahve yaparım," diye mırıldandım ve arka odaya doğru ağır adımlarla yürüdüm. "Ama moralin bozuk olduğunda bana koşma sakın, bebeğim. İhtiyacım olduğunda beni hayal kırıklığına uğrattığını unutmayacağım."

İkisi de güldü ve ben de gülümsemek zorunda kaldım. Yorgun olmama rağmen, Nash'in sevgisinden yorgun düşmekten çok mutluydum. Kahve yaparken onu düşündüm ve sandalyeme geri döndüğümde gülümsüyordum.

Madison gözlerini bana dikti. "Ne oldu da neşelendin?"

"Nash'le ne kadar mutlu olduğumu düşünüyordum. Hayatta onunla birlikte olacağımı asla tahmin edemezdim, ama oldu ve çok mutluyum."

Madison bana sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Ben de senin için sevindim. Nash'te özel bir şey var ve onun acısıyla başa çıkmasına yardım etmeni çok seviyorum. Son günlerde çok daha mutlu görünüyor."

"Evet, öyle," diye onayladım.

Roxie araya girdi. "Bugün saçına ne yapacağız, Velvet? Renk mi istiyorsun, yoksa sadece kesmek mi?"

"Renk ve kesim, ama sadece uçları biraz düzelt. Nash, saçımın uzunluğunu kesersem çok kızar."

Roxie gözlerini devirdi. "Gerçek Velvet nerede? O hiçbir erkeğin kendisine ne yapacağını söylemesine izin vermez."

Ben güldüm. "Bana kesmememi söylemedi ve inan bana, söylese bile asla dinlemezdim. Ama diyelim ki erkek arkadaşım saçımı çekmeyi seviyor ve ben de bunu seviyorum, o yüzden saçımı kesmem imkansız."

"Tabii ki sever. Benim hatam," diye mırıldandı ve saçım için boyayı hazırlamak için arka tarafa gitti.

"Senin ve Nash için çok mutluyum. İkiniz de mutluluğu hak ediyorsunuz," dedi Madison.

"Teşekkürler, canım." Diye iç geçirdim ve ekledim, "Tanrı biliyor, Nash yaşadığı onca şeyden sonra bunu gerçekten hak ediyor."

O da başını salladı. "Evet, yaşadıkları için kalbim parçalanıyor. Bir çocuğu kaybetmeyi hayal bile edemiyorum."

Acım yüzeye çıktı. Hayal edebiliyordum, ama tam olarak değil. Doğmadan önce bebeklerini kaybetmek yeterince yıkıcıydı; yaşamış, nefes almış bir çocuğu kaybetme düşüncesi, gerçek fiziksel acı veriyordu.

Bu konuyu konuşmak istemiyordum, bu yüzden sessizce oturdum. Madison da bunu hissetmiş olmalıydı, çünkü başka bir şey söylemedi. Harlow salonun kapısından içeri girdiğinde, dikkatimin dağılmasına sevindim.

Ayağa kalkıp onu selamladım ve "Tanrıya şükür, pasta getirmişsin" dedim.

Pastayı tezgahın üzerine koydu ve ikimize de sarıldı. "Sana yarı yarıya getirdim Velvet. Kutlama yapmamız gerek."

Kaşlarımı çattım. "Neyi kutluyoruz?"

"Sınavlarını geçtiğin için," dedi sanki dünyanın en aptalca sorusunu sormuşum gibi.

Ona gülümsedim. "Seni seviyorum. Evet, bunu kutlayalım çünkü eminim geçtim. Ve gelecek hafta kesin sonucu öğrenince tekrar kutlayabiliriz."

"Evet!" diye bağırdı Harlow. "Düşünme şeklini seviyorum, tatlım."

"Ne tür pasta getirdin?"

"Kolibri ve karamel çamurlu."

"Aman Tanrım, kadın, beni öldüreceksin. Onlara bayılıyorum."

Gülümsedi ve basitçe, "Biliyorum" dedi.

Roxie saç boyasını hazırlayarak çıktı. Harlow'a selam verdi: "Az önce karamel çamur dediklerini duydum. Bugün saçını ben boyayacağım çünkü karamel çamuru çok seviyorum."

Madison güldü. "Bence sen bana teşekkür etmelisin, Roxie. Yani, ben olmasaydım, bu ikisini tanıyamazdın. Bu da demek oluyor ki, pasta yiyemezdin ve yakında burada çalışmaya başlayacak bir güzellik uzmanı olmazdı."

Roxie'nin alametifarikası olan alaycı tavırları bugün tam gazdı. "Madalya mı istiyorsun, bebeğim? Sana bir tane bulabilirim."

Madison, Roxie'ye dilini çıkardı ve hepimiz kahkahalara boğulduk.

Bu kadınlar, hayatımda olmalarıyla hayatımı çok daha güzel hale getiriyorlardı. Arkadaşlık konusunda hiç iyi değildim; erkeklere olduğu kadar kadınlara da kendimi açmaya direniyordum. Ama bazen hayatta, insanlar bir şekilde kalbine girmeyi başarırlar. Bu yavaş yavaş olur, ta ki bir gün onların mutluluğunda ne kadar büyük bir rol oynadıklarını ve onlar olmasaydı ne kadar kaybolmuş olacağını fark edene kadar.

Nash

Kilise.

Bugün içimde kötü bir his vardı ve bu beni tedirgin ediyordu.

Masaya oturup odadaki havayı ölçmek için etrafa baktım. Marcus kontrolü elinde tutuyordu. Lanet olsun, dünyayı ele geçirecek gibi görünüyordu. Ve bunu yaparsa kazanacağını da biliyor gibiydi.

Kendini beğenmiş piç.

Bu işin sonu iyi olmayacaktı.

Scott, Marcus'un yanına oturdu, yüzünde sert bir ifade vardı, vücudu gergindi.

Ve Griff, silahlı muhafızımız, Marcus'un diğer tarafındaydı. O da savaşa hazır gibi görünüyordu.

Oda hızla doldu ve Marcus toplantıyı açtı. Her zamanki işleri, oldukça rutin konuları ele aldı. Ben arkama yaslanıp olan biteni izledim, bugünkü gündeminin ne zaman ortaya çıkacağını merak ediyordum, çünkü kesinlikle bir gündemi vardı. Odada gergin bir enerji vardı; her yerden dikkatli gözler her şeyi izliyordu.

Herkes bugün bir şeyler olacağını biliyordu.

Siktir.

Sonunda olay gerçekleştiğinde, şaşkın bir sessizlik içinde oturdum, gözlerime ve kulaklarıma inanamıyordum.

Marcus, masaya getirecek bir işi olan var mı diye sordu. Kim olabilir diye etrafa baktım; Marcus'un bunun için hazırladığı biri olduğunu dşişündüm.

Masada etrafına bakan tek kişi ben değildim. Oda beklentiyle doluydu. Kulübümüzün son birkaç aydır içinde bulunduğu gerginlik bizi zorlamış ve tehlikeli bir duruma sokmuştu. Karttan yapılmış bir ev gibi, tek bir darbeyle, uğruna çok çalıştığımız her şey tehlikeye girebilirdi.

Griff ayağa kalktı.

Onu izledim, ne söyleyeceğini bekledim. Ne yapacağını hiç bilmiyordum; bu, toplantılarımızda hiç konuşulmamıştı. Omuzlarını geriye attı ve agresif bir duruş aldı. Çenesi sıkıydı ve yüzünde kararlı bir ifade vardı. Konuştuğunda sesi sert ve soğuktu. "Başkan yardımcılığı için görevden alma talebinde bulunuyorum. Scott, başkana olan güvenini kaybetti ve onun görevini düzgün bir şekilde yapabileceğine veya yapacağına inanmıyorum."

Ne oluyor lan?

Sandalyeye dik oturdum, omuzlarım gerildi. Griff ne halt ediyordu?

Bakışlarımı Scott'a çevirdim. Yüzünde şok ifadesi vardı ama hiçbir şey söylemedi. Öfke ve inanamama duygusu onu sarmıştı.

Bu meydan okumanın büyüklüğü karşısında nefesimi tuttum.

Griff.

Bunu hiç beklemiyordum. Scott da belli ki beklemiyordu. J'ye baktım; o da benim kadar şaşkın ve öfkeliydi.

Griff bizi aptal yerine koymuştu. Hepimizi iki kez kandırmıştı.

Ve Marcus, yüzünde memnun bir gülümsemeyle oturuyordu. Bu gülümseme, onunla birlikte olan her lanet olasıyı incitmek istememe neden oldu. Kan görmek istedim. Marcus'un ailesine ve kulübüne yaptığı her şey için kanını akıtmasını istedim.

Ve bir gün bunun bedelini ödeyeceğini biliyordum. Scott, J ve ben bunu sağlayacaktık.

Sonra olanlar benim için bulanık. Diğer üyelere biri öneriyi destekledi ve Marcus gelecek haftaki toplantıda oylama yapılmasını istedi.

Scott sandalyesini geri itti ve ayağa kalktı. Öfkesi her yerinden fıskırıyordu. Gözleri Griff'e dikildi ve "Bu konuda bugün oylama istiyorum, bir hafta daha beklemek istemiyorum" diye bağırdı.

"Griff?" diye sordu Marcus.

Griff onaylayarak başını salladı ve oylama başladı. Her şey çok hızlı geliyordu; sanki yıkıma doğru giden bir yük trenindeymişiz gibi hissettim.

Marcus evet oyu verdi ve oylama başladı. Neredeyse tüm üyeler Marcus ile aynı oyu verdiğini dehşetle izledim.

Scott dışarıda

kalmıştı.

Griff oy

kullandı.

Çekiç indi ve karar verildi. Sadakatler bir kenara atılmıştı.

Güven kırılmıştı.

Aile mahvolmuştu.

Ve Storm'un bir daha asla eskisi gibi olmayacağını biliyordum.

Epilog

Benim Fedakarlığım ~ Creed

Nash ~ 3 ay sonra

Tereddütle kapıya doğru üç adım attım. Ve kapıyı çalmadan önce yine tereddüt ettim. Bugün buraya gelmem çok önemliydi, ama yine de endişeliydim.

Gabriella kapıyı açtı. Gülümsemedi, ama yüzü beni gördüğüne sevindiğini gösteriyordu. "Nash." Başka bir şey söylemedi ve aradığım kapanışı bulmanın bana bağlı olduğunu biliyordum.

"Sana hayatıma devam edeceğimi söylemeye geldim. Yaşadıklarımız her zaman benimle kalacak, ama artık bu konudaki öfkemi daha fazla içinde tutamıyorum." Sözler ağzımdan zorla çıktı. Söylenmesi gerekiyordu ve ben de bunu yapmalıyım, ama ona bakmaya bile zorlanıyordum. Öfkemi nasıl unutabileceğimi merak ediyordum. Sonra Velvet'i hatırladım ve endişem biraz azaldı.

"Geldiğin için teşekkür ederim," dedi.

"Senin için gelmedim, kendim için geldim Gabriella. O gün yaptıkların üzerinde hiçbir kontrolüm olmadığını sonunda anladım. Bunca yıl sana tutundum ve duygularını bana yansıtmaya izin verdim. Artık bitti. Sonunda seni bırakıyorum. Ben kendi sorunlarımla başa çıkacağım, sen de seninkilerle. Artık bana mesaj atma ya da arama."

Yüzünde önce şaşkınlık, sonra öfke belirdi. "Buraya bunu söylemeye mi geldin? Aaron hakkında konuşmamız lazım; olanlar hakkında."

Başımı salladım. "Birbirimize söyleyecek başka bir şeyimiz yok. Ve aslında sana söylemek için geldiğim şey vedaydı."

"Hayır! Bunu sen karar veremezsin," diye bağırды, öfkesi onu ele geçirmişti. "Bunu ben karar veririm. Ve ben kararımı verdim." Bir an durakladım, sonra

"Hoşça kal, Gabriella" dedim.

Ona başka bir şey söyleme şansı vermeden, arkanı dönüp Velvet'in arabasına doğru kısa bir yürüyüş yaptım. O, pencereden

endişeli bir ifadeyle beni izliyordu. Arabaya biner binmez, "İyi misin?" diye sordu.

Ona sıkı bir gülümseme verdim. "Öyle diyelim, yolunda gidiyor. Ama bu iş hiç kolay olmayacak." Uzun bir nefes verdim. "O buraya gelmeden önce sen sürmelisin," dedim. Gabriella'yı tanıyordum, öfkesini de tanıyordum. Benimki kadar çabuk parlıyordu ve buraya gelip bana haddimi bildirecekti; bundan emindim.

Velvet başını salladı ve dediğimi yaptı. Bir süre sessizce sürdük. Pencereden dışarı bakarak daldım. Son birkaç ay çok zor geçmişti. Kendi sorunlarımla uğraşmak, sonra kulüp işleri... Yorgunluktan bitkin düşmüştüm. En azından zihinsel olarak. Yine de, tüm bunların arasında bir ışık vardı.

Velvet'e döndüm. "Bugün geldiğin için teşekkürler."

Bana hızlıca bir bakış attıktan sonra tekrar yola döndü. "Başka hiçbir yerde olmazdım, bebeğim."

O benim ışığımdı; hayatımın tatlılığı.

Elimi uzatıp yanağına dokundum. "Seni seviyorum, tatlım."

Ona ilk kez söylüyordum ve nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. Endişelenmemeliydim.

Tekrar bana dönüp gülümsedi.

Ve sonra "Ben de seni seviyorum, Nash" diyerek bana her şeyini verdi.

Okurlarıma

Revive'ı okuduğunuz için teşekkür ederim. Umarım Nash & Velvet'i beğenmişsinizdir. Bu kitabı yazarken, Nash'in beklentilerinizi karşılayamayacağından, sizin düşündüğünüz gibi bir karakter olmayacağından biraz endişeliydim. Nash, Storm erkekleri arasında her zaman eğlenceli, çapkın ve seksi bir motorcuydu. Onun geçmişini hep biliyordum, ama yazmaya başladığımda, düşündüğümde daha da kırılmıştı. Ve öfkeliydi. Velvet'e olan duygularıyla mücadele edişi, içindeki pisliği ortaya çıkardı ve o zaman endişelenmeye başladım. Ancak o, o ve ben ona sadık kaldım.

Bu hikayeyi yazmak, hayatımın bazı yönlerine değindiği için benim için çok kişisel bir deneyim oldu. Bazı bölümleri gözyaşları içinde yazdım çünkü yaşadıklarım ve şu anda yaşadıklarım ile ilgili duyguları ve hisleri uyandırdı. Ama bu sayede Storm MC serisini yazmanın hayatımı ne kadar değiştirdiğini ve değiştirmeye devam ettiğini fark ettim. Bunun için kitaplarımı okuduğunuz ve beni desteklediğiniz için gerçekten teşekkür ederim.

Teşekkürler!

Nina xx

"En büyük korkunuz, en büyük gelişiminizi sağlar."

(Bu alıntıyı kimin yazdığını bilmiyorum, bu yüzden kaynağını belirtemiyorum.)

Teşekkür

“Arkadaş, kırık çitini görmezden gelip bahçedeki çiçekleri hayranlıkla seyreden kişidir.”

Teşekkür etmem gereken çok kişi var, bu yüzden bunu okuyorsanız, rahatça oturun ;)

Eliahn, teşekkürler. Beni senden daha çok sevdiğimi düşündüğünü biliyorum ama gerçekten öyle değil. Bana kendi işimi yapmama izin verdiği için teşekkürler. Ve beni organize etmeye çalıştığın için - Tanrı biliyor, buna ihtiyacım var!

Kathleen, bu sefer ikinci sıradasın bebeğim. Her şey için teşekkürler, bebeğim ;) Seni ne kadar harika bulduğumu biliyorsun (unutursan doğum günü kartını tekrar oku!). Önümüzdeki yıl muhteşem olacak! Ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum ve gelecek yıl birlikte dünyayı göreceğimiz için deli gibi bekliyorum!!

Ailem ve arkadaşlarım - desteğiniz, sevginiz ve cesaretlendirmeniz için teşekkürler. Daha sık söylemediğim için üzgünüm, ama her zaman düşünüyorum. Hepinizi seviyorum xx

Melanie Sassymum & Elle Raven - Siz iki harika kadın olmasaydınız gerçekten kaybolurdum! Revive'da bana yardım etmek için yaptığınız her şey için çok teşekkür ederim. Siz kızlar her zaman benim yanımdasınız, sabahın 2'sinde bile! Benim için her şeyi bırakmanızı beklemiyorum ama siz her zaman yapıyorsunuz ve bunu gerçekten takdir ediyorum. İkiniz için çok heyecanlıyım ve hayallerinizin peşinden giderken arkanızdayım! ***"Bir kız iki şey olmalı: kim ve ne olmak istediği."*** ~ ***Coco Chanel*** (İstediğimiz kişi olmak ve istediğimizi yapmak için!) xxx

Jani Kay - *iç çekiş* *iç çekiş* *iç çekiş* Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Burada oturup seni düşünürken hissettiklerimi kelimelere dökemiyorum. Ya da nasıl özetleyeceğimi bilmiyorum. Bazı insanlar hayatına tamamen beklenmedik bir şekilde girer ve karşılığında hiçbir şey istemeden sana kendilerinden çok şey verir. İşte sen de öyle, aşkım. Keşke Queensland'da yaşasaydın! Her şey için teşekkür ederim, bebeğim. Seninle birlikte yaşayacağımız günler için çok heyecanlıyım! xx

Louisa M - Teşekkürler, teşekkürler, teşekkürler! Bu kapak HARİKA! Çok sayıda okuyucu, blog yazarı ve yazar bana ulaşip ne kadar beğendiklerini söyledi. Seni kapak tasarımcım olarak ve hayatımda olduğu için çok minnettarım. Geçen yıl bir sokak ekibinde tanıştığımızı ve teaser'larının ne kadar güzel olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum - bu yıl birlikte çalışacağımızı hiç hayal etmemiştim! Ve vay canına, Slay kapağı da aynı derecede muhteşem! xx

#STORMCHASERS'lara - Sizi çok seviyorum. SEVİYORUM! Belki anlamamışsınızdır diye... SİZ KIZLAR HARİKASINIZ! Ve son birkaç haftada bunu yepyeni bir seviyeye taşıdınız. Her gün sabırsızlıkla beklediğim şeyler var - #DAILYFIX, Christina'nın Alıntıları, Paula'nın Geri Sayımı. Hepinizin bana verdiği destek inanılmaz. Benim için yaptığınız her şey için teşekkür ederim. PS #fingerling'e ;)

Blogcular - Blogcuların kalbimde özel bir yeri var. Siz bayanlar yazarlar için çok şey yapıyorsunuz ve bunu kitaplara olan sevginizden ve sevdiğiniz karakterleri diğer okuyucularla paylaşmak istediğinizden yapıyorsunuz. Bunların hepsi karşılıksız ve size bunun benim için ne kadar önemli olduğunu daha sık söylemediğim için çok üzgünüm, ama bu benim için çok değerli. Size herhangi bir şekilde yardımcı olabileceğim bir şey olursa lütfen çekinmeden bana ulaşın. Hediye çekilişlerine bağış yapmayı çok seviyorum ve karakter röportajlarına, spot ışığına çıkmaya, hesap devralmaya veya yapmak istediğiniz her şeye (yani hemen hemen her şeye ;)) her zaman açığım, ihtiyacınız olursa authorninalevine@gmail.com adresine e-posta gönderin.

Christina G (Bayan Walker) - Bana ilk mesaj attığınız günü asla unutmayacağım. Sizinle hemen bir bağ kurdum ve daha sık sohbet edebilmek için sizi okuyucu grubuma eklemem gerektiğini anladım. Arkadaşlığımızın bu kadar gelişeceğini hiç bilmiyordum. Seninle erkekler, kitaplar, müzik ve kocalar hakkında sohbet etmeyi çok seviyorum ;) Bana gösterdiğin tüm destek için çok teşekkür ederim. xxx PS Umarım kocanı gururlandırmışımdır. **"Beklenmedik güzelliklerin müdahalesi. Hayat budur." ~ Anonim**

Bağımsız yazarların dünyası muhteşem! Harika yazarlarla tanıştım (bazıları şahsen, bazıları ise çevrimiçi olarak, ama şahsen tanışmak için sabırsızlanıyorum!). Bu bayanlardan bazılarına teşekkür etmek istiyorum. Hepiniz, tahmin edemeyeceğiniz şekilde bana ilham veriyor, cesaretlendiriyor ve destek oluyorsunuz. Çok teşekkür ederim! - Chelle Bliss (Gandy şakası çok eğlenceliydi, değil mi?!), Lili Saint Germain, Rachel Brookes, River Savage, Kirsty Dallas, Monica James, Lilliana Anderson, Lyra Parish, Pepper Winters, Lila Rose, AC Bextor, Ava Manello, KT

Fisher, Jennifer Ryder, Carmen Jenner, Nina D'Angelo, Max Henry, Dee Kelly, Emma Fitzgerald, Emma Hart.

Revive alma Listesi

Revive, müzikten büyük ölçüde etkilenmiştir. Yazarken sürekli müzik dinlerim. Her bölümün başında bir şarkı listelediğimi fark etmiş olabilirsiniz - bu şarkılar o bölümlerin yazılmasında ilham kaynağı olmuştur. Nash & Velvet'in hikayesine ilham veren tüm şarkıların listesi aşağıdadır.

Tüm alma listelerim Spotify'da, takip etmek isterseniz - [BURADA](#)

Revive alma listesi [BURADA](#)

Walk of Shame~ Pink

Scream~ Usher (bu şarkı tüm seks sahnelerinde tekrar tekrar çaldı ;))

Addicted To You ~ Avicii

Wild Ones~ , Flo Rida

Bad Influence ~ Pink

Raise Your Glass~ Pink

F**kin Perfect ~ Pink

Slut Like You ~ Pink

Total Eclipse of the Heart~ Bonnie Tyler

Livin' La Vida Loca ~ Ricky Martin Need

You Now ~ Lady Antebellum

Lookin' For A Good Time~ Lady Antebellum Angels

~ Robbie Williams

Bu Benim~ Vanessa Amorosi

I Wanna Dance With Somebody (Whitney Houston)

Crazy In Love ~ Beyonce

Kalbi Kırık Kız~ Beyonce Tek

İstediğim Sensin ~ U2

Ben Tekim ~ Melissa Etheridge

Kalbimin Parası~ Melissa Etheridge

Krem ~ Prince

Kiss ~ Prince

Get Off~ Prince

Büyük Kaış ~ Pink

Kanayan Aşk ~ Leona Lewis
Man! I Feel Like A Woman~ Shania Twain
Undressed ~ Kim Cesarion
Sevdiğin Kişi ~ John Mayer & Katy Perry Her Şey
Değişti~ Taylor Swift & Ed Sheeran Dileklerin
Kralı ~ Go West
Son Öpücük ~ Taylor
Swift Ulaşılamaz ~
Gabrielle
Çarpışma~ Kid Rock & Sheryl
Crow Hüzünlü ~ Maroon 5
Büyük Kızlar Ağlamaz~ Fergie
Just A Fool~ , Christina Aguilera & Blake
Shelton The Last Time ~ Taylor Swift
Low - T-Pain ile birlikte~ Flo
Rida Replay ~ Zendaya
Stay With Me ~ Sam Smith
Need You Tonight ~ INXS
Better Man~ Lady Antebellum
Do I Wanna Know~ Arctic Monkeys
Hey Jealousy ~ Gin Blossoms
Mr. Brightside~ The Killers
Asla Aynı Olmayacak~ Jessica Mauboy
Benden Daha İyi ~ Hinder
Tonight I Wanna Cry~ Keith Urban Stupid
Boy ~ Keith Urban
One Last Breath~ Creed
My Sacrifice ~ Creed
Haritalar ~ Maroon 5
Bir Şey Söyle ~ A Great Big World
Dayum, Baby~ Florida Georgia Line
Aşkın Poster Çocuğu ~ Keith Urban
Seninle Kimim ~ Chris Young
Can't Stand The Rain~ Lady Antebellum Get
To Me ~ Lady Antebellum
Durdurulamaz ~ Rascal Flatts
Hands On You~ Florida Georgia Line
Boom Clap ~ Charli XCX

Thunder ~ Jessie J

Broken - Amy Lee ile birlikte~ Seether

Brave ~ Sara Bareilles

Ready To Love Again~ Lady Antebellum This

Means War ~ Nickelback

Senin İçin Gelirdim~ Nickelback

Nina Levine

USA Today ve Uluslararası En Çok Satan Yazar

Nina Levine'in Diğer Eserleri

Storm MC Serisi

Sırayla

Fırtına (Storm MC #1)

Fierce (Storm MC #2) Blaze

(Storm MC #2.5) Yakında

Slay (Storm MC #4)

Bu Blade'in hikayesi ve 20 Ekim 2014'te yayınlanacak.

Roxie

O vahşi, kaygısız ve küstah. Onun tam zıttı.

Onu çılgına çeviriyor... ama yine de onun istediği tek kadın o.

Bu, Roxie ve Liam'in hikayesi. Storm MC karakterleri bu hikayede yer alıyor ama hikaye kulüp etrafında gelişmiyor. Bu kitabın sonuna Roxie'nin bazı bölümlerini ve bunları nasıl okuyabileceğinize dair bilgileri ekledim.

Kitaplarımla ilgili güncel bilgileri [web](http://ninalevinebooks.blogspot.com.au)

sitemden takip edebilirsiniz:

<http://ninalevinebooks.blogspot.com.au>

Roxie

Yazmakta olduğum yeni hikayem Roxie'den birkaç bölüm paylaşmaktan heyecan duyuyorum. Bazılarınız bu hikayeyi haber bültenim veya blogumdan takip ediyorsunuzdur. Haber bültenime kaydolursanız, bölümleri otomatik olarak alacaksınız.

bölümleri otomatik olarak alacaksınız. Bu hikayeyi okuyabileceğiniz diğerk bir yol da blogumu ziyaret etmek. Tüm bağlantılar bu kitabın sonunda yer almaktadır.

Yani, açıklığa kavuşturmak gerekirse, bu hikaye şu anda bölümler halinde ÜCRETSİZ olarak yayınlanıyor. Tamamlandığında, kitab olarak yayınlayacağım.

Roxie'nin keyfini çıkarın!

Nina xx

Bölüm 1

Roxie

"Beni dinlemiyorsun, J." Cidden, Madison'ın bu adamla nasıl evlendiğini şu anda anlayamıyordum. O, otoriter ve pisliğin teki bir adamdı.

Uzun ve sinirli bir nefes verdi. "Güven bana bebeğim, dinliyorum; sadece duydukları hoşuma gitmiyor."

Bu adam ciddi miydi? "Evet, ama bu benim hayatım, benim kararım ve hayır diyorum." Kararlıydım.

Kafasını salladı, telefonunu çıkardı ve bir arama yaptı. Ben kararlı bir şekilde bekledim, bu konuda taviz vermeyecektim. Gözlerini benden ayırmadan telefona konuştu: "Madison, buradaki kız yardımımızı istemiyor. Burada onunla tartışmaktan daha önemli işlerim var, sana beş dakika veriyorum, sonra gidiyorum." Madison'ın cevap vermesini beklemeden telefonu bana uzattı.

Ona kaşlarını kaldırarak Madison'a, "Onunla nasıl yaşayabiliyorsun?" dedim. O, buna bile aldırış etmedi; eminim ne kadar pislik olduğunu biliyordu, ama umursamıyordu.

"Roxie, bu sırrı başka bir gün sana anlatırım ama şimdilik beni dinle. Son üç hafta içinde kuaför salonuna üç kez hırsız girdi, sen ve polisler kim olduğunu bilmiyorsunuz ve

J'nin sana sunduğu yardıma gerçekten ihtiyacın var. Kendi bildiğin gibi yapmayı tercih ettiğini ve inatçı bir kaltak olabileceğini biliyorum, ama bu sefer öyle yapma. Hayatında bir kez olsun yardımını kabul et."

"Kendi başıma iyiyim, gerçekten," diye söz verdim ona. En son istediğim şey, J gibi otoriter bir adamın kendi işime karışmasıydı. Hayır, bu sorunu kendi başıma çözecektim.

O içini çekti. "Seni seviyorum, ama çok zor birisin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Bunu söyleyen ilk kişi sen değilsin," diye mırıldandım ve telefonu J'ye geri verdim. Bu konuyu uzatmaktan daha iyi işleri olan tek kişi o değildi.

Madison ona bir şey söylerken sessiz kaldı. Yüzünde acı bir ifade belirdi ve sonra, "Tamam, akşam evde görüşürüz, o zaman konuşuruz," dedi. Telefonu kapattı ve cebine geri koydu.

"İyi, halloldu," dedim, ellerimi belime koyarak onun gitmesini bekledim.

Öfkeli bakışları yüzümden ayrılmadı ve "Madison'ın bu kadar kolay pes edeceğini sanıyorsan, onu pek tanımıyorsun demektir. Bana kalırsa bizim işimiz bitti, ama karım bir şeye kafasını takarsa, istediğini elde edene kadar peşini bırakmaz. Ve ne yazık ki benim için, ve senin için de, istediğini elde edemezse, beni de işin içine katmanın yollarını bulur, bu yüzden bunun son olduğunu sanmıyorum, bebeğim."

"Ben de kolay lokma değilim, J. İstemediğim bir şeye zorlanmayacağım," diye onu temin ettim.

"O zaman eğlenceli, lanet olası zamanlar bizi bekliyor gibi görünüyor, değil mi?" diye homurdandı ve ön kapıdan çıktı. Arkasına bakmadan gitti ve ben de kapıyı arkasında çarptım. Erkekler!

Altı saat sonra, dirseklerime kadar saç boyasına, kesiklere ve berbat müşterilere batmıştım. Günümün pek iyi geçmediğini söylemek yetersiz kalırdı. Saat beş olur olmaz, ön kapıyı kilitleyip köşedeki bara gidip kederimi boğmaya başladım.

"Roxie!"

Adımın sesiyle döndüm. Kuaförlerimden biri olan Bobby, ön tezgaha gelmem için işaret ediyordu. Bir dakika sonra geleceğimi belirtmek için parmağımı havaya kaldırdım. Dikkatimi tekrar müşteriye vererek acele etmemeye karar verdim. Bobby bazen çok dramatik olabiliyordu. Onu çok seviyordum ama bazı günler beni deli ediyordu.

"Roxie, o yastıklı kışını hemen buraya getirmezsən..."

Başımı çevirip ona sert bir bakış attım. "Az önce kırımın dolgun olduğunu mu söyledin?"

Yüzüne bir gülümseme takındı ve başını salladı. "Evet bebeğim, aynen öyle dedim. Şimdi buraya gel de sana bir şey göstereyim."

Ona yumruk atmaya hazır bir şekilde yanına yürüdüm. Ama o beni iyi tanıyordu ve savunma hareketi yaparak ellerini kaldırdı.

"Bu kıcı çok çalıştırıyorum ve bunu çok iyi biliyorsun..." Demek üzereydim ki, sözümü kesti.

"Sakin ol, canım, öyle demek istemedim. Sadece dikkatini çekmek istedim." Dışarıyı işaret etti. "Şu güzel erkek örneğine bak." Sözlerini bir iç çekişle bitirdi ve ben de onun işaret ettiği yöne baktım.

"Vay anasını," diye mırıldandım; haklıydı. Bize doğru yürüyen, dövmelerle kaplı, uzun boylu, iyi yapılı bir adam vardı; seksin vücut bulmuş hali gibiydi.

"Aman Tanrım, sanırım buraya geliyor!" diye bağırdı Bobby. Gözlerini bana dikti. "O benim tatlım, sakın karşı çıkma. Bu sabah o günahkar seksi motorcuyla konuşmak zorundaydın, bu yüzden bu benim hakkım."

Gözlerimi devirdim. "Bu sabahki motorcu seksi görünebilir, ama pisliğin teki. Eğer buraya geri gelirse, senindir."

"Teşekkürler, ama önce bunu alacağım." Beni kenara iterek, adam kapıdan girer girmez ona ulaşmak için kendini yere attı. "Merhaba, güzelim. Bu şeref bize neye borçluyuz?" Sesi neredeyse mırıldanırcasına konuşuyordu ve ben gülmemeye çalıştım. Bu adamı daha önce gördüğümü fark ettim; birkaç hafta önce Madison'ın düğününde. Ama adını hatırlayamıyordum.

Adam Bobby'ye kocaman bir gülümseme attı ve sonra bana da aynı şekilde gülümsedi. Bobby'nin elini sıkmak için uzandı ve "Selam dostum" dedi.

Bobby neredeyse eridi. Tanrım, bu çok komikti. Adamın eşcinsel olmadığı belliydi ama Bobby aşırı özgüvenliydi.

Her tanıştığı erkekte bir şans olduğunu düşünürdü. "Tanıştığımıza memnun oldum. Ben Bobby, sizin adınız neydi?"

"Nash," diye cevapladı ve sonra bana baktı, "Sen de Roxie olmalısın."

Doğru, Nash. "Evet, ben Roxie. Dur tahmin edeyim, Madison mu gönderdi seni?"

Kıkırdaması odada yankılandı ve müşterilerimin dikkatini çekti, hepsi onu ve muhteşem kaslarını hayranlıkla seyrettiler. "Çok belli, değil mi?"

"Evet, ama cevap yine hayır."

"Tatlım, bu senin için çok kolay olmalı. Sana yardım edebileceğimiz bir sorunun var. Belli ki eve giren kişiyi bulmak için yardıma ihtiyacın var ve bu tür işler benim uzmanlık alanım."

İç geçirdim. "Sizler anlamıyorsunuz. Bu konuda yardım istemiyorum; kendi sorunlarımı kendim halledebilirim."

Bir an düşündü. "Neden direniyorsun? Madison'la son birkaç ayda iyi arkadaş oldunuz; o sadece bir arkadaşına yardım etmek istiyor. Burada gizli bir amaç yok, bebeğim."

"Biliyorum. Ama nedenlerim var diyelim ve bu konuyu kapatalım."

Bobby bu noktada konuşmaya dahil olmaya karar verdi. "Ben Nash'in sana bu konuda yardım etmesine izin verelim derim, tatlım."

Ona kaşlarını çatıttım. "Kapa çeneni, Bobby. Nash'e sarkmak için bahane arıyorsun."

"Beni çok iyi tanıyorsun. Lütfen ona evet de," diye yalvardı.

Nash güldü ve başparmağıyla Bobby'yi işaret etti. "Arkadaşını dinlemelisin."

"Beni duymuyorsun. Hayır dedim ve bu konunun kapanmıştır. Lütfen Madison'a daha fazla adam göndermemesini söyle." Bir an düşündüm. "Hayır, boş ver, ben kendim söylerim."

Bir an önce Nash'in dudaklarında beliren gülümseme, şaşkın bir ifadeye dönüştü. "Yemin ederim, kadınları asla anlayamayacağım. Bir an dikkatimizi çekmek için çılglık atıyorsunuz, sonra biz size dikkatimizi verince kapıyı yüzümüze kapatıyorsunuz."

Omuz silktim. "Ne diyebilirim ki? Biz kendi kurallarımıza göre yaşarız. Ayrıca sizi erkekleri merak içinde tutmamız lazım, yoksa hayat sıkıcı olur."

O başını salladı. "Bazı günler her şeyin sıkıcı olmasını isterdim, bebeğim." "Evet, bugün senin şanslı günün değil, seksi şey."

"Beni gönderirsen, Storm'un sana yardım etmesi için son şansın olabilir. Sorun olmaz mı?"

"Bana göre sorun değil."

Beni bir süre daha değerlendirdikten sonra, "Tamam, işimiz bitti" dedi. Ve bununla birlikte, dönüp dışarı çıktı, Bobby'yi ağzı açık ve şaşkın bir halde bırakarak. Bana kötü bir bakış attı. "Neden evet demedin?"

"Bobby, işimize karışan otoriter motorcuların en son ihtiyacımız olan şey. Dediğim gibi, benim nedenlerim var ve şu anda onları bu işe karıştırmamak en iyisi."

"Peki ya gelecekte onları istersen ne olacak? Onların geri geleceğini sanmıyorum, şansını kaçırdın."

Onun saflığına gülümsemek zorunda kaldım. Başımı yana eğip sordum, "Gerçekten Madison'dan yardım istersem, kocasını ikna edip yardım etmesini sağlayamayacağını mı düşünüyorsun?"

Yüzünde anladığını gösteren bir ifade belirdi. "Anlıyorum."

"Tamam, artık işimize dönebilir miyiz? Bir saat sonra bar taburesiyle randevum var ve geç kalmak istemiyorum."

İki gün sonra, işe giderken Madison aradı. "En sevdiğim kuaförüm nasıl?" diye sordu.

"Yorgun ve huysuz."

Telefonun diğer ucunda yumuşak bir kahkaha duyuldu. "Sabahları hep yorgun ve huysuzsun, Roxie."

"Evet, kim bu kadar erken kalkmak ister ki? Ben değil, bebeğim."

"Belki de başka bir iş bulmalısın; gece yapabileceğin bir iş."

"Belki de kardeşinden striptiz kulübünde iş istemeliyim," diye mırıldandım. Konuşmaya başlamak için çok erkendi.

"Oh Tanrım, hayır. Sen bunda berbat olursun."

"Orada çalışan diğer kızlar kadar iyi sallayamayacağımı mı söylüyorsun?"

Tekrar gülerek, "Seni sallandığını gördüm ve o kızlara kesinlikle ayak uydurabilirsin. Hayır, demek istediğim,

kirli erkeklere, bakışlarına ve dokunmaya çalışmalarına tahammül edemeyeceğini demek istedim. Onlara yumruk atmaya çalışırsın, iş için kötü olursun, tatlım."

Esnedim ve yüzümü ellerimle ovuşturdum. Haklıydı; erkeklerin bana öyle davranmasına tahammülüm yoktu. Harlow'un o mekanda barmenlik yapabildiğini bile anlayamıyordum. "Haklısın," dedim ve sordum, "Neden bu kadar erken aradın?"

"Sadece Nash'in, dükkanına kim girip eşyalarını kırıp döküyor bulmana yardım etme konusunda fikrini değiştirip değiştirmediğini öğrenmek için aradım. Ayrıca randevumu yeniden ayarlamam gerekiyor."

"Fikrimi değiştirmedim ve randevun için, henüz dükkanda değilim, neyi değiştirmek istediğini mesaj atarsan, oraya varınca hallederim."

"Lanet olsun kadın. Neden bu kadar inatçı olmak zorundasın?"

Ona cevap vermek üzereydim ki, dükkanımın köşesini döndüğümde, birinin penceremi yine kırdığını görünce öfkeden deliye döndüm.

"Orospu çocuğu," diye bağırdım. "Üzgünüm Madison, kapatmam gerek," dedim ve telefonu kapattım. Önümdeki dağınıklığı gördüm. Her yer cam parçalarıyla doluydu ve kırmadıkları tek camda grafiti vardı.

Sürtük.

Kahretsin. Bu, geçen gün bıraktığı mesajla pek uyuşmuyordu ve şimdi teorimin doğru olup olmadığını merak etmeye başladım.

"Senin için bir anlamı var mı?" Derin bir ses arkamdan geldi ve ben şokla sıçradım. Yalnız olduğumu sanıyordum.

Orada kim varsa ona dönüp baktım ve önümdeki manzarayı görünce nefesimi tuttum. Uzun boyluydu. Sıkı siyah tişörtünün altından kasları dışarı çıkmaya çalışıyordu. Saçları siyah, kalın ve hafif dalgalıydı, gözlerinin üzerine düşüyordu. Ve lanet olsun, yüzündeki sakal neredeyse bacaklarımın altından kaymasına neden oldu.

"Kimsin sen?" diye nefes nefese sordum.

Güneş gözlüklerini çıkarıp, yoğun yeşil gözlerini ortaya çıkardı. Cevap vermeden, telefonunu kot pantolonundan çıkardı, grafiti olan pencereye doğru yürüdü ve bir fotoğraf çekti. Sonra yanıma geri döndü ve dağınıklığın geri kalanını fotoğraflamaya başladı.

Kolunu tuttum ve pazı kaslarının sertliğini hissettim. "Sana bir soru sordum," dedim, görmezden gelinmekten rahatsız olarak.

Fotoğraf çekmeyi bırakıp o muhteşem gözlerini bana dikti. Gözlerinde bir şey parladı; ne olduğunu tam olarak anlayamadım. Vahşi bir enerji gibiydi; bu adamın yüzeyinin altında kesinlikle bir şey dönüyordu ve bu beni tedirgin ederken aynı zamanda karnımda kelebekler uçuşturuyordu. Ve lanet olsun, çok uzun zamandır ilk kez kendimden emin değildim.

"Ben Liam," dedi, sanki bu tüm sorularımı cevaplamış gibi.

Kaşlarımı kaldırdım. "Biraz daha açar mısın?"

Gözleri benimkilerle buluştu ve önündeki her şeyi dikkatle inceliyor gibi görünüyordu; dükkânı, dağınıklığı ve beni. Kesinlikle beni. Bu beni daha da tedirgin etti. Sonunda konuştu: "Zane, güvenlik sorunlarınızla ilgilenmem için beni gönderdi."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Zane de kim?"

O anda telefonu çaldı. "Evet," diye cevapladı. Karşıdaki kişinin söylediklerini dinledi ve sonra cevap verdi, "Roxie önümde ve camlarını yine kırmışlar. İçeriye bakmak üzereyim." Biraz daha dinledi ve sonra "Sonra görüşürüz dostum" dedi. Telefonunu kot pantolonuna geri koydu ve yanımdan geçerek kırık pencereden dükkânıma girdi.

Ne yaptığını görmek için arkamı döndüm. Sabrım taşmak üzereydi; kim olduğunu söylemeden böyle içeri girip çıkarak kendini kim sanıyordu? Pencereden içeri girerek onu takip ettim ve sorumu tekrarladım, "Zane kim?"

Cevap vermedi; bunun yerine başını bana çevirip dükkânın içini işaret etti ve "İçeriden birkaç fotoğraf çekmeden hiçbir şeye dokunma" dedi. Sonra tekrar arkasını dönüp yürümeye devam etti.

"Tanrı aşkına, Zane'in kim olduğunu söyle!" diye bağırdım, sabrımın sonuna gelmişim.

Durdu ve bakışlarını tekrar bana çevirdi. Enerjisi havada dalgalandı ve odayı doldurdu. Beni sertçe vurdu ve midemde yine o çarpıntı hissini uyandırdı. *Kahretsin*. Bu sinir bozucu adama karşı hissetmek istediğim son şey buydu.

"Zane benim patronum. Stone Security'yi yönetiyor ve bu iş için Scott Cole tarafından çağrıldık. Başka sorunuz var mı?"

"Lanet olası motorcular," diye mırıldandım.

Hareketsiz durdu, beni süzerek başka bir şey söyleyecek miyim diye bekledi. Ben bir şey söylemeyince devam etti, "Başlayabilir miyiz?"

Hayır, gitmeye hazır değildik, bu hiç komik değildi. "Hayır, hazır değiliz. Bu işi size vermelerini ben istemedim, bu yüzden gitmeden önce buradan ayrılabilirsiniz." Kollarımı önümde kavuşturup gitmesini bekledim.

Bana kaşlarını kaldırdı. "Yani bu saçmalığın devam etmesine izin mi vereceksin? Bu ay dördüncü kez mi kırdın? Bana kalırsa biraz yardıma ihtiyacın var, tatlım."

Yine o lanet enerjisi yayılıyordu. Duygularımı karıştırıyordu ve düzgün düşünemiyordum.

Ben bir şey söylemeden önce o tekrar konuştu, "Sana bunu söylemek istemem ama bu bana rastgele bir hırsızlık gibi gelmiyor. Sürekli oluyor ve hiçbir şey çalmıyorlar. Peki ya o grafiti? Bunu ilk kez yapıyorlar, değil mi?"

Bir an tereddüt ettim. Ona şüphelerimi itiraf etmek istemiyordum. "Evet, binaya ilk kez grafiti yaptılar."

O da başını salladı. "Tamam, durum ciddiye biniyor, soruşturmayı ben devralıyorum. Hiç tartışmayalım, çünkü bu iş bundan sonra çabucak çirkinleşebilir."

O etrafı kurcalamaya devam ederken, ben şaşkın bir aptal gibi durup işin başına geçmesine izin verdim. Bununla başa çıkmak için kahveye ihtiyacım olduğuna karar verdim; su ısıtıcısına dokunmayacağımı düşünüyorsa, istediği gibi yapabilirdi. Bu bok için çok erkendi ve benim enerjiye ihtiyacım vardı.

Bölüm 2

Roxie

"Vay anasını, senin kız Madison'ın bağlantıları var," dedi Bobby, Liam'a şehvetle bakarak. İşe on dakika önce gelmişti ve o zamandan beri adamdan gözlerini ayırmamıştı.

Süpürgeyi ona doğru uzattım. "Onu gözle sikmeyi bırak da git kendini işe yarar bir şey yap. Süpürülmesi gereken camlar var."

Süpürgeyi benden alırken yüzünde sinsi bir gülümseme belirdi. "Peki hanımefendi."

Onun arkasından bakarak neyin peşinde olduğunu merak ettim. Bobby tek bir amaç için hareket ederdi: o adamı yatağa atmak için her şeyi yapardı. Bana attığı bakış, iyi bir şey peşinde olmadığını gösteriyordu. Neyse, boş ver.

Artık bu Liam'ın sorunu, benim değil. Ve belki Bobby onu çok sinirlendirirse, toparlanıp gider.

Diğer kuaförüm Tahlia, Bobby Liam'a küçük gösterisini yapmaya başladığı sırada içeri girdi. Dükkânın içinden geçerken ona hayretle baktı ve benim bulunduğum arka odaya gelene kadar gülmesini zorlukla bastırdı.

"Aman Tanrım, Bobby'nin utanması yok," dedi, inanamadan başını sallayarak.

Ona baktım ve haklı olduğunu gördüm. Camları süpürme görevini bir tür dansa çevirmiş, dükkanda dolaşırken Liam'ın önünde eğilip kıcını sallıyordu. Liam ise bunun farkında değildi, ama Bobby'nin onu korkutup kaçırma planımın başarılı olması için bunu düzeltmem gerekiyordu.

"Sanırım hayranın var," dedim, onun yanına doğru ilerlerken.

Telefonuna dalmış gibiydi ama konuşur konuşmaz bana baktı. "Anlamadım?"

Bobby'nin yönünü işaret ederek başımı salladım. "Ona ilham verdin."

Liam'ın bakışları benimkini takip etti ve Bobby'nin kalçalarını sallayıp dudaklarını öpücük hareketi yaparak bir an izledi. Liam'ın yüzünde en ufak bir şaşkınlık belirtisi yoktu, bana dönüp "Belki onun bana olan hayranlığı sana da bulaşır" diye mırıldandı.

Vay anasını, şimdi şaşkın olan bendim. Sadece söylediklerine değil, içimi kaplayan arzuya da şaşırmıştım. Ama yerimden kıpırdamadım; bu adam beni etkilemeyecekti. "Tek hissettiğim heyecan, patronuna dönüp bu durumu kontrol altına aldığımı söylemen."

"O zaman senin coşkunculuk seviyen üzerinde çalışmamız gerekmiş, tatlım, çünkü bu durum kontrol altında değil ve ben gitmiyorum."

Sesi emrediciydi; kimseyle uğraşmaya cesaret edemeyeceğiniz türden bir ses, ama ben de uğraşılacak biri değildim. Tam ona nereye gitmesi gerektiğini söylemek üzereydim ki Bobby araya girdi.

"Aman tanrım, otoriter erkekleri seviyorum," diye iç geçirdi, süpürmeyi bırakıp. Bunun yerine Liam'a bakakaldı. "Ben, şahsen, gitmediğinize sevindim, Bay Bend-Me-Over-And-F -"

"Bobby!" diye tısladım, "Hayatında bir kez olsun çeneni kapat." Bobby ve ben sözsüz iletişime geçtik; gözlerimizle ve başımızın hareketleriyle söylememiz gerekenleri söylediğimiz türden bir iletişim. İki yıl birlikte çalıştıktan sonra, bunu çok iyi öğrenmiştik ve birbirimizin ne dediğini tam olarak anlıyorduk.

Kısa diyalogumuzun ardından Bobby öfkeyle arkasını dönüp arka odaya çıktı. Dikkatimi tekrar Liam'a verdim. O, ayak bileklerini çaprazlayıp çenesini eline dayamış, ön tezgaha yaslanmış duruyordu. Eğlenceli bakışları sadece bana odaklanmıştı.

"Ne?" diye tersledim. Onun bunu komik bulması hoşuma gitmemiştii, çünkü ben kesinlikle komik bulmuyordum.

Çenesini Bobby'nin yönüne doğru kaldırdı. "Ona fazla yüklenme, o sadece senin iyiliğini düşünüyor."

"Bu sözün bir kısmı doğru olabilir ama Bobby'nin asıl amacı, senin seksi olduğun için yanında kalmanı istemesi." Aklım ne söyleyeceğimi düşünmeden ağzım açıldı. Hayatımın özeti. Dürüstlüğüm için kendimi zihnimde azarladım.

Liam güldü. "Demek bana karşı biraz ilgi duyuyorsun?" Gözleri yaramazca parladı ve şunu söylemek gerekirse, Liam ciddiyetini bıraktığında çekiciliği tavan yapıyordu.

Onun yeni şakacı tavırları beni telaşlandırdı ve ben de bunu bildiğim tek şekilde karşıladım; huysuz Roxie devreye girdi. "Seksi olduğunu düşünmem, senin etrafımda kalmana hevesli olduğum anlamına gelmez. Benden ne istediğini söyle de işimize bakalım."

Beni bir süre daha değerlendirdi ve sonra dayandığı tezgahtan uzaklaştı. Ciddi yüzü geri gelmişti. "Son zamanlarda seni takip eden ya da taciz eden biri olup olmadığını bilmem gerekiyor."

"Neden?"

"Çünkü takip edildiyse ya da taciz gördüysen, bunu yapanlar onlar olabilir."

"Hayır."

Alnı kırıttı. "Hayır ne demek?" "Hayır, takip edilmedim ya da taciz edilmedim."

Bunu bir an daha düşündükten sonra sordu: "Biriyle çıkıyor musun?"

"Bunun konuyla ne ilgisi var?" Bu kişisel sorularla beni gerçekten sinirlendirmeye başlamıştı.

"Sadece olayın arka planını anlamaya çalışıyorum, Roxie. Bu hırsızlıkların ya seninle ya da çalışanlarından biriyle ilgisi olduğuna inanıyorum, bu yüzden hayatında bu olaylardan sorumlu olabilecek kişileri bilmem gerekiyor."

Kabul etmek beni rahatsız etse de, haklıydı. Kendi şüphelerim vardı ama son hırsızlıktan sonra kendimden şüphe etmeye başlamıştım. "Biriyle görüşüyor musun derken, tam olarak neyi kastediyorsun?"

Şaşkın bir ifadeyle bana baktı. "Son bildiğim kadarıyla, biriyle çıkıyor musun demek." "Hayır."

Ağzını açtı ama hemen kapattı ve devam etmeden önce bir süre durakladı. "Tamam, kimseyle çıkmıyorsunuz ama başka bir şekilde bir ilişkiniz var mı?"

"Yani, kimseyle yatıyor musun demek istiyorsun?"

Kaşları kalktı. "Evet, biriyle yatıyor musun ya da herhangi bir şekilde biriyle vakit geçiriyor musun?" dedi hafifçe başını sallayarak. Yüzündeki ifadeden onu sinirlendirdiğime emindim. Bir puan bana.

"Evet, Liam, var. Üç gece önce biriyle yattım ve geçen hafta başında da yattım," diye, insanları gerçekten kızdırdığımda kullandığım şeker gibi tatlı sesimle söyledim.

O pislik gözünü bile kırpmadı. "Adını söylemelisin." "Adını bilmiyorum. Hiç sormadım." Gözlerini kırpı.

İki puan bana.

Ona tatlı bir gülümsemeyle baktım ve cevabını bekledim. Sonunda, "Siktir" diye mırıldandı.

Üçüncüsü de benim.

Bir dakika kadar birbirimize baktık ve sonra o, "Onu bulman gerekecek çünkü kim olduğunu bilmem gerekiyor" dedi.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Şaka yapıyorsun, değil mi? Kim olduğunu ya da nerede olduğunu bilmiyorum."

Bana sırtıttı. "Biliyorsun; onu becermeden önce bulduğun yere geri dönmemiz gerekiyor."

Adi herif. Ne yaptığımı biliyordu ve şimdi benimle oynuyordu. benimle oynuyordu.

"Ah, hayır. Bu işte biz yok, Liam. Tek başıma geri dönüp onu bulacağım."

Başını salladı. "Hayır, tatlım, ikimiz de gideceğiz. Bu soruşturma sırasında seni gözümün önünden ayırmayacağımı sanıyorsan, bir daha düşün."

Ağzım açık kaldı.

Liam'ın skoru 1, 2 ve 3.

Liam

Tanrım, bu kız başka bir şeydi. Küçük yaramaz beni oyuna getiriyordu ve bunu çok iyi yapıyordu.

Bu iş için talimatlarım açıldı: içeri gir ve çabuk çık. Zane, Roxie'nin kuaför salonuna yapılan hırsızlıkların arkasında kimin olduğunu bildiğinden emindi, bu yüzden Scott ondan bir iyilik istediğinde tereddüt etmeden kabul etmişti. Ancak, son bir saati bu hırsızlığı en ince ayrıntısına kadar inceleyerek geçirmiştım ve bunun Zane'in düşündüğü çetenin işi olmadığına, başka birinin işi olduğuna ikna olmuşum. Roxie'nin bu hırsızlıkların kim tarafından yapıldığını bildiğinden de emindim. Neden bunu kendine sakladığını ise henüz anlayamamıştım.

Az önce, onunla birlikte yattığı adamı bulmaya gideceğimi söyledikten sonra, bana *öfkeyle* bakıyordu. *Kahretsin*. Neden onunla gideceğimi söylediğimi bilmiyordum ve neden bana karşı çıkmadığını da anlamıyordum, çünkü bu sabah diğer her konuda bana karşı çıkmıştı.

Bobby aramızdaki gerginliği bozdu. "Tatlım, ilk müşterin on dakika içinde burada olacak. Yapmak istiyor musun, yoksa ben halledeyim mi?" Bana göz kırptı ve "Sen müşterilerle ilgilenirken ben Liam'la ilgilenebilirim" diye önerdi.

Onun ısrarcılığını takdir etmem gerekirdi. Bu iyi bir özellikti, ama bu konuda benimle pek işe yaramayacaktı; ben yüzde yüz korkak bir adamdım.

"Sanırım Liam ve benim işimiz burada bitti." Bana dönüp baktı. "Öyle mi?"

"Şimdilik. Başka bir işim var, ama sen işten çıkınca geri geleceğim, böylece az önce konuştuğumuz meseleyi halledebiliriz."

"Bunu bu gece mi yapmak istiyorsun?"

Başımı salladım. "Onu bir an önce bulmalıyız." Bobby kafası karışmıştı. "Kimi bulmanız gerekiyor?"

Ona cevap vermedim, Roxie'nin söylemesini bekledim; onun kişisel bilgilerini paylaşmak bana düşmezdi.

Bana tekrar ters ters baktı; nedenini anlamadım. "Görünüşe göre geçen gece yattığım adamı bulmanız gerekiyor. Liam onun hırsız olabileceğine emin."

Kadınlar ve abartıları beni her zaman sinirlendirirdi. "Ben öyle demedim ama onu soruşturmadan çıkarmak istiyorum," dedim sakın bir şekilde; içimdeki duygulardan çok daha sakın bir şekilde.

Telefonum çaldı ve bu benim için harika bir an oldu; Roxie ve tavırlarından uzaklaşmam gerekiyordu.

Arayan Zane'di. "Liam, kuaförde işin bitti mi?"

"Evet, ama bu hırsızlıkları Red'in ekibi yapmıyor, bu yüzden bu davaya biraz daha zaman ayırmam gerekecek."

"Siktir," diye mırıldandı, "Bunu söylemeyeceğine umuyordum."

"Çıkmak üzereyim, sana e-postayla gönderdiğin diğer işe gidiyorum."

"İyi, onlara yirmi dakika sonra orada olacağını söyledim."

"O işi bitirince ararım ve nasıl gittiğini söylerim," diye söz verdim ve telefonu kapattık. Zane için yaklaşık üç yıldır çalışıyordum ve iş ilişkimiz çok iyiydi; düşünce yapımız oldukça benzerdi, bu yüzden birbirimize çok fazla açıklama yapmamız gerekmiyordu ve neredeyse hiç iletişim sorunu yaşamıyorduk. Tam da istediğim gibi.

Roxie'ye döndüm ama o beni terk etmiş ve müşterisi için hazırlanıyor gibi görünüyordu. Bu, onun sivri dilinden bir süre kurtulmamı sağladı; aynı zamanda onu baştan aşağı süzerken bir anlık zaman kazandım. Görünüşü ve tavırları, şimdiye kadar tanıştığım hiçbir kadına benzemiyordu. Benim tipimden o kadar uzaktı ki komik bile değildi, ama kot pantolonunun şişkinliği aynı fikirde değildi. Roxie'nin pembe ve mor karışımı uzun saçları ve makyajla kaplı bir yüzü vardı; bir kadında genellikle sevdiğimden çok daha fazla makyaj vardı. Kolları renkli dövmelemlerle kaplıydı, tişörtünün üstünden görünen göğüsleri de öyle. Ve Tanrım, boynunda daha da fazla dövme vardı. Kadınlarda dövmeyi sevmezdim; hiç çekici bulmazdım. İnsanlığın bildiği en dar siyah kot pantolon ve benim kadınının göstermesini isteyeceğimden çok daha fazla göğüslerini gösteren bol siyah bir tişört giyiyordu.

Ve giydiği topuklu ayakkabılar? Bir kuaförün günde sekiz saatten fazla o kadar yüksek topuklu ayakkabılarla nasıl ayakta durabildiğini anlayamıyordum.

Zane, Scott ve arkadaşlarının bu konuda onunla çalışmak istemediğini, ancak kız kardeşinin onlara yardım etmeleri için ısrar ettiğini söylemişti. Onunla sadece on dakika geçirdikten sonra, neden böyle hissettiklerini anlayabildim. Zor biriydi ve tavırları çok kötüydü, ama başka bir şey daha vardı; henüz tam olarak ne olduğunu anlayamamıştım ama bulacaktım. Onun zorlu karakterinin beni tahrik ettiğini söylememe gerek bile yok. Nedenini Tanrı bilir, çünkü bu beni çok sinirlendiriyordu. Bu gece en azından ilginç geçecekti.

Unutmayın, Roxie'nin her bölümünü yayınlandıkça almak için haber bültenime kaydolun.

VEYA, yeni bölümler için blogumu düzenli olarak kontrol edin.

Yazar

Nina Levine, seksi, alfa erkekler ve onların sevdiği sert, bağımsız kadınlar hakkında hikayeler yazan Avustralyalı bir yazardır.

Yazmadığı zamanlarda resim ve kağıtla yaratıcı çalışmalar yapmayı sever. Ancak çoğu zaman iyi bir kitap ve çikolata eşliğinde kıvrılmış halde bulunabilir.

Haber bültenime kaydolun: <http://eepurl.com/OvJzX>

Kitabımın okuyucularıyla sohbet etmeyi çok seviyorum, bu yüzden lütfen beni ziyaret edin veya buradan bana ulaşın:

Web sitesi: <http://ninalevinebooks.blogspot.com.au>

Facebook: <https://www.facebook.com/AuthorNinaLevine>

Twitter: <https://twitter.com/NinaLWriter>

Pinterest: <http://www.pinterest.com/ninalevine92/>

(Storm'u yazarken bana ilham veren resimlerle dolu panolarımı inceleyin)

Revive'ı satın aldığınız sitede bir yorum bırakmayı da çok isterim.
Yorumlarınız benim için çok önemli xx

Başlangıç: Jani Kay'den bir düet

Motosiklet kitaplarını seviyorsanız, USA Today'in en çok satan yazarı Jani Kay'in bu serisine bayılacaksınız!

THE BEGINNING: A Duet, Prenseler ve Motosikletçi'nin hikayesidir.

Modern bir Romeo ve Juliet hikayesi.

Ryder Knox, içindeki nefretten kurtulmak istiyor. Scorpio Stingers MC çetesinin üyeleri tarafından kurtarılan Ryder, hayatını ve sadakatini onlara borçlu. Onlar onun ailesi.

Onun, her sözüne karşılık veren, ağzı laf yapan bir kadına ihtiyacı yoktur. Ama Jade'i kafasından çıkaramamaktadır.

Jade Summers iyi bir kızdır. Avukat babası gibi bir erkek ister.

Hayatına fırtına gibi giren, dövmeli ve piercingli, seks tanrısı gibi görünen alfa erkek bir motorcu değil. O, talepkar, kontrolcü ve hayır cevabını kabul etmiyor.

Aralarındaki kimya inanılmaz ve birbirlerine mıknatıs gibi çekiliyorlar. İkisi de birbirine karşı koyamıyor.

İki dünya çarpışır. Aileleri onları ayırmaya karardır.

Her şey aleyhlerineyken, sahip oldukları şey bu zorlukları aşmaya yetecek kadar güçlü mü?

Seçim yapmak zorundalar: aileleri mi, yoksa birbirleri mi? Son bedel çok ağır olabilir.

Tamamen zıt dünyaları onları sonsuza dek yok edip parçalayacak mı?

Bu kitap, içerdiği dil ve yetişkinlere yönelik cinsel sahneler nedeniyle 18 yaş ve üzeri okuyucular için yazılmıştır.

BAŞLANGIÇ: Bir Düet şunları içerir:

Kitap #0.5 RYDER (Ön Bölüm)

ARTI Kitap #1 İKİ DÜNYANIN ÇATIŞMASI

ARTI 5 BONUS Bölüm

Kitap #2: Unchain My Heart şimdi satışta.

Güzel ve Çirkin'in hikayesi: Eva, Harrison'ın soğuk ve katı kalbini
çözebilecek mi?

Goodreads'te okunacaklar listenize ekleyin.

Başlangıç: Bir Düet

<https://www.goodreads.com/book/show/22500535-the-beginning—a-duet>

Kalbimin Zincirlerini Kır

<https://www.goodreads.com/book/show/20985987-unchain-my-heart>

Elle Raven'ın Control Me kitabından bir ön izleme

Özet

O ne istediğini biliyor.

Onu istiyor.

Sadece kendi şartlarıyla.

Çökmekte olan aile imparatorluğunu kurtarmak için, çarpıcı ama hırçın mirasçı Jada Sinclair, Sinclair Şaraphanesi'ni aile mülkiyetinde tutmanın bir yolunu bulmak zorundadır. Babasının kötü iş kararları nedeniyle işleri zar zor ayakta tutmaktadır. Ailesine yardım edebilecek tek kişi, multimilyarder iş adamı Max Brunetti'dir. Ona güvenebilir mi, yoksa ruhunu şeytana mı satacaktır?

kendisi mi olacak?

Acımasız ve güçlü Max Brunetti, kendi aile şirketini büyütmek için Sinclair Vineyard'ı ele geçirmek istiyor ve bunu başarmak için elinden gelen her şeyi yapacak. Bağları ele geçirmek için Sinclair ailesine reddedemeyecekleri bir teklifte bulunması gerekiyor. Ve karşılığında ne istediğini çok iyi biliyor.

*Barossa Vadisi, Avustralya'nın en eski şarap bölgelerinden biridir. Güney Avustralya'da bulunan Barossa Vadisi, Adelaide şehrinin yaklaşık 56 km kuzeydoğusunda yer almaktadır.

PROLOG

Sidney,

Avustralya

Jada

"Aman Tanrım, Jada, muhteşem görünüyorsun!" en yakın arkadaşım Mia Brunetti haykırdı. "Bu gece herkesi büyüleyeceksin! Ödül törenindeki herkes seni bu seksi elbiseyle görünce çılgına dönecek. Çok zarif, ama aynı zamanda çok seksi!"

Aynadaki yansıma baka baka minnetle gülümsedim. Evet, giydiğim elbise muhteşem bir tasarımdı.

nl Avustralyalı tasarımcı Paolo Sebastian tarafından benim için özel olarak tasarlanmıştı.

Güzel, hafıf ve Şeffaf bir nude renkli elbiseydi. 1950'lerin başındaki tarzı anımsatan ve Marie Antoinette ve Audrey Hepburn gibi stil ikonlarından ilham alan bir elbiseydi. Korse kısmı Şeffaf ve dar idi ve vücuduma tam oturmuştu. Göğüslerimi kaplayan boncuklu süslemeler, Paolo Sebastian elbiselerinin tipik bir özelliğiydi. Etek kısmı, narin tl katmanlarıyla serbestçe dalgalanıyor ve elbiseye ışılıtı ve romantizm katıyordu. Evet, Mia'nın dediğı gibi "seksi" bir elbiseydi ve attığım her zarif adımda bronzlaşmış bacaklarımın bir kısmını ortaya çıkartıyordu. Bağcıklı saten topuklu ayakkabılarım, yüksek topuklu bale ayakkabılarına benziyordu. Elbisenin yakası sayesinde kolyeye gerek yoktu. Sarı saçlarım zarif bir Şekilde yukarıya toplanmıştı ve sade, klasik damla Őeklinde küpeler takmışım.

Hayatım ok Şanslıydı. En iyi arkadaşım Mia yanımda, Arenas için hazırlanmama yardım ediyordu. Ulusal ve uluslararası aktörler, aktrisler, mankenler ve eğlence dünyasından ünlüler, bu göz alıcı gecede Avustralya moda endüstrisini kutlamak için bir araya gelmişti.

Avustralya'nın en iyi mankenlerinden biri olarak, Avustralya'nın Yılın Moda Tasarımcısı dln sunmak için davet edilmişim. Bu gece benim için ne büyük bir onur ve ayrıcalıktı! Modellik kariyerimde başarılı olmak için son sekiz yıldır çok çalışmışım.

Adelaide'deki güzel Şarap bölgesi Barossa Valley'de çocukluğumu geçirdikten sonra hayatım çok değışmişti. Bu anıları her zaman sevgiyle hatırlıyorum. Sekiz yıldan fazla bir süredir evimden uzakta yaşıyordum ve ailemi, küçük kız kardeşimi ve arkadaşlarımı, özellikle de Mia'yı çok özlüyordum. O benim için bir kardeş gibiydi. Mia, bir kızın hayal edebileceğı en iyi arkadaştı.

Sydney'de yaşamak ve dünyanın en muhteşem yerlerine seyahat etmek, en çılgın hayallerimin bile ötesindeydi. Hayat bundan daha heyecanlı olamazdı; gerçekten çok Şanslıyım.

Hayatım mükemmeldi. Tamamen mükemmeldi.

Kan tadı alıyordum.

Kan
hissdebiliyordum

.
Kan
görebiliyordum.

Kan kokusu alıyordum.

Bu kan nereden geliyordu? Hiçbir fikrim yoktu. Çok acı çekiyordum.

Yumruğu yüzüme çarptığı anda kan her yere sıçradı; o kadar sert vurmuştu. Yere yuvarlandım ve başımı giyinme odamdaki mermer şifonyerin üstüne çarptım. Her yerimde aşırı acı hissediyordum.

Bu gece ölecektim. Tate Turner beni öldürecek; bundan emindim.

Çok öfkeliydi, acımasızdı, yumruklarının gücüyle bana sürekli vuruyordu. Her vuruşunda kemikli yumruklarının vücuduma çarptığını hissedebiliyordum. Büyük, kalın elleri o kadar güçlüydü ki başım dönmeye ve sersemlemeye başlamıştım. Bayılmam an meselesiydi.

Yüzümden akan kanın arasından onun yüzünü zar zor seçebiliyordum. Kan burnumdan akıp ağzıma giriyordu. Bana şeytani bir gülümsemeyle bakıyor, gülüyordu. Yüzündeki ifade aşırı nefret dolu bir ifadeydi.

"Kalk, orospu!" diye bağırdı.

Ayağa kalkmak için tüm gücümü kullandım, ama yavaşça ayağa kalktığımda oda sallanmaya başladı ve tekrar yere yığıldım, acıdan yüzümü buruşturdum.

Bana doğru yürüdü, beni yan çevirdi ve bağırmaya devam etti, "Duydun mu beni? Kalk dedim, orospu!"

Aynı noktaya defalarca tekme atmaya devam ederken, vücudumda dayanılmaz bir acı hissettim. O kadar çok acıyordu ki, karnıma bir şeyin batığını hissedebiliyordum. Çelik burunlu bot giydiğine emindim.

Kahretsin! Kafam. Karnım... Tanrım, acıyor. Nefes alamıyorum. Nefes almaya çalıştığımda kafam patlayacak gibi oluyordu. Karnım, bana defalarca acımasızca tekme attığı için kramp girmiş ve mengene gibi sıkışmıştı.

"Artık o kadar güzel görünmüyorsun, değil mi, *top model*? Hep senin suçun, lanet olsun! Hep senin suçun. Sana söylediğimde o kağıtları imzalasaydın, şimdi seni bu hale getirmezdim, değil mi?"

"Siktir git, Tate Turner. Sinclair Şaraphanesi'ndeki hissemi sana asla... asla devretmeyeceğim. ASLA!" Bilincimi kaybederken, kelimeleri zar zor

sözleri ağzımdan çıkardı. Kan yüzümden akmaya devam ediyordu ve karnımdaki ağrı her dakika daha da dayanılmaz hale geliyordu.

Gözlerine baktım. Orada gördüğüm öfke, omurgamdan aşağı yukarı bir ürperti geçirdi. Geçmişte, pek başarılı olamadan, onu defalarca kaçırmaya çalışmışım. Onun bela olduğunu biliyordum ve her benimle iletişime geçmeye çalıştığında, onu başımdan savmışım. Onun sözde "akşam yemeği randevularını" reddetmişim. Daireme ve fotoğraf çekimlerime bıraktığı tüm çiçekleri ve hediyeleri geri verdim. Aylardır beni takip ediyordu. Sarışın olsam da aptal değildim. Beni, elinden ne verirse imzalayacak sarışın bir manken sanıyorsa, yanılıyordu.

Ne istediğini, peşinde ne olduğunu biliyordum: Sinclair Şaraphanesi. Babamın parasının çoğunu zimmetine geçirmişti ve şimdi şaraphanenin *benim payımı* istiyordu. O, babamın en büyük düşmanıydı. Güvenlikten nasıl geçip soyunma odama girmişti?

Bu son. Beni öldürecek.

Beni yerden kaldırdı. Acıdan gözyaşları yanaklarımdan süzülüyordu. Yüzünü yüzüme yaklaştırdığında nefesinden alkol kokusunu açıkça alabiliyordum. Dilini çıkardı ve yüzümü yaladı; kan, gözyaşı, her şey; midem bulandı. Dönmeye çalıştım ama çenemi tuttu ve yüzümü ona doğru çevirdi, acı içinde çığlık attım.

"Artık benimsin. Seni yalayacağım, emip sikip döveceğim. Sana bir ders verilmeli, orospu."

Kahretsin. Tamamen çıldırılmış!

"Çek... git... benden... seni... hasta... pislik. Bana dokunma." Her kelimeyle acı daha da artıyordu. Onu kendimden uzaklaştırmaya çalışırken, konuşacak güç bulmaya çalıştım ama başaramadım. Ölecektim, bundan emindim.

Göğüslerimi çimdikledi ve törenin ardından giydiğim bornozun üzerinden meme uçlarımı çevirdi. Elleri iç çamaşırlarıma kaydı, kalın parmaklarını içeri soktu ve sertçe içime girdi. Parmaklarını içime sokmaya devam ederken keskin tırnaklarının rahim ağzımın duvarlarını çizdiğini hissedebiliyordum.

"Kuru kalmışsın. Ne yazık. Üst model ıslanmamış. Yazık. Yazık. Yazık. Seni ıslatacağım, tatlım."

Sözleri tüylerimi diken diken etti. İlk tepkim tiksinti içinde ona tükürmek oldu. Kanlı tükürük yanağından damladı ve ben irkildim.

Tate Turner artık tamamen öfkelenmişti. *Oh, lanet olsun.* Yüzü daha da kötü ve sinirli bir hale dönuştü. Yere geri düştüm. Artık acımasız ve durdurulamazdı. Üzerime atladı ve kanla yapışmış saçlarımdan beni yakaladı.

Bu sefer kafama vurduğu darbe o kadar sert ve hızlıydı ki, gelmediğini görmedim ama hissettim. Her saniye daha da zayıflıyordum. Gözlerim kafamın içinde dönmeye başladı. Ölecektim.

Her yerim acıyordu.

Bilincim

kayboluyordu.

Hiçliğı doğru kayboluyordum.

Karartı.

Sessizlik.

Sonunda huzur.

Gözlerim açıldı. Sonra tekrar kapandı.

İnsanların konuştuğunu duyduğumu sandım ve Mia'nın biriyle konuşup konuşmadığını merak ettim. Başım ağırlaşmıştı, bu yüzden ne dediklerini tam olarak anlayamıyordum.

"Bakın, Bayan Brunetti. Dün gece buraya getirildiğinde polis ona bunu kimin yaptığını sordu, ama saldırganı hatırlamadığını söylüyor. Kız kardeşiniz bize ne olduğunu söylemiyor ya da söyleyemiyor. Ağır kafa travması geçirmiş. Tek bildiğimiz, bir yabancı tarafından saldırıya uğradığı. Tecavüze uğramadığı kesin. Kız kardeşiniz saldırganı hatırlamazsa polisin yapabileceğı hiçbir şey yok. Üzgünüm, Bayan Brunetti." Fayanslı zeminde ayakkabılarının sesi ve bir kapının açılıp kapanması, odadan çıktığını anlamamı sağladı.

Kardeşim? Mia neden onlara benim kardeşi olduğumu söylüyor?

"Hatırlamıyor mu? Lanet olsun, Jada, uyan lan!"

Çaresizce gözlerimi tekrar açmaya çalıştım. Gözlerimi açık tutmak çok zordu. Etrafıma baktığımda, hastanede olduğumu ve Mia'nın elimi tuttuğunu fark ettim.

"Hey, ufaklık. Sonunda tamamen uyandın!"

"Yardıma ihtiyacım var, Mia," diye boğuk bir sesle söyledim. Boğazım bıçakla kesilmiş gibi hissediyordum. Belki de öyleydi; bayıldıktan sonra hiçbir şey hatırlamıyordum.

Tek hatırladığım, saf bir rahatlama hissiydi; onun gittiğine dair rahatlama. Hayattaydım. Tanrı bilir nasıl, ama hayatta kalmıştım.

"Bak tatlım, konuşmaya çalışma, tamam mı? Berbat görünüyorsun, Jada." "Teşekkürler," diye boğuk bir sesle fısıldadım.

"Uyandığını haber vereyim."

Mia bana gülümsedi ve hemşire ya da doktor aramak için hastane kapısından çıkmak üzere döndü. Durdu ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Artık her şey yoluna girecek, Jada. Bunu kimin yaptığını bulacağız ve cezalandırılacak. Yarın ameliyatın olduktan sonra seni mümkün olan en kısa sürede taburcu ettireceğim."

"Ameliyat mı? Ne ameliyatı Mia?" diye sordum.

"Dinle, Jada, yaralarının ciddiyetini anlamıyorsun galiba. İçinde çok fazla hasar var ve onu onarmaları gerekiyor. Henüz hiçbir yere gidemezsin," Mia beni sakinleştirerek odaya geri girdi ve kolumu sevgiyle okşadı. "Ben de kimseye söylemedim, Jada. Hatta yalan söylemek zorunda kaldım, senin ablan Milan olduğumu söyledim, yoksa aileni ararlardı. Ailenin seni bu halde görmesine izin veremezdim, Jada. Berbat haldesin. Ailenin şu anda buna ihtiyacı yok."

Tanrım, bu kızı seviyordum. Birlikte büyümüştük ve o benim için gerçekten bir kardeş gibiydi. Tıpkı küçük kardeşim Milan gibi, sadece biraz otoriter!

"Dinle, kardeşimi Max'i ya da arkadaşı Zane'i arasam? Zane dedektif, Jada; ne yapacağını ve o pisliği nasıl bulacağını bilir." Mia, hastanenin odasında açıkça tedirgin bir şekilde volta atıyordu.

"Hayır! Lütfen kimseye söyleme, Mia. Özellikle Max'e söyleme, *lütfe*n. Kimse ne olduğunu bilmemeli, *tek bir kişi bile*," diye yalvardım. "Anlıyor musun? Korkuyorum, Mia, eğer bunu herkese söylersen, aileme, bana, sana ne yapacağından korkuyorum. Ben ünlü bir mankenim. Bu olay kamuoyuna duyulursa, tüm şöhretimi riske atamam. Yapamam. Yapamam. Kimse bilmemeli, Mia, asla. Lütfen, kimseye söylemeyeceğine söz ver, lütfe'n."

"Tamam, Jada, ama lütfe'n sakın ol. Seni çok seviyorum, benim hiç sahip olmadığım kız kardeşim gibisin. Seni soyunma odasında bulduğumda çok korktum. Güvenliği çağırmadan önce, yaralı ve hırpalanmış vücuduna ne kadar uzun süre baktığımı bilemezsin. Öldüğünü sandım, Jada, ÖLDÜN! Beni çok korkuttun. Şimdilik kimseye bir şey söylemeyeceğim, ama sana bunu yapan piçin kim olduğunu bana söyleyeceksin ve bunu hemen istiyorum!"

"Tamam, ama şimdilik sadece eve gitmek istiyorum Mia. Eve gitmem lazım. Ailemin yanında olmalıyım. Bu halimle mankenlik yapamam ki, değil mi?"

"Eve mi? Eve derken, Barossa'daki *evini* mi, yoksa Sydney'deki dairenizi mi kastediyorsun?" diye sordu Mia.

"Barossa. Eve gitmek istiyorum, Mia. Barossa'ya."

4 AĞUSTOS 2014'TE ÇIKIYOR

[Goodreads](#)'e "Control Me"yi ekle
[Facebook](#)'ta Elle Raven'ı ziyaret et

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

